

Επίσημη Εφημερίδα C 164

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

5 Ιουλίου 2005

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	Επιτροπή των Περιφερειών	
	58η σύνοδος ολομέλειας της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005	
2005/C 164/01	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών — Πλημμύρες: πρόληψη, προστασία και μετριασμός των επιπτώσεών τους	1
2005/C 164/02	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013»	4
2005/C 164/03	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης»	18
2005/C 164/04	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου — Ευρωπαϊκό Αλιευτικό Ταμείο»	31
2005/C 164/05	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για — την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο» και για την — «πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη — PROGRESS»	48
2005/C 164/06	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Λευκό Βιβλίο σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας»	53

Τιμή: 18 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2005/C 164/07	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης στον τομέα της διαβίου μάθησης»	59
2005/C 164/08	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του προγράμματος Πολιτισμός 2007 (2007-2013)»	65
2005/C 164/09	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με πρόταση προγράμματος για την υποστήριξη του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα (MEDIA 2007)»	76
2005/C 164/10	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ο αντίκτυπος της κοινοτικής πολιτικής για τα χημικά προϊόντα στις πόλεις και τις περιφέρειες της Ευρώπης»	78
2005/C 164/11	Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με την «Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών» με τίτλο: «Η κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης — Η συμβολή των πολιτικών της ΕΕ για να υπάρξουν οφέλη για όλους»	82
2005/C 164/12	Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών για το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τις προτεραιότητες της Επιτροπής των Περιφερειών για το 2005	87
2005/C 164/13	Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Η αναζωογόνηση της στρατηγικής της Λισσαβώνας»	91

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

58Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 23ΗΣ ΚΑΙ 24ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών — Πλημμύρες: πρόληψη, προστασία και μετριασμός των επιπτώσεών τους

(2005/C 164/01)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

Έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών — Πλημμύρες: πρόληψη, προστασία και μετριασμός των επιπτώσεών τους (COM(2004) 472 τελικό),

Έχοντας υπόψη την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 12ης Ιουλίου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότησή της για το θέμα αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 265, πρώτο εδάφιο, της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Έχοντας υπόψη την απόφαση που έλαβε ο Πρόεδρος της, την 26η Μαΐου 2004, να αναθέσει στην επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη» την κατάρτιση γνωμοδότησης για το θέμα,

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για τη διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών που υιοθετήθηκαν στις 14 Οκτωβρίου 2004,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για την «Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου περί θεσπίσεως πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής υδάτων» (COM(1997) 49 τελικό — CdR 171/1997 fin ⁽¹⁾),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της όσον αφορά την ανακοίνωση της Επιτροπής για το έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Κοινότητας «Περιβάλλον 2010: το μέλλον μας, η επιλογή μας» και την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον 2001-2010» (COM (2001) 31 τελικό — CdR 36/2001 fin ⁽²⁾),

Έχοντας υπόψη το ψήφισμά της με θέμα τις πρόσφατες καταστροφές που προκλήθηκαν από τις πλημμύρες στην Ευρώπη και την δημιουργία ταμείου αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdR 294/2002 fin ⁽³⁾),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση πρωτοβουλίας για τη διαχείριση και τις συνέπειες των φυσικών καταστροφών: «Ποια η αποστολή της ευρωπαϊκής διαρθρωτικής πολιτικής» (CdR 104/2003 fin ⁽⁴⁾),

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησής της σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής για την ίδρυση ευρωπαϊκού ομίλου διασυνοριακής συνεργασίας (COM(2004)496 τελικό — CdR 62/2004 fin),

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 180, 11.6.1998, σελ. 38

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 357, 14.12.2001, σελ. 44

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 66, 19.3.2003, σελ. 26

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 256, 24.10.2003, σελ. 74

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησής της για την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013» (COM(2004) 101 τελικό — CdR 162/2004 fin),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της (CdR 299/2004) που υιοθετήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2004 από την επιτροπή «Βιώσιμη Ανάπτυξη» (εισηγητής: ο κ. Aalderink, μέλος του εκτελεστικού συμβουλίου της επαρχίας του Gelderland (NL/AELDE),

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ

- 1) Η διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών αποτελεί σημαντικό ζήτημα για τις περιφέρειες και τους δήμους της Ευρώπης. Πολλές περιφερειακές και τοπικές αρχές καλούνται να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους πλημμύρας που προκύπτουν είτε από τους ποταμούς είτε από τη θάλασσα για να προστατεύσουν και να διατηρήσουν την ποιότητα ζωής των πολιτών τους,
- 2) Είναι δυνατόν να προσδιοριστούν διαφορετικά είδη πλημμυρών εξαιτίας των διαφορετικών περιφερειακών χαρακτηριστικών τους. Τα μέτρα που απαιτούνται για να περιοριστεί το ενδεχόμενο και ο αντίκτυπος των πλημμυρών είναι επίσης ποικίλα. Κατά συνέπεια, για τη διαχείριση του κινδύνου πλημμυρών καθίσταται αναγκαία μια περιφερειακή προσέγγιση,
- 3) Οι ποταμοί και οι θάλασσες δεν γνωρίζουν σύνορα. Απαιτείται, επομένως, να καταβληθεί προσπάθεια για τη διασυνοριακή συνεργασία των κατοίκων και των διοικητικών αρχών στις παραθαλάσσιες περιοχές και σε όλες τις υδρολογικές λεκάνες των ποταμών. Είναι ζωτικής σημασίας να επιτευχθεί αλληλεγγύη μεταξύ των ατόμων που δεν απειλούνται άμεσα από πλημμύρες και εκείνων που κατοικούν σε παρόχθιες ή παράκτιες ζώνες οι οποίες απειλούνται από πλημμύρες,

υιοθέτησε κατά την 58η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **επικροτεί** τα κυριότερα σημεία της ανακοίνωσης της Επιτροπής και ιδιαίτερα το συνδυασμένο πρόγραμμα δράσης της ΕΕ για την προστασία από τις πλημμύρες και **υπογραμμίζει** ότι οι θάλασσες και οι ποταμοί αποτελούν δυναμικά συστήματα τα οποία δεν μπορούν να τεθούν υπό έλεγχο με απλά ή τομεακά μέτρα,

1.2 **εκτιμά** ότι τα μέτρα προστασίας από τις πλημμύρες που λαμβάνονται σε μια περιφέρεια ενδέχεται να επηρεάσουν τις πλημμύρες στις ανάντη ή στις κατάντη περιφέρειες. Κρίνεται, επομένως, σημαντικός ο προσδιορισμός του αντίκτυπου των μέτρων σε ολόκληρη τη λεκάνη ενός ποταμού. Εντούτοις, η προσέγγιση αυτή δεν πρέπει να οδηγήσει σε προδιαγεγραμμένα πρότυπα, σε τυποποιημένα σχέδια ή σε περαιτέρω γραφειοκρατικές διαδικασίες, δεδομένου ότι οι περιφερειακές και τοπικές αρχές γνωρίζουν ότι ο συνδετικός τους κρίκος έγκειται στην ποικιλομορφία και όχι στην ομοιομορφία,

1.3 **έχει, ωστόσο, επίγνωση** του γεγονότος ότι ο προσδιορισμός του αντίκτυπου των μέτρων σε ολόκληρη τη λεκάνη ενός ποταμού προϋποθέτει έναν ελάχιστο αριθμό τυποποιημένων δεικτών. Οι δείκτες αυτοί παρέχουν τη δυνατότητα ενδεδειγμένης προσαρμογής και συντονισμού των ενεργειών σε διεθνές, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Για τη διασφάλιση ευελιξίας θα πρέπει να καταστεί δυνατή η διαφοροποίηση του αριθμού των τυποποιημένων δεικτών κατά περίπτωση,

1.4 **επισημαίνει** ότι θα ήταν σκόπιμη η ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τη σπουδαιότητα της λήψεως προληπτικών μέτρων χωρίς να υφίσταται κάποια ορατή απειλή. Η επίδειξη ζήλου εκ μέρους των πολιτών θεωρείται πολύ σημαντική, δεδομένου ότι οι πολίτες είναι οι έμπρακτοι στυλοβάτες της αρχής της επικουρικότητας. Τούτο είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τους κατοίκους περιοχών ευρισκόμενων σε λεκάνες ποταμών που δεν αντιμετωπίζουν αυξημένο ή πιθανό κίνδυνο πλημμύρας, αλλά των οποίων τα τμήματα ενδέχεται να ευνοήσουν τη δημιουργία απορροών,

1.5 **θεωρεί** ότι το Συμβούλιο στις 14 Οκτωβρίου 2004 κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, στο πλαίσιο των τακτικών συνεδριάσεων των υπευθύνων για θέματα υδάτων της ΕΕ, το πρόγραμμα δράσης για την προστασία από τις πλημμύρες χρήζει προετοιμασίας σε συνεργασία με άλλα ενδιαφερόμενα μέρη και συναφείς φορείς και **εμμένει** στο γεγονός ότι οι ευρωπαϊκές περιφερειακές και τοπικές αρχές θα πρέπει να συμμετάσχουν στην εν λόγω προετοιμασία,

1.6 **υποστηρίζει** και θα ήθελε να συμμετάσχει ενεργά στην παρακίνηση των περιφερειακών και τοπικών αρχών προκειμένου να προβούν στην ανάπτυξη σχεδίων, πριν από το 2007, τα οποία να εμπίπτουν εκ των προτέρων στις νέες δυνατότητες χρηματοδότησης της ΕΕ, λαμβανομένου υπόψη ότι για τη χρησιμοποίηση της χρηματοδοτικής ενίσχυσης της ΕΕ προϋποτίθεται η εθνική, περιφερειακή και τοπική δημοσιονομική συμμετοχή,

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

2.1 **είναι της γνώμης** ότι ο κίνδυνος πλημμύρας αποτελεί κοινοτικό πρόβλημα και χρήζει αντιμετώπισης σε ολόκληρη την περιοχή της λεκάνης απορροής ενός ποταμού. Ο γενικός στόχος θα πρέπει να έγκειται στην ανάπτυξη κοινής ευθύνης και αλληλεγγύης στην περιοχή της υδρολογικής λεκάνης ενός ποταμού, ούτως ώστε να συνεκτιμάται ολόκληρη περιοχή κατά την αναζήτηση αποτελεσματικών μέτρων για την εξάλειψη του κινδύνου πλημμύρας σε μια μικρή περιοχή της λεκάνης του ποταμού,

2.2 **εκτιμά** ότι είναι ουσιώδες να βελτιωθεί η ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων πλευρών στην υδρολογική λεκάνη ενός ποταμού και, οπωσδήποτε, των ανάντη περιφερειών οι οποίες δεν είναι διόλου — ή είναι λιγότερο — επιρρεπείς σε πλημμύρες, αλλά λόγω της χρήσης των γαιών τους συμβάλλουν στη δημιουργία απορροών και **συνιστά** να υποχρεωθούν όλες οι περιφερειακές και τοπικές αρχές της λεκάνης απορροής ενός ποταμού να συμμετέχουν ενεργά στη διαδικασία σχεδιασμού των προληπτικών μέτρων,

2.3 **υποστηρίζει** την προσέγγιση της λεκάνης απορροής ως ολοκληρωμένο τρόπο αντιμετώπισης, χωρίς καμία τομεακή εξαίρεση. Η μέθοδος αυτή θα πρέπει να χρησιμοποιείται όταν εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας, την οποία και **υποστηρίζει**,

2.4 **θεωρεί** ότι το Κέντρο Παρακολούθησης και Ενημέρωσης της Επιτροπής για την Πολιτική Προστασία θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο πέραν της διάδοσης πληροφοριών στις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές και **συνιστά** να αναπτύξει το εν λόγω Κέντρο δραστηριότητες με στόχο τη βελτίωση της ενημέρωσης όλων των ενδιαφερομένων πλευρών, έναντι τόσο του ευρύτερου κοινού όσο και της βιομηχανίας για την ενδυνάμωση της αλληλεγγύης σε ολόκληρη τη λεκάνη απορροής και **προτείνει** να καθιερώσει το εν λόγω Κέντρο πρωτοβουλίες για τη συνεργασία σε περίπτωση πλημμυρών,

2.5 **πιστεύει** ότι μόνον μια ευρέως ολοκληρωμένη προσέγγιση, η οποία θα καλύπτει διάφορους τομείς πολιτικής, θα μπορέσει να οδηγήσει πιο μακροπρόθεσμα στο επιθυμητό αποτέλεσμα και, κατά συνέπεια, **προτείνει** το πρόγραμμα δράσης για την προστασία από τις πλημμύρες να ασχοληθεί ενεργά με την διεπιστημονική εξέταση των ποικίλων πολιτικών που άπτονται του εδάφους,

2.6 **εξαιρεί** τη σημασία της εφαρμογής της αρχής της επικουρικότητας στο πλαίσιο μιας στρατηγικής η οποία θα περιλαμβάνει τρία στάδια, δηλαδή τη συγκράτηση, την αποθήκευση και την αποστράγγιση των υδάτων. Με ορθή χρήση των γαιών και με ένα σύστημα διαχείρισης των υδάτων θα μπορούσαν να περιοριστούν οι πλημμύρες στους μεγάλους ποταμούς και, ιδιαίτερα, στα μικρότερα ποτάμια. Επί τούτου προτείνεται ενδεικτικά η χρησιμοποίηση της ικανότητας του εδάφους να αποθηκεύει τα ύδατα, μικρών υδάτινων συστημάτων και μικρών λεκανών δεδομένου ότι η αποθήκευση των όμβριων υδάτων κατ' αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να μειώσει τα ακραία φαινόμενα υπερχειλίσης των ποταμών,

2.7 **συμβουλεύει** την Επιτροπή να καθορίσει τις δραστηριότητες που απαιτούνται για τον περιορισμό του αντίκτυπου ή του ενδεχόμενου πλημμύρας σε ένα πρόγραμμα δράσης δεσμευτικό για

όλα τα συνεργαζόμενα διοικητικά επίπεδα. Η ανάπτυξη σχεδίων διαχείρισης του κινδύνου πλημμυρών δεν θα πρέπει να δυσχερανθεί από την επιφυλακτική στάση κανενός κράτους μέλους,

2.8 **προτείνει** να συνδεθεί το ζήτημα της προστασίας από τις πλημμύρες με την ήδη υπάρχουσα οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ) και **προτείνει** να χρησιμοποιηθούν οι μέθοδοι εργασίας και οι αρχές που περιλαμβάνονται στην εν λόγω οδηγία προς όφελος της προστασίας από τις πλημμύρες, χωρίς να επιδιωχθεί η τροποποίηση της οδηγίας πλαίσιο για τα ύδατα,

2.9 **πιστεύει** ότι το πρόγραμμα δράσης για την προστασία από τις πλημμύρες θα πρέπει μακροπρόθεσμα να εναρμονιστεί με όλα τα μέτρα που προκύπτουν από την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα,

2.10 **τάσεται υπέρ** ενός προγράμματος δράσης για την προστασία από τις πλημμύρες με βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους. Βραχυπρόθεσμα, είναι απολύτως αναγκαίο να συνεχιστούν οι υφιστάμενες πρωτοβουλίες, ιδιαίτερα δε εκείνες που αποσκοπούν στην εφαρμογή διαρθρωτικών μέτρων. Εν αναμονή του προγράμματος δράσης, οι περιφερειακές και τοπικές αρχές οφείλουν να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια με στόχο την ανάληψη απτών δράσεων για την πρόληψη των πλημμυρών,

2.11 **είναι της γνώμης** ότι η επιτυχία του προγράμματος δράσης για την προστασία από τις πλημμύρες συνδέεται στενά με την ικανοποιητική χρηματοδότησή του. Η άποψη αυτή αντικατοπτρίζεται στις προτεινόμενες Δημοσιονομικές Προοπτικές για την περίοδο 2007-2013 και στις προτάσεις για το Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Κοινωνικό Ταμείο της ΕΕ, και το Ταμείο Συνοχής της ΕΕ,

2.12 **υποστηρίζει** σθεναρά τη μέθοδο που προτείνει η Επιτροπή για την επισήμανση, διάδοση και προώθηση των καλών πρακτικών. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να συμμετάσχουν, εκτός από τα κράτη, και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές και όλοι οι φορείς οι οποίοι μπορεί να ενδιαφερθούν επωφελώς για τα διάφορα εδάφη.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013»

(2005/C 164/02)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013», COM(2004) 101 τελικό,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την αίτηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Μαρτίου 2004 με την οποία ζητά σχετική γνωμοδότηση σύμφωνα με το άρθρο 265, παράγραφος 1, της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και σύμφωνα με το πρωτόκολλο συνεργασίας του Σεπτεμβρίου 2001 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών, που ενθαρρύνει την Επιτροπή των Περιφερειών «να καταρτίζει στρατηγικά έγγραφα για θέματα τα οποία η Επιτροπή θεωρεί σημαντικά»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προέδρου της 26ης Μαΐου 2004 να αναθέσει στην επιτροπή «Πολιτική εδαφικής συνοχής» την κατάρτιση γνωμοδότησης και την απόφαση του Προεδρείου της 15ης Ιουνίου 2004 να συστήσει ομάδα εργασίας για να συνδράμει το έργο του εισηγητή,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τα συμπεράσματα τόσο της πρώτης συνεδρίασης της ομάδας εργασίας (7 Ιουλίου 2004) και της δεύτερης (16 Νοεμβρίου 2004) που πραγματοποιήθηκαν στις Βρυξέλλες και τις συμβολές των εκπροσώπων των εσωτερικών επιτροπών της,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την συμπληρωματική ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: «Δημοσιονομικές Προοπτικές 2007-2013», COM(2004) 487 τελικό, ο στόχος της οποίας είναι να ορίσει μια πρώτη δέσμη εμπεριστατωμένων προτάσεων πολιτικής,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την έκθεση της επιτροπής προϋπολογισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής COM(2004) 101, A5-0268/2004, Εισηγητής: ο κ. Terence Wynne, καθώς και την συμπληρωματική γνωμοδότηση της επιτροπής «Περιφερειακή πολιτική» που υιοθετήθηκε στις 18 Μαρτίου 2004 με βάση την εισηγητική έκθεση του κ. Samuli Pohjamo,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την διερευνητική της έκθεση για την «Διακυβέρνηση και απλοποίηση των Διαρθρωτικών Ταμείων μετά το 2006» (CdR 389/2002 fin) ⁽¹⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη σχετική γνωμοδότησή της (CDR 120/2004), της 12ης Ιουνίου 2004, για την τρίτη έκθεση συνοχής ⁽²⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 162/2004 rev.3) της επιτροπής πολιτικής εδαφικής συνοχής της 26ης Νοεμβρίου 2004 (εισηγητής: ο Sir Albert Bore, μέλος του δημοτικού συμβουλίου του Birmingham, UK, PES),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις Δημοσιονομικές προοπτικές της 2ας Δεκεμβρίου 2004,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Εαρινό Συμβούλιο της 2ας Φεβρουαρίου 2005 «Συνεργασία για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση — Νέο ξεκίνημα για τη στρατηγική της Λισαβόνας» (COM (2005) 24),

⁽¹⁾ ΕΕ C 256, 24/10/2003, σελ. 1

⁽²⁾ ΕΕ C 318 της 22/12/2004, σελ. 1

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι βασικά κριτήρια για την αξιολόγηση της ΕΤΠ εξακολουθούν να είναι οι στόχοι των άρθρων 2 και 158 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾. Η ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και της αλληλεγγύης προκειμένου να προαχθεί η σφαιρική και αρμονική ανάπτυξη της Κοινότητας και να μειωθούν οι διαφορές μεταξύ των περιφερειών, ιδιαίτερα όσον αφορά την αναπτυξιακή υστέρηση των πλέον μειονεκτικών περιοχών, θα συμβάλουν σημαντικά στην αντιδείξη του ρόλου των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην Ευρώπη και την υλοποίηση της ατζέντας της Λισαβώνας και του Γκέτεμποργκ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το άρθρο III-116 του Σχεδίου Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης ενισχύει τον στόχο της συνοχής θεσπίζοντας την εδαφική διάσταση, «η Ένωση, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και συνεχίζει τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής της συνοχής»,

υιοθέτησε κατά την 58η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Θέματα σχετικά με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

επικροτεί την υιοθέτηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανακοίνωσης σχετικά με τις δημοσιονομικές προοπτικές για την περίοδο 2007-2013 με τίτλο: «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος: Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης» ⁽²⁾.

1.1 Προτεραιότητες και προκλήσεις της διευρυμένης Ένωσης

1.1.1 **υποστηρίζει** τις προτάσεις της Επιτροπής, οι οποίες ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση, των 27 κρατών μελών συμπεριλαμβανομένης της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, σε συμφωνία με τους πρόδητους στόχους των στρατηγικών της Λισαβώνας και του Γκέτεμποργκ για βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση και περιβαλλοντική ανάπτυξη που συμφωνήθηκαν από τις κυβερνήσεις των κρατών μελών για να ανταποκριθούν στις σημερινές και μελλοντικές τις ανάγκες μιας ενιαίας αγοράς·

1.1.2 **επισημαίνει** ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παρουσιάζει καθυστέρηση έναντι των βασικών οικονομικών ανταγωνιστών της από το 1995 ⁽³⁾.

1.1.3 **σημειώνει** ότι, από τη στιγμή της διεύρυνσης, την 1η Μαΐου 2004, και μετά, η ΕΕ είναι παγκοσμίως ο μεγαλύτερος οικονομικός και εμπορικός συνασπισμός στον οποίο εντάσσονται πολλές από τις πλέον παραγωγικές και καινοτομούσες πόλεις και περιφέρειες του κόσμου, παράλληλα, όμως, συνιστά ένα οικονομικό χώρο με ρυθμό ανάπτυξης σημαντικά χαμηλότερο του παγκόσμιου μέσου όρου·

1.1.4 **υπογραμμίζει** ότι εάν δεν επιτευχθεί η προσαρμογή όλων των συνιστωσών της ευρωπαϊκής οικονομίας στις διαρθρωτικές αλλαγές που επιβάλλονται από την παγκοσμιοποίηση, η ευρωπαϊκή οικονομία αναμένεται να σημειώσει περαιτέρω ύφεση κατά την περίοδο 2007-2013, θέτοντας σε κίνδυνο την ευημερία, τη σταθερότητα και την ασφάλεια των πόλεων και περιφερειών μας·

1.1.5 **αναγνωρίζει** ότι η πρόκληση για την προάσπιση και διατήρηση του ευρωπαϊκού κοινωνικού πρότυπου, το οποίο

⁽¹⁾ «Η Κοινότητα, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και εξακολουθεί τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής της συνοχής. Η Κοινότητα αποσκοπεί, ιδιαίτερα, στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών.»

⁽²⁾ COM(2004) 101 τελικό

⁽³⁾ «Από το 1995 και ύστερα, ο ρυθμός μεγέθυνσης για την ΕΕ-15 ήταν κατά μέσο όρο 2,2 %, σε σύγκριση με τον παγκόσμιο μέσο όρο του 3,6 % και το 3,2 % των Ηνωμένων Πολιτειών.» COM(2004) 101 τελικό, σελ. 3.

βασίζεται στην ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την αλληλεγγύη, πρέπει να αντιμετωπιστεί τόσο σε ένα περιβάλλον αυξανόμενων αμφιβολιών της κοινής γνώμης ως προς την αποτελεσματικότητά του όσο και σε συνθήκες παγκόσμιας αστάθειας, γεγονός που απαιτεί τη συντονισμένη δράση σε όλες τις σφαίρες διακυβέρνησης·

1.1.6 **τονίζει επίσης**, ότι η επανένωση της Ευρώπης μέσω της διεύρυνσης πρέπει να συνεχίσει να οδηγεί σε μια νέα αλληλεγγύη και σε μια πολυμορφία, η οποία προσφέρει προστιθέμενη αξία στο δυναμικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, η διεύρυνση αυτή δημιούργησε νέες και επέτεινε τις υφιστάμενες οικονομικές και κοινωνικές αποκλίσεις μεταξύ των πόλεων και των περιφερειών, οι οποίες, εάν δεν αντιμετωπιστούν, συνιστούν απειλή για την επίτευξη της συνοχής και την επιτυχία της ενιαίας αγοράς, καθώς και για την υλοποίηση των κοινών μας στόχων που πηγάζουν από την Συνθήκη. Συνεπώς, η διασφάλιση και ενδυνάμωση του πνεύματος της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης αποτελεί, απαραίτητη προϋπόθεση για μια επιτυχή πολιτική συνοχής και για την προώθηση του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου·

1.1.7 **συμφωνεί** με τη θέση της Επιτροπής ότι απαιτείται εντατικοποίηση των χρηματοπιστωτικών προσπαθειών προκειμένου να αντισταθμιστούν οι ασύμμετρες επιπτώσεις της διεύρυνσης στον κοινοτικό προϋπολογισμό, ώστε να γεφυρωθεί κατ' αυτόν τον τρόπο το χάσμα μεταξύ πολιτικών φιλοδοξιών και να αντιμετωπιστούν τυχόν τρέχουσες αδυναμίες όσον αφορά την υλοποίηση των στόχων·

1.1.8 **επικροτεί** τις προτάσεις της Επιτροπής αναφορικά με την υιοθέτηση δημοσιονομικής προοπτικής που να ανταποκρίνεται στη σύγχρονη διακυβέρνηση και συμπεριλαμβάνει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

1.1.9 **φρονεί** ότι τούτο απαιτεί την αναγνώριση της ανάγκης για πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, ανάληψη συντονισμένης κοινής δράσης και υπευθυνότητα έναντι των κρατών μελών με στόχο τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας, την κατάδειξη στους πολίτες της προστιθέμενης αξίας της ΕΕ και τον πολλαπλασιασμό της πιθανής απόδοσης κάθε ευρώ του δημόσιου χρήματος που δαπανήθηκε·

1.2 Δημοσιονομικά μέσα

1.2.1 **επισημαίνει** τις προτάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εκτίμηση των υφιστάμενων δεσμεύσεων πολιτικής και την προσαρμογή των περιορισμένων οικονομικών πόρων σε μια ρεαλιστική αξιολόγηση των αναγκών και των δυνατοτήτων χρηματοδότησης προκειμένου να υλοποιηθούν οι στόχοι της ΕΕ·

1.2.2 **επισημαίνει** ότι με τη διεύρυνση, το ΑΕγχΠ της Κοινότητας αυξήθηκε κατά 5 % ενώ αντίστοιχα ο πληθυσμός της αυξήθηκε κατά 20 %·

1.2.3 **τονίζει** ότι το μέσο κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ στην ΕΕ των 25 μειώθηκε κατά 12,5 %, πράγμα που αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι, με τη διεύρυνση, οι αποκλίσεις εισοδήματος διπλασιάστηκαν, ενώ τα επίπεδα στήριξης σημείωσαν σημαντική αύξηση·

1.2.4 **σημειώνει** ότι, μολονότι η Επιτροπή προτείνει αύξηση των πιστώσεων πληρωμών κατά 1,14 % του ΑΕΕ, κατά μέσο όρο, οι πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων θα ανέλθουν στην εξεταζόμενη περίοδο κατά μέσο όρο στο 1,22 %. Το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων ως 1,24 % του ΑΕΕ διατηρείται στα ίδια επίπεδα για την δημοσιονομική περίοδο 2007-2013 — δηλαδή σε επίπεδα παρόμοια με εκείνα για την περίοδο 2000-2006 ⁽¹⁾·

1.2.5 **επισημαίνει, επίσης,** ότι τούτο αντικείται στην αύξηση του ανώτατου ορίου των ιδίων πόρων της ΕΕ που καταγράφηκε κατά τις δύο πρώτες δημοσιονομικές περιόδους, εντούτοις όχι για την τρέχουσα δημοσιονομική περίοδο:

1988-1992 1,15 % έως 1,20 % του ΑΕγχΠ

1993-1999 1,24 % έως 1,27 % του ΑΕγχΠ

2000-2006 1,27 % του ΑΕγχΠ (ή) 1,24 % του ΑΕΕ·

1.2.6 **τονίζει** ότι η διεύρυνση προκάλεσε αναπόφευκτα πολιτική αντίδραση από την Επιτροπή, η οποία (μαζί με άλλες εξωτερικές επιδράσεις) αντικατοπτρίζεται στις πιστώσεις αναλήψεων υποχρεώσεων. Σημειώνεται αύξηση των πιστώσεων για τους τομείς της συνοχής και ανταγωνιστικότητας (βιώσιμη ανάπτυξη), περιορισμός των «κύριων πιστώσεων» (βιώσιμη γεωργία) και αύξηση των αντίστοιχων «επικουρικών» πιστώσεων (ανάπτυξη της υπαίθρου)·

1.2.7 **υποστηρίζει** ωστόσο ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο, το αναπόφευκτο κόστος της διεύρυνσης μπορεί να καλυφθεί με τη μείωση του περιθωρίου μεταξύ των πιστώσεων πληρωμών και του ανώτατου ορίου των ιδίων πόρων που ήταν διαθέσιμοι σε προηγούμενες δημοσιονομικές προοπτικές για απρόβλεπτες δαπάνες·

⁽¹⁾ Η τιμή που αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων είναι υψηλότερη από αυτήν που αφορά τις πληρωμές διότι αντιπροσωπεύει πόρους οι οποίοι έχουν διατεθεί σε προγράμματα με διάρκεια μεγαλύτερη του ενός έτους και οι οποίοι συνεπώς πιθανόν να μη αναλωθούν κατά τη διάρκεια του δημοσιονομικού έτους για το οποίο διατέθηκαν. Οι πληρωμές προβλέπεται να εκταμιεύονται κατά το δημοσιονομικό έτος για το οποίο διατίθενται. Οι πληρωμές των κρατών μελών υπολογίζονται κατ'έτος με βάση τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό. Το όριο των ιδίων πόρων καθορίζεται με απόφαση του Συμβουλίου, ορίζεται δε ένα ανώτατο ποσό για τις εισφορές των κρατών μελών.

1.2.8 **σημειώνει** ότι οι πιστώσεις πληρωμών που αντιστοιχούν στο 1,14 % του ΑΕΕ για την δημοσιονομική περίοδο 2007-2013 περιλαμβάνουν το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης και το Ταμείο Αλληλεγγύης. Ως εκ τούτου, το ποσοστό 1,14 % του ΑΕΕ ισοδυναμεί περίπου με το ποσοστό 1,10 % του ΑΕΕ των πιστώσεων πληρωμών για την δημοσιονομική περίοδο 2000-2006·

1.2.9 **αναγνωρίζει** ότι οι προτάσεις της Επιτροπής αποτελούν αντικείμενο ορισμένων διαφωνιών και πολλά από τα κράτη που είναι καθαροί χρηματοδότες του κοινοτικού προϋπολογισμού ζητούν την υιοθέτηση αυστηρότερου επιπέδου δαπανών, το οποίο να μην υπερβαίνει το όριο του 1 % του ΑΕΕ που έχει τεθεί για τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων (περιλαμβανομένων των εκ των προτέρων ποσοτικοποιημένων πιστώσεων, όπως οι γεωργικές δαπάνες) ⁽²⁾·

1.2.10 **διατυπώνει το φόβο** ότι η θέση αυτή θα έχει ως αποτέλεσμα οι πληρωμές να φθάσουν το 0,9 % του ΑΕΕ, με συνέπεια η μέση ετήσια τιμή για την περίοδο 2007-2013 να προκύψει σημαντικά χαμηλότερη της τιμής των πληρωμών που έχει συμφωνηθεί για το 2006, που είναι το 1,09 % του ΑΕΕ·

1.2.11 **επισημαίνει** ότι τούτο συνεπάγεται αυστηρότερο προϋπολογισμό, ο οποίος θα μπορούσε να επηρεάσει τις πολιτικές που απολαμβάνουν ειδικό θεσμικό καθεστώς — σύμφωνα με τη Συνθήκη — και εκείνες με σημαντικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα και αποτελέσματα τα οποία θα έχουν επιπτώσεις στις προσδοκίες των νέων κρατών μελών·

1.2.12 **φρονεί** ότι οι προτάσεις της Επιτροπής συνιστούν λογική αντίδραση σε τέτοιου είδους δημοσιονομικές ανησυχίες των κρατών μελών, των οποίων οι ίδιοι πόροι έχουν επιδεινωθεί λόγω των χαμηλών ρυθμών ανάπτυξης σε όλη την Ευρώπη· συνεπώς, η ΕΟΚΕ συμμαρτίζεται τη θέση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για υποστήριξη της μετατόπισης των πόρων προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης των προκλήσεων του μέλλοντος·

1.2.13 **διαπιστώνει** ότι στο επίπεδο του 1,24 % του ΑΕΕ, ο προϋπολογισμός της ΕΕ ανέρχεται μόλις το 2,5 % του συνόλου των δημοσίων δαπανών της Ένωσης·

1.2.14 **συμφωνεί** με την άποψη της Επιτροπής ότι δεν είναι ρεαλιστική η προσδοκία υλοποίησης μιας πιο ενισχυμένης Ευρώπης με λιγότερα χρήματα — οι νέοι τομείς πολιτικών σε επίπεδο ΕΕ συνεπάγονται νέες δημοσιονομικές απαιτήσεις·

1.2.15 **σημειώνει** ότι, δεδομένου του ό,τι δεν υφίστανται δημοσιονομικές προοπτικές χωρίς την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και ότι η υπάρχουσα Συνθήκη δεν προβλέπει την υποχρεωτική κατάρτιση δημοσιονομικών προοπτικών, αλλά μόνο των ετήσιων προϋπολογισμών, οι διαφωνίες μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με τις δημοσιονομικές προοπτικές πρέπει να επιλυθούν γρήγορα. Δεν θα ήταν συνετό να επαναληφθούν οι καθυστερήσεις που σημειώθηκαν κατά την υιοθέτηση του Σχεδίου δράσης 2000. Οι παραταταμένες διαπραγματεύσεις θα είχαν ως αποτέλεσμα την διακοπή των μελλοντικών προγραμμάτων των διαρθρωτικών ταμείων·

⁽²⁾ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΞΙ ΑΡΧΗΓΩΝ ΚΡΑΤΩΝ «Πιστεύουμε ότι ο μέσος όρος των δαπανών κατά την προσεχή δημοσιονομική περίοδο πρέπει να σταθεροποιηθεί πάνω από τα τρέχοντα επίπεδα των δαπανών και δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1,0 % του Ακαθάριστου Εθνικού Εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των γεωργικών δαπανών στο ανώτατο όριο που καθορίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Οκτώβριο του 2002».

1.2.16 **είναι πεπεισμένη** ότι, σε ό,τι αφορά το χρονοδιάγραμμα της δημοσιονομικής περιόδου 2007-2013, μια επταετής περίοδος κρίνεται συνετή, δεδομένων των μειζόνων διαρθρωτικών προκλήσεων που αυτή συνεπάγεται. Επιπλέον, προσφέρεται η δυνατότητα θέσπισης αποτελεσματικών μηχανισμών και μέσων για την υλοποίηση περαιτέρω φάσεων. Η εγγύηση επταετούς κοινοτικής χρηματοδότησης, εν συγκρίσει με τις περισσότερες βραχυπρόθεσμες χρηματοδοτήσεις που συχνά συμπίπτουν με τις τετραετείς ή πενταετείς εθνικές θητείες, προσφέρει στις πόλεις και τις περιφέρειες το αναγκαίο χρονοδιάγραμμα για την ανάληψη μακροπρόθεσμων στρατηγικών προσεγγίσεων όσον αφορά την βιώσιμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη·

1.2.17 αναγνωρίζει ότι προτάσεις για μελλοντικές πενταετείς φάσεις ενδέχεται να συμπίπτουν με την διάρκεια της θητείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής και συνεπώς θα διασφαλίζουν μεγαλύτερη δημοκρατική νομιμότητα στις δημοσιονομικές προοπτικές·

1.3 Η προσέγγιση των δαπανών

1.3.1 **η ΕΤΠ συμφωνεί** με τις τρεις βασικές προτεραιότητες της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στην ανακοίνωσή της για τις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013. Συγκεκριμένα:

- βιώσιμη ανάπτυξη,
- εξασφάλιση πλήρους περιεχομένου για την έννοια της ιδιότητας του πολίτη και
- η ΕΕ ως παγκόσμιος εταίρος·

1.3.2 **θεωρεί** ότι στις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013 οφείλει να αναγνωριστεί η ανάγκη ευρύτερης ευρωπαϊκής συναίνεσης όσον αφορά τις προκλήσεις κοινής πολιτικής, με τη σαφή ανάδειξη της ευρωπαϊκής διάστασης στα θέματα αυτά, με την παράλληλη υπογράμμιση της προστιθέμενης αξίας των κοινοτικών δράσεων, και σε συμφωνία με την αρχή της επικουρικότητας, με την χωριστή συμβολή κάθε σφαιράς διακυβέρνησης –τοπικής, περιφερειακής και εθνικής·

1.3.3 **επιδοκιμάζει** την εκτίμηση της προστιθέμενης αξίας των δράσεων σε επίπεδο ΕΕ και το ζήτημα της καλύτερης διακυβέρνησης κατά την εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ σε καθέναν από τους τομείς των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013, όπως αυτό διατυπώθηκε στην μεταγενέστερη ανακοίνωσή της·

1.3.4 **επικροτεί** το σχετικό στόχο της Επιτροπής ότι, δηλαδή, η μεταφορά κονδυλίων σε επίπεδο ΕΕ στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 δεν πρέπει να αποτελέσει αυτοσκοπό·

1.3.5 **στηρίζει** τις απόψεις της Επιτροπής ότι οι επόμενες δημοσιονομικές προοπτικές πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δράσεις σε επίπεδο ΕΕ θα είναι:

- αποτελεσματικές, στις περιπτώσεις όπου η επίτευξη στόχων είναι εφικτή μόνο μέσω της ανάληψης δράσης σε επίπεδο Ένωσης·

— αποδοτικές, όταν το πρόσημο της σχέσης κόστος-οφέλους θα κρίνεται θετικό, και

— συμπληρωματικές, με την άσκηση επιρροής και την προώθηση δράσεων στην εθνική, περιφερειακή ή τοπική σφαίρα διακυβέρνησης·

1.3.6 **φρονεί** ότι το ευρωπαϊκό πρότυπο επιτυγχάνει μια ισορροπία μεταξύ ατόμου και κοινωνίας, κράτους και αποκεντρωμένης αρχής, μεταξύ κέρδους στην αγορά και κανονιστικών πλαισίων και κανονισμών. Οι προτεραιότητες που θέτει η Επιτροπή στους διαφόρους τομείς των δημοσιονομικών προοπτικών, θέτουν τα θεμέλια για τη μελλοντική βιώσιμη ανάπτυξη του προτύπου που παρείχε στην Ευρώπη σταθερότητα και οικονομική ανάπτυξη τα τελευταία 50 χρόνια·

1.3.7 **θεωρεί** ότι η Επιτροπή έχει υιοθετήσει μια ισορροπημένη στρατηγική στο σύνολο των τομέων της πολιτικής συνοχής δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ανάγκες των νέων κρατών μελών και διασφαλίζοντας μια προσεκτική ισορροπία μεταξύ των οικονομικών, κοινωνικών και εδαφικών αποκλίσεων στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης·

1.3.8 **εκφράζει την άποψη** ότι στο σύνολο των ανωτέρω τομέων της πολιτικής συνοχής εντοπίζονται βασικά παραδείγματα προστιθέμενης αξίας που προσφέρει η εφαρμογή του ευρωπαϊκού προτύπου. Οι κοινοτικές επενδύσεις στους τομείς της έρευνας και της ανάπτυξης, των διασυνοριακών υποδομών και ανταλλαγής πληροφοριών εναρμονίζονται με τους στόχους της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ μέσω μιας εταιρικής προσέγγισης, η οποία μπορεί να αποτελέσει μοχλό προώθησης της οικονομικής ανάπτυξης, της σύγκλισης, της ανταγωνιστικότητας και της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας. Ένα άλλο στοιχείο της προσέγγισης της Ευρώπης που έγκαιρα σε εταιρικές σχέσεις έρευνας και ανάπτυξης είναι η γεωγραφική αποκέντρωση των υποδομών εκπαίδευσης και έρευνας, η οποία καθιστά δυνατή την πλήρη αξιοποίηση του υψηλού μορφωτικού επιπέδου των Ευρωπαίων και του δυναμικού ανάπτυξης. Η υιοθέτηση λύσεων με γνώμονα την αγορά δεν εγγυάται το βιώσιμο μέλλον που αναζητά η Ευρώπη·

1.3.9 **αναγνωρίζει** ότι η οικονομική προσιτότητα και η δημοσιονομική πειθαρχία αποτελούν βασικούς παράγοντες που στηρίζουν την διαπραγματευτική διαδικασία· όσον αφορά την μεθοδολογία εκπόνησης συγκεκριμένης δημοσιονομικής προοπτικής, διακρίνονται δύο προσεγγίσεις:

— εντοπισμός των αναγκών και ανάλογη κατανομή των πόρων·

— εντοπισμός της οικονομικής προσιτότητας και ανάλογη κατανομή προτεραιοτήτων·

1.3.10 **αναγνωρίζει** ότι η Επιτροπή υποστηρίζει την πρώτη προσέγγιση «από τη βάση προς την κορυφή», η οποία διαρθρώνεται από την εκτίμηση των αναγκών από τη βάση στην κορυφή·

1.3.11 **απορρίπτει** την λογική ότι η δεύτερη προσέγγιση μπορεί να παράσχει μια βιώσιμη απάντηση στις οικονομικές, κοινωνικές και δημοκρατικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΕ·

1.4 Δημοσιονομικό πλαίσιο

επικροτεί τις προτάσεις της Επιτροπής για ανοικοδόμηση νέου δημοσιονομικού πλαισίου εστιασμένου σε περιορισμένο αριθμό πολιτικών στόχων:

- (1α) Ανταγωνιστικότητα για την ανάπτυξη και την απασχόληση
- (1β) Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση
- (2) Βιώσιμη διαχείριση και προστασία των φυσικών πόρων
- (3) Ευρωπαϊκή ιθαγένεια, ελευθερία, ασφάλεια και δικαιοσύνη· και
- (4) Η Ευρωπαϊκή Ένωση ως παγκόσμιος εταίρος.

Οι κύριες παρατηρήσεις της ΕΤΠ αφορούν το κεφάλαιο της βιώσιμης ανάπτυξης, 1(α), 1(β) και (2)

1.4.1 Βιώσιμη ανάπτυξη

- **αναγνωρίζει** την οικονομική συνοχή και την πολιτική λογική της χρήσης της βιώσιμης ανάπτυξης ως δημοσιονομικού οχήματος για τους τρεις συμπληρωματικούς πυλώνες: σύγκλιση, ανταγωνιστικότητα και απασχόληση, εδαφική συνεργασία·
- **εκφράζει την ικανοποίησή της** για την πρόταση να ανέλθει ο προϋπολογισμός για τα διαρθρωτικά ταμεία και το ταμείο συνοχής σε 336,2 δισ. ευρώ για την περίοδο 2007-2013, έναντι των 213 δισ. ευρώ που διατέθηκαν για το σκοπό αυτό κατά την περίοδο 2000-2006 και σημειώνει ότι το 78 % (262,3 δισ. ευρώ) προορίζονται υπέρ του στόχου της σύγκλισης σε περιοχές όπου η ανάπτυξη παρουσιάζει καθυστέρηση, 18 % (68,5 δισ. ευρώ) υπέρ της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης και 4 % (13,5 δισ. ευρώ) υπέρ του στόχου της τοπικής και περιφερειακής συνεργασίας με σκοπό την διασυνοριακή και διαπεριφερειακή ανάπτυξη ⁽¹⁾·
- **σημειώνει** ότι η μεμονωμένη γραμμή του προϋπολογισμού των 262,3 δισ. ευρώ που διατίθενται υπέρ του στόχου της σύγκλισης, σε περιοχές με κατά κεφαλήν ΑΕΕ χαμηλότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25,22 δισ. ευρώ διατίθενται στις χώρες της ΕΕ των 15 που σήμερα είναι επιλέξιμες αλλά που στο μέλλον δεν θα πληρούν πλέον αυτό το κριτήριο για στατιστικούς καθαρά λόγους (περιοχές όπου οι ενισχύσεις σταδιακά θα καταργηθούν). Αυτό αντιστοιχεί στο 66 % του ποσού που θα ελάμβαναν κατά την περίοδο 2007-2013 ως περιφέρειες που δικαιούνται πλήρεις επιδοτήσεις στο πλαίσιο του στόχου της σύγκλισης·
- **σημειώνει** ότι η μεμονωμένη γραμμή του προϋπολογισμού των 336,2 δισ. ευρώ αντιστοιχεί στο 0,41 % του ΑΕΕ (ή, εάν συμπεριληφθούν τα διοικητικά έξοδα που συνδέονται με το

⁽¹⁾ Ο στόχος της συνοχής αφορά τις περιοχές με κατά κεφαλήν ΑΕΕ χαμηλότερο του 75 % του μέσου όρου της ΕΕ των 25 και η μεταβατική ενίσχυση υπέρ των περιοχών της ΕΕ των 15 που σταδιακά θα καταργηθεί αφορά τις περιοχές με κατά κεφαλήν ΑΕΕ χαμηλότερο του 90 % του μέσου όρου της ΕΕ των 15. Οι πόροι που διαθέτει το Ταμείο Συνοχής κατά την περίοδο 2000-2006 ανέρχονται σε 18 δισ. ευρώ και αυτοί των τεσσάρων διαρθρωτικών ταμείων (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, Χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας και Τμήμα Προσανατολισμού του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων) σε 195 δισ. ευρώ.

Ταμείο Αλληλεγγύης και με άλλες δράσεις, η γραμμή των 344,9 δισ. ευρώ ισοδυναμεί με το 0,46 % του ΑΕΕ)·

- **υπογραμμίζει** ότι για την υλοποίηση ενός υγιούς μακροοικονομικού στόχου που να αποβλέπει στην βιώσιμη ανάπτυξη, είναι απαραίτητη η επικέντρωση των προγραμμάτων στην επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ·
- **σημειώνει** ότι η στρατηγική της Λισσαβώνας χαράχθηκε προκειμένου να προωθηθεί η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη και να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή με τους ακόλουθους στόχους:
 - να αυξηθεί το ποσοστό απασχόλησης σε τουλάχιστον 70 % μέχρι το 2010·
 - να ευθυγραμμιστούν τα ευρωπαϊκά επίπεδα παραγωγικότητας με την απόδοση των κορυφαίων διεθνών επιχειρήσεων·
 - να προσδιοριστούν οι προκλήσεις της κοινωνίας της πληροφορίας καθώς και ευρωπαϊκές ερευνητικές ζώνες·
 - να φθάσουν οι επενδύσεις υπέρ της έρευνας το 3 % του ΑΕγχΠ·
- **σημειώνει** ότι η συμπληρωματική ανακοίνωση της Επιτροπής αναγνωρίζει την αδυναμία μας να εκπληρώσουμε τους στόχους για οικονομική ανάπτυξη και για μείωση των αποκλίσεων που θεμελιώνουν την Στρατηγική της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ. Εν μέρει, τούτο αποτελεί συνέπεια των πιέσεων για ανταπόκριση στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, στα θέματα παραγωγικότητας, στο ζήτημα της γήρανσης του πληθυσμού και τις αυξανόμενες προσδοκίες για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και τις ανάλογες πιέσεις στις δημόσιες δαπάνες·
- **φρονεί** ότι πρέπει να εντοπιστούν και να αξιολογηθούν οι καθοριστικοί παράγοντες της επιτυχίας προκειμένου να καταστεί δυνατή η παρακολούθηση και επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ, καθώς και οι πιθανοί τρόποι κινητοποίησης της κοινωνίας των πολιτών, των τοπικών και περιφερειακών αρχών και των επικεφαλής των επιχειρήσεων — δηλαδή όλων εκείνων που έχουν να αποκομίσουν οφέλη από την επιτυχία της στρατηγικής της Λισσαβώνας·
- **αναγνωρίζει** ότι εάν τα επίπεδα των δαπανών στις δημοσιονομικές προοπτικές κατέβουν κάτω από το 1.14 % του ΑΕΕ που ισχύει για τις πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων όπως προτείνει η Επιτροπή, τα προγράμματα που θα χαθούν θα είναι εκείνα που συνδέονται με την υποεπικεφαλίδα «Στήριξη της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης εκτός των λιγότερο ευνοημένων περιοχών» στην επικεφαλίδα 1β) «Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση». Το πρόβλημα των περιφερειακών ανισοτήτων θα επιδεινωθεί. Συνεπώς, δεν θα είναι δυνατόν όλες οι περιφέρειες να συμμετέχουν εξίσου στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, την οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης του συνόλου της ΕΕ·

- **έχει επανειλημμένα υποστηρίξει** την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το σύνολο των περιφερειών της ΕΕ μπορεί να ανταποκριθεί πλήρως στη στρατηγική της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ. Ωστόσο, εκφράζει τις αμφιβολίες της για το κατά πόσο τα προγράμματα που εντάσσονται στους ανωτέρω πυλώνες συμβάλλουν στην πλήρη επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ, τη στιγμή που η έλλειψη περιφερειακής ευημερίας αποτελεί τον μόνο δείκτη χρηματοδότησης·
 - **αντιλαμβάνεται**, όπως εξάλλου αναγνωρίζει και η τρίτη έκθεση συνοχής, ότι ο καθορισμός του ΑΕγχΠ ως βασικού δείκτη αξιολόγησης ενέχει μια σειρά αδυναμιών και έχει επανειλημμένα καταδειχθεί ότι οι αποκλίσεις εντός των περιφερειών — οι οποίες, για παράδειγμα, είναι σαφώς εμφανείς στις μεγάλες και μεσαίες μεγάλες πόλεις ⁽¹⁾ — είναι συχνά μεγαλύτερες απ' ό,τι οι αποκλίσεις που παρουσιάζουν οι επιμέρους περιφέρειες μεταξύ τους·
 - **εκφράζει τη λύπη της**, ως εκ τούτου, για το γεγονός ότι το πρόβλημα εντός και μεταξύ των περιφερειών επιδεινώνεται από την συρρίκνωση των δημοσιονομικών κονδυλίων που διατίθενται για το νέο αυτό «στόχο 2» εν συγκρίσει με προηγούμενες περιόδους προγραμματισμού· το δημοσιονομικό κονδύλιο για την περίοδο 2007-2013 ανέρχεται σε 18 % έναντι του 23,8 % για τη αντίστοιχη δημοσιονομική περίοδο 2000-2006 ⁽²⁾·
 - **εκφράζει την ικανοποίησή της** την αυξημένη αναγνώριση του δυναμικού των μειζόνων αστικών περιοχών ως μοχλών της οικονομικής ανάπτυξης, εντούτοις, διατηρεί την πεποίθηση ότι οι προτεινόμενοι κανονισμοί για κάθε εθνικό δημοσιονομικό πλαίσιο πρέπει να κάνουν ρητή αναφορά στην βιώσιμη αστική ανάπτυξη αντανακλώντας το ρόλο των αστικών κέντρων ως μοχλών της ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας·
 - **εκφράζει τη λύπη της** διότι ενώ αναγνωρίζεται καθαρά, μέσω της στρατηγικής της Λισσαβώνας, ότι η γήρανση του πληθυσμού έχει αρνητικό αντίκτυπο στο ρυθμό ανάπτυξης και μειώνει το ΑΕγχΠ — καθώς και τα μέτρα που απαιτούνται για την καταπολέμησή τους — δεν υπάρχει αντίστοιχη αναγνώριση του δυναμικού των νέων στο σχέδιο δράσης όσον αφορά την υλοποίηση του σχεδίου δράσης για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη.
- (α) Ανταγωνιστικότητα για την ανάπτυξη και την απασχόληση
- Προώθηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων σε μία πλήρως ενοποιημένη αγορά
 - **αναγνωρίζει** ότι είναι αναγκαίο να αναδιαμορφωθεί η βιομηχανική πολιτική στην Ευρώπη μέσω της δημιουργίας ενός περιβάλλοντος που να ευνοεί τις επιχειρήσεις·
 - **τονίζει** την ανάγκη αξιοποίησης και ενθάρρυνσης του δυναμικού για την ανάπτυξη του τομέα των ΜΜΕ ως «δομικής ενότητας» για την ανάπτυξη στην ενιαία αγορά με την αναγνώριση ότι οι ΜΜΕ αποτελούν το μεγαλύτερο αναξιοποίητο δυναμικό στην ενιαία αγορά·
 - **παρατηρεί** ότι η εφαρμογή των κανόνων της ενιαίας αγοράς στην πολιτική συνοχής για την προώθηση των μικρών επιχειρήσεων προσφέρει μετρήσιμη προστιθέμενη αξία, η οποία διαφαίνεται στην αύξηση των ενδοκοινοτικών συναλλαγών μεταξύ των λιγότερο αναπτυγμένων περιφερειών και την υπόλοιπη Ένωση, δεδομένου ότι περίπου το ένα τέταρτο των δαπανών της πολιτικής συνοχής υπέρ της ανταγωνιστικότητας, επιστρέφει στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση υπό την μορφή της αύξησης των εξαγωγών·
 - **θεωρεί** ότι, κατά την αναθεώρηση των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, είναι αναγκαία η θέσπιση οριζόντιων κανονισμών εξαίρεσης για τη στήριξη της Έρευνα και της Τεχνολογικής Ανάπτυξης καθώς και των ΜΜΕ·
 - **θεωρεί** ότι η διενέργεια εκτιμήσεων για την καλύτερη στοχοθέτηση των κρατικών ενισχύσεων οι οποίες παρέχουν στις εθνικές, περιφερειακές, και τοπικές αρχές μεγαλύτερη ευελιξία για την λήψη μέτρων με περιορισμένο αντίκτυπο στον ανταγωνισμό και το εμπόριο σε επίπεδο ΕΕ, αλλά, αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τις αδυναμίες της αγοράς, συμβάλλουν στην ανάπτυξη περιοχών με υστέρηση και προάγουν την επιχειρηματικότητα·
- Ενίσχυση της ευρωπαϊκής προσπάθειας στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης
 - **φρονεί ότι** για να καταστεί η ΕΕ μια δυναμική και βασισμένη στη γνώση οικονομία, είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων και ρυθμίσεων οικονομικής στήριξης, ιδίως για τη δημιουργία πόλων αριστείας μέσω της εκτεταμένης ευρωπαϊκής, εκπαιδευτικής και ερευνητικής υποδομής έτσι ώστε να ενισχύσουν τις περιφερειακές οικονομίες, να διαδώσουν την αριστεία και να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα σε ολόκληρη την ΕΕ·
 - **συμφωνεί** με την άποψη της Επιτροπής ότι η ενίσχυση των προσπαθειών που καταβάλλει η ΕΕ στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης αποτελεί βασικό στόχο της διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος όμως απαιτεί μία ισορροπητή σχέση μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων ⁽³⁾·
 - κατά συνέπεια, **επιδοκιμάζει** την απόφαση που έλαβε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης για την αύξηση των δαπανών στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης στο 3 % του ΑΕγχΠ της ΕΕ έως το 2010·
 - Σύνδεση της Ευρώπης μέσω των δικτύων της ΕΕ
 - **συμφωνεί** με την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αύξηση της κλίμακας των οικονομικών πόρων που συνδέονται με την ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών. Επιδοκιμάζει την προτεραιότητα που αποδίδεται στα διασυνοριακά σχέδια που προωθούν τη διατροφικότητα και την χρήση βιώσιμων τρόπων μεταφοράς και, ειδικότερα, την έννοια των «θαλάσσιων αρτηριών», υπό την προϋπόθεση ότι αυτές ενσωματώνονται σε ένα συνολικό σύστημα βιώσιμων μεταφορών·

⁽¹⁾ Σύμφωνα με τον Αστικό Έλεγχο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2004

⁽²⁾ 11,5 % για το Στόχο 2 και 12,3 % για το Στόχο 3

⁽³⁾ Η ΕΕ δαπανά σήμερα μόνο 2 % του ΑΕγχΠ της για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, δηλαδή σχεδόν 1/3 του ποσού που δαπανούν οι ΗΠΑ. Το ογδόντα % του χάσματος αυτού οφείλεται στην υποεπένδυση στο χώρο της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης εκ μέρους του ιδιωτικού τομέα. Παρ. 3.31 της ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (COM (2005)24) «Συνεργασία για την ανάπτυξη και την απασχόληση : μία νέα αρχή για τη στρατηγική της Λισσαβώνας» 2 Φεβρουαρίου 2005

- **τονίζει** το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν τα ΔΕΔ-Μ, και συγκεκριμένα, για την ιδιαίτερη περίπτωση των νησιών, οι «θαλάσσιες αρτηρίες», στην προσπάθεια να υπερκεραστούν οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν για την ισότιμη πρόσβασή τους στην εσωτερική αγορά οι περιφέρειες με φυσικά και δημογραφικά μειονεκτήματα·
 - **αναγνωρίζει** την περιορισμένη δυνατότητα των κρατών μελών να συγκεντρώσουν τα απαιτούμενα κονδύλια για επενδύσεις στις υποδομές, τη στιγμή που καταβάλουν προσπάθειες για περικοπή των δημοσίων δαπανών, προκειμένου να συμμορφωθούν με τις διατάξεις του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης·
 - **υπογραμμίζει** ότι η χρηματοδότηση των ΔΕΔ-Μ από τις περιφερειακές και τοπικές αρχές θα διατηρήσει δευτερεύοντα ρόλο, εξαιτίας των ιδιαίτερα σημαντικών δεσμεύσεών τους σε άλλες υποδομές που είναι συχνά ζωτικής σημασίας για την εύρυθμη λειτουργία των ΔΕΔ-Μ της τοπικής οικονομίας και των κοινωνικών υποδομών·
 - **επισημαίνει** ότι η διευκόλυνση της ανταγωνιστικότητας ενθαρρύνει την αναγνώριση της αλληλεξάρτησης πόλεων και περιφερειών, η οποία, με τη σειρά της, δύναται να επιτύχει την κρίσιμη μάζα που να λειτουργήσει σαν μοχλός εκτεταμένης ανάπτυξης σε τομείς που δεν μπορούν να προσελκύσουν ή να αναπτυχθούν αποκλειστικά σε μια πόλη ή περιφέρεια. Τα στρατηγικά ευρωπαϊκά αστικά δίκτυα, όπως το δίκτυο URBACT, συνιστούν εξαιρετικά παραδείγματα και πρέπει να προωθηθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο με σκοπό να διασφαλιστούν τόσο η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και εμπειρογνομοσύνης μεταξύ των ευρωπαϊκών πόλεων και περιφερειών όσο και οι απαραίτητες επενδύσεις για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ.
 - Βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της κατάρτισης
 - **υπογραμμίζει** ότι η εκπαίδευση και κατάρτιση των τοπικών και περιφερειακών ανθρώπινων πόρων είναι ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής ενιαίας αγοράς και την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβώνας. Η ανάληψη δράσεων σε όλη την επικράτεια της ΕΕ για την υποστήριξη της κινητικότητας συνεπάγεται πραγματικό οικονομικό αντίκτυπο. Μεμονωμένα ή στο σύνολο, η λήψη τέτοιων μέτρων αποδίδει εξαιρετικά ικανοποιητική σχέση κόστους-οφέλους. Είναι αναγκαίο να αναγνωριστεί ότι το πρόσθετο κόστος στον προϋπολογισμό, συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία και ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης αγοράς εργασίας και ενός κοινού ευρωπαϊκού χώρου μάθησης·
 - Παροχή βοήθειας στην ευρωπαϊκή κοινωνία για πρόβλεψη και διαχείριση των αλλαγών
 - **επικροτεί** την άποψη της Επιτροπής σχετικά με την ανάγκη κατάλληλου κανονιστικού πλαισίου για τις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους με στόχο τη θέσπιση κοινωνικών προτύπων και θεμελιωδών δικαιωμάτων·
- (β) Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση
- **αναγνωρίζει** ότι η κοινοτική προστιθέμενη αξία δεν παράγεται μόνον με τη χρηματοδότηση, αλλά μέσω της κοινοτικής μεθόδου με την οποία σχεδιάζονται προγράμματα για τη συνεκτίμηση και την υλοποίηση των περιφερειακών στρατηγικών. Μόνο ένα ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο μπορεί να εγγυηθεί τη συμπληρωματικότητα των τομεακών πολιτικών και των χρηματοοικονομικών μέσω των οποίων υλοποιούνται οι κοινοτικοί στόχοι της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής·
 - **αναγνωρίζει** ότι με τη διεύρυνση, ο στόχος της σύγκλισης πρέπει να αποτελέσει βασική προτεραιότητα ως πράξη αλληλεγγύης με τα νέα κράτη μέλη και τις ασθενέστερες περιφέρειες των παλαιών κρατών μελών, ώστε να διασφαλιστεί η διάθεση των ενισχύσεων στις περιφέρειες και τις πόλεις που παρουσιάζουν εξαιρετική αναπτυξιακή καθυστέρηση·
 - **επισημαίνει** ότι η πρόταση της Επιτροπής για το ύψος των χρηματοδοτικών πόρων των διαρθρωτικών ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την προερχόμενη περίοδο στήριξης αποτελεί ένα δίκαιο συμβιβασμό και για τις περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15, εφόσον διατίθενται 109,8 δισ. ευρώ για το νέο Στόχο 1 και 56,6 δισ. ευρώ για το νέο Στόχο 2 στα «παλαιά» κράτη μέλη (έναντι αντιστοίχως 154 και 46,6 δισ. ευρώ για την τρέχουσα περίοδο στήριξης)·
 - **προειδοποιεί** για την υπονόμευση των αρχών της εταιρικής σχέσης και της αλληλεγγύης που θα πλήξει εκείνα τα κράτη μέλη που δεν θα είναι πλέον επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής ως αποτέλεσμα της στατιστικής επίπτωσης από τη διεύρυνση·
 - **αναγνωρίζει** τους λόγους εισαγωγής του ορίου απορρόφησης του 4 % του εθνικού ΑΕγχΠ για όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τις επιδοτήσεις από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ και το Ταμείο Συνοχής, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών πόρων ως τμήμα της αγροτικής ανάπτυξης και της αναδιάρθρωσης του τομέα της αλιείας⁽¹⁾. Η μείωση των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων πρέπει να παραμείνει κύρια προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι πόροι αυτοί είναι απαραίτητοι για την ενίσχυση εκείνων των περιφερειών και των κρατών μελών που παρουσιάζουν καθυστέρηση στην οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη·
 - **δέχεται** ότι η αρχή της μεθόδου του Βερολίνου — όσο λιγότερο αναπτυγμένη είναι μία περιφέρεια, τόσο περισσότερες ενισχύσεις λαμβάνει — είναι αιτιολογημένη και πρέπει να συνεχίσει να εφαρμόζεται στο μέλλον. Συνεπώς, χρειάζεται να διερευνηθούν οι ανωμαλίες που προκύπτουν από την εφαρμογή του ανώτατου ορίου απορρόφησης του 4 % του εθνικού ΑΕγχΠ σε επίπεδο κράτους μέλους·
 - **εφιστά την προσοχή**, ωστόσο, στο γεγονός ότι οποιαδήποτε προσαρμογή στο σύνολο των πιστώσεων πληρωμών οφείλει να αναληφθεί εκτός του εν λόγω ανώτατου ορίου του 4 %, γεγονός που, αφενός, διασφαλίζει τη χρηματοδότηση της συνοχής στα νέα κράτη μέλη, υπονομεύει, αφετέρου, σοβαρά την αρχή της εφαρμογής του σχεδίου δράσης της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ για όλους·

⁽¹⁾ Η μεταφορά πόρων προς το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο για την Αγροτική Ανάπτυξη (ΕΓΤΑΑ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ) υπολογίζεται μετά την εφαρμογή του ανώτατου ορίου προκειμένου να είναι δημοσιονομικά ουδέτερη

— **αναγνωρίζει** τη σημασία της βελτίωσης της παραγωγικής ικανότητας στις αποκεντρωμένες αρχές των κρατών μελών και των νέων γειτονικών χωρών. Σημαντική πρόοδος μπορεί να επιτευχθεί στους τομείς της διασυνοριακής και περιφερειακής πολιτικής μέσω της ανταλλαγής γνώσης και εμπειρογνομοσύνης μεταξύ εμπειρογνομώνων των τοπικών και περιφερειακών αρχών·

1.4.2 Προστασία και διαχείριση των φυσικών πόρων

επικροτεί την αναγνώριση εντός των δημοσιονομικών προοπτικών της ανάγκης διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο: βελτίωση του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής ως ζωτικής ισορροπίας για την επίτευξη της εδαφικής συνοχής στο πλαίσιο των στόχων της στρατηγικής της Λισσαβόνας και του Γκέτεμποργκ για την βιώσιμη ανάπτυξη·

εκφράζει τους προβληματισμούς της ότι οι δείκτες ανάπτυξης, περιλαμβανομένων της απασχόλησης, της βιομηχανίας και της πολυμορφίας, εξακολουθούν να διατηρούνται σε χαμηλά επίπεδα στις αγροτικές περιοχές, υπονομεύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την βιωσιμότητά τους·

επικροτεί το δυναμικό των προγραμμάτων ανάπτυξης αστικών ζωνών για την επέκταση την ανάπτυξης στην ευρύτερη ύπαιθρο μέσω εξειδικευμένης έρευνας και ανάπτυξης, και μέσω της ανάληψης πρωτοβουλιών προώθησης της επιχειρηματικότητας και των κοινωνικών αλλαγών παρότι αναγνωρίζεται ότι οι πιο απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές είναι απίθανο να ωφεληθούν από τέτοιου είδους πρωτοβουλίες·

υπογραμμίζει, ωστόσο, την ανάγκη για εξεύρεση ισορροπημένων λύσεων στις διαφορετικές καταστάσεις που επικρατούν στις εκάστοτε αγροτικές περιοχές, περιλαμβανομένων εκείνων με φυσικά μειονεκτήματα και ιδιαίτερους περιβαλλοντικούς περιορισμούς·

υπογραμμίζει την επιτακτικότητα της διαφύλαξης της εδαφικής πολυμορφίας, στο πλαίσιο της οποίας, η ιδέα ενός βασικού αστικού/αγροτικού προτύπου για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και της συνοχής δίνει το έναυσμα για απομάκρυνση από τα βιομηχανικά/αγροτικά πρότυπα που δεν ανταποκρίνονται πλέον στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης·

ενθαρρύνει την αναγνώριση που παρέχεται σε όλες τις πτυχές της προστασίας του περιβάλλοντος: συνολική, περιφερειακή, αστική, αγροτική και θαλάσσια, ως οριζόντιου στοιχείου των προγραμμάτων. Σε αυτό το πλαίσιο, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές που είναι αρμόδιες για τη διατήρηση των τοποθεσιών του Natura 2000 θα πρέπει να εξασφαλίσουν κατάλληλη χρηματοδότηση από τα σχετικά μέσα πολιτικής·

1.4.3 Ευρωπαϊκή ιθαγένεια, ελευθερία, ασφάλεια, δικαιοσύνη

εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι η Επιτροπή εννοεί να αναπτύξει και να δώσει περιεχόμενο στα ζητήματα που αφορούν την ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη και να αντιμετωπίσει με επάρκεια τα δύσκολα ζητήματα της μετανάστευσης και της

κοινωνικής ένταξης, της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης που επηρεάζουν τις αστικές και αγροτικές περιοχές σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ορίζεται στο προοίμιο του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (1)·

αναγνωρίζει ορθά ότι οι προκλήσεις που θέτουν τα ζητήματα της μετανάστευσης και του ασύλου δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν πλέον αποτελεσματικά με τα μέτρα που λαμβάνονται μεμονωμένα από τα κράτη μέλη, και υπογραμμίζει ότι πολλές τοπικές και περιφερειακές αρχές βρίσκονται σήμερα στην πρώτη γραμμή για την παροχή στήριξης και εγκαταστάσεων·

τονίζει ότι, τόσο οι σημαντικότερες πόλεις της Ευρώπης όσο και οι περιοχές της υπαίθρου, διαθέτουν εκτεταμένη και συνεχώς αυξανόμενη πείρα των θεμάτων που σχετίζονται με την εργασία των μεταναστών και τις νέες εγκαταστάσεις. Επομένως, αυτή η γνώση και η εμπειρία θα πρέπει να απεικονίζονται στις διατάξεις των κανονισμών που υποβάλλει η Επιτροπή σχετικά με τα θέματα αυτά·

αναγνωρίζει ότι τα τρέχοντα προγράμματα για την προστασία των καταναλωτών, την ασφάλεια των τροφίμων και την υγεία δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των ευρωπαίων πολιτών·

κατά συνέπεια, **τάσσεται υπέρ** της υιοθέτησης δύο μέσων: ένα πρόγραμμα για την ασφάλεια των τροφίμων και μιας πολιτικής καταναλωτών και ενός προγράμματος για τους καταναλωτές και τη δημόσια υγεία·

1.4.4 Εξωτερικές πολιτικές

συμφωνεί με την διαπίστωση των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 ότι με τη διεύρυνση και την αύξηση των τοπικών και περιφερειακών επιταγών, η ΕΕ οφείλει να ενισχύσει τις δυνατότητες που διαθέτει για την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, την προάσπιση της δημοκρατίας και την καταπολέμηση της φτώχειας στις γειτονικές της χώρες μέσω πολυμερών και διμερών πολιτικών·

υποστηρίζει την άποψη της Επιτροπής σχετικά με τη συνοχή και συνεκτικότητα των εξωτερικών δράσεων για την επίτευξη καλύτερα και περισσότερα αποτελέσματα με τους διαθέσιμους πόρους·

επικροτεί την άποψη της Επιτροπής αναφορικά με την ανάγκη μιας νέας πολιτικής για τις γειτονικές χώρες της Ένωσης που να θεμελιώνεται στις θετικές διασυνοριακές εξελίξεις που σημειώνονται από το 1989 ή και νωρίτερα, το πεδίο εφαρμογής των οποίων πρέπει να επικεντρώνεται στην στήριξη μέτρων που στοχεύουν στην σταδιακή οικονομική ολοκλήρωση, την ενίσχυση της πολιτικής συνεργασίας και την ανάπτυξη κοινών υποδομών·

τονίζει με έμφαση τη σημασία της βελτίωσης της ικανότητας δημιουργίας αποκεντρωμένων αρχών στα νέα κράτη μέλη και στις νέες γειτονικές χώρες·

(1) «Η Ένωση συμβάλλει στη διαφύλαξη και την ανάπτυξη αυτών των κοινών αξιών, σεβόμενη την πολυμορφία των πολιτισμών και των παραδόσεων των λαών της Ευρώπης καθώς και την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών της και την οργάνωση της δημόσιας εξουσίας τους σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο».

1.4.5 Διορθωτικός μηχανισμός

αντιλαμβάνεται ότι οι διαπραγματεύσεις για τις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013 θα αφορούν μηχανισμούς για την συνολική χρηματοδότηση της ΕΕ και τον καθορισμό της συμβολής των επιμέρους κρατών μελών. Η Επιτροπή έχει υποβάλλει χωριστή πρόταση για να λυθεί το ζήτημα των επιστροφών πόρων προς το Ηνωμένο Βασίλειο και να καθιερωθεί ένας γενικευμένος διορθωτικός μηχανισμός που να αντανάκλα τη σχετική ευημερία ενός κράτους μέλους·

φρονεί ότι χρειάζεται να καθιερωθεί ένα δίκαιο σύστημα για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών αναγκών της ΕΕ και ότι το εν λόγω σύστημα θα πρέπει να καταργήσει τις ρυθμίσεις σχετικά με τις επιστροφές πόρων που ισχύουν για ορισμένα κράτη μέλη·

στηρίζει την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η προσέγγιση αυτή παρέχει τη δυνατότητα εξάλειψης διορθωτικών μηχανισμών που θεσπίστηκαν σε προηγούμενες δημοσιονομικές περιόδους, που προσαρμόζουν σήμερα τα υπερβολικά αρνητικά καθαρά αποτελέσματα που προκύπτουν για ορισμένα κράτη μέλη σε σχέση με τις συνεισφορές τους στις πιστώσεις πληρωμών του κοινοτικού προϋπολογισμού. Εάν τούτο υλοποιηθεί, θα αποφευχθούν οι υπερβολικές φορολογικές επιβαρύνσεις για τα επιμέρους κράτη μέλη, διαφυλάσσοντας ταυτόχρονα την αλληλεγγύη σε επίπεδο ΕΕ·

1.4.6 Σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης

αναγνωρίζει ότι, σήμερα, οι όροι και οι προϋποθέσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και η στενή εφαρμογή του, η οποία δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρουσιάσουν δημοσιονομικό έλλειμμα μεγαλύτερο του 3 % ή δημόσιο χρέος μεγαλύτερο του 60 % του ΑεγχΠ, αντιμετωπίζουν μόνο ζητήματα σταθερότητας με βάση τις οικονομικές συνθήκες του τέλους της δεκαετίας του '90, ενώ η τρέχουσα επιτακτική ανάγκη είναι η εξεύρεση ενός πλαισίου πολιτικής προανατολισμένου περισσότερο στην οικονομική ανάπτυξη. Χωρίς επικέντρωση στην οικονομική ανάπτυξη, θα είναι αδύνατον να ενσωματωθούν οι κοινωνικές και περιβαλλοντικές πτυχές της στρατηγικής της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ·

υποστηρίζει τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αναθεώρηση του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης έτσι ώστε να παρέχονται ευέλικτες δυνατότητες για την άσκηση της οικονομικής πολιτικής, που μειώνουν τις συνέπειες των οικονομικών συγκυριών, χωρίς ωστόσο να λησμονείται η σημασία της οικονομικής σταθερότητας. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρχει μεγαλύτερο περιθώριο ελιγμών κατά τρόπο ώστε τα κράτη να μπορούν να προβλέπουν αυξημένες δημόσιες δαπάνες και μειώσεις των φόρων σε περιόδους οικονομικής ύφεσης·

προτείνει ως πιθανή προσέγγιση την καθιέρωση μηχανισμού όπου οι επενδύσεις κεφαλαίου, σε συμφωνία με ορισμένους τομείς κοινωνικής αρμοδιότητας που θα έχουν καθορισθεί από τη στρατηγική της Λισσαβώνας, θα εξαιρούνται από τις κανονικές λογιστικές διαδικασίες του προϋπολογισμού. Κατ' αυτόν τον τρόπο, οι απαραίτητες δημόσιες επενδύσεις που βοηθούν την ανάπτυξη θα πραγματοποιούνται χωρίς να παραβιάζονται οι δημοσιονομικές πειθαρχίες του Συμφώνου·

παιούνται χωρίς να παραβιάζονται οι δημοσιονομικές πειθαρχίες του Συμφώνου·

επισημαίνει ότι μια άλλη προσέγγιση θα ήταν να βελτιωθεί ο μηχανισμός για την εφαρμογή του Συμφώνου για την Ανάπτυξη και τη Σταθερότητα με τρόπο που να συνεκτιμά την οικονομική κατάσταση που επικρατεί σε κάθε κράτος μέλος, έτσι ώστε ο μεσοπρόθεσμος στόχος του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού να διαφοροποιείται σε κάθε κράτος μέλος, προκειμένου να συνεκτιμώνται το ύψος των επενδύσεων, οι δυναμικές του χρέους, η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και το αναπτυξιακό δυναμικό·

1.5 Μέσα υλοποίησης στόχων και διακυβέρνηση

1.5.1 Χάρτης πορείας

σημειώνει ότι τα τελευταία κεφάλαια των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 εστιάζονται στην αποτελεσματικότητα των μέσων υλοποίησης των στόχων και τις κατάλληλες διευθετήσεις διακυβέρνησης, ζητήματα που είναι ζωτικής σημασίας για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

επισημαίνει ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής δεν επεξεργάζεται τη συγκεκριμένη συμβολή της εκάστοτε κυβερνητικής σφαίρας — τοπική, περιφερειακή, εθνική ή ευρωπαϊκή — για την αντιμετώπιση των τρεχουσών αδυναμιών·

υπογραμμίζει ότι η ανάληψη εθνικής δράσης, ο συντονισμός και οι δημόσιες δαπάνες που προβλέπονται στους κοινοτικούς προϋπολογισμούς, απαιτούν τον σωστό συνδυασμό λήψης μέτρων την κατάλληλη χρονική στιγμή. Η «Ανοιχτή μέθοδος συντονισμού» που διέπει την στρατηγική της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ, καθορίζει στόχους δείκτες και κριτήρια αναφοράς, εθνικές και περιφερειακές πολιτικές διαμέσου εθνικών σχεδίων δράσης, και παρέχει κίνητρα για περιοδική παρακολούθηση, εκτίμηση και αξιολόγηση από ομότιμους, προσδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο προστιθέμενη αξία στους εκάστοτε στόχους της Ένωσης μέσω της μεταφοράς γνώσεων και εμπειρογνομωσύνης που έχουν συσσωρευτεί σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο·

φρονεί, ωστόσο, ότι η εν λόγω διαδικασία, στην παρούσα της μορφή, έχει αποδειχθεί ανεπαρκής για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ. Σημειώθηκε περιορισμένος συντονισμός των πολιτικών των κρατών μελών και δεν ασκήθηκε πίεση εκ μέρους των ομοτίμων για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας. Επιπλέον, η ανοιχτή μέθοδος συντονισμού απέτυχε να εμπλέξει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές που μπορούν να διαδραματίσουν ζωτικό ρόλο στην υλοποίηση της ανταγωνιστικότητας σε επίπεδο πόλεων και περιφερειών που θα μπορούσε να παρακινήσει την απαιτούμενη πίεση από όλα τα μέρη·

θεωρεί ωστόσο, ότι η ανοιχτή μέθοδος συντονισμού παραμένει η εναλλακτική λύση για το πρότυπο της υπερεθνικής λήψης αποφάσεων και δύναται να αναδιαμορφωθεί σε μια αποτελεσματική διαδικασία, εφόσον απλουστευθούν τα αμέτρητα αιτήματα αντί για τις μονομερείς συζητήσεις μεταξύ κρατών-μελών και Επιτροπής για επιμέρους θέματα·

φρονεί ότι τούτο συνεπάγεται την ανάγκη αναζήτησης νέων, πιο ευέλικτων μεθόδων· κρίνεται αναγκαία η ανάπτυξη της προσέγγισης ενός τριμερούς προτύπου με την εφαρμογή συμβατικών μεθόδων που να βασίζονται στην ανάληψη δραστηριοτήτων εμπλέκοντας τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στην υλοποίηση των στόχων των εκάστοτε πολιτικών, προσφέροντας κατ' αυτόν τον τρόπο προστιθέμενη αξία στους μηχανισμούς υλοποίησης. Τούτο δεν θα πρέπει να επιφέρει πρόσθετες περιπλοκές, ούτε να αντιπροσωπεύει αφηρημένες ιδέες, αλλά να αντανακλά έναν πραγματικό συστηματικό διάλογο με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

συνιστά με έμφαση ότι ο χάρτης πορείας που προτείνει η Επιτροπή — ένα κοινό πρόγραμμα που θα περιλαμβάνει δράσεις και χρηματοδοτήσεις σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο Ένωσης — πρέπει να διασφαλίζει τη συνεργασία των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Η εδαφική συνιστώσα των προγραμμάτων πλαίσιο είναι σημαντική για την υλοποίηση των στόχων συνοχής μεταξύ και εντός των κρατών μελών·

υποστηρίζει τη σύναψη τριμερών συμφώνων ως μέσο για την προώθηση της συμμετοχής των τοπικών και περιφερειακών αρχών στις διευθετήσεις διακυβέρνησης της ΕΕ. Η υλοποίηση των προγραμμάτων πλαίσιο εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών φορέων·

1.5.2 Πολιτικές και προγράμματα

σημειώνει ότι οι δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013 και η συμπληρωματική ανακοίνωση προτείνουν την ενοποίηση και τον εξορθολογισμό των διαθέσιμων μέσων της ΕΕ για την περαιτέρω εκπλήρωση των στόχων της, όσο αυτό είναι δυνατόν, σε ένα μέσο για κάθε τομέα πολιτικής και ένα ενιαίο ταμείο για κάθε πρόγραμμα·

επικροτεί το γεγονός ότι τα προγράμματα της πολιτικής συνοχής θα λαμβάνουν ενιαία χρηματοδότηση από ένα ταμείο (Ταμείο Συνοχής, ΕΤΠΑ και ΕΚΤ), ενώ δράσεις που αφορούν τη γεωργία και την αλιεία θα χρηματοδοτούνται από το κεφάλαιο για τη βιώσιμη διαχείριση και την προστασία φυσικών πόρων·

επικροτεί την ένταξη της αστικής διάστασης στα προγράμματα για την πολιτική συνοχής, προς όφελος όλων των αστικών περιοχών, ενισχύοντας τις εταιρικές σχέσεις μεταξύ πόλεων και περιφερειών·

αναγνωρίζει ότι ο νέος κανονισμός θα αποδώσει στην χρηματοδότηση της ΚΠΠ συγκεκριμένη δομή με τη σύσταση ενός ενιαίου ταμείου για κάθε πυλώνα: το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)·

επικροτεί το γεγονός ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα αναδιοργανωθούν σε ένα ενιαίο μέσο με στόχο την υλοποίηση ενός ενιαίου προγράμματος με ιδιαίτερη έμφαση στην συνεκτικότητα μεταξύ μέτρων αγροτικής ανάπτυξης και συνοχής·

— με την αύξηση της ανταγωνιστικότητας του γεωργικού τομέα μέσω υποστήριξης της αναδιάρθρωσης,

— με την προαγωγή του περιβάλλοντος και της υπαίθρου μέσω της υποστήριξης της χωροταξίας,

— με την προαγωγή της ποιότητας διαβίωσης στις αγροτικές περιοχές,

— με την προώθηση της διαφοροποίησης των οικονομικών δραστηριοτήτων·

χαιρετίζει τις προσπάθειες που καταβάλλει η Επιτροπή για τη σύσταση Χρηματοδοτικού μέσου για το περιβάλλον (LIFE+), **επισημαίνει** όμως τις δυσχέρειες που υπάρχουν όσον αφορά τον εντοπισμό των πραγματικών δυνατοτήτων χρηματοδότησης προγραμμάτων για το περιβάλλον από τα διάφορα μέσα που θα υπάρχουν την περίοδο 2007-2013. Καθοριστική σημασία έχει ο συντονισμός των διαφόρων ειδών χρηματοδότησης για την κάλυψη των διαφόρων προτεραιοτήτων και των κοινοτικών μεθόδων παρεμβάσεως·

ανησυχεί για το γεγονός ότι η Επιτροπή επιθυμεί να αναθέσει ένα πολύ σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού του LIFE+ στα διάφορα κράτη μέλη (75 %–80 % του μέσου), χωρίς να θεσπίζει τις ρυθμίσεις και να ορίζει τις προϋποθέσεις για αυτή την «αποκέντρωση» στην πρόταση κανονισμού·

σημειώνει ότι προτείνεται η υιοθέτηση ενός νέου μέσου γειτνίασης που στοχεύει στην διασυνοριακή συνεργασία της ΕΕ και των γειτονικών χωρών, και υπογραμμίζει την προστιθέμενη αξία της ΕΕ στην προώθηση της σταθερότητας και της ευημερίας εκτός των εξωτερικών της συνόρων μέσω της βιώσιμης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης·

εκφράζει την ικανοποίησή της για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου για την Αλιεία (ΕΤΑ) ως ενός ενιαίου μέσου για την αναδιάρθρωση του τομέα της αλιείας που θα συνδέεται στενά με τα μέσα συνοχής και θα προβλέπει:

— τη βιώσιμη ανάπτυξη για τις παράκτιες περιοχές,

— την προσαρμογή των αλιευτικών στόλων: την υδατοκαλλιέργεια και τη βιομηχανία μεταποίησης αλιευμάτων·

θεωρεί ότι οι προτάσεις αυτές θα συμβάλουν στη διασφάλιση της διαφάνειας των δημοσιονομικών προοπτικών για τους πολίτες.

2. Συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

2.1 Εταιρική σχέση

2.1.1 **Ζητά** η αρχή της σύμπραξης που συνδέει τις τοπικές, περιφερειακές, εθνικές και διεθνείς σφαίρες διακυβέρνησης να αποτελέσει οριζόντιο συστατικό στοιχείο που να διέπει το σύνολο των προτάσεων της Επιτροπής. Τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο Υπουργών οφείλουν να αναγνωρίσουν και να εφαρμόσουν σχετικά σύντομα την ανωτέρω αρχή και, στη συνέχεια, να την κοινοποιήσουν επίσης σε όλα τα κράτη μέλη και τα μέσα ενημέρωσης, προβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την προστιθέμενη αξία της ΕΕ·

2.1.2 **Ζητά** τη συνεπή εφαρμογή της αρχής της εταιρικής σχέσης στις λεπτομερείς ρυθμίσεις που υποβάλλονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τους τοπικές πολιτικές που προσδιορίζονται στις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013·

2.1.3 **ζητά** να ενσωματωθεί πλήρως όπως η αρχή της εταιρικής σχέσης στους νέους κανονισμούς που αφορούν προγράμματα, και ιδιαίτερα την ευρωπαϊκή συνεργασία, και να αξιοποιηθούν στους κανονισμούς οι σχετικές γνώσεις και εμπειρίες των περιφερειακών και τοπικών οργανισμών·

2.2 Συνοχή

2.2.1 **εφιστά την προσοχή** στη ζωτική σημασία της ενίσχυσης της συνεκτικότητας της πολιτικής συνοχής και των επιμέρους τομειακών ευρωπαϊκών πολιτικών, συγκεκριμένα, της γεωργίας, της έρευνας και του ανταγωνισμού, του περιβάλλοντος και των μεταφορών, επιτρέποντας ανά τομέα προσεγγίσεις. Παράλληλα με την εφαρμογή της αρχής της εταιρικής σχέσης, τα νέα προγράμματα πρέπει να αποδείξουν ότι, τόσο η Επιτροπή, όσο και το Συμβούλιο Υπουργών δεσμεύονται να μεταάσχουν σε κοινή διακυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα — τοπικό περιφερειακό, εθνικό και ΕΕ·

2.3 Τριμερή σύμφωνα και συμφωνίες

2.3.1 **συνιστά** όπως επιτευχθεί η εφαρμογή των τριμερών συμφώνων και συμφωνιών κατά τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνεται υπόψη η διακυβέρνηση στις προοπτικές για την περίοδο 2007-2013 και να αποτελεί δέσμευση των εκλεγμένων μελών των τοπικών και περιφερειακών αρχών έναντι του χάρτη πορείας και ιδιαίτερα όσον αφορά την εδαφική συνιστώσα των προγραμμάτων-πλαίσιο που είναι απαραίτητη για την υλοποίηση των στόχων συνοχής μεταξύ και εντός των κρατών μελών·

2.3.2 **εκφράζει την άποψη ότι** η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στη διαδικασία του χάρτη πορείας, με τις περιφερειακές στρατηγικές να αποτελούν τμήματα της εθνικής στρατηγικής, διασφαλίζει όχι μόνο μεγαλύτερη συνοχή κατά την υλοποίηση της ατζέντας για τη βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά και μεγαλύτερη διαφάνεια της ευρωπαϊκής πολιτικής συνοχής, και την κατά προτεραιότητα κατανομή των πόρων στις περιοχές με τις μεγαλύτερες ανάγκες·

2.3.3 **τονίζει με έμφαση** ότι οι ρυθμίσεις αυτές θα μπορούσαν να καθιερωθούν χωρίς να υπονομευθεί η επείγουσα ανάγκη για την απλούστευση και την προσαρμογή του σχήματος και της απόδοσης των προγραμμάτων για την ανταγωνιστικότητα και τη συνοχή·

2.3.4 **συνιστά** τη διενέργεια κριτικής διοργανικής εκτίμησης των επιπτώσεων προκειμένου να αξιολογηθούν τα πεπραγμένα και οι ισχύουσες ρυθμίσεις στον τομέα των πολιτικών των κρατών μελών. Η θέσπιση ενός ενιαίου εκλεκτικού πλαισίου θα συμβάλει στην αξιολόγηση της επίτευξης ή όχι στρατηγικών στόχων — σύμφωνα με τη στρατηγική της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ — όσον αφορά την κατά προτεραιότητα κατανομή των πόρων στις περιοχές με τις μεγαλύτερες ανάγκες·

2.4 Πολιτική συνοχής

2.4.1 **υπογραμμίζει** εκ νέου την άρρηκτη σχέση μεταξύ μιας αποτελεσματικής πανευρωπαϊκής περιφερειακής πολιτικής και της εφαρμογής του σχεδίου δράσης της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ. Η προώθηση της μελλοντικής οικονομικής ανάπτυξης και

ανταγωνιστικότητας της ΕΕ μπορεί να υλοποιηθεί μέσω της συνέχισης της πολιτικής συνοχής της Ένωσης, και όχι μέσω της επανεθνικοποίησής της, επιβεβαιώνοντας το μέχρι σήμερα θετικό αντίκτυπο της περιφερειακής πολιτικής της ΕΕ για την ενίσχυση της κοινωνικής, οικονομικής και εδαφικής συνοχής της Κοινότητας·

2.4.2 **υποστηρίζει** ότι όλα τα Εθνικά προγράμματα δράσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση που καταρτίζονται από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή οφείλουν να είναι συνεπή προς τις διαβουλεύσεις και τις δεσμεύσεις με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές. Αστικά και περιφερειακά στρατηγικά σχέδια πρέπει να διαμορφώνουν τις δεσμεύσεις και τους στόχους των εθνικών προγραμμάτων δράσης·

2.4.3 **επίσης προτείνει** τη θέσπιση ενός μηχανισμού που να διευκολύνει την χάραξη προγραμμάτων μέσω του οποίου θα μπορούσαν να συμμετέχουν δύο ή περισσότερες περιφέρειες σε δραστηριότητες που συμβάλλουν αποτελεσματικά στην αύξηση της τοπικής ανταγωνιστικότητας·

2.4.4 **υποστηρίζει** σθεναρά ότι ο πυλώνας Ανταγωνιστικότητα για την ανάπτυξη και την απασχόληση των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 δεν μπορεί να αποτελέσει την μεταβλητή προσαρμογής που θα υποβληθεί σε διαπραγματεύσεις για τις πιστώσεις πληρωμών για την επόμενη δημοσιονομική περίοδο· παράλληλα, αποδέχεται ότι, στο πλαίσιο των επικεφαλίδων για τη συνοχή, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στο στόχο της σύγκλισης· ωστόσο, η ΕΤΠ είναι της γνώμης ότι η ΕΕ θα πρέπει να υποστηρίξει το στόχο της ανταγωνιστικότητας, προκειμένου να προβλέψει και να υποστηρίξει την αλλαγή για την επίτευξη των στόχων της «νέας» στρατηγικής της Λισσαβώνας·

2.4.5 **απευθύνει επίμονη έκκληση** για χρηματοδότηση της πολιτικής συνοχής με τουλάχιστον 0,41 % του ΑΕΕ της ΕΕ, προκειμένου να διασφαλιστεί η πλήρης επίτευξη των στόχων της πολιτικής συνοχής στην ΕΕ των 25·

2.4.6 **συμφωνεί** με την ανάγκη συνεκτικότητας μεταξύ της εφαρμογής του ορίου απορρόφησης του 4 % του εθνικού ΑεχΠ σε επίπεδο κράτους μέλους και των επιπτώσεων της μεθόδου του Βερολίνου για τις λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες·

2.4.7 **ζητά** τα προγράμματα για την βιώσιμη αγροτική ανάπτυξη να συνδέονται στενά με τα προγράμματα της πολιτικής συνοχής και να μην μετατρέπονται σε υποκατάστατα αγροτικών προγραμμάτων ως αποτέλεσμα των πιέσεων για ίδιους πόρους·

2.4.8 **υπογραμμίζει** την ανάγκη να βασιστούν τα κριτήρια της περιφερειακής κατανομής των πόρων για την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση σε ένα συνδυασμό δεικτών που αντικατοπτρίζουν τις τοπικές και περιφερειακές ανάγκες, την προσιτότητα, και τις ευκαιρίες και μπορούν να εκτιμήσουν τις ενδοδιαπεριφερειακές αποκλίσεις·

2.4.9 **ζητά** την αναγνώριση των ευκαιριών που προσφέρουν οι πόλεις για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη του συνόλου της ΕΕ και τη συμπερίληψή τους στον στρατηγικό σχεδιασμό σε εθνικό επίπεδο·

2.4.10 **καλεί** να ζητείται η διαβούλευση με την ΕΤΠ μέσω της ενεργού συμμετοχής της στην εαρινή σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την ετήσια εξέταση των σχεδίων δράσης για την ανταγωνιστικότητα και τη συνοχή. Τούτο θα προσφέρει στις τοπικές και περιφερειακές αρχές την ευκαιρία για προβολή θεμάτων και ορθών πρακτικών όπως απαιτείται για τη βελτίωση της λειτουργίας της ανοικτής μεθόδου συντονισμού για την εφαρμογή του σχεδίου δράσης της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ·

2.5 Στρατηγική της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ

2.5.1 **υπογραμμίζει** με έμφαση την ανάγκη υιοθέτησης μιας περισσότερο συνεκτικής προσέγγισης όσον αφορά τη θέσπιση μακροοικονομικών μέτρων, την ανάληψη κοινωνικών δράσεων και δράσεων για την απασχόληση, καθώς και περιβαλλοντικών και ερευνητικών πρωτοβουλιών ως μέσο αναζωογόνησης της στρατηγικής και προσανατολισμού των εθνικών προγραμμάτων δράσης των κρατών μελών·

2.5.2 **απευθύνει έκκληση** για τη δραστική βελτίωση της διαχείρισης της στρατηγικής της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ, έτσι ώστε αυτή να καταστεί πιο αποτελεσματική και ευκολονόητη·

2.5.3 **ζητά**, συνεπώς, η ενδιάμεση αξιολόγηση της στρατηγικής της Λισσαβώνας να περιλαμβάνει κριτική αξιολόγηση της εφαρμογής της διακυβέρνησης καθώς και ανάλυση του αντίκτυπου της διοικητικής αποκέντρωσης σχετικά με την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής της στρατηγικής της Λισσαβώνας·

2.5.4 **επισημαίνει** ότι παρά την αρνητική και απαισιόδοξη εικόνα που υπάρχει για τη στρατηγική της Λισσαβώνας, ορισμένα κράτη μέλη έχουν επιτύχει τους στόχους σε ορισμένους τομείς της πολιτικής. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκτιμά, ότι οι παράγοντες που συνέβαλαν στην επιτυχία αυτή πρέπει να αναλυθούν εις βάθος και να ληφθούν υπόψη κατά την εφαρμογή της ανοικτής μεθόδου συντονισμού·

2.5.5 **ζητά**, ειδικά, να εντοπισθούν και να αξιολογηθούν οι βασικοί συντελεστές επιτυχίας σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο σε όλη την επικράτεια της Ένωσης και να συμπεριληφθούν στο πλαίσιο των δεκατεσσάρων δεικτών και στόχων που προτείνονται από την έκθεση του Wim Kok (1), και οι οποίοι θα χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό των καλών και κακών επιδόσεων σε επίπεδο κρατών μελών·

2.5.6 **επισημαίνει** ότι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας έχει ουσιαστική σημασία για την κοινωνική συνοχή και την περιβαλλοντική βιωσιμότητα·

2.5.7 **ζητά** να δοθεί μεγαλύτερος ρόλος στην τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση για τη διάδοση των γνώσεων και την εισαγωγή των καινοτομιών και της επιχειρηματικότητας που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της Λισσαβώνας και του

Γκέτεμποργκ, γεγονός που θα προσδώσει περισσότερη πολιτική «πατρότητα» στη στρατηγική·

2.5.8 **συνιστά, επίσης**, στην ενδιάμεση εξέταση των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ να καταρτιστεί ένα ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη νεολαία το οποίο θα επικεντρώνεται στα προβλήματα της ανεργίας και της κοινωνικής και επαγγελματικής ένταξης, και θα συμπληρώνει τις δράσεις της ατζέντας της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ για τη γήρανση του πληθυσμού·

2.5.9 **απευθύνει έκκληση** προκειμένου η πρόοδος που σημειώνεται σε σχέση με την υλοποίηση των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ να αποτελεί αντικείμενο ετήσιων εκθέσεων τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, επί των οποίων θα ζητείται η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών, και θα επιτρέπουν στο Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να επικεντρώνεται σε κείρια πολιτικά ζητήματα προκειμένου να συνεχίζεται η υλοποίηση των στόχων της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ·

2.5.10 **ζητά** μετά τη διεύρυνση, το ενιαίο νόμισμα και την ενιαία αγορά, το επόμενο μεγάλο σχέδιο για την ΕΕ, να είναι η μεγιστοποίηση της μεγέθυνσης και της απασχόλησης — με την εκ νέου εστίαση στην ατζέντα της Λισσαβώνας και του Γκέτεμποργκ·

2.6 Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη

2.6.1 **ζητά** την σαφή αναγνώριση της εδαφικής συνιστώσας του προγράμματος πλαίσιο για την έρευνα στους κανονισμούς που αφορούν την έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη, ένα τομέα όπου προτείνεται σημαντική αύξηση της χρηματοδότησης·

2.6.2 **προτάσσει το αίτημα** για συντονισμό των εθνικών και περιφερειακών ερευνητικών προγραμμάτων και πολιτικών με στόχο τη δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας που να διασφαλίζει την εκπλήρωση των στόχων ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης·

2.6.3 **ζητά** την ανάπτυξη βάσεων αμοιβαίας γνώσης και πόλων καινοτομίας που θα συμβάλουν στη δημιουργία και τη διατήρηση των περιφερειακών στρατηγικών έρευνας και περιφερειακών προτύπων ανάπτυξης γνώσεων προάγοντας τη συμμετοχή των πανεπιστημίων στην τοπική οικονομία. Οι βάσεις και τα δίκτυα αυτά πρέπει να σχεδιαστούν έτσι ώστε να διευκολύνουν τη γρήγορη εφαρμογή νέων ιδεών και προϊόντων, να ενθαρρύνουν την επέκταση της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, και να βραχύνουν το διάστημα που χωρίζει την καινοτομία από την εφαρμογή της·

2.6.4 **απευθύνει έκκληση**, ούτως ώστε τα κράτη μέλη να περιγράφουν στα εθνικά προγράμματα δράσης που καταρτίζουν τα μέτρα που θα ληφθούν για να επιτευχθεί ο στόχος του 3 % του ΑΕγχΠ για επενδύσεις στο χώρο της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης·

(1) Αντιμετωπίζοντας την πρόκληση, η στρατηγική της Λισσαβώνας για την μεγέθυνση και την απασχόληση, έκθεση της ομάδας υψηλού επιπέδου με πρόεδρο τον Wim Kok, Νοέμβριος 2004.

2.7 Κινητικότητα

2.7.1 **επικροτεί** τις προτάσεις περί τριπλασιασμού των φοιτητών του προγράμματος Erasmus και περί αυξήσεως του αριθμού δράσεων, κινητικότητας των φοιτητών και τοποθετήσεων για επαγγελματική κατάρτιση·

2.8 Διακυβέρνηση

2.8.1 **επικροτεί** τις προτάσεις υπέρ της ενίσχυσης των ρυθμίσεων των εταιρικών σχέσεων και τη θέσπιση απλουστευμένων μέσων λήψης αποφάσεων — από το τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και κοινοτικό επίπεδο — διαμέσου και μεταξύ όλων των σφαιρών διακυβέρνησης τονίζει, όμως, ότι η θέσπιση των εν λόγω μέτρων είναι επείγουσα·

2.8.2 **προτείνει**, κατά την υλοποίηση των στόχων της Λισαβώνας και του Γκέτεμποργκ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αξιολογεί τα εθνικά σχέδια δράσης σε ετήσια βάση και οι εδαφικές πτυχές των εν λόγω αξιολογήσεων να είναι δεσμευτικές για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

2.8.3 **συνιστά, επίσης**, να συντάσσει ετησίως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκθεση προόδου όσον αφορά τόσο τις προκλήσεις πολιτικής που ορίζονται στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών 2007-2013 και όσο τη συμβολή κάθε επιπέδου διακυβέρνησης — τοπικού, περιφερειακού, και εθνικού — προκειμένου να παρέχεται η απαραίτητη ώθηση για οικονομική μεταρρύθμιση, μεγαλύτερη δέσμευση, και υπευθυνότητα όλων των φορέων, καθώς και των τοπικών και περιφερειακών και των εθνικών κυβερνήσεων.

2.9 Ευρωπαϊκή ιδιγένεια

2.9.1 **τονίζει** ότι, εκτός από την προτεινόμενη αύξηση των πόρων, που προτείνει η Επιτροπή για δράσεις που αφορούν την ιδιγένεια, την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη, είναι ανάγκη να αναγνωριστεί ότι το έργο στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, δεν αποτελεί απλώς και μόνον ζήτημα διαπραγμάτευσης μεταξύ Βρυξελλών και κρατών μελών όσον αφορά την επικουρικότητα σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην αναγνώριση των τοπικών και περιφερειακών αρχών των νέων κρατών μελών·

2.9.2 **ζητά** την βελτίωση της διαφάνειας των μηχανισμών εντοπισμού της προστιθέμενης αξίας των προγραμμάτων της ΕΕ στην τοπική και περιφερειακή διακυβέρνηση, με στόχο την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης του κοινού και την στήριξη των ευρωπαϊκών πολιτικών που εφαρμόζονται σε τοπικό επίπεδο·

2.10 Δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013

2.10.1 **επαναδιατυπώνει τη σύμφωνη γνώμη της** για καθορισμό του ανώτατου δημοσιονομικού ορίου των ιδίων πόρων στο 1,24 % του ΑΕΕ της ΕΕ για τις δημοσιονομικές προοπτικές 2007–2013, δεδομένου ότι το όριο αυτό αντανακλά την ανάγκη για δημοσιονομική πειθαρχία και κοινοτική προστιθέμενη αξία, ενώ αποτελεί τον μοναδικό τρόπο για την υλοποίηση της συνοχής και της ανταγωνιστικότητας, της ενιαίας αγοράς και των κοινών μας υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Συνθήκες·

2.10.2 **εκφράζει τις ανησυχίες της** σχετικά με τους ενδεχόμενους κινδύνους που μπορούν να προκληθούν από έναν συμβιβαστικό προϋπολογισμό·

2.10.3 **υποστηρίζει** την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο θεωρεί ότι οι τρέχουσες δημοσιονομικές προοπτικές αποτελούν τμήμα μιας γενικότερης διοργανικής συμφωνίας, η οποία μπορεί να αναθεωρηθεί μόνο σε μία ατμόσφαιρα αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των θεσμικών οργάνων και πάνω στη βάση κοινής συμφωνίας με τα δύο μέρη της Αρμόδιας για τον Προϋπολογισμό Αρχής·

2.10.4 **τονίζει ότι** όσα κράτη μέλη επιδιώκουν μειώσεις στις αναλήψεις υποχρεώσεων είναι πιθανότατο να επικεντρωθούν στα προγράμματα των διαρθρωτικών ταμείων τα οποία σχετίζονται με την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση εντός της επικεφαλίδας 1 β): Συνοχή για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Οι δυσανάλογες δημοσιονομικές μειώσεις στον τομέα αυτό θα οδηγήσουν πράγματι τις περισσότερες χώρες της πρώην ΕΕ των 15 στην επανεδνημοποίηση της περιφερειακής πολιτικής·

2.10.5 **υπογραμμίζει** ότι οιοδήποτε πιέσεις όσον αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων που εντάσσονται στις επικεφαλίδες του πλώνα για την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση απορρίπτονται ρητώς σε ό,τι αφορά τις πρωτοβουλίες για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, προκειμένου να τηρηθούν και να διατηρηθούν οι δεσμεύσεις των κρατών μελών όσον αφορά τόχους της Βαρκελώνης και την αύξηση των δαπανών για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη στο 3 % του ΑΕΕ μέχρι το 2010·

2.10.6 **προειδοποιεί** ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση στην έναρξη της περιόδου προγραμματισμού ως συνέπεια παρατεταμένων διαπραγματεύσεων, θα οδηγήσει σε οικονομική αποδιοργάνωση και αστάθεια των τοπικών και περιφερειακών αρχών της ΕΕ.

2.10.7 **ζητεί** ώστε με τις διαπραγματεύσεις να διασφαλισθεί η διατήρηση της αρχής της αλληλεγγύης η οποία έχει αποτελέσει γνώμονα της πολιτικής της ΕΕ από την εποχή της δημιουργίας της διαρθρωτικής πολιτικής κατά το 1973-1975, σύμφωνα με την οποία η ΕΕ υποστηρίζει όλες τις περιφέρειες που έχουν ανάγκη στήριξης, είτε ανήκουν σε πλούσιες χώρες ή σε πιο φτωχές·

2.10.8 **καλεί** τα κράτη μέλη να συνεργαστούν με τους δήμους και τις περιφέρειές τους για την εξεύρεση πολιτικής λύσης σε εκείνα τα κράτη μέλη που δεν θα είναι πλέον επιλέξιμα για το Ταμείο Συνοχής, ως αποτέλεσμα των στατιστικών επιπτώσεων της διεύρυνσης·

2.11 Ενιαία προσέγγιση χρηματοδότησης

2.11.1 **επικροτεί** την τακτική της ενιαίας χρηματοδότησης για διάφορες πολιτικές, συμπεριλαμβανομένων της πολιτικής συνοχής, της αγροτικής ανάπτυξης, των περιβαλλοντικών προγραμμάτων και της αναδιάρθρωσης του αλιευτικού τομέα, δεδομένου ότι μια τέτοια προσέγγιση συμβάλλει στην εναρμόνιση των διοικητικών απαιτήσεων για την εφαρμογή των αντίστοιχων μέτρων, απλουστεύοντας ταυτοχρόνως και την εφαρμογή τους·

2.12 Κρατικές ενισχύσεις

2.12.1 **Ζητά** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παράσχει ένα πλαίσιο στήριξης της εδαφικής διαφοροποίησης όσον αφορά τους κανόνες και τους κανονισμούς για τις κρατικές ενισχύσεις, ώστε να επιτραπούν εστιασμένες δημόσιες επενδύσεις εκεί όπου μπορεί να αποκατασταθούν πραγματικές δυσλειτουργίες της αγοράς χωρίς να επέλθουν στρεβλώσεις των όρων ανταγωνισμού ή όπου μπορεί να διευρυνθεί η στήριξη της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης, ιδιαιτέρως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της εδαφικής συνοχής·

2.12.2 **εφιστά την προσοχή** στην ανάγκη θέσπισης νέου κανονισμού για τις κρατικές ενισχύσεις, ο οποίος να ανταποκρίνεται στις νέες κανονιστικές διατάξεις για την πολιτική συνοχής και την περιφερειακή πολιτική προκειμένου να καταστεί εφικτή η χορήγηση των κρατικών ενισχύσεων σε περιοχές που δεν είναι πλέον επιλέξιμες για χρηματοδότηση από το ταμείο συνοχής — ανάλογα με το επίπεδο των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

2.12.3 **Ζητά** από την Επιτροπή να αποσαφηνίσει το μέλλον της περιφερειακής οικονομικής βοήθειας δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, εδάφιο γ, όσον αφορά τη διάκριση μεταξύ επιλέξιμων περιφερειών που περιλαμβάνονται στον τίτλο «Στήριξη της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και απασχόλησης» και δεν βρίσκονται στις λιγότερο ευημερούσες περιοχές του τίτλου «Σύγκλιση»·

2.12.4 **φρονεί** ότι η βιωσιμότητα είναι μία εξίσου σημαντική συνιστώσα και οι δημόσιες επενδύσεις μέσω των κρατικών ενισχύσεων πρέπει να ευθυγραμμιστούν με τις αρχές της βιωσιμότητας·

2.13 Διορθωτικός μηχανισμός

2.13.1 **υποστηρίζει** την πρόταση της Επιτροπής για έναρξη συζήτησης σχετικά με τις αδυναμίες του ισχύοντος συστήματος χρηματοδότησης της ΕΕ·

2.13.2 **υποστηρίζει** την πρόταση της Επιτροπής για τη θέσπιση νέου και δικαιότερου διορθωτικού μηχανισμού·

2.14 Σταθερότητα και ανάπτυξη

2.14.1 **επισημαίνει ότι**, καθώς η εφαρμογή του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης παρουσιάζει έλλειψη συνεκτικότητας και αξιοπιστίας, είναι απαραίτητος ο συνυπολογισμός της παρούσας οικονομικής πραγματικότητας της ΕΕ μέσω της βελτίωσης της οικονομικής λογικής που διέπει το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης. Πρέπει να ενισχυθεί η συνεκτικότητα των διαδικασιών στα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα εθνικά όργανα πρέπει να συμμετέχουν περισσότερο στην πολυμερή επίβλεψη της οικονομικής πολιτικής και πρέπει να βελτιωθεί η συνεκτικότητα φορολογικής και νομισματικής πολιτικής·

2.14.2 **αναγνωρίζει ότι**, όπως έχει ήδη αναφερθεί, προβλήματα μείζονος σημασίας προκαλούνται στους προϋπολογισμούς των κρατών μελών λόγω των σημερινών χαμηλών ρυθμών ανάπτυξης των ευρωπαϊκών οικονομιών, με αποτέλεσμα την εμφάνιση υψηλών επιπέδων ανεργίας και συνεχών κοινωνικών δυσχερειών σε πολλές περιφέρειες και δήμους και ότι ο καλύτερος τρόπος για την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού, είναι η αναθεώρηση από την Επιτροπή της εφαρμογής του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα της οικονομικής πολιτικής. Σε τελευταία ανάλυση, η ΕΕ δεν θα επιτύχει τα απαιτούμενα επίπεδα ανάπτυξης, απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής, παρά μόνο αν το μακροοικονομικό της πλαίσιο συμβαδίζει με τη στρατηγική της Λισσαβώνας και βελτιωθεί ο συντονισμός των κοινοτικών μέσων.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης»

(2005/C 164/03)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Έχοντας υπόψη την Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (COM (2004) 490 τελικό) — 2004/161 (CNS).

Έχοντας υπόψη την απόφαση που έλαβε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 15 Ιουλίου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότησή της για το θέμα αυτό σε συμφωνία με το άρθρο 256 (1) της Συνθήκης για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Έχοντας υπόψη την απόφαση που έλαβε το Προεδρείο της στις 15 Ιουνίου 2004 να αναθέσει στην επιτροπή Βιώσιμη Ανάπτυξη την κατάρτιση της γνωμοδότησης αυτής.

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της 2^{ης} Ευρωπαϊκής Διάσκεψης για την Αγροτική Ανάπτυξη, που πραγματοποιήθηκε στο Σάλτσμπουργκ από τις 12 έως τις 14 Νοεμβρίου 2003.

Έχοντας υπόψη την «Εκτεταμένη αξιολόγηση των επιπτώσεων της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη μετά το 2006» που διενεργήθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Έχοντας υπόψη τη συμβολή της επιτροπής «βιώσιμη ανάπτυξη» στη γνωμοδότηση της ΕΤΠ σχετικά με την τρίτη έκδοση συνοχής (DI CdR 15/2004 rév.1)

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την μεταρρύθμιση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής CdR 66/2003 τελικό ⁽¹⁾.

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 255/2004 rév.1) που υιοθετήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2004 από την επιτροπή «Βιώσιμη Ανάπτυξη» (εισηγητής: ο κ. **Jan Pieter Lokker**, μέλος του Εκτελεστικού Συμβουλίου της επαρχίας της Ουτρέχτης (NL, EPP).

Κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειας της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23^{ης} Φεβρουαρίου) υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

1. Εισαγωγή

1.1 Χαρακτηριστικό γνώρισμα της υπαίθρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ) είναι η μεγάλη ποικιλομορφία. Η πολιτική για την αγροτική ανάπτυξη πρέπει να ανταποκρίνεται σ' αυτή την κατάσταση και να διασφαλίζει την εν λόγω ποικιλομορφία, μαζί με τις κοινωνικές διαρθρώσεις και το περιβάλλον. Μια πάλλουσα υπαίθρος δεν ωφελεί μόνο τον τοπικό πληθυσμό αλλά όλη την κοινωνία.

1.2 Η Ευρωπαϊκή Ένωση αρχίζει σιγά-σιγά να χαράσσει μια πολιτική αγροτικής ανάπτυξης η οποία είναι κάτι περισσότερο από απλό παράρτημα της γεωργικής πολιτικής. Όμως, εκτός από την παραγωγή τροφίμων, υπάρχουν και άλλοι οικονομικοί πυλώνες που είναι απαραίτητοι για την υπαίθρο, επειδή ήδη σε πολλές περιοχές της η οικονομική σημασία της γεωργίας περιορίζεται. Μόνο έτσι μπορεί να διατηρηθεί η ζωτικότητα της ευρωπαϊκής υπαίθρου, από περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική άποψη. Τρεις είναι οι στόχοι προς επίτευξη: α) η προσφορά μακροπρόθεσμων προοπτικών στον αγροτικό πληθυσμό, με την αύξηση και τη μεγαλύτερη διαφοροποίηση των θέσεων απασχόλησης και την ανάπτυξη των υποδομών β) η γεωργική παραγωγή πρέπει να εστιάζεται περισσότερο στον καταναλωτή παρά στον παραγωγό και γ) η ποιότητα των

τροφίμων και η προστασία της Φύσης, του τοπίου, του περιβάλλοντος και των υδάτων πρέπει να βελτιωθούν.

1.3 Μεγάλη σημασία έχει η ρεαλιστική προσέγγιση του θέματος. Αυτό προϋποθέτει επίγνωση του ρόλου της γεωργίας στη διατήρηση των περιφερειών, καθώς και επίγνωση του περιφερειακού αντίκτυπου που θα είχε η εξαφάνιση αυτού του ρόλου, εάν για τις γεωργικές και στις δασοκομικές δραστηριότητες εφαρμοστούν καθαρά οικονομικά κριτήρια. Η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης, από μόνη της, δεν μπορεί, συνεπώς, να προσφέρει λύσεις για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγροτικές περιοχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε ορισμένες, υπάρχουν προβλήματα που υπερβαίνουν τις δυνατότητες του κανονισμού και για την αντιμετώπιση τους θα χρειαστεί ο συνδυασμός διαφόρων ταμείων. Εδώ, καθοριστική σημασία έχει ο συντονισμός — σε περιφερειακή κλίμακα — της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη με την περιφερειακή πολιτική ⁽²⁾. Ωστόσο, η ΕΤΠ ζητεί να υποβληθούν πρόσθετες προτάσεις για τον λεπτομερή έλεγχο των διαφόρων κοινοτικών και εθνικών πολιτικών, έτσι ώστε να διασφαλισθεί η μεγαλύτερη συμπληρωματικότητάς τους με τις κοινοτικές εθνικές πολιτικές για την αγροτική ανάπτυξη. Παρομοίως, οι πολιτικές του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης θα πρέπει να συγκριθούν λεπτομερώς με άλλες πολιτικές, προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη αμοιβαίως επωφελών στόχων.

⁽²⁾ Όπως αναφέρεται στην πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις γενικές διατάξεις για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής, COM(2004) 492 τελικό.

1.4 Με τη διάσκεψη του Σάλτσμπουργκ (2003) δόθηκε μια νέα, σημαντική ώθηση στην πολιτική αγροτικής ανάπτυξης. Η Επιτροπή των Περιφερειών επικροτεί το γεγονός ότι τα συμπεράσματα του Σάλτσμπουργκ έχουν συμπεριληφθεί κατά μεγάλο μέρος στον κανονισμό. Ορισμένα ιδιαίτερα σημαντικά, θετικά σημεία είναι η εφαρμογή της πολιτικής σε όλες τις περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η απλούστευση των εκτελεστικών διατάξεων και των διαδικασιών χρηματοδότησης. Επίσης, η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει τις εταιρικές σχέσεις κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού. Έχει μεγάλη σημασία να προωθηθεί η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε όλα τα στάδια της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να εξασφαλιστεί ότι οι ενδιαφερόμενες περιφέρειες θα εφαρμόσουν τα μέτρα τα οποία προάγουν την κοινωνική και οικονομική συνοχή, τόσο στην περιοχή τους όσο και σε σχέση με περιφέρειες με τις οποίες γειτνιάζουν.

1.5 Αυτό είναι το πλαίσιο στο οποίο τοποθετεί η Επιτροπή των Περιφερειών τις παρατηρήσεις που ακολουθούν σε σχέση με τον κανονισμό. Το στοιχείο στο οποίο δίδεται προτεραιότητα είναι η χάραξη μιας ουσιαστικής πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη.

2. Προς μια πολυτομεακή πολιτική αγροτικής ανάπτυξης

2.1. Η Επιτροπή των Περιφερειών επικροτεί, σε κάθε περίπτωση, το γεγονός ότι η Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 159 της Συνθήκης, επιφυλάσσει σημαντικό τμήμα του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για τις περιφέρειες που καλύπτονται από τον νέο στόχο «Σύγκλιση».

2.2 Η Επιτροπή των Περιφερειών χαιρετίζει τη νέα νομοθεσία για την αγροτική ανάπτυξη, εκφράζει όμως τη λύπη της για το γεγονός ότι σε όλες τις αιτιολογίες η πολιτική αυτή θεωρείται ότι συμπληρώνει και συνοδεύει τις πολιτικές για την αγορά και τα εισοδήματα, αντί να διαδραματίζει αυτούσιο ρόλο. Ένα ερώτημα που σχετίζεται άμεσα με την κατάσταση αυτή είναι αν ο προϋπολογισμός που διατίθεται επαρκεί για τη χάραξη μιας φιλόδοξης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη.

2.3 Η Επιτροπή των Περιφερειών συμφωνεί με τη χρησιμότητα της στρατηγικής προσέγγισης της αγροτικής ανάπτυξης. Πρέπει να αποφευχθεί η αποσπασματική χρήση των διαθέσιμων πόρων. Ωστόσο, θέτει ορισμένα ερωτηματικά ως προς την πρόσθετη αξία που προσφέρει μια ευρωπαϊκή στρατηγική. Η στρατηγική της Λισαβόνας και του Γκέτεμποργκ και τα συμπεράσματα της διάσκεψης του Salzburg προσφέρουν ένα επαρκές πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ. Εναπομένει λοιπόν στα κράτη μέλη και τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να αποφασίσουν τι σημαίνουν αυτά τα πλαίσια για την ύπαιθρο και για την ασκούμενη πολιτική. Μόνο έτσι μπορεί να αποφευχθεί η ένταση που υφίσταται μεταξύ της επιθυμίας για την εφαρμογή μιας περισσότερο στρατηγικής προσέγγισης της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και της διατήρησης επαρκούς ευελιξίας σε εθνική, περιφερειακή και τοπική κλίμακα.

2.4 Η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρόταση, διότι τούτη διασφαλίζει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να διαβουλευθούν με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές τους. Ωστόσο, εκφράζει τις ανησυχίες της για την προθεσμία που δίδεται για την κατάρτιση των εθνικών στρατηγικών και των προγραμμάτων για την ανάπτυξη της υπαίθρου. Επίσης, εκφράζει τη

λύπη της για το γεγονός ότι η στρατηγική πρέπει να κοινοποιηθεί πριν υποβληθεί το πρόγραμμα στην Επιτροπή, επειδή πρόκειται για δύο στοιχεία τα οποία αλληλοσυνδέονται στενά. Για το σημείο αυτό, προτείνει να εφαρμοστεί η ίδια διαδικασία που ακολουθείται στην περίπτωση της περιφερειακής πολιτικής, όπου τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν το στρατηγικό πλαίσιο μαζί με τα λειτουργικά προγράμματα (σύσταση 1).

2.5 Μακροπρόθεσμα, θα μπορούσε να γίνει μια προσπάθεια για τη σύσταση περιφερειακού ταμείου, με την κατάργηση της διάκρισης μεταξύ του ταμείου για την ανάπτυξη της υπαίθρου και του ταμείου για την περιφερειακή πολιτική, στα πλαίσια του οποίου θα λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες και τα προβλήματα μιας συγκεκριμένης περιφέρειας ως σύνολο, με βάση μια συνεκτική στρατηγική που θα την καλύπτει ολοκληρωτικά.

2.6 Η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης καταρτίζεται με βάση ένα ή περισσότερα προγράμματα. Με τα προγράμματα αυτά εισάγονται μέτρα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες κάθε περιφέρειας και/ή κράτους μέλους με βάση τις αντίστοιχες δυνατότητες και αδυναμίες. Τα μέτρα αυτά ενδέχεται να έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του άρθρου 16 του κανονισμού, στο οποίο αναφέρεται το κατώτατο ποσοστό συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά άξονα προτεραιότητας (αντιστοίχως 15 — 25 — 15 %). Η Επιτροπή των Περιφερειών συμφωνεί ότι χρειάζεται να βρεθεί μια ισορροπία στις δαπάνες για την αγροτική ανάπτυξη. Από αυτή την άποψη, θεωρείται σκόπιμο να οριστεί κατώτερο όριο κυρίως για την τρίτη προτεραιότητα, την επέκταση της οικονομίας της υπαίθρου. Όντως, από τις αξιολογήσεις των διαφόρων προγραμμάτων για την ανάπτυξη της υπαίθρου κατά την περίοδο 2000 — 2006, προκύπτει ότι αυτό είναι το σκέλος της σχετικής πολιτικής που έχει αναπτυχθεί λιγότερο. Όμως, η κατανομή των πόρων στις διάφορες προτεραιότητες πρέπει να απορρέει από τις αναλύσεις των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων κάθε προγράμματος. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή των Περιφερειών ζητά να προβλεφθεί δυνατότητα παρέκκλισης από τα ποσοστά που αναφέρονται στο άρθρο 16, εφόσον η πράξη αυτή αιτιολογείται επαρκώς από την προαναφερθείσα ανάλυση (Σύσταση 3).

2.7 Η κατανομή πόρων δεν πρέπει επίσης να εμποδίζει την υλοποίηση σχεδίων που δεν εντάσσονται στις προτεραιότητες, αλλά εμπίπτουν ως σύνολο στις διατάξεις του κανονισμού. Όμως, η διάταξη του άρθρου 79 (6), σύμφωνα με την οποία μια πράξη μπορεί να χρηματοδοτείται μόνο βάσει ενός άξονα προτεραιότητας, φαίνεται να το καθιστά αυτό ανέφικτο. Συνεπώς, η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να τροποποιηθεί αναλόγως το σημείο αυτό (Σύσταση 19).

2.8 Ο λεπτομερειακός χαρακτήρας του κανονισμού είναι καμιά φορά εντυπωσιακός, οπωσδήποτε σε σύγκριση με τους κανονισμούς για την περιφερειακή πολιτική. Υπάρχουν ορισμένα θέματα τα οποία θα ήταν προτιμότερο να αφιεθούν σε εκείνους που είναι αρμόδιοι για τη χάραξη του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης. Σχετικά παραδείγματα είναι ο περιορισμός των ενισχύσεων για τη βελτίωση της επεξεργασίας και της διάθεσης στις μικρές και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, η διάταξη του άρθρου 50 με την οποία οι ενισχύσεις για τη διαφοροποίηση περιορίζονται στο ένα τέκνο και τα ανώτατα όρια για τις κοινοτικές ενισχύσεις που αναφέρονται στο παράρτημα 1.

2.9 Στο Σάλτσμπουργκ εξήχθη το συμπέρασμα ότι η ζωτικότητα της υπαίθρου είναι απολύτως απαραίτητη για τη γεωργία και αντιστρόφως. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό στα προγράμματα για την αγροτική ανάπτυξη να δοθεί η δέουσα προσοχή στην εγκατάσταση νέων αγροτών. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει μια ολοκληρωμένη πολιτική για τους νέους αγρότες. Ένα σχετικό παράδειγμα είναι η καθιέρωση ενός αρχικού πακέτου, στο οποίο όλα τα θέματα τα οποία σχετίζονται με την ανάληψη μιας επιχείρησης και την εγκατάσταση του νέου αγρότη θα συνδυάζονται σε ένα σχέδιο.

2.10 Η Επιτροπή των Περιφερειών σημειώνει την πρόταση για την κατάρτιση των κοινωνικοοικονομικών κριτηρίων για την περιγραφή «μη ορεινών περιοχών με μειονεκτήματα» και την εξίσωση της βάσης υπολογισμού των ενισχύσεων με τις πληρωμές που καταβάλλονται στα πλαίσια των γεωργοπεριβαλλοντικών προγραμμάτων. Το κίνητρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι σαφές. Όμως, η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει την ανησυχία της για τις επιπτώσεις που θα μπορούσε να έχει η αλλαγή των κριτηρίων για τους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στις αντίστοιχες περιοχές. Σε περίπτωση που η αλλαγή αυτή θα έχει σοβαρές κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις, αυτές θα μπορούσαν να περιοριστούν με τις παρεμβάσεις άλλης πολιτικής. Τουλάχιστον θα πρέπει να εξεταστεί η καθιέρωση μεταβατικής περιόδου για τη σταδιακή κατάρτιση των ενισχύσεων στους γεωργούς σε περιοχές οι οποίες στο μέλλον δεν θα είναι πλέον επιλέξιμες για ενισχύσεις.

2.11 Η Επιτροπή των Περιφερειών επικροτεί το γεγονός ότι καθίσταται πλέον εφικτή η συμμετοχή στα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα και άλλων ιδιοκτητών εκτάσεων, εκτός από τους αγρότες. Οι παράγοντες αυτοί μπορεί να λειτουργήσουν ως συνδετικός κρίκος για τη δημιουργία ενός συστήματος διαχείρισης των (αγροτικών) εκτάσεων που να καλύπτει όλες τις αντίστοιχες περιοχές. Σε σχέση με αυτό, προτείνει να προβλεφθεί ρητώς η δυνατότητα σε άλλων βάσεων ενίσχυσης για τα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, επειδή η σημερινή βάση -η οποία στηρίζεται στις πρόσθετες δαπάνες και τη μείωση εσόδων λόγω της τήρησης ανειλημμένων δεσμεύσεων- δεν ισχύει πάντοτε. Σχετικό παράδειγμα αποτελεί μια αποζημίωση που βασίζεται στο αποτέλεσμα και τα συναφή οφέλη (Σύσταση 8).

2.12 Το κίνητρο συμμετοχής στα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, δηλαδή η δυνατότητα αύξησης της αποζημίωσης κατά 20 %, δεν συμπεριλαμβάνεται πλέον στον κανονισμό. Με δεδομένη τη σημασία και τη χρησιμότητα που έχουν τα μέτρα αυτά για την διαχείριση των αγροτικών περιοχών, αυτό δεν θεωρείται ότι ισχύει πάντα. Συνεπώς, η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να επανεισαχθεί το κίνητρο στον κανονισμό (Σύσταση 8).

2.13 Υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ χωρών με αναπτυσσόμενους και λιγότερο αναπτυσσόμενους τομείς δασοκομίας. Οι προτάσεις της Επιτροπής δεν είναι αρκετά ευέλικτες, ώστε να ενθαρρύνουν την αναδάσωση σε χώρες με χαμηλά επίπεδα. Η αναπτυσσόμενη δασοκομική βιομηχανία στις χώρες αυτές θα τεθεί σε κίνδυνο και θα χαθούν τα περιβαλλοντικά πλεονεκτήματα εάν δεν ληφθούν υπόψη οι διαφορές αυτές.

2.14 Κάθε χρόνο, πολλοί αγρότες αναζητούν απασχόληση εκτός του τομέα τους. Αυτό μπορεί να επιδεινώσει το πρόβλημα της εγκατάλειψης ορισμένων περιφερειών από τον πληθυσμό τους. Παράλληλα με τη δημιουργία απασχόλησης, πρέπει να δοθεί προσοχή στην επανεκπαίδευση των αγροτών, καθώς και στις δυνα-

τότητες άσκησης της γεωργίας ως μερικής απασχόλησης. Το πρόγραμμα για την ανάπτυξη της υπαίθρου θα πρέπει να προσφέρει περιθώρια επανεκπαίδευσης ή/και διαφοροποίησης, εκτός άλλων, για να καλύπτει και μη αγροτικές δραστηριότητες, οπωσδήποτε στις περιφέρειες οι οποίες θα ωφεληθούν λιγότερο από τις παρεμβάσεις των διαρθρωτικών ταμείων (κυρίως του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου). Στις περιφέρειες στις οποίες παρατηρείται υψηλότερη συγκέντρωση των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, πρέπει να προβλεφθούν στα προγράμματά του περιθώρια για την επανεκπαίδευση και την πολλαπλή απασχόληση των αγροτών.

2.15 Οι αγροτικές περιοχές της Ένωσης προσφέρουν πολύτιμη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά, που μπορεί να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στην ποικιλία της αγροτικής οικονομίας. Ωστόσο, η δυνατότητα του τοπικού τουρισμού να εκμεταλλευτεί αυτά τα κέντρα ενδιαφέροντος με βιώσιμο τρόπο και να παράσχει στους τουρίστες εμπειρίες υψηλής ποιότητας συχνά παρεμποδίζεται από τη φτωχή παροχή υπηρεσιών ή/και την ακατάλληλη ανάπτυξη προϊόντων. Συνεπώς, είναι σημαντικό να γίνει ειδική αναφορά στην κατάρτιση, στο πλαίσιο του μέτρου για τον τουρισμό στο Άρθρο 52 του Κανονισμού. (Σύσταση 12).

2.16 Οι γυναίκες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας, σε πολλές περιπτώσεις όμως αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα, όπως η περιορισμένη πρόσβαση σε επιχειρηματικά κεφάλαια. Η Επιτροπή των Περιφερειών θεωρεί ότι είναι σκόπιμο ο κανονισμός να προωθεί τη μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών στην αγροτική οικονομία (Σύσταση 11). Επίσης, το διαδίκτυο έχει ανυπολόγιστη αξία για τη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας. Όμως, σε πολλές αγροτικές περιοχές η πρόσβαση σε αυτό είναι περιορισμένη ή ακόμη και ανύπαρκτη. Η Επιτροπή των Περιφερειών χαιρετίζει συνεπώς την πρόταση της Επιτροπής να αξιοποιηθεί το ΕΓΤΑΑ για τον εφοδιασμό των αγροτικών περιοχών με επαρκείς υποδομές ΤΠΕ. Αυτό θα συμβάλει σημαντικά στο γεφύρωμα αυτού του χάσματος ψηφιακών γνώσεων. Έτσι, οι εν λόγω περιοχές θα γίνονταν περισσότερο ελκυστικές για την εγκατάσταση νέων επιχειρήσεων, ενώ οι υφιστάμενες επιχειρήσεις θα μπορούσαν να δραστηριοποιηθούν σε νέες αγορές. Συμπληρωματικά μέτρα μπορούν να στηριχθούν από το ΕΓΤΑΑ στο πλαίσιο των προτεραιοτήτων που έχουν τεθεί για τη διαφοροποίηση και ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας.

3. ... με πολλά περιθώρια περιφερειακής διαμόρφωσης ...

3.1 Η Επιτροπή των Περιφερειών αποδίδει μεγάλη σημασία στη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην κατάρτιση και την εκτέλεση προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης και θεωρεί ότι ο ρόλος αυτός θα πρέπει να προβάλλεται σαφέστερα στον κανονισμό (Σύσταση 13). Παράλληλα, επιμένει ότι οι εθνικές στρατηγικές πρέπει να προσφέρουν επαρκή περιθώρια για συγκεκριμένες δράσεις στις περιφέρειες και στο τοπικό επίπεδο (βλέπε επίσης σημείο 2.2). Η Επιτροπή των Περιφερειών θεωρεί σημαντικό να λαμβάνουν υπόψη οι στρατηγικές την ανάγκη ισορροπημένης εδαφικής ανάπτυξης στο σύνολο μιας περιοχής. Η ύπαρξη πληθώρας κανονισμών σε ευρωπαϊκό ή εθνικό επίπεδο όσον αφορά στη στρατηγική που πρέπει να εφαρμοστεί θα μπορούσε να παραλύσει περιφερειακές πρωτοβουλίες που είναι προσαρμοσμένες στις τοπικές δυνατότητες και τα εκεί προβλήματα.

3.2 Ο προγραμματισμός, η χρηματοδότηση και ο έλεγχος πρέπει να προσαρμόζονται σε κάθε περίπτωση. Από αυτή την άποψη, προξενεί εντύπωση το γεγονός ότι ο κανονισμός επιβάλλει στα κράτη μέλη να καταρτίζουν προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης είτε σε εθνικό, είτε σε περιφερειακό επίπεδο. Θεωρείται προτιμότερο να υπάρχουν περισσότερα περιθώρια ελευθερίας στο σημείο αυτό, καθώς και δυνατότητες συνδυασμού περιφερειακών και εθνικών προγραμμάτων. Πέρα από αυτό, ειδικά στα κράτη μέλη με ομοσπονδιακή δομή, έχει εδραιωθεί κατά την τρέχουσα περίοδο ενισχύσεων η δυνατότητα έγκρισης εθνικών διατάξεων, οι οποίες μπορούν στη συνέχεια να εφαρμόζονται στα περιφερειακά προγράμματα. (Σύσταση 2).

3.3 Η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει την πρόταση να εφαρμόζεται η τρίτη προτεραιότητα κυρίως μέσω τοπικών αναπτυξιακών στρατηγικών. Είναι αναμφισβήτητο ότι η ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων έχει ζωτική σημασία για τις αγροτικές περιοχές. Οι δραστηριότητες αυτές συμπληρώνουν τις γεωργικές. Πρέπει όμως να υπάρξει μέριμνα έτσι ώστε αυτές οι νέες δραστηριότητες να προσαρμοστούν με προσοχή στις αγροτικές περιοχές, για να μην υποβαθμίζουν την ποιότητά τους. Στο σημείο αυτό, η Επιτροπή των Περιφερειών συμφωνεί με την άποψη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾ ότι πρέπει να αποφευχθεί η «αστικοποίηση αγροτικών περιοχών», δηλαδή η εφαρμογή των ίδιων μέτρων στις αστικές και τις αγροτικές περιοχές. Αυτό ισχύει οπωσδήποτε για τις αγροτικές περιοχές που υφίστανται αστικές πιέσεις, όπου η διατήρηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων τους έχει πολύ μεγάλη σημασία για την ποιότητα ζωής στις αστικές περιοχές. Τα προβλήματα που υφίστανται στις περιοχές αυτές, μεταξύ των οποίων και το πρόβλημα της γεωργίας, απαιτούν μια εντελώς διαφορετική αντιμετώπιση από αυτήν που εφαρμόζεται στις περισσότερες απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές. Η πρόταση κανονισμού πρέπει να προσφέρει αρκετά περιθώρια για αυτό.

4. ... και ένας συγκεκριμένος ρόλος για το LEADER

4.1 Η Επιτροπή των Περιφερειών αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο πρόγραμμα LEADER και για το λόγο αυτό εκφράζει τη λύπη της για την ασαφή θέση που καταλαμβάνει στον κανονισμό. Το πρόγραμμα αναφέρεται, αφενός, στο άρθρο 4.2 ως τέταρτος άξονας προτεραιότητας και, αφετέρου, ως μέθοδος για τη διαμόρφωση των μέτρων από τους τρεις πρώτους άξονες προτεραιότητας. Η Επιτροπή των Περιφερειών απευθύνει έκκληση να δοθεί στο πρόγραμμα LEADER η θέση που του ανήκει, ως ξεχωριστή προτεραιότητα, ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο έχει διαμορφωθεί το πρόγραμμα Interreg στα πλαίσια της περιφερειακής πολιτικής. Η ενσωμάτωση του προγράμματος LEADER στις κοινοτικές πολιτικές εγκυμονεί τον κίνδυνο να χαθούν ο μοναδικός χαρακτήρας και η πρόσθετη αξία της μεθόδου αυτής. Συνεπώς, η Επιτροπή των Περιφερειών καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διασαφηνίσει το μελλοντικό ρόλο του LEADER και να το προβάλει σαφέστερα ως αυτούσια προτεραιότητα.

4.2 Όσον αφορά την εφαρμογή τοπικών στρατηγικών, το άρθρο 63.1 φαίνεται να υπονοεί ότι πρέπει να ανταποκρίνονται σε όλους τους στόχους που έχουν τεθεί για τους 4 άξονες προτεραιότητας. Αυτό αντικείμεται στο άρθρο 62 α) όπου αναφέρεται ότι η στήριξη βάσει του LEADER αποσκοπεί στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους στόχους των τριών αξόνων προτεραιότητας. Η Επιτροπή των Περιφερειών προτείνει να αρθεί αυτή η αμφισημία από τον κανονισμό (Σύσταση 14).

4.3 Η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει την πρόταση να δεσμεύεται ένα σημαντικό μέρος του διαθέσιμου κοινοτικού προϋπολογισμού για ένα κράτος μέλος για το πρόγραμμα LEADER, ανάλογα με τις ανάγκες των ενδιαφερόμενων περιοχών. Επίσης, χαιρέτιζε την πρόταση να συσταθεί ευρωπαϊκό δίκτυο για την αγροτική ανάπτυξη. Για το σκοπό αυτό θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και οι εμπειρίες που έχουν συναχθεί με την ίδρυση των δικτύων LEADER. Ωστόσο, η ΕΤΠ προειδοποιεί για τον κίνδυνο επανάληψης των απαράδεκτων καθυστερήσεων στην έναρξη λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τις αγροτικές περιοχές (LEADER+), του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου (LEADER II) και πολλών εθνικών δικτύων LEADER. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να πρέπει να θέσουν ως προτεραιότητα τη σύσταση των εν λόγω οργάνων από την έναρξη της περιόδου προγραμματισμού. Οι τοπικές αρχές διαθέτουν μεγάλη πείρα στην προσέγγιση του LEADER· η πείρα αυτή πρέπει να χρησιμοποιηθεί από τα κράτη μέλη κατά τη διαμόρφωση του πλαισίου για το LEADER.

4.4 Η Επιτροπή των Περιφερειών δεν δέχεται την πρόταση να διατηρηθεί σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού στο αποθεματικό για τα κράτη μέλη με τα προγράμματα LEADER «με τις καλύτερες επιδόσεις». Θεωρείται ότι αυτό θα δημιουργήσει μια τάση να προτιμώνται τα βραχυπρόθεσμα, «εύκολα» προγράμματα, αντί των μεσοπρόθεσμων και των βραχυπρόθεσμων προγραμμάτων. Για να επιτραπεί ένας αξιόπιστος προγραμματισμός, πρέπει να καθοριστούν ποιοι πόροι ευρίσκονται στη διάθεση των κρατών μελών (Συστάσεις 15 και 18).

5. Συμπεράσματα

5.1 Η Επιτροπή των Περιφερειών θεωρεί ότι αυτό που έχει μεγάλη σημασία είναι η μετάβαση μεταξύ των περιόδων προγραμματισμού 2000 — 2006 και 2007 — 2013 να διαμορφωθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην εκτεθεί σε κίνδυνο η συνέχεια των δράσεων και των μέτρων. Έτσι, πρέπει να υπάρξει μέριμνα, ώστε να διασφαλιστεί μέχρι τη λήξη της περιόδου που έχουν αναληφθεί υποχρεώσεις η χρηματοδότηση και η υποχρεωθείσα κοινοτική συμμετοχή (ποσοστό συγχρηματοδότησης) των πολυετών μέτρων (όπως τα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα) που έχουν εγκριθεί κατά την παλαιά φάση. Για την άσκηση μιας αποτελεσματικής αγροτικής πολιτικής της ΕΕ στη νέα φάση, η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει την πρόταση της Επιτροπής για προϋπολογισμό ύψους 88,75 δις. ευρώ (μη συμπεριλαμβανομένης της διαφοροποίησης) για τη χρηματοδότηση της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης της ΕΕ. Η επανενδικοποίηση της πολιτικής ή τμημάτων αυτής απορρίπτονται από την ΕΤΠ.

5.2 Η Επιτροπή των Περιφερειών σημειώνει ότι, σύμφωνα με την πρόταση κανονισμού, εκτός από την ex-ante, την ενδιάμεση και την ex-post αξιολόγηση, πρέπει να υποβάλλεται και ετήσια αξιολόγηση. Ωστόσο, διερωτάται ποια είναι η πρόσθετη αξία που προσφέρει η αξιολόγηση αυτή.

5.3 Ένας από τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού είναι η απλούστευση της νομοθεσίας. Για να μπορεί κανείς να αξιολογήσει εάν αυτό συμβαίνει όντως, πρέπει να γνωρίζει τις εκτελεστικές διατάξεις. Η Επιτροπή των Περιφερειών θα επιθυμούσε να κληθεί να εκφέρει τη γνώμη της για τις διατάξεις αυτές, επειδή τα μέλη της διαθέτουν μεγάλη πείρα στην εφαρμογή της πολιτικής.

(1) Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 30ης Ιουνίου 2004, NAT/243.

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Σύσταση 1

Άρθρο 11 α, παράγραφος 2.

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
2. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή το οικείο εθνικό στρατηγικό σχέδιο πριν υποβάλει τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης.	2. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή το οικείο εθνικό <u>και/ή τα περιφερειακά</u> στρατηγικά <u>σχέδια</u> πριν υποβάλει τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης <u>ή μαζί με αυτά.</u>

Αιτιολογία

Η τροποποίηση αποσκοπεί στην εναρμόνιση της διαδικασίας για την υποβολή της εθνικής στρατηγικής και σχεδίων για την αγροτική ανάπτυξη με τον κανονισμό για την περιφερειακή πολιτική. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η στρατηγική για την αγροτική ανάπτυξη αποτελεί αρμοδιότητα των κρατών μελών στο εδαφικό επίπεδο που κρίνεται καταλληλότερο, ανάλογα με τη συγκεκριμένη κατάσταση κάθε κράτους μέλους.

Σύσταση 2

Άρθρο 14, παράγραφος 2

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν είτε ενιαίο πρόγραμμα για ολόκληρη την επικράτειά τους, είτε πρόγραμμα για κάθε περιφέρεια.	Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν είτε ενιαίο πρόγραμμα για ολόκληρη την επικράτειά τους είτε και/ή πρόγραμμα για κάθε περιφέρεια. Σε περίπτωση που ο προγραμματισμός γίνεται τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, πρέπει να υφίσταται σαφής σχέση μεταξύ των δύο επιπέδων. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να υποβάλουν προς έγκριση διατάξεις γενικού χαρακτήρα που εντάσσονται πλήρως ή εν μέρει στα προγράμματα των περιφερειών.

Αιτιολογία

Η τροποποίηση προσφέρει στα κράτη μέλη περισσότερα περιθώρια να προσαρμόσουν τον προγραμματισμό στις ανάγκες τους.

Σύσταση 3

Άρθρο 16

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Η κοινοτική χρηματοδοτική συνεισφορά σε καθένα από τους τρεις στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 4 καλύπτει τουλάχιστον το 15% της ολικής συνεισφοράς του Ταμείου στο πρόγραμμα για τους άξονες προτεραιότητας I και III, οι οποίοι αναφέρονται στα τμήματα I και III αντιστοίχως του κεφαλαίου I του τίτλου IV, και το 25% της ολικής συνεισφοράς του Ταμείου στο πρόγραμμα για τον άξονα προτεραιότητας II, ο οποίος αναφέρεται στο τμήμα II του κεφαλαίου I.	Η κοινοτική χρηματοδοτική συνεισφορά σε καθένα από τους τρεις στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 4 καλύπτει τουλάχιστον το 15% της ολικής συνεισφοράς του Ταμείου στο πρόγραμμα για τους άξονες προτεραιότητας I και III, οι οποίοι αναφέρονται στα τμήματα I και III αντιστοίχως του κεφαλαίου I του τίτλου IV, και το 25% της ολικής συνεισφοράς του Ταμείου στο πρόγραμμα για τον άξονα προτεραιότητας II, ο οποίος αναφέρεται στο τμήμα II του κεφαλαίου I. <u>Εφόσον αιτιολογείται επαρκώς από την ανάλυση κατά την έννοια του άρθρου 15(α), επιτρέπεται παρέκκλιση από τα ποσοστά αυτά.</u>

Αιτιολογία

Η τροποποίηση αυτή αποσκοπεί να προσφέρει στις αρχές που είναι αρμόδιες για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης περισσότερα περιθώρια να προσαρμόσουν την κατανομή του προϋπολογισμού που προβλέπεται για τα μέτρα στις ανάγκες που υπάρχουν σε επίπεδο προγραμματισμού.

Σύσταση 4

Άρθρο 19(γ) (iii)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>Η στήριξη που στοχεύει στην ανταγωνιστικότητα του τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας αφορά:</p> <p>(...)</p> <p>γ) μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της γεωργικής παραγωγής και των προϊόντων μέσω:</p> <p>(...)</p> <p>iii) στήριξης των ομάδων παραγωγών, για δραστηριότητες ενημέρωσης και προώθησης των προϊόντων στο πλαίσιο προγραμμάτων ποιότητας τροφίμων</p>	<p>Η στήριξη που στοχεύει στην ανταγωνιστικότητα του τομέα της γεωργίας και της δασοκομίας αφορά:</p> <p>(...)</p> <p>γ) μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της γεωργικής παραγωγής και των προϊόντων μέσω:</p> <p>(...)</p> <p>iii) στήριξης των ομάδων παραγωγών, <u>συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών οργάνων των σχεδίων ή μέσων προαγωγής της ποιότητας και των διακλαδικών οργανώσεων, για δραστηριότητες ενημέρωσης και προώθησης των προϊόντων στο πλαίσιο προγραμμάτων ποιότητας τροφίμων</u></p>

Αιτιολογία

Αναφορά στις ενώσεις παραγωγών με την ευρεία έννοια, νωπών και μεταποιημένων προϊόντων. Είναι διαχειριστικά όργανα στα οποία συμμετέχουν παραγωγοί ή/και μεταποιητές.

Σύσταση 5

Άρθρο 27

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>Αύξηση της προστιθέμενης αξίας της πρωτογενούς γεωργικής και δασοκομικής παραγωγής</p> <p>1. Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 19, στοιχείο β), σημείο iii), παρέχεται για επενδύσεις οι οποίες:</p> <p>a) βελτιώνουν την εν γένει επίδοση της επιχείρησης·</p> <p>β) αφορούν τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων που καλύπτονται από το παράρτημα I της Συνθήκης πλην των αλιευτικών προϊόντων, καθώς και των προϊόντων της δασοκομίας, και</p> <p>γ) τηρούν τα κοινοτικά πρότυπα που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη επένδυση.</p> <p>Εάν γίνονται επενδύσεις με σκοπό τη συμμόρφωση προς τα κοινοτικά πρότυπα, μπορεί να παρέχεται στήριξη μόνο σε εκείνες που γίνονται από πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, με σκοπό τη συμμόρφωση προς νεοεισαχθέν κοινοτικό πρότυπο. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να δοθεί για την εκπλήρωση του προτύπου περίοδος χάριτος, η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το πρότυπο καθίσταται υποχρεωτικό για την επιχείρηση.</p> <p>2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 περιορίζεται στις πολύ μικρές και τις μικρές επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής. Στην περίπτωση της δασοκομικής παραγωγής, η στήριξη περιορίζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις.</p> <p>(...)</p>	<p>Αύξηση της προστιθέμενης αξίας της πρωτογενούς γεωργικής και δασοκομικής παραγωγής</p> <p>1. Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 19, στοιχείο β), σημείο iii), παρέχεται για επενδύσεις οι οποίες:</p> <p>a) βελτιώνουν την εν γένει επίδοση της επιχείρησης·</p> <p>β) αφορούν τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων που καλύπτονται από το παράρτημα I της Συνθήκης πλην των αλιευτικών προϊόντων, καθώς και των προϊόντων της δασοκομίας, και</p> <p>γ) τηρούν τα κοινοτικά πρότυπα που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη επένδυση.</p> <p>Εάν γίνονται επενδύσεις με σκοπό τη συμμόρφωση προς τα κοινοτικά πρότυπα, μπορεί να παρέχεται στήριξη μόνο σε εκείνες που γίνονται από πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, με σκοπό τη συμμόρφωση προς νεοεισαχθέν κοινοτικό πρότυπο. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να δοθεί για την εκπλήρωση του προτύπου περίοδος χάριτος, η οποία δεν υπερβαίνει τους 36 μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία το πρότυπο καθίσταται υποχρεωτικό για την επιχείρηση.</p> <p>2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 περιορίζεται στις πολύ μικρές, και τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις κατά την έννοια της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, καθώς και στις αγροτοβιομηχανικές ενώσεις. Στην περίπτωση της δασοκομικής παραγωγής, η στήριξη περιορίζεται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις.</p> <p>(...)</p>

Αιτιολογία

Κατ' αναλογία προς τις δράσεις άλλων διαρθρωτικών ταμείων, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο αγροτοβιομηχανικός κλάδος παράγει περισσότερη απασχόληση από άλλους παραγωγικούς κλάδους.

Σύσταση 6

Άρθρο 34

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Μέτρα	Μέτρα
<p>Η στήριξη βάσει του παρόντος τμήματος αφορά τα ακόλουθα μέτρα:</p> <p>α) μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση της γεωργικής γης μέσω:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς των ορεινών περιοχών· ii) ενισχύσεων στους γεωργούς περιοχών με μειονεκτήματα, εκτός των ορεινών περιοχών· iii) ενισχύσεων NATURA 2000· iv) ενισχύσεων για γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα και για την καλή διαβίωση των ζώων· v) στήριξης για μη παραγωγικές επενδύσεις. <p>β) μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση δασικής γης μέσω:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) πρώτης δάσωσης γεωργικών γαιών· ii) πρώτης εγκατάστασης γεωργοδασοκομικών συστημάτων σε γεωργική γη· iii) πρώτης δάσωσης μη γεωργικών γαιών· iv) ενισχύσεων NATURA 2000· v) δασοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων· vi) αποκατάστασης του δασοκομικού παραγωγικού δυναμικού και εισαγωγής ενεργειών πρόληψης· vii) στήριξης για μη παραγωγικές επενδύσεις. 	<p>Η στήριξη βάσει του παρόντος τμήματος αφορά τα ακόλουθα μέτρα:</p> <p>α) μέτρα που στοχεύουν στην αειφορική χρήση της γεωργικής γης μέσω:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) ενισχύσεων για φυσικά μειονεκτήματα στους γεωργούς των ορεινών περιοχών· ii) ενισχύσεων στους γεωργούς περιοχών με φυσικά μειονεκτήματα, εκτός των ορεινών περιοχών· iii) ii) ενισχύσεων NATURA 2000· iii) ενισχύσεων για γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα και για την καλή διαβίωση των ζώων· iv) στήριξης για μη παραγωγικές επενδύσεις. <p>β) μέτρα που στοχεύουν στην αειφόρο χρήση δασικής γης μέσω:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) πρώτης δάσωσης γεωργικών γαιών· ii) πρώτης εγκατάστασης γεωργοδασοκομικών συστημάτων σε γεωργική γη· iii) πρώτης δάσωσης μη γεωργικών γαιών· iv) ενισχύσεων NATURA 2000· v) δασοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων· vi) αποκατάστασης του δασοκομικού παραγωγικού δυναμικού και εισαγωγής ενεργειών πρόληψης· vii) στήριξης για μη παραγωγικές επενδύσεις. <p><u>γ) μέτρα που επικεντρώνονται στη διάδοση και τη διατήρηση των γεωργοδασοκομικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των εξής:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> i) <u>ενισχύσεων για την πρώτη εγκατάσταση γεωργοδασοκομικών συστημάτων·</u> ii) <u>ενισχύσεων για τη διατήρηση και τη συντήρηση γεωργοδασοκομικών συστημάτων·</u> iii) <u>ενισχύσεων NATURA 2000.</u>

Αιτιολογία

Οι χρήσεις της γης χωρίζονται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία σε δύο κατηγορίες: στις γεωργικές γαίες και στις δασικές γαίες. Τα γεωργοδασοκομικά συστήματα είναι εκείνα που συνδυάζουν στο ίδιο κομμάτι γης τη βραχυπρόθεσμη παραγωγή γεωργικών ή κτηνοτροφικών δραστηριοτήτων με τη μακροπρόθεσμη παραγωγή προϊόντων δασικών δέντρων (ξύλεια, φελλός, αναψυχή και πολλές θετικές περιβαλλοντικές εξωτερικές επιδράσεις). Ο γεωργοδασοκομικός τομέας καλύπτει ένα ευρύ φάσμα συστημάτων παραγωγής, που βασίζονται στην πολλαπλή χρήση του εδάφους και στη βελτιστοποίηση των συνεργιών μεταξύ των διάφορων εκμεταλλεύσεων. Περιλαμβάνει τους συνδυασμούς χρήσεων που ωφελούνται από τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δέντρων και της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής. Η πρόταση κανονισμού αναγνωρίζει την ύπαρξη αυτού του τρίτου συστήματος χρήσης της γης, που διαφέρει από το γεωργικό και το δασικό. Ωστόσο, η κοινοτική ενίσχυση περιορίζεται στην αρχική εγκατάσταση γεωργοδασοκομικών συστημάτων. Με αυτή τη σύσταση, οι ενισχύσεις για τη διατήρηση και τη συντήρηση του τομέα αθροίζονται.

Σύσταση 7

Άρθρο 36

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Ενισχύσεις NATURA 2000	Ενισχύσεις NATURA 2000
<p>Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 34, στοιχείο α), σημείο iii), παρέχεται ετησίως και ανά εκτάριο Χρησιμοποιούμενης Γεωργικής Έκτασης στους γεωργούς, για να αντισταθμίσει το κόστος και το διαφυγόν εισόδημα το οποίο απορρέει από μειονεκτήματα στις αντίστοιχες περιοχές που σχετίζονται με την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ.</p>	<p>Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 34, στοιχείο α), σημείο iii), παρέχεται ετησίως και ανά εκτάριο Χρησιμοποιούμενης Γεωργικής Έκτασης στους γεωργούς, για να αντισταθμίσει το κόστος και το διαφυγόν εισόδημα το οποίο απορρέει από μειονεκτήματα στις αντίστοιχες περιοχές που σχετίζονται με την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ, <u>αλλά και ως κίνητρο για την περιβαλλοντική αξία του συστήματος παραγωγής τους.</u></p>

Αιτιολογία

Η περιβαλλοντική σημασία της γεωργίας και της κτηνοτροφίας και η σπουδαιότητά τους για τη διατήρηση της πανίδας, της χλωρίδας και των τοπιών πρέπει να αναγνωρίζεται κοινωνικά και να μην θεωρείται μονίμως ως μια δραστηριότητα της οποίας η άσκηση μπορεί να περιοριστεί.

Σύσταση 8

Άρθρο 37(4)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>4. Οι ενισχύσεις χορηγούνται ετησίως και καλύπτουν το πρόσθετο κόστος και το διαφυγόν εισόδημα που απορρέουν από την αναληφθείσα δέσμευση εάν χρειάζεται, μπορούν να καλύπτουν επίσης το κόστος των σχετικών πράξεων.</p> <p>Εάν ενδείκνυται, οι δικαιούχοι επιλέγονται με βάση διαγωνισμό, με την εφαρμογή κριτηρίων οικονομικής, περιβαλλοντικής και σχετικής με την καλή διαβίωση των ζώων αποτελεσματικότητας.</p> <p>Η στήριξη περιορίζεται στα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.</p>	<p>4. Οι ενισχύσεις χορηγούνται ετησίως και καλύπτουν το πρόσθετο κόστος και το διαφυγόν εισόδημα που απορρέουν από την αναληφθείσα δέσμευση εάν χρειάζεται, μπορούν να καλύπτουν επίσης το κόστος των σχετικών πράξεων.</p> <p><u>Οι ενισχύσεις μπορεί να αυξηθούν κατά 20%, για να λειτουργήσουν ως κίνητρο συμμετοχής.</u></p> <p><u>Εφόσον υπάρχει επαρκής αιτιολογία, τα κράτη μέλη μπορούν να προτείνουν άλλους λόγους για τον υπολογισμό των ενισχύσεων.</u></p> <p>Εάν ενδείκνυται, οι δικαιούχοι επιλέγονται με βάση διαγωνισμό, με την εφαρμογή κριτηρίων οικονομικής, περιβαλλοντικής και σχετικής με την καλή διαβίωση των ζώων αποτελεσματικότητας.</p> <p>Η στήριξη περιορίζεται στα ανώτατα όρια που αναφέρονται στο παράρτημα Ι.</p>

Αιτιολογία

Λόγω της σημασίας που έχουν οι γεωργοπεριβαλλοντικές συμφωνίες για την διαχείριση του φυσικού τοπίου, κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθούν τα κίνητρα συμμετοχής σε αυτές. Σημαντικό είναι επίσης να διευρυνθεί η βάση για τον υπολογισμό των ενισχύσεων, επειδή η σημερινή δεν ισχύει πάντα.

Σύσταση 9

Νέο άρθρο 46 α)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
	<p><u>Ενισχύσεις για τη διατήρηση και τη βελτίωση των γεωργοδοσοποιμενικών συστημάτων υψηλής περιβαλλοντικής αξίας</u></p> <p>1. Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 34, στοιχείο γ), σημείο i) παρέχεται στους γεωργούς που αναλαμβάνουν δεσμεύσεις χειρισμού και διαχείρισης, οι οποίες εγγυώνται τη διατήρηση και τη βελτίωση των γεωργοδοσοποιμενικών συστημάτων υψηλής περιβαλλοντικής αξίας, συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων για καλή διαβίωση των ζώων.</p> <p>2. Τα κράτη μέλη προτείνουν κατάλογο των περιοχών που δύνανται να θεωρηθούν ότι διαθέτουν γεωργοδοσοποιμενικά συστήματα υψηλής περιβαλλοντικής αξίας.</p> <p>3. Η στήριξη περιορίζεται στο ανώτατο ποσό που αναφέρεται στο παράρτημα I.</p>

Αιτιολογία

Βλέπε σύσταση 6.

Σύσταση 10

Νέο άρθρο 46 β)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
	<p><u>Ενισχύσεις NATURA 2000</u></p> <p>Η στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 31, στοιχείο β), σημείο ii) παρέχεται ετησίως και ανά εκτάριο γεωργοδοσοποιμενικής έκτασης σε ιδιώτες ή στις ενώσεις τους, για να αντισταθμίσει το κόστος που απορρέει από τους περιορισμούς στη χρήση αυτής της έκτασης που σχετίζονται με την εφαρμογή των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ στη συγκεκριμένη περιοχή.</p> <p>Η στήριξη καθορίζεται μεταξύ των κατώτατων και ανώτατων ορίων που αναφέρονται στο παράρτημα I.</p>

Αιτιολογία

Βλέπε σύσταση 6.

Σύσταση 11

Άρθρο 49(a)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>Η στήριξη βάσει του παρόντος τμήματος αφορά:</p> <p>α) Μέτρα για τη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας, τα οποία περιλαμβάνουν:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. διαφοροποίηση προς μη γεωργικές δραστηριότητες, 2. στήριξη της δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών επιχειρήσεων με στόχο την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την ανάπτυξη του οικονομικού ιστού, 3. ενθάρρυνση τουριστικών δραστηριοτήτων, 	<p>Η στήριξη βάσει του παρόντος τμήματος αφορά:</p> <p>α) Μέτρα για τη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας, τα οποία περιλαμβάνουν:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. διαφοροποίηση προς μη γεωργικές δραστηριότητες, 2. στήριξη της δημιουργίας και ανάπτυξης πολύ μικρών επιχειρήσεων με στόχο την προώθηση της επιχειρηματικότητας και την ανάπτυξη του οικονομικού ιστού, 3. ενθάρρυνση τουριστικών δραστηριοτήτων,

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
4. προστασία, αναβάθμιση και διαχείριση της φυσικής κληρονομιάς, και με τον τρόπο αυτό συμβολή στην αειφόρο οικονομική ανάπτυξη.	4. <u>προαγωγή της συμμετοχής των γυναικών στην αγροτική οικονομία,</u> 4.5. προστασία, αναβάθμιση και διαχείριση της φυσικής κληρονομιάς, και με τον τρόπο αυτό συμβολή στην αειφόρο οικονομική ανάπτυξη. 6. στήριξη της ανάπτυξης της κοινωνίας των πληροφοριών.

Αιτιολογία

Οι γυναίκες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας, συχνά όμως αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβλήματα, όπως η περιορισμένη πρόσβαση σε κεφάλαια. Η τροποποίηση αποσκοπεί στη στήριξη μέτρων τα οποία οδηγούν στην άρση αυτών των εμποδίων. Οι στρατηγικές αγροτικής ανάπτυξης που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της προσέγγισης LEADER επενεργούν, με μεγάλη αποτελεσματικότητα, προπαντός στην αγροτική κληρονομιά, με την ευρύτερη έννοια. Εκτός από τη φυσική κληρονομιά, πρέπει να συμπεριληφθούν στην προσέγγιση αυτή η ιστορική και η πολιτιστική, που αποτελούν αντικείμενο δράσης των Ομάδων Τοπικής Ανάπτυξης.

Σύσταση 12

Άρθρο 52

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>Ενθάρρυνση τουριστικών δραστηριοτήτων</p> <p>Η στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 49, στοιχείο α), σημείο iii) καλύπτει τα ακόλουθα:</p> <p>α) μικρής κλίμακας υποδομή, όπως κέντρα πληροφοριών και τοποθέτηση πινακίδων στους τουριστικούς χώρους·</p> <p>β) υποδομή αναψυχής που προσφέρει πρόσβαση σε φυσικές περιοχές και καταλύματα μικρής δυναμικότητας·</p> <p>γ) ανάπτυξη και διάθεση στην αγορά τουριστικών προϊόντων που σχετίζονται με τον αγροτικό τουρισμό.</p>	<p>Ενθάρρυνση τουριστικών δραστηριοτήτων</p> <p>Η στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 49, στοιχείο α), σημείο iii) καλύπτει τα ακόλουθα:</p> <p>α) μικρής κλίμακας υποδομή, όπως κέντρα πληροφοριών και τοποθέτηση πινακίδων στους τουριστικούς χώρους·</p> <p>β) υποδομή αναψυχής που προσφέρει πρόσβαση σε φυσικές περιοχές και καταλύματα μικρής δυναμικότητας·</p> <p>γ) ανάπτυξη και διάθεση στην αγορά <u>συμπεριλαμβανομένης της εμπορίας σε απευθείας σύνδεση με το διαδικτυο τουριστικών προϊόντων που σχετίζονται με τον αγροτικό τουρισμό.</u></p> <p>δ) <u>ειδική επαγγελματική κατάρτιση στον τουριστικό τομέα, σε θέματα όπως υπηρεσίες στους πελάτες και ανάπτυξη προϊόντων.</u></p>

Αιτιολογία

Οι αγροτικές περιοχές διαθέτουν καταπληκτική φυσική κληρονομιά και άλλα αξιοθέατα. Ωστόσο, η ικανότητά του τοπικού τουριστικού τομέα να αξιοποιήσει αυτά τα αξιοθέατα με βιώσιμο τρόπο και η προσφορά στους τουρίστες εντυπώσεις υψηλής ποιότητας, παρακωλύονται από την ανεπαρκή προσφορά υπηρεσιών και/ή την ακατάλληλη ανάπτυξη προϊόντων. Αν και το άρθρο 56 αναφέρεται στην «επαγγελματική κατάρτιση», είναι ουσιαστικό να γίνει συγκεκριμένη αναφορά στην κατάρτιση στον τουριστικό τομέα. Ολοένα και περισσότερο οι άνθρωποι κλείνουν ταξίδια, διαμονή, διακοπές, προϊόντα και υπηρεσίες αναψυχής σε απευθείας σύνδεση με το διαδικτυο καθώς αποτελούν εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες. Οι μικρότεροι πάροχοι αγροτουριστικών υπηρεσιών βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, εφόσον τους λείπει η κατάρτιση και τα αναγκαία μέσα για κρατήσεις και εμπορία μέσω του διαδικτύου.

Σύσταση 13

Άρθρο 58

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία
<p>Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης</p> <p>Τα μέτρα που απαριθμούνται στο άρθρο 49 υλοποιούνται κατά προτίμηση μέσω στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης</p>	<p>Στρατηγικές τοπικής ανάπτυξης</p> <p>Τα μέτρα που απαριθμούνται στο άρθρο 49 υλοποιούνται κατά προτίμηση με την ενεργό συμμετοχή των τοπικών αρχών μέσω στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης</p>

Αιτιολογία

Πολλά από τα μέτρα που ορίζονται στο άρθρο 49 αποτελούν τον πυρήνα των αρμοδιοτήτων των τοπικών αρχών. Σε προηγούμενα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης, οι τοπικές αρχές σε ορισμένα κράτη μέλη παραγκωνίστηκαν στη διαδικασία και δεν μπόρεσαν να συμμετάσχουν άμεσα στη χάραξη στρατηγικών τοπικής ανάπτυξης. Η διασφάλιση της ενεργούς συμμετοχής των τοπικών αρχών στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης θα καταστήσει πιο σφαιρική και συνεκτική την προσέγγιση της ανάπτυξης πολλών αγροτικών περιοχών. Εάν δεν πραγματοποιηθεί ειδική αναφορά στις τοπικές αρχές, υπάρχει το ενδεχόμενο να μην επιτευχθούν οι στόχοι του εν λόγω Ταμείου.

Σύσταση 14

Άρθρο 63(1)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
1. Στην περίπτωση της στήριξης που αναφέρεται στο άρθρο 62, στοιχείο α), οι πράξεις που υπάγονται στην στρατηγική πρέπει να ανταποκρίνονται στους στόχους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό για καθένα από τους άξονες προτεραιότητας.	1. Στην περίπτωση της στήριξης που αναφέρεται στο άρθρο 62, στοιχείο α), οι πράξεις που υπάγονται στην στρατηγική πρέπει να ανταποκρίνονται σε ένα ή περισσότερους από τους στόχους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό για καθένα από τους άξονες προτεραιότητας.

Αιτιολογία

Στο άρθρο 63.1 ορίζεται ότι τα μέτρα που εφαρμόζονται με την προσέγγιση LEADER πρέπει να ανταποκρίνονται σε όλους τους στόχους του κανονισμού. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 62(α) και η τροποποίηση αποσκοπεί στην εναρμόνιση των δύο άρθρων.

Σύσταση 15

Άρθρο 70(2)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Το 3% των πόρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ύψους 2,66 δισεκατ. ευρώ σε τιμές 2004, διατίθεται στο αποθεματικό που προβλέπεται στο άρθρο 92.	Το 3% των πόρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ύψους 2,66 δισεκατ. ευρώ σε τιμές 2004, διατίθεται στο αποθεματικό που προβλέπεται στο άρθρο 92.

Αιτιολογία

Η καθιέρωση αποθεματικού επιδόσεων για την προσέγγιση LEADER δεν έχει νόημα.

Σύσταση 16

Άρθρο 71 4)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
Κατά παρέκκλιση των ανωτάτων ορίων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, η συνεισφορά του Ταμείου μπορεί να αυξηθεί κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες για τα προγράμματα των άκρως απομακρυσμένων περιφερειών και των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους.	Κατά παρέκκλιση των ανωτάτων ορίων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, η συνεισφορά του Ταμείου μπορεί να αυξηθεί <u>κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες για τα προγράμματα έως το 85 % της δημόσιας δαπάνης για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων των άκρως απομακρυσμένων περιφερειών και των μικρών νησιών του Αιγαίου Πελάγους.</u>

Αιτιολογία

Η αναγνώριση της ιδιαιτερότητας και της ειδικής σοβαρότητας των αναπτυξιακών προβλημάτων των άκρως απομακρυσμένων ευρωπαϊκών περιφερειών, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 292, παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ (μελλοντικό άρθρο III-424), επιβάλλει την ειδική και κατάλληλη αντιμετώπισή τους από τη γεωργική πολιτική μετά το 2006.

Γι' αυτό, τα ειδικά προβλήματα της γεωργίας στις άκρως απομακρυσμένες περιφέρειες επιβάλλουν τη χορήγηση υψηλότερων ενισχύσεων από ό,τι σε άλλες. Είναι, ως εκ τούτου, απαραίτητο να διατηρηθεί η ένταση των ενισχύσεων, για να μπορέσει να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα στην ελάφρυνση των σημαντικών διαρθρωτικών μειονεκτημάτων που απορρέουν κυρίως από τη μεγάλη απόσταση και από τον νησιωτικό χαρακτήρα.

Σύσταση 17

Άρθρο 87

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
1. Κάθε έτος, με την ευκαιρία της υποβολής της ετήσιας έκθεσης προόδου, η Επιτροπή και η διαχειριστική αρχή εξετάζουν τα κυριότερα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή.	1. Κάθε έτος, με την ευκαιρία της υποβολής της ετήσιας έκθεσης προόδου, η Επιτροπή και η διαχειριστική αρχή εξετάζουν τα κυριότερα αποτελέσματα του προηγούμενου έτους, που έχουν επιτευχθεί από την έναρξη του προγράμματος, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται σε συμφωνία με το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και τη διαχειριστική αρχή.

Αιτιολογία

Σύμφωνα με τον κανονισμό, η διάρκεια του προγράμματος είναι επταετής και θα πρέπει να προσφέρει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να υλοποιήσουν τη στρατηγική τους για την αγροτική ανάπτυξη στο πλαίσιο των στόχων που έχουν οριστεί. Για να εξασφαλιστεί η βιώσιμη ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών και να επιτευχθούν οι στρατηγικοί στόχοι που έχουν τεθεί, το πρόγραμμα πρέπει να έχει πολυετή χαρακτήρα. Κατ' αυτή την έννοια, η πρόταση κανονισμού αφορά χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους.

Έτσι προκύπτει το ερώτημα εάν είναι σκόπιμη η ετήσια αξιολόγηση του προγράμματος, ιδιαιτέρως από τη στιγμή που τα μέτρα που εφαρμόζονται σχετίζονται με την υλοποίηση στόχων με βιώσιμο τρόπο. Δεν είναι δυνατόν να γίνει έγκυρη αξιολόγηση της εφαρμογής του προγράμματος μόλις μετά από ένα χρόνο. Θεωρείται δε περισσότερο σκόπιμο και ενδεδειγμένο να γίνει μια αξιολόγηση της προόδου του προγράμματος και να εξεταστεί το θέμα βελτίωσης της ποιότητάς του μετά την πάροδο του ημίσεως της διάρκειάς του. Η αξιολόγηση που προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής θα οδηγούσε σε άσκοπη αύξηση του τις γραφειοκρατίας και θα ερχόταν έτσι σε αντίθεση με το στόχο της διεκπεραίωσης του προγράμματος με απλό και σαφή τρόπο και με τη χρήση ευέλικτων και διοικητικών διαρθρώσεων.

Σύσταση 18

Άρθρο 92

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
1. Το ποσό που διατίθεται για το αποθεματικό που αναφέρεται στο άρθρο 70 παράγραφος 2 χρησιμοποιείται για τη στήριξη της υλοποίησης της προσέγγισης LEADER στα προγράμματα.	1. Το ποσό που διατίθεται για το αποθεματικό που αναφέρεται στο άρθρο 70 παράγραφος 2 χρησιμοποιείται για τη στήριξη της υλοποίησης της προσέγγισης LEADER στα προγράμματα.
2. Η υλοποίηση της προσέγγισης LEADER αξιολογείται με βάση αντικειμενικά κριτήρια που περιλαμβάνουν:	2. Η υλοποίηση της προσέγγισης LEADER αξιολογείται με βάση αντικειμενικά κριτήρια που περιλαμβάνουν:
α) την προτεραιότητα που δίνεται στην προσέγγιση LEADER,	α) την προτεραιότητα που δίνεται στην προσέγγιση LEADER,
β) την εδαφική κάλυψη της προσέγγισης LEADER,	β) την εδαφική κάλυψη της προσέγγισης LEADER,
γ) το στάδιο που έφθασε η υλοποίηση του άξονα προτεραιότητας LEADER,	γ) το στάδιο που έφθασε η υλοποίηση του άξονα προτεραιότητας LEADER,
δ) το αποτέλεσμα μόχλευσης επί των ιδιωτικών κεφαλαίων,	δ) το αποτέλεσμα μόχλευσης επί των ιδιωτικών κεφαλαίων,
ε) τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων αξιολογήσεων.	ε) τα αποτελέσματα των ενδιάμεσων αξιολογήσεων.

Αιτιολογία

Το άρθρο αυτό είναι περιττό, επειδή καταργείται το αποθεματικό επιδόσεων.

Σύσταση 19

Άρθρο 71(6)

Κείμενο της Επιτροπής	Τροπολογία της Επιτροπής των Περιφερειών
<p>Πράξη που χρηματοδοτείται από το Ταμείο δεν επωφελείται ταυτόχρονα στη διάρκεια της επιλεξιμότητάς της από συνεισφορά των Διαρθρωτικών Ταμείων, του Ταμείου Συνοχής ή οποιουδήποτε άλλου κοινοτικού χρηματοδοτικού μέσου. Δαπάνη που συγχρηματοδοτείται από το Ταμείο δεν συγχρηματοδοτείται από κανένα άλλο κοινοτικό χρηματοδοτικό μέσο.</p> <p>Μια πράξη μπορεί να τύχει συνεισφοράς του Ταμείου μόνο στο πλαίσιο ενός προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης κάθε φορά. Μπορεί να χρηματοδοτείται μόνο βάσει ενός άξονα προτεραιότητας του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης.</p>	<p>Πράξη που χρηματοδοτείται από το Ταμείο δεν επωφελείται ταυτόχρονα στη διάρκεια της επιλεξιμότητάς της από συνεισφορά των Διαρθρωτικών Ταμείων, του Ταμείου Συνοχής ή οποιουδήποτε άλλου κοινοτικού χρηματοδοτικού μέσου. Δαπάνη που συγχρηματοδοτείται από το Ταμείο δεν συγχρηματοδοτείται από κανένα άλλο κοινοτικό χρηματοδοτικό μέσο.</p> <p>Μια πράξη μπορεί να τύχει συνεισφοράς του Ταμείου μόνο στο πλαίσιο ενός προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης κάθε φορά. Μπορεί να χρηματοδοτείται μόνο βάσει ενός άξονα προτεραιότητας του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης.</p>

Αιτιολογία

Η διαγραφόμενη διάταξη εμποδίζει την υλοποίηση σχεδίων που δεν εντάσσονται στις προτεραιότητες, αλλά εμπίπτουν ως σύνολο στις διατάξεις του κανονισμού.

Σύσταση 20

Παράρτημα Ι σχετικά με τα άρθρα 46 α) και 46 β)

Κείμενο της Επιτροπής

Ουδέν

Τροπολογία			
Άρθρο	Θέμα	Ποσό σε ευρώ ή ποσοστό	
<u>46 α, παρ. 3</u>	<u>Μέγιστη ενίσχυση</u>	<u>200 €</u>	<u>Ανά εκτάριο ΧΓΕ</u>
46 β	<u>Μέγιστη ενίσχυση NATURA 2000</u>	<u>200 €</u>	<u>Ανά εκτάριο ΧΓΕ</u>

Αιτιολογία

Συνέπεια με το νέο άρθρο 46 α(1).

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου — Ευρωπαϊκό Αλιευτικό Ταμείο»

(2005/C 164/04)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση της Επιτροπής για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου — Ευρωπαϊκό Αλιευτικό Ταμείο (COM (2004) 497 τελικό — 2004/0169 (CNS)).

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2004 να ζητήσει τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών επί του θέματος αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 265, πρώτη παράγραφος, της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση που έλαβε το Προεδρείο της στις 26 Μαΐου 2004 να αναθέσει στην επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη» την κατάρτιση σχετικής γνωμοδότησης.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2369/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2792/1999 για καθορισμό των λεπτομερών κανόνων και ρυθμίσεων σχετικά με την κοινοτική διαρθρωτική βοήθεια στον τομέα της αλιείας.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής για το μέλλον της κοινής αλιευτικής πολιτικής (COM(2001) 135 τελικό — CdR 153/2001 (1)).

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με τη μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (COM(2002) 181 τελικό, και σχετικά με την Ανακοίνωση της Επιτροπής για τον καθορισμό Κοινοτικού Σχεδίου Δράσης για την ενσωμάτωση απαιτήσεων περιβαλλοντικής προστασίας στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική (COM(2002) 186 τελικό — CdR 189/2002).

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής — Στρατηγική για τη βιώσιμη ανάπτυξη της ευρωπαϊκής υδατοκαλλιέργειας (COM(2002) 511 τελικό- CdR 20/2003 (2)).

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της σχετικά με τις δημοσιονομικές προοπτικές: Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013 (COM(2004) 101 τελικό — CdR 162/2004 fin).

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησής της (CDR 252/2004 rev.1) που υιοθετήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2004 από την επιτροπή «Βιώσιμη ανάπτυξη» (εισηγητής: Sir Simon Day, μέλος του κομητειακού συμβουλίου του Devon, (UK/EPP)).

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ

- 1) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να διασφαλίζει τη βιώσιμη εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές πτυχές κατά ισόρροπο τρόπο, συνεκτιμώντας ειδικά τις ιδιαιτερότητες των περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Η συνιστώσα της αειφόρου ανάπτυξης της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής ενσωματώθηκε στους κανόνες που διέπουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία από το 1993. Θα πρέπει να επιδιωχθεί η συνέχιση της εφαρμογής της στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης μέσω του Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου.

(1) Ε.Ε. C 107, 3.5.2002, σ. 44.

(2) Ε.Ε. C 256, 24.10.2003, σ. 29.

- 3) Το πεδίο εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής καλύπτει τη διατήρηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων και της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και τη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, εφόσον οι δραστηριότητες αυτές πραγματοποιούνται στο έδαφος κρατών μελών, σε κοινοτικά ύδατα ή από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη ή υπηκόους κρατών μελών·
- 4) Το Ευρωπαϊκό Αλιευτικό Ταμείο αναμένεται να έχει σημαντικές επιδράσεις στις περιφέρειες και, ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας η συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών αρχών στην εφαρμογή των μέτρων που προτείνονται στον κανονισμό για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου·

υιοθέτησε κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειάς της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23^{ης} Φεβρουαρίου) την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Γενικές παρατηρήσεις

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **επικροτεί** τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση κανονισμού για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου (ΕΑΤ) με στόχο τη στήριξη της βιωσιμότητας του αλιευτικού τομέα. Το ταμείο αυτό είναι αναγκαίο δεδομένου ότι έχει ζωτική σημασία να μπορέσουν οι τοπικές αλιευτικές κοινότητες να μεγιστοποιήσουν το μέγεθος της στήριξης που παρέχεται στην αλιεία, στην εναλλακτική οικονομική ανάπτυξη και στις περιβαλλοντικές πρωτοβουλίες καθ' όλη την τρέχουσα διαδικασία ριζικών μεταβολών·

1.2 **θεωρεί** ότι ο προϋπολογισμός του ΕΑΤ, που αντιστοιχεί σε περίπου 700 εκατ. ευρώ ετησίως, ευθυγραμμίζεται λίγο πολύ με τον προϋπολογισμό του Χρηματοδοτικού Μέσου Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ) για την τρέχουσα δημοσιονομική προοπτική της ΕΕ. Η Επιτροπή των Περιφερειών **πιστεύει** ότι αυτός ο προϋπολογισμός συνιστά το ελάχιστο για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην πρόταση κανονισμού και, σε καμία περίπτωση, δεν θα πρέπει να μειωθεί στο πλαίσιο διαπραγματεύσεων με τα άλλα όργανα της ΕΕ. Έχει συμφωνηθεί ότι υπάρχει ένα καθορισμένο ποσό που κατανέμεται μεταξύ περισσότερων φορέων και ότι, λόγω της συνοχής, τα νέα κράτη μέλη θα επωφεληθούν περισσότερο από τη χρηματοδότηση σύγκλισης. Η χρηματοδοτική πρόκληση που θα αντιμετωπίσουν τα «παλαιά» κράτη μέλη στο μέλλον θα είναι η χρήση μικρότερων ποσών με αποτελεσματικότερο τρόπο·

1.3 **υπογραμμίζει με έμφαση** ότι οι περιφέρειες θα πρέπει να έχουν σαφώς καθορισμένο ρόλο σε κάθε τομέα του Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου που έχει άμεσο αντίκτυπο στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα περιφερειακής διαχείρισης των συστημάτων· για παράδειγμα, η αναδιάρθρωση αποτελεί περιφερειακό ζήτημα και οι τοπικές δομές πρέπει να δημιουργήσουν τις κατάλληλες συνθήκες για τη διασφάλιση της τοπικής ευελιξίας αναφορικά με την ερμηνεία του εκάστοτε ζητήματος, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικές συνθήκες. Η περιφερειακή διάρθρωση θα μπορούσε επίσης να καταστήσει δυνατή την ευέλικτη ερμηνεία της διαφοροποίησης, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι τοπικές συνθήκες·

1.4 **εκφράζει την ικανοποίησή της** για τις προσπάθειες καθιέρωσης περισσότερο επιλεκτικών και οικολογικότερων αλιευτικών τεχνικών. Τα προβλήματα που συνδέονται με τις απορρίψεις στη θάλασσα και τα παρεμπόδιτα αλιεύματα, ιδίως κητοειδών, οξύνονται ολοένα περισσότερο τα τελευταία χρόνια στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, οι προσπάθειες που καταβάλλονται για την αντιμετώπιση των προβλημάτων είναι σημαντικό να λαμβάνουν υπόψη τις επιμέρους τοπικές συνθήκες.

1.5 **συμφωνεί** ότι, όσον αφορά τη διαρθρωτική βοήθεια, το ΕΑΤ πρέπει να εστιαστεί περισσότερο στη διατήρηση και σε περιβαλλοντικές πρωτοβουλίες, στην ασφάλεια, την αύξηση της ποιότητας των προϊόντων και τη διαφοροποίηση, και, λιγότερο σε μέτρα που βασίζονται σε κεφαλαιουχικές επενδύσεις και αποσκοπούν σε αύξηση της αλιευτικής ικανότητας·

1.6 **ζητεί** να επεκταθεί ο ορισμός της «παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας», δεδομένου ότι σήμερα περιορίζεται στα σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων που δεν χρησιμοποιούν συρόμενο εργαλείο, προκειμένου να δύναται να περιλαμβάνει πρακτικές για την αλιεία μικρής κλίμακας, οι οποίες θα είναι επιλεκτικές και θα σέβονται το περιβάλλον, αλλά δεν θα συνδέονται αναγκαστικά με τις διαστάσεις του σκάφους·

1.7 **φρονεί** ότι πρέπει να αποσαφηνιστεί κατά πόσον θα υπάρχει δυνατότητα χρηματοδότησης των έργων από περισσότερους του ενός άξονες προτεραιότητας, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ολοκλήρωση των δράσεων σε επίπεδο σχεδίων·

1.8 **ζητεί** να επανεξεταστεί ο μηχανισμός των μικτών εταιριών, καθώς και η διεύρυνση της χρήσης των σκαφών που πρόκειται να παύσουν να λειτουργούν οριστικά, ούτως ώστε να μπορούν να μετατραπούν σε μέσο για την οικονομική πρόοδο αναπτυσσόμενων χωρών·

1.9 **κρίνει απαραίτητη** την ύπαρξη συμβατότητας του ΕΑΤ και της διαρθρωτικής χρηματοδότησης κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των έργων, προκειμένου να διασφαλισθεί η δυνατότητα των κρατών μελών και των εταιριών τους να καθορίσουν τα πλέον κατάλληλα χρηματοδοτικά μέσα, ώστε να ανταποκριθούν στις εκάστοτε τοπικές συνθήκες. Κρίνεται σημαντική η σύνδεση αυτή, δεδομένου ότι μεγάλος αριθμός μελλοντικών προγραμμάτων ΕΤΠΑ για την ανταγωνιστικότητα δεν προβλέπεται να διαθέτουν συγκεκριμένες πιστώσεις για τη χρηματοδότηση περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία, όπως ίσχυε στο παρελθόν· συνεπώς, χωρίς την εναλλακτική δυνατότητα αξιοποίησης του ΕΑΤ ή των Διαρθρωτικών Ταμείων, ορισμένες δράσεις στήριξης των κοινοτήτων των παράκτιων περιοχών ενδέχεται να μη χρηματοδοτηθούν·

1.10 **επιζητεί** αποσαφήνιση της θέσης όσον αφορά την απόφαση για τη δημιουργία Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων (ΠΓΣ) στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), καθώς και τη σχέση των ΠΓΣ με τη διοίκηση του ΕΤΑ. Η μεταρρύθμιση της ΚΑΠ που εγκρίθηκε το Δεκέμβριο του 2002 προέβλεπε τη δημιουργία Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων προκειμένου να βελτιωθεί η διακυβέρνηση εντός της ΚΑΠ και όριζε ότι το Συμβούλιο αποφασίζει για τη συγκρότησή τους. Τα ΠΓΣ προσφέρουν στους διάφορους παράγοντες την ευκαιρία να συμμετέχουν στενότερα στην ανάπτυξη της ΚΑΠ.

1.11 **θεωρεί αναγκαίο** να καταστεί σαφές κατά πόσο τα Περιφερειακά Γνωμοδοτικά Συμβούλια (ΠΓΣ) θα έχουν οποιαδήποτε άμεση συμμετοχή στη διαδικασία του ΕΑΤ. Δεδομένου ότι τα ΠΓΣ αναμένεται να αυξήσουν τη συμμετοχή των παραγόντων στη διαμόρφωση και υλοποίηση της αλιευτικής πολιτικής της ΕΕ τα επόμενα χρόνια, κρίνεται απαραίτητη η περαιτέρω ενημέρωση σχετικά με το ζήτημα αυτό·

1.12 **υποστηρίζει** την έμφαση που δίνεται στην προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών στον αλιευτικό τομέα, καθώς και στις προσπάθειες για την απασχόληση νέων και τη βελτίωση των εργασιακών πρακτικών και συνθηκών στον τομέα αυτόν· εισηγείται τη διενέργεια μιας σειράς περιπτωσιολογικών μελετών, χρησιμοποιώντας παραδείγματα από τα διάφορα κράτη μέλη, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν χρήσιμο μέσο για τη διάδοση των σημερινών εμπειριών και των βέλτιστων πρακτικών·

Παρατηρήσεις σχετικά με την διοίκηση του Ευρωπαϊκού Αλιευτικού Ταμείου

1.13 **αναγνωρίζει** ότι η προσθήκη νέων εξαιρέσεων ως προς την εφαρμογή του κανόνα N+2 αυξάνει την ελαστικότητα και βοηθά τις περιφέρειες, ιδιαίτερα των νέων κρατών μελών, να απορροφήσουν εγκαίρως και μεθοδικά τους πόρους των διαρθρωτικών ταμείων· **συμφωνεί** με τις προτάσεις για την προ-χρηματοδότηση ενός ετήσιου δικαιώματος (άρθρο 78)· **πιστεύει** ότι θα ήταν σκόπιμο να ολοκληρωθούν εγκαίρως όλοι οι έλεγχοι του παρόντος συστήματος αποκομιστούν χρήσιμα στοιχεία και περιπτωσιολογικές μελέτες που θα συμβάλουν στον σχεδιασμό του επόμενου προγράμματος·

1.14 **θεωρεί** ότι η παρακολούθηση θα πρέπει να απλουστευθεί και να ελαχιστοποιηθεί, πρέπει όμως να διατηρηθεί σε επαρκές επίπεδο, ώστε να μπορεί να εξακριβώνεται κατά πόσο τα προγράμματα τέθηκαν σε εφαρμογή σύμφωνα με τους κανόνες και να καταδεικνύεται ποιες δραστηριότητες αποδείχθηκαν αποτελεσματικές. Παράλληλα, οι απαιτήσεις ελέγχου θα πρέπει να απλουστευθούν και να καταστούν σαφέστερες και η Επιτροπή των Περιφερειών συνιστά να διατηρηθεί στις προτάσεις ο ορισμός των επισιτιστικών αναγνωρισμένων οργανώσεων, όπως στον κανονισμό 3759/92·

1.15 **συνιστά** ότι το Ταμείο θα πρέπει να δίδει προτεραιότητα σε σχέδια που αποβλέπουν στη χορήγηση μεγαλύτερης χρηματοδότησης ανά μονάδα εκφορτωθέντων αλιευμάτων, λ.χ. συστήματα ποιότητας, βελτίωση των δεσμών της αλυσίδας εφοδιασμού και βελτίωση των γνώσεων για την αγορά και της κατανόησης όσον αφορά τα πλοία και τους μεταποιητές. Θα μπορούσαν να καλύπτονται τα σχέδια για την εξεύρεση εναλλακτικών και συμπληρωματικών χρήσεων για την υποδομή της αλιευτικής βιομηχανίας, ώστε η μείωση του αριθμού των σκαφών να μην έχει ως αποτέλεσμα το τέλος της υποδομής αν έχει επίσης μια συμπληρωματική βάση πελάτη/χρήστη·

Παρατηρήσεις επί των επιμέρους άρθρων

1.16 **εκφράζει την ικανοποίησή της** για τις προσπάθειες δημιουργίας σαφέστερου πλαισίου για το ΕΑΤ και διαμόρφωσης μιας πιο «στρατηγικής» προσέγγισης της αλιευτικής πολιτικής εν γένει. Ειδικότερα, η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει την ικανοποίησή της για την προσέγγιση της «εταρικής σχέσης» (άρθρο 8)

που θα καθιερωθεί μεταξύ της Επιτροπής, των κρατών μελών και των αρμόδιων τοπικών και περιφερειακών αρχών. Με τον τρόπο αυτόν θα διασφαλιστεί η διάθεση επαρκούς συνδυασμένης χρηματοδότησης εξασφαλίζοντας χρηματοδοτική στήριξη από το ΕΑΤ για την αναδιάρθρωση και την οικονομική ανάπτυξη των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία·

1.17 **ζητεί** από την Επιτροπή να διαβουλευτεί με την Επιτροπή των Περιφερειών σε ό,τι αφορά τις θέσεις της σχετικά με το περιεχόμενο των κοινοτικών στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών (άρθρο 14), καθώς διασφαλίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο η άντληση χρήσιμων πληροφοριών από το εγγύτερο στους ενδιαφερόμενους παράγοντες επίπεδο διακυβέρνησης·

1.18 **συνιστά** με έμφαση να γίνεται αναφορά στους εταίρους του εκάστοτε κράτους μέλους, καθώς και στον εφαρμοζόμενο τρόπο συνεργασίας τους, στην στρατηγική έκθεση που υποβάλει κάθε κράτος μέλος (άρθρο 17)·

1.19 **καλεί** την Επιτροπή να αποσαφηνίσει το πεδίο εφαρμογής της βοήθειας που αποβλέπει στην «οικονομική και κοινωνική ευημερία» των αλιευτικών περιοχών, στο πλαίσιο του άξονα 4 για τη «βιώσιμη ανάπτυξη» (άρθρο 42)·

1.20 **προτείνει** την αποσαφήνιση και την περαιτέρω διερεύνηση σχετικά με τον χαρακτηρισμό των περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 42, παράγραφος 3. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνεται ακόμη απαραίτητη η ευθυγράμμιση των μεταβιβαζόμενων διοικητικών αρμοδιοτήτων με τις αντίστοιχες μεταβιβαζόμενες αρμοδιότητες των κύριων προγραμμάτων Leader, διασφαλίζοντας συγκεκριμένο επίπεδο συντονισμού με, και αντλώντας εμπειρίες από, τις κοινωνικές πρωτοβουλίες που εντάσσονται στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)·

1.21 **ζητεί**, όσον αφορά τον άξονα 4, τη χορήγηση πιο πρακτικών πληροφοριών σχετικά με τις προτεινόμενες παράκτιες ομάδες δράσης (ΠΟΔ). Θα πρέπει να συμπεριληφθούν πληροφορίες σχετικά με τη θέση των παράκτιων ομάδων δράσης (ΠΟΔ) εντός των κυβερνητικών διαρθρώσεων τοπικού και περιφερειακού επιπέδου, καθώς και λεπτομερειών σχετικά με το μέγεθος, τη σύνθεσή τους και τη διοικητική και χρηματοοικονομική ικανότητά τους. Απαραίτητο είναι ακόμη να αποσαφηνιστεί ο τρόπος προσδιορισμού της ευθύνης του ιδιωτικού τομέα στο άρθρο 44, παράγραφος 2·

1.22 **ζητεί** την διασαφήνιση του κανονιστικού πλαισίου από το οποίο καλύπτονται οι εταίροι βάσει του άρθρου 45, σημείο (γ)·

1.23 **εκτιμά** ότι θα ήταν σκόπιμο να καθοριστεί καλύτερα η Επιτροπή σε αυτό το αρχικό στάδιο τι θα θεωρείται «ανωτέρα βία» στο πλαίσιο του ΕΑΤΑ, ώστε να καταστεί δυνατή η καλύτερη κατανοήση (άρθρο 90)· **προτείνει** την ανάληψη της ευθύνης από την Επιτροπή σε περίπτωση οποιασδήποτε απώλειας εξαιτίας ενός από τους παρακάτω λόγους: πολιτική αναταραχή, εχθροπραξίες, απειλή πολέμου, τρομοκρατική ενέργεια, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σε αυτές απώλειες λόγω: απεργιακών κινητοποιήσεων, εργασιακών διαφορών, κλεισίματος των λιμένων ή καιρικών συνθηκών·

1.24 ενδεχομένως θα πρέπει να ενσωματωθούν τα ζητήματα των υδατοκαλλιεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 32 ως σχετική πτυχή του άρθρου 90·

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Σύσταση 1

29^η αιτιολογική σκέψη

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
29. Ο κοινοτικός στόλος θα πρέπει να μειωθεί προκειμένου να προσαρμοστεί προς τους διαθέσιμους και τους προσβάσιμους πόρους.	29. Η αλιευτική προσπάθεια του κοινοτικού στόλου Ο κοινοτικός στόλος θα πρέπει να μειωθεί προκειμένου να προσαρμοστεί προς τους διαθέσιμους και τους προσβάσιμους πόρους.

Αιτιολογία

Ο περιορισμός του αλιευτικού στόλου είναι ένα μόνο μέτρο μεταξύ άλλων για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας προς τους διαθέσιμους πόρους. Τα μέτρα προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας πρέπει να λαμβάνονται όταν αυτό απαιτείται από την κατάσταση των πόρων.

Σύσταση 2

33^η αιτιολογική σκέψη

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
33. Θα πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες για τη χορήγηση ενισχύσεων στην υδατοκαλλιέργεια, στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διατήρησης της οικονομικής βιωσιμότητας των κλάδων αυτών· για το σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να εντοπιστεί ένας περιορισμένος αριθμός στόχων προτεραιότητας όσον αφορά την παροχή συνδρομής και να επικεντρωθούν οι διαρθρωτικές ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.	33. Θα πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες για τη χορήγηση ενισχύσεων στην υδατοκαλλιέργεια, στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διατήρησης της οικονομικής βιωσιμότητας των κλάδων αυτών· για το σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να εντοπιστεί ένας περιορισμένος αριθμός στόχων προτεραιότητας όσον αφορά την παροχή συνδρομής και να επικεντρωθούν οι διαρθρωτικές ενισχύσεις σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Αιτιολογία

Οι μεσαίες επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να εξαιρεθούν από τις ενισχύσεις για την υδατοκαλλιέργεια και την μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας. Πολλές από τις επιχειρήσεις αυτές, ειδικότερα δε η βιομηχανία κονσερβοποίησης, εντάσσονται στον ορισμό των μεσαίων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι απασχολούν μεγάλη ποσότητα εργατικού δυναμικού, ενώ, εντούτοις, ο όγκος των συναλλαγών τους τοποθετείται πολύ πιο κάτω από το όριο των μεσαίων επιχειρήσεων. Παρατηρείται, επίσης, ασυμβατότητα με την αναγκαία τάση ενάντια στον κατακερματισμό του κλάδου.

Σύσταση 3

Άρθρο 4

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
(ε) την ενθάρρυνση της αειφόρου ανάπτυξης και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής σε θαλάσσιες, παραλίμνιες και παράκτιες περιοχές που επηρεάζονται από τις δραστηριότητες της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·	(ε) την ενθάρρυνση της αειφόρου ανάπτυξης και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής σε θαλάσσιες, παραλίμνιες και παράκτιες περιοχές που επηρεάζονται από τις δραστηριότητες της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, <u>ειδικά στις περιφερειακές θαλάσσιες ζώνες·</u>

Αιτιολογία:

Αποσαφήνιση προτεραιοτήτων.

Σύσταση 4

Άρθρο 6

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>Άρθρο 6</p> <p>Συμπληρωματικότητα, συνεκτικότητα και συμμόρφωση</p> <p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή, η οποία συμπληρώνει τα εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα, ενσωματώνοντας σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.</p> <p>2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συνεκτικότητα της συνδρομής των Ταμείων με τις δραστηριότητες, πολιτικές και προτεραιότητες της Κοινότητας.</p> <p>3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο προς τις διατάξεις της Συνθήκης και των πράξεων που θεσπίζονται βάσει αυτής, καθώς και προς τις κοινοτικές πολιτικές και δράσεις, ιδίως όσον αφορά τους κανόνες ανταγωνισμού και την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων καθώς και την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος.</p> <p>4. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο δεν συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στην αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας.</p> <p>5. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.</p>	<p>Άρθρο 6</p> <p>Συμπληρωματικότητα, συνεκτικότητα και συμμόρφωση</p> <p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή, η οποία συμπληρώνει τα εθνικά, περιφερειακά και τοπικά μέτρα, ενσωματώνοντας σε αυτά τις προτεραιότητες της Κοινότητας.</p> <p>2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συνεκτικότητα της συνδρομής των Ταμείων με τις δραστηριότητες, πολιτικές και προτεραιότητες της Κοινότητας.</p> <p>3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο προς τις διατάξεις της Συνθήκης και των πράξεων που θεσπίζονται βάσει αυτής, καθώς και προς τις κοινοτικές πολιτικές και δράσεις, ιδίως όσον αφορά τους κανόνες ανταγωνισμού και την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων καθώς και την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος.</p> <p>4. Οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο δεν συμβάλλουν άμεσα ή έμμεσα στην αύξηση της αλιευτικής προσπάθειας όταν υπάρχει εμφανής κίνδυνος πλεονάζουσας ικανότητας. <u>Επίσης, το Ταμείο δεν πρέπει να συντελεί στην αύξηση των αλιευτικών προσπαθειών είτε για είδη που αποτελούν το αντικείμενο ποσοτώσεων και ρυθμίσεων είτε για είδη των οποίων τα αποθέματα δεν βρίσκονται σε ασφαλή βιολογικά πλαίσια. Αντίθετα, επιτρέπεται η χρηματοδότηση αλιευτικών προσπαθειών για υποεκμεταλλεόμενα είδη.</u></p> <p>5. Εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.</p>

Αιτιολογία

Χωρίς τη διευκρίνιση αυτή, το άρθρο συνεπάγεται μια ανεπιθύμητη πλήρη απαγόρευση της αυξημένης αλιευτικής ικανότητας.

Σύσταση 5

Άρθρο 9

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p>1. Η υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων υπάγεται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις διαχείρισης και ελέγχου που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο.</p>	<p>1. Η υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων υπάγεται στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, <u>σε συνεργασία με τους οριζόμενους εταίρους.</u> Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με τις απαιτήσεις διαχείρισης και ελέγχου που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό σε κατάλληλο γεωγραφικό επίπεδο.</p>

Αιτιολογία:

Τούτο οδηγεί σε ενίσχυση της εταιρικής σχέσης

Σύσταση 6

Άρθρο 10

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1605/2002. Ωστόσο, ο προϋπολογισμός για την τεχνική συνδρομή που αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 εκτελείται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 274 της Συνθήκης.	1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται στο πλαίσιο επιμερισμένης διαχείρισης <u>μεταξύ των περιφερειών</u> , των κρατών μελών και της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1605/2002. Ωστόσο, ο προϋπολογισμός για την τεχνική συνδρομή που αναφέρεται στο άρθρο 45 παράγραφος 1 εκτελείται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της άμεσης διαχείρισης. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή διασφαλίζουν την τήρηση των αρχών της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 274 της Συνθήκης.

Αιτιολογία:

Οι περιφέρειες πρέπει να έχουν σαφώς καθορισμένο ρόλο σε κάθε τομέα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας, γεγονός που έχει άμεσο αντίκτυπο στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Για το σκοπό αυτό, οι περιφέρειες πρέπει να ενσωματωθούν στην προσέγγιση της «επιμερισμένης διαχείρισης» που προωθεί η Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμετοχή τους στη διαχείριση και υλοποίηση του ΕΤΑ.

Σύσταση 7

Άρθρο 18

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
2. Η συνδρομή λαμβάνει αποκλειστικά τη μορφή επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα κράτη μέλη κατάρτιζον επιχειρησιακό πρόγραμμα σε εθνικό επίπεδο μετά την περάτωση των στενών διαβουλεύσεων με τους περιφερειακούς, τοπικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους του κλάδου της αλιείας και όλα τα άλλα κατάλληλα όργανα σύμφωνα με τη θεσμική δομή τους.	2. Η συνδρομή λαμβάνει αποκλειστικά τη μορφή επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα κράτη μέλη, <u>σε συνεργασία με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, καθώς και τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους</u> , κατάρτιζον επιχειρησιακό πρόγραμμα σε εθνικό επίπεδο μετά την περάτωση των στενών διαβουλεύσεων με τους περιφερειακούς, τοπικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους του κλάδου της αλιείας και όλα τα άλλα κατάλληλα όργανα σύμφωνα με τη θεσμική δομή τους.

Αιτιολογία:

Τούτο οδηγεί σε ενίσχυση της εταιρικής σχέσης

Σύσταση 8

Άρθρο 19

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
(γ) δράσεις που έχουν στόχο τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των διοικητικών διαρθρώσεων εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και την ενδυνάμωση των διοικητικών ικανοτήτων για τη διαχείριση και έλεγχο του Ταμείου·	(γ) δράσεις που έχουν στόχο τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των διοικητικών διαρθρώσεων εφαρμογής της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και την ενδυνάμωση των διοικητικών ικανοτήτων για τη διαχείριση και έλεγχο του Ταμείου, <u>περιλαμβανομένης της μεταβίβασης ορισμένων αρμοδιοτήτων της διαχειριστικής αρχής στις υποπεριφέρειες για την απλούστευση των δράσεων·</u>

Αιτιολογία:

Οι δράσεις της προτεινόμενης διαχειριστικής αρχής ή μέρος αυτών πρέπει να μεταβιβαστούν σε αρχές κάτω του εθνικού επιπέδου. Οι εμπειρίες από τις χρηματοδοτήσεις του προγράμματος PESCA — κοινοτική πρωτοβουλία που αφορά την αναδιάρθρωση του αλιευτικού τομέα — (1996-00) και τα προγράμματα του τρέχοντος Στόχου 1 (2000-06) καταδεικνύουν ότι ο πιο αποτελεσματικός, εξορθολογισμένος και απλός τρόπος υλοποίησης του προγράμματος απαιτεί διαχείριση σε τοπικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, ο εν λόγω κανονισμός πρέπει να κατοχυρώσει το δικαίωμα των κρατών μελών να μεταβιβάζουν ορισμένες από τις αρμοδιότητες της διαχειριστικής αρχής στους τοπικούς εταίρους.

Σύσταση 9

Άρθρο 23

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 23</p> <p>Πεδίο εφαρμογής</p> <p>Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση:</p> <p>(α) δημόσιας ενίσχυσης σε πλοιοκτήτες και πληρώματα που επηρεάζονται από εθνικά σχέδια για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας, στην περίπτωση που τα σχέδια αυτά αποτελούν μέρος:</p> <ul style="list-style-type: none"> — σχεδίων αποκατάστασης που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — επειγόντων μέτρων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — εθνικών σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας μετά τη μη ανανέωση αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτης χώρας, ή σημαντικής περικοπής των αλιευτικών δυνατοτήτων βάσει διεθνούς συμφωνίας ή άλλης ρύθμισης· — σχεδίων διαχείρισης που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — εθνικών σχεδίων εξόδου από το στόλο μέγιστης διάρκειας δύο ετών στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που ορίζονται στα άρθρα 11 έως 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του κοινοτικού αλιευτικού στόλου. 	<p>Άρθρο 23</p> <p>Πεδίο εφαρμογής</p> <p>Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση:</p> <p>(α) δημόσιας ενίσχυσης σε πλοιοκτήτες και πληρώματα που επηρεάζονται από εθνικά σχέδια για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας, στην περίπτωση που τα σχέδια αυτά αποτελούν μέρος:</p> <ul style="list-style-type: none"> — σχεδίων αποκατάστασης που αναφέρονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — επειγόντων μέτρων τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — εθνικών σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας μετά τη μη ανανέωση αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και τρίτης χώρας, ή σημαντικής περικοπής των αλιευτικών δυνατοτήτων βάσει διεθνούς συμφωνίας ή άλλης ρύθμισης· — σχεδίων διαχείρισης που αναφέρονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002· — εθνικών σχεδίων εξόδου από το στόλο μέγιστης διάρκειας δύο ετών στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που ορίζονται στα άρθρα 11 έως 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 για την προσαρμογή της αλιευτικής ικανότητας του κοινοτικού αλιευτικού στόλου.

Αιτιολογία

Τα σχέδια προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας θα πρέπει να ισχύουν, τουλάχιστον, καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος των προγραμμάτων στα πλαίσια των οποίων εντάσσονται.

Σύσταση 10

Άρθρο 24, παράγραφος 6

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>6. Η διάρκεια των εθνικών σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) δεν πρέπει να υπερβαίνει τα δύο έτη.</p> <p>Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 στοιχείο α), πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση, τα εθνικά σχέδια θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της απόφασης του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.</p> <p>Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) τρίτη περίπτωση, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα σχέδια αναδιάρθρωσης για τα επηρεαζόμενα σκάφη και αλιείς εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της Επιτροπής.</p>	<p>6. Η διάρκεια των εθνικών σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) δεν πρέπει να υπερβαίνει τα δύο έτη.</p> <p>Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 στοιχείο α), πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση, τα εθνικά σχέδια θεσπίζονται από τα κράτη μέλη εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της απόφασης του Συμβουλίου ή της Επιτροπής.</p> <p>Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) τρίτη περίπτωση, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα σχέδια αναδιάρθρωσης για τα επηρεαζόμενα σκάφη και αλιείς εντός δύο τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της Επιτροπής.</p>

Αιτιολογία

Με βάση το πλαίσιο προγραμματισμού 2007-2013, δεν φαίνεται δικαιολογημένο η προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας να περιορίζεται σε δύο μόνον χρόνια. Όσον αφορά την δεύτερη διόρθωση, δύο μήνες είναι ανεπαρκές διάστημα και θα πρέπει να επεκταθεί σε τουλάχιστον τέσσερις μήνες.

Σύσταση 11

Άρθρο 25

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 25</p> <p>Δημόσια ενίσχυση για τη μόνιμη παύση των δραστηριοτήτων</p> <p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή για τη συγχρηματοδότηση της μόνιμης παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών υπό την προϋπόθεση ότι αποτελεί μέρος σχεδίου προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρεται στο άρθρο 23 στοιχείο α). Η οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων ενός σκάφους μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη διάλυση του σκάφους ή την αλλαγή της χρήσης του για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς.</p> <p>Η δημόσια ενίσχυση για οριστική παύση που καταβάλλεται στους ιδιοκτήτες σκαφών εφαρμόζεται στην αλιευτική ικανότητα του σκάφους και, κατά περίπτωση, στα αλιευτικά δικαιώματα που συνδέονται με αυτό.</p>	<p>Άρθρο 25</p> <p>Δημόσια ενίσχυση για τη μόνιμη παύση των δραστηριοτήτων</p> <p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή για τη συγχρηματοδότηση της μόνιμης παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών υπό την προϋπόθεση ότι αποτελεί μέρος σχεδίου προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρεται στο άρθρο 23 στοιχείο α). Η οριστική παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων ενός σκάφους μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη διάλυση του σκάφους ή την αλλαγή της χρήσης του για μη κερδοσκοπικούς σκοπούς.</p> <p>Η δημόσια ενίσχυση για οριστική παύση που καταβάλλεται στους ιδιοκτήτες σκαφών εφαρμόζεται στην αλιευτική ικανότητα του σκάφους και, κατά περίπτωση, στα αλιευτικά δικαιώματα που συνδέονται με αυτό.</p>

Αιτιολογία

Η δημόσια ενίσχυση για οριστική παύση έχει στόχο να εξασφαλίσει τον περιορισμό της αλιευτικής προσπάθειας. Ο περιορισμός αυτός επιτυγχάνεται με τη διάλυση του εν λόγω σκάφους και όχι με την κατάργηση των δικαιωμάτων πρόσβασης σε συγκεκριμένα αλιευτικά πεδία. Στην περίπτωση των σκαφών του στόλου της NEAFC (Επιτροπή Αλιείας ΒΑ Ατλαντικού), η κατάργηση μίας αλιευτικής μονάδας θα συνεπαγόταν την κατάργηση της -μέχρι στιγμής νόμιμης- δυνατότητας «συσώρευσης» των δικαιωμάτων πρόσβασης της εν λόγω αλιευτικής μονάδας, σε άλλα σκάφη του ίδιου στόλου, με στόχο τη μεγαλύτερη πρόσβαση, σε συντελεστές, με την προοπτική της κατανομής ατομικών ποσοστώσεων.

Σύσταση 12

Άρθρο 26, παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 26</p> <p>Δημόσια ενίσχυση για προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων</p> <p>1. Στο πλαίσιο σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση, το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση μέτρων ενίσχυσης για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για αλιείς και ιδιοκτήτες σκαφών για μέγιστη περίοδο ενός έτους, η οποία μπορεί να παραταθεί κατά ένα έτος.</p> <p>Τα εν λόγω μέτρα προσωρινής παύσης των δραστηριοτήτων πρέπει να συνοδεύουν σχέδιο προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας το οποίο εξασφαλίζει εντός διετίας μόνιμη μείωση από απόψεως αλιευτικής ικανότητας ίση τουλάχιστον με τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας που προκύπτει από την προσωρινή παύση των δραστηριοτήτων.</p>	<p>Άρθρο 26</p> <p>Δημόσια ενίσχυση για προσωρινή παύση των αλιευτικών δραστηριοτήτων</p> <p>1. Στο πλαίσιο σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας που αναφέρονται στο άρθρο 23 στοιχείο α) πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση, το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση μέτρων ενίσχυσης για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για αλιείς και ιδιοκτήτες σκαφών για μέγιστη περίοδο ενός έτους, η οποία μπορεί να παραταθεί κατά ένα έτος.</p> <p>Τα εν λόγω μέτρα προσωρινής παύσης των δραστηριοτήτων πρέπει να συνοδεύουν σχέδιο προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας το οποίο εξασφαλίζει εντός διετίας μόνιμη μείωση από απόψεως αλιευτικής ικανότητας ίση τουλάχιστον με τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας που προκύπτει από την προσωρινή παύση των δραστηριοτήτων.</p>

Αιτιολογία

Τα μέτρα προσωρινής παύσης πρέπει να έχουν θετική επίδραση με διάρκεια· ως εκ τούτου, πρέπει να εντάσσονται σε σχέδιο προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας. Εντούτοις, το να ορίζεται ως προϋπόθεση η οριστική μείωση του στόλου σε ποσοστό ίσο προς την προσπάθεια που προκύπτει από την προσωρινή παύση, είναι υπερβολικό. Αυτό θα πρέπει να επαφίεται στα όσα ορίζει το εκάστοτε σχέδιο προσαρμογής.

Σύσταση 13

Άρθρο 27

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p style="text-align: center;">Άρθρο 27</p> <p style="text-align: center;">Επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών και επιλεκτικότητα</p> <p>1. Το Ταμείο μπορεί να συμμετάσχει στη χρηματοδότηση εξοπλισμού:</p> <p>(α) που προβλέπεται από το άρθρο 11 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002·</p> <p>(β) που καθιστά δυνατή τη διατήρηση επί του σκάφους αλιευμάτων, των οποίων δεν επιτρέπεται πλέον η απόρριψη·</p> <p>(γ) στο πλαίσιο πιλοτικών έργων που καλύπτουν την κατάρτιση ή την δοκιμή νέων τεχνικών μέτρων για περιορισμένη χρονική περίοδο η οποία καθορίζεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή·</p> <p>(δ) για τη μείωση της επίπτωσης της αλιείας επί των ενδιατημάτων και του θαλάσσιου βυθού, καθώς και επί των μη εμπορευσίμων ειδών, εξαιρουμένων των αλιευτικών εργαλείων.</p> <p>2. Το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση επενδύσεων για την επίτευξη της επιλεκτικότητας αλιευτικών εργαλείων υπό τον όρο ότι το σχετικό σκάφος επηρεάζεται από σχέδιο αποκατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος α) πρώτη περίπτωση, αλλάζει αλιευτική μέθοδο και εγκαταλείπει τον σχετικό τύπο αλιείας προκειμένου να στραφεί σε άλλο τύπο αλιείας όπου η κατάσταση των πόρων καθιστά δυνατή την αλιεία και υπό τον όρο ότι η επένδυση αφορά μόνο την πρώτη αντικατάσταση του αλιευτικού εργαλείου.</p> <p>3. Εκτός από τις περιπτώσεις που περιγράφηκαν στην παράγραφο 2, το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της πρώτης αντικατάστασης αλιευτικού εργαλείου, υπό τον όρο ότι το νέο εργαλείο είναι περισσότερο επιλεκτικό και εφόσον πληροί αναγνωρισμένα περιβαλλοντικά κριτήρια και πρακτικές πέραν των εν ισχύ ρυθμιστικών υποχρεώσεων.</p>	<p style="text-align: center;">Άρθρο 27</p> <p style="text-align: center;">Επενδύσεις επί αλιευτικών σκαφών και επιλεκτικότητα</p> <p>1. Το Ταμείο μπορεί να συμμετάσχει στη χρηματοδότηση εξοπλισμού:</p> <p>(α) που προβλέπεται από το άρθρο 11 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002·</p> <p>(β) που καθιστά δυνατή τη διατήρηση επί του σκάφους αλιευμάτων, των οποίων δεν επιτρέπεται πλέον η απόρριψη·</p> <p>(γ) στο πλαίσιο πιλοτικών έργων που καλύπτουν την κατάρτιση ή την δοκιμή νέων τεχνικών μέτρων για περιορισμένη χρονική περίοδο η οποία καθορίζεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή·</p> <p>(δ) για τη μείωση της επίπτωσης της αλιείας επί των ενδιατημάτων και του θαλάσσιου βυθού, καθώς και επί των μη εμπορευσίμων ειδών, εξαιρουμένων των αλιευτικών εργαλείων·</p> <p><u>(ε) που να σχετίζεται με περισσότερο επιλεκτικές ή περιορισμένων περιβαλλοντικών επιπτώσεων τεχνικές, αποφεύγοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα ανεπιθύμητα παρεπιπτόντα αλιεύματα, να συμβάλει στην ενίσχυση της ποιότητας και ασφάλειας των αλιευμάτων που αποδίδονται επί του σκάφους, καθώς και στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και ασφάλειας.</u></p> <p>2. Το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση επενδύσεων για την επίτευξη της επιλεκτικότητας αλιευτικών εργαλείων υπό τον όρο ότι το σχετικό σκάφος επηρεάζεται από σχέδιο αποκατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος α) πρώτη περίπτωση, αλλάζει αλιευτική μέθοδο και εγκαταλείπει τον σχετικό τύπο αλιείας προκειμένου να στραφεί σε άλλο τύπο αλιείας όπου η κατάσταση των πόρων καθιστά δυνατή την αλιεία και υπό τον όρο ότι η επένδυση αφορά μόνο την πρώτη αντικατάσταση του αλιευτικού εργαλείου.</p> <p>3. Εκτός από τις περιπτώσεις που περιγράφηκαν στην παράγραφο 2, το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της πρώτης αντικατάστασης αλιευτικού εργαλείου, υπό τον όρο ότι το νέο εργαλείο είναι περισσότερο επιλεκτικό και εφόσον πληροί αναγνωρισμένα περιβαλλοντικά κριτήρια και πρακτικές πέραν των εν ισχύ ρυθμιστικών υποχρεώσεων.</p> <p><u>4. Το Ταμείο μπορεί να παράσχει χρηματοδότηση για τη ναυπήγηση νέων αλιευτικών σκαφών υπό τους εξής όρους:</u></p> <p>— <u>το μέτρο αυτό να περιλαμβάνεται στο Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο με επαρκείς λεπτομέρειες·</u></p> <p>— <u>να μην μειώνεται η αποτελεσματικότητα του εθνικού σχεδίου για την προσαρμογή της αλιευτικής προσπάθειας.</u></p>

Αιτιολογία

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η βοήθεια που θα παρέχεται θα περιλαμβάνει προβλέψεις για τον εξοπλισμό και τον εκσυγχρονισμό των σκαφών ώστε να αναβαθμιστούν οι προδιαγραφές του στόλου και να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να αποβεί ο κοινοτικός αλιευτικός στόλος παρωχημένος. Πρέπει ωστόσο να διασφαλιστεί ότι η αποτελεσματικότητα των εθνικών σχεδίων προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας δεν θα περιοριστεί.

Σύσταση 14

Άρθρο 27 α

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
<p style="text-align: center;">Άρθρο 27α</p> <p style="text-align: center;">Παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας</p> <p>1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» σημαίνει την αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενο εργαλείο που περιλαμβάνεται στον πίνακα 2 του παραρτήματος 1 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 26/2004, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το μητρώο αλιευτικών σκαφών της Κοινότητας .</p> <p>2. Στην περίπτωση που το Ταμείο παρέχει χρηματοδότηση για μέτρα βάσει του άρθρου 27 του παρόντος κανονισμού υπέρ της παράκτια αλιείας μικρής κλίμακας, το ποσοστό ιδιωτικής χρηματοδοτικής συμμετοχής που εμφανίζεται στην ομάδα II του πίνακα του παραρτήματος II μειώνεται κατά 20%.</p> <p>3. Στην περίπτωση που το Ταμείο παρέχει χρηματοδότηση για μέτρα βάσει του άρθρου 28 του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται τα ποσοστά που εμφανίζονται στην ομάδα 3 του παραρτήματος II.</p> <p>4. Το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στην καταβολή πριμοδοτήσεων για αλιείς και ιδιοκτήτες σκαφών που ασχολούνται με την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, προκειμένου:</p> <ul style="list-style-type: none"> — να βελτιώσουν τη διαχείριση και τον έλεγχο των όρων πρόσβασης σε καθορισμένες ζώνες αλιείας· — να προαγάγουν την οργάνωση της παραγωγής, της μεταποίησης και της αλυσίδας εμπορίας προϊόντων αλιείας· — να προωθήσουν σε εθελοντική βάση τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων· — να χρησιμοποιήσουν τεχνολογικές καινοτομίες (περισσότερο επιλεκτικές αλιευτικές μεθόδους πέραν εκείνων που απαιτούνται από τις απαιτήσεις των κανονισμών), οι οποίες δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια. <p>Εφαρμόζονται τα ποσοστά που καθορίζονται στην ομάδα 3 του πίνακα του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού.</p>	<p style="text-align: center;">Άρθρο 27α</p> <p style="text-align: center;">Παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας</p> <p>1. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου «παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας» σημαίνει την αλιεία που διεξάγεται από αλιευτικά σκάφη ολικού μήκους μικρότερου των 12 μέτρων, τα οποία δεν χρησιμοποιούν συρόμενο εργαλείο που περιλαμβάνεται στον πίνακα 2 του παραρτήματος 1 του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 26/2004, της 30ής Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με το μητρώο αλιευτικών σκαφών της Κοινότητας .</p> <p>2. Στην περίπτωση που το Ταμείο παρέχει χρηματοδότηση για μέτρα βάσει του άρθρου 27 του παρόντος κανονισμού υπέρ της παράκτια αλιείας μικρής κλίμακας, το ποσοστό ιδιωτικής χρηματοδοτικής συμμετοχής που εμφανίζεται στην ομάδα II του πίνακα του παραρτήματος II μειώνεται κατά 20%.</p> <p>3. Στην περίπτωση που το Ταμείο παρέχει χρηματοδότηση για μέτρα βάσει του άρθρου 28 του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται τα ποσοστά που εμφανίζονται στην ομάδα 3 του παραρτήματος II.</p> <p>4. Το Ταμείο μπορεί να συνεισφέρει στην καταβολή πριμοδοτήσεων για αλιείς και ιδιοκτήτες σκαφών που ασχολούνται με την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας, προκειμένου:</p> <ul style="list-style-type: none"> — να βελτιώσουν τη διαχείριση και τον έλεγχο των όρων πρόσβασης σε καθορισμένες ζώνες αλιείας· — να προαγάγουν την οργάνωση της παραγωγής, της μεταποίησης και της αλυσίδας εμπορίας προϊόντων αλιείας· — να προωθήσουν σε εθελοντική βάση τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων· — να χρησιμοποιήσουν τεχνολογικές καινοτομίες (περισσότερο επιλεκτικές αλιευτικές μεθόδους πέραν εκείνων που απαιτούνται από τις απαιτήσεις των κανονισμών), οι οποίες δεν αυξάνουν την αλιευτική προσπάθεια· — να προωθηθεί η αλιεία σαφώς υποεκμεταλλεόμενων ειδών· — να υποστηριχθεί η ανανέωσή τους με στόχο τη βελτίωση της ολοκληρωμένης ανάπτυξης των παράκτιων ζωνών· — να βελτιωθεί ο εξοπλισμός ασφαλείας επί του πλοίου και να βελτιωθούν οι συνθήκες υγιεινής και εργασίας· — να εισαχθεί η χρήση αποδομούμενων αλιευτικών εργαλείων σε θαλάσσιες περιοχές που χρήζουν ειδικής προστασίας. <p>Εφαρμόζονται τα ποσοστά που καθορίζονται στην ομάδα 3 του πίνακα του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού.</p>

Αιτιολογία

Προκειμένου να βελτιωθεί ο ορισμός και η εφαρμογή του άρθρου, αλλά και διότι οι επαγγελματίες του τομέα πρέπει να ενδιαφερθούν για τα υποεκμεταλλεόμενα είδη, αντί να εστιάζουν σε αποθέματα των οποίων υπάρχει πλεόνασμα.

Σύσταση 15

Άρθρο 28

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Άρθρο 28	Άρθρο 28
Κοινωνικοοικονομική αντιστάθμιση για τη διαχείριση του στόλου	Κοινωνικοοικονομική αντιστάθμιση για τη διαχείριση του στόλου
<p>1. Το Ταμείο δύναται να συμβάλει στη χρηματοδότηση κοινωνικοοικονομικών μέτρων που προτείνονται από τα κράτη μέλη για αλιείς οι οποίοι επηρεάζονται από εξελίξεις στον τομέα της αλιείας, και τα οποία αφορούν:</p> <p>(α) τη διαφοροποίησή των δραστηριοτήτων με στόχο την προώθηση της πολλαπλής απασχόλησης, για άτομα που απασχολούνται ενεργώς στον τομέα της αλιείας·</p> <p>(β) καθεστώτα για την επανακατάρτιση σε επαγγέλματα εκτός της θαλάσσιας αλιείας·</p> <p>(γ) την πρόωρη αποχώρηση από τις αλιευτικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της πρόωρης συνταξιοδότησης.</p> <p>2. Το Ταμείο μπορεί επίσης να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση μέτρων και πρωτοβουλιών επαγγελματικής κατάρτισης για νέους αλιείς οι οποίοι επιθυμούν να γίνουν ιδιοκτήτες αλιευτικού σκάφους για πρώτη φορά.</p>	<p>1. Το Ταμείο δύναται να συμβάλει στη χρηματοδότηση κοινωνικοοικονομικών μέτρων που προτείνονται από τα κράτη μέλη για αλιείς οι οποίοι επηρεάζονται από εξελίξεις στον τομέα της αλιείας, και τα οποία αφορούν:</p> <p>(α) τη διαφοροποίησή των δραστηριοτήτων με στόχο την προώθηση της πολλαπλής απασχόλησης, για άτομα που απασχολούνται ενεργώς στον τομέα της αλιείας·</p> <p>(β) καθεστώτα για την επανακατάρτιση σε επαγγέλματα εκτός της θαλάσσιας αλιείας·</p> <p>(γ) την πρόωρη αποχώρηση από τις αλιευτικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της πρόωρης συνταξιοδότησης·</p> <p><u>(δ) την ελαχιστοποίηση των συνεπειών των έκτακτων απαγορεύσεων αλιείας·</u></p> <p><u>(ε) την απώλεια θέσεων απασχόλησης σε σκάφη που υπόκεινται σε μέτρα οριστικής παύσης.</u></p> <p>2. Το Ταμείο μπορεί επίσης να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση μέτρων και πρωτοβουλιών επαγγελματικής κατάρτισης για νέους αλιείς οι οποίοι επιθυμούν να γίνουν ιδιοκτήτες αλιευτικού σκάφους για πρώτη φορά.</p>

Αιτιολογία

Είναι σαφές ότι οι επιχειρηματίες δεν πρέπει να ζημιώνονται οικονομικά λόγω απαγορεύσεων που επιβάλλουν οι αρχές. Επιπλέον, τα μέτρα προσαρμογής της αλιευτικής προσπάθειας θα οδηγήσουν σε εξαφάνιση των μονάδων αλιείας και των αντιστοιχών επαγγελμάτων. Τα κοινωνικοοικονομικά μέτρα πρέπει επίσης να καλύπτουν τα πληρώματα που θα υποστούν τις συνέπειες της απόσυρσης των σκαφών που πρόκειται να διακόψουν οριστικά τις αλιευτικές τους δραστηριότητες.

Σύσταση 16

Άρθρο 30

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Επιλέξιμα μέτρα	Επιλέξιμα μέτρα
<p>1. Το Ταμείο στηρίζει επενδύσεις που συμβάλλουν στην υλοποίηση ενός ή περισσότερων από τους εξής στόχους:</p> <p>(α) διαφοροποίηση προς νέα είδη και παραγωγή ειδών με καλές προοπτικές εμπορίας·</p> <p>(β) εφαρμογή μεθόδων εκτροφής οι οποίες μειώνουν ουσιαστικά τις επιπτώσεις στο περιβάλλον σε σύγκριση με τις συνήθεις πρακτικές στον τομέα της αλιείας·</p> <p>(γ) παροχή στήριξης σε παραδοσιακές δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες είναι σημαντικές για την προστασία τόσο του οικονομικού και κοινωνικού ιστού όσο και του περιβάλλοντος·</p> <p>(δ) μέτρα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν σχέση με την υδατοκαλλιέργεια, όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο III του παρόντος τίτλου καθώς και μέτρα επαγγελματικής κατάρτισης·</p> <p>(ε) παροχή αντιστάθμισης για τη χρήση παραγωγικών μεθόδων υδατοκαλλιέργειας που συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος και στην προστασία της φύσης·</p> <p>(στ) εφαρμογή μέτρων δημόσιας και ζωικής υγείας.</p> <p>2. Οι ενισχύσεις επενδύσεων διαφυλάσσονται για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.</p>	<p>1. Το Ταμείο στηρίζει επενδύσεις που συμβάλλουν στην υλοποίηση ενός ή περισσότερων από τους εξής στόχους:</p> <p>(α) διαφοροποίηση προς νέα είδη και παραγωγή ειδών με καλές προοπτικές εμπορίας·</p> <p>(β) εφαρμογή μεθόδων εκτροφής οι οποίες μειώνουν ουσιαστικά τις επιπτώσεις στο περιβάλλον σε σύγκριση με τις συνήθεις πρακτικές στον τομέα της αλιείας·</p> <p>(γ) παροχή στήριξης σε παραδοσιακές δραστηριότητες υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες είναι σημαντικές για την προστασία τόσο του οικονομικού και κοινωνικού ιστού όσο και του περιβάλλοντος·</p> <p>(δ) μέτρα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν σχέση με την υδατοκαλλιέργεια, όπως προβλέπονται στο κεφάλαιο III του παρόντος τίτλου καθώς και μέτρα επαγγελματικής κατάρτισης·</p>

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	<p>(ε) παροχή αντιστάθμισης για τη χρήση παραγωγικών μεθόδων υδατοκαλλιέργειας που συμβάλουν στην προστασία του περιβάλλοντος και στην προστασία της φύσης·</p> <p>(στ) εφαρμογή μέτρων δημόσιας και ζωικής υγείας.</p> <p>2. Οι ενισχύσεις επενδύσεων διαφυλάσσονται για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.</p>

Αιτιολογία

Το ΕΑΤ συμβάλλει στην δημιουργία θέσεων απασχόλησης και στην ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στην εμπορία και μεταποίηση των προϊόντων του εν λόγω τομέα. Η συμβολή του δεν πρέπει να περιορίζεται σε επενδύσεις υπέρ των πολύ μικρών και των μικρών επιχειρήσεων. Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, να δίδουν προτεραιότητα στην παροχή βοήθειας σε σχέδια που επιτρέπουν μία πιο αποτελεσματική κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη του τομέα της αλιείας καθώς και των τομέων που εξαρτώνται από αυτήν.

Σύσταση 17

Άρθρο 33

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 33</p> <p>Επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας</p> <p>1. Στο πλαίσιο ειδικών στρατηγικών που περιλαμβάνονται στα εθνικά στρατηγικά σχέδια, το Ταμείο μπορεί να στηρίζει επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, καθώς και στον τομέα της εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η ενίσχυση αυτή περιορίζεται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.</p>	<p>Άρθρο 33</p> <p>Επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας</p> <p>1. Στο πλαίσιο ειδικών στρατηγικών που περιλαμβάνονται στα εθνικά στρατηγικά σχέδια, το Ταμείο μπορεί να στηρίζει επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης για άμεση ανθρώπινη κατανάλωση, καθώς και στον τομέα της εμπορίας προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας. Η ενίσχυση αυτή περιορίζεται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.</p>

Αιτιολογία

Το ΕΑΤ συμβάλλει στην δημιουργία θέσεων απασχόλησης και στην ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας, καθώς και στην εμπορία και επεξεργασία των προϊόντων του εν λόγω τομέα. Η συμβολή του δεν πρέπει να περιορίζεται σε επενδύσεις υπέρ των πολύ μικρών και των μικρών επιχειρήσεων. Τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση, ανάλογα με τις δυνατότητές τους, να δίδουν προτεραιότητα στην παροχή βοήθειας σε σχέδια που επιτρέπουν μία πιο αποτελεσματική κοινωνικοοικονομική ανάπτυξη του τομέα της αλιείας καθώς και των τομέων που εξαρτώνται από αυτήν.

Σύσταση 18

Άρθρο 34, παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	<p>(ζ) <u>διασφάλιση προστιθέμενης αξίας στην πηγή, ήτοι στους τομείς της πρωτογενούς και δευτερογενούς μεταποίησης.</u></p>

Αιτιολογία:

Αυτός είναι ένας από τους βασικούς στόχους πολλών στρατηγικών που εφαρμόζονται σήμερα, πράγμα που συμβάλλει σημαντικά στην οικονομική ανάπτυξη των νέων και των υφισταμένων επιχειρήσεων μεταποίησης.

Σύσταση 19

Άρθρο 36

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	(ε) <u>να συμβάλουν στη χρηματοδότηση του αρχικού κόστους συγκρότησης των ομάδων συλλογικής δράσης στον αλιευτικό τομέα.</u>

Αιτιολογία:

Η χορήγηση βοήθειας για έργα συλλογικών δράσεων είναι ευπρόσδεκτη. Ωστόσο, καθώς η ανάληψη συλλογικών δράσεων απαιτεί τη συγκρότηση νέων οργανώσεων, ως εκ τούτου, η χρηματοδοτική συμβολή στις αρχικές δαπάνες συγκρότησης των ομάδων αυτών πρέπει να συμπεριληφθεί στην εν λόγω χρηματοδοτική βοήθεια.

Σύσταση 20

Άρθρο 38, παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	(στ) <u>τη χορήγηση βοήθειας για την αναβάθμιση των ιχθυαγορών στις αποβάθρες των λιμένων.</u>

Αιτιολογία:

Αυτός είναι ένας τομέας όπου η προστιθέμενη αξία συμβάλλει στην υποστήριξη άλλων επενδύσεων που αναφέρονται στο ανωτέρω άρθρο.

Σύσταση 21

Άρθρο 39, παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>3. Οι επενδύσεις πρέπει να αφορούν:</p> <p>(α) τη διεξαγωγή εθνικών και διεθνικών εκστρατειών προώθησης προϊόντων·</p> <p>(β) τη διάθεση πλεοναζόντων ή υποεκμεταλλεόμενων ειδών τα οποία απορρίπτονται ή δεν παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον·</p> <p>(γ) την εφαρμογή πολιτικής ποιότητας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·</p> <p>(δ) την προώθηση προϊόντων που παράγονται με τη χρήση μεθόδων που προκαλούν μικρές επιπτώσεις στο περιβάλλον·</p> <p>(ε) την προώθηση προϊόντων που αναγνωρίζονται βάσει των όρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92.</p> <p>(στ) την πιστοποίηση ποιότητας·</p> <p>(ζ) τη σήμανση, συμπεριλαμβανομένης της σήμανσης προϊόντων που αλιεύθηκαν με τη χρήση φιλικών προς το περιβάλλον αλιευτικών μεθόδων·</p> <p>(η) εκστρατείες προώθησης προϊόντων ή εκστρατείες για τη βελτίωση της εικόνας του τομέα της αλιείας·</p> <p>(θ) τη διεξαγωγή ερευνών της αγοράς.</p>	<p>3. Οι επενδύσεις πρέπει να αφορούν:</p> <p>(α) τη διεξαγωγή εθνικών και διεθνικών εκστρατειών προώθησης προϊόντων·</p> <p>(β) τη διάθεση πλεοναζόντων ή υποεκμεταλλεόμενων ειδών τα οποία <u>συνήθως</u> απορρίπτονται ή δεν παρουσιάζουν εμπορικό ενδιαφέρον·</p> <p>(γ) την εφαρμογή πολιτικής ποιότητας για τα προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·</p> <p>(δ) την προώθηση προϊόντων που παράγονται με τη χρήση μεθόδων που προκαλούν μικρές επιπτώσεις στο περιβάλλον·</p> <p>(ε) την προώθηση προϊόντων που αναγνωρίζονται βάσει των όρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92.</p> <p>(στ) την πιστοποίηση ποιότητας·</p> <p>(ζ) τη σήμανση, συμπεριλαμβανομένης της σήμανσης προϊόντων που αλιεύθηκαν με τη χρήση φιλικών προς το περιβάλλον αλιευτικών μεθόδων·</p> <p>(η) εκστρατείες προώθησης προϊόντων ή εκστρατείες για τη βελτίωση της εικόνας του τομέα της αλιείας·</p> <p>(θ) τη διεξαγωγή ερευνών της αγοράς·</p> <p><u>(ι) την προώθηση της σύστασης και λειτουργίας των οργανώσεων παραγωγών στον κλάδο της αλιείας.</u></p>

Αιτιολογία:

Το πρώτο μέρος της τροπολογίας συμβάλλει στην αποσαφήνιση και το δεύτερο μέρος αποσκοπεί στο να διασφαλιστεί ότι θα εξακολουθήσουν να παρέχονται ενισχύσεις υπέρ της αλιείας και των οργανώσεων παραγωγών, δεδομένων των θετικών αποτελεσμάτων που είχαν οι πόροι του ΧΜΠΑ στην προώθηση των προϊόντων αλιείας.

Σύσταση 22

Άρθρο 41

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Άρθρο 41	Άρθρο 41
Μετατροπή ή αλλαγή δραστηριοτήτων αλιευτικών σκαφών	Μετατροπή ή αλλαγή δραστηριοτήτων αλιευτικών σκαφών
<p>Το Ταμείο μπορεί να στηρίζει τη μετατροπή αλιευτικών σκαφών για αποκλειστικά εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς στον τομέα της αλιείας από δημόσιους ή ημιδημόσιους οργανισμούς υπό τη σημαία κράτους μέλους.</p> <p>Το Ταμείο μπορεί να στηρίζει δράσεις για τη μόνιμη αλλαγή των δραστηριοτήτων αλιευτικού σκάφους σε μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες εκτός της επαγγελματικής αλιείας.</p>	<p>Το Ταμείο μπορεί να στηρίζει τη μετατροπή αλιευτικών σκαφών για αποκλειστικά εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς στον τομέα της αλιείας από δημόσιους ή ημιδημόσιους οργανισμούς υπό τη σημαία κράτους μέλους.</p> <p>Το Ταμείο μπορεί να στηρίζει δράσεις για τη μόνιμη αλλαγή των δραστηριοτήτων αλιευτικού σκάφους σε <u>μη κερδοσκοπικές δραστηριότητες</u> εκτός της επαγγελματικής αλιείας.</p>

Αιτιολογία

Πρέπει να ενθαρρυνθεί ο προσανατολισμός των αλιευτικών σκαφών σε άλλες δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων και των κερδοσκοπικών, υπό τον όρο να μην διατηρούν σχέση με την επαγγελματική αλιεία. Τα Πολυετή Προγράμματα Προσανατολισμού για τους αλιευτικούς στόλους, που ίσχυαν έως το 2002, θα είχαν επιτύχει καλύτερα αποτελέσματα εάν είχε επιτραπεί να χρησιμοποιούνται τα σκάφη σε μη αλιευτικές δραστηριότητες, ακόμη και εμπορικές — για παράδειγμα, στον τουρισμό.

Σύσταση 23

Άρθρο 42

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή, πέραν εκείνης που παρέχεται από τα άλλα κοινοτικά μέσα, για την αειφόρο ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής παράκτιων αλιευτικών περιοχών οι οποίες είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο μιας συνολικής στρατηγικής με την οποία επιδιώκεται η στήριξη της υλοποίησης των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, λαμβανομένων κυρίως υπόψη των κοινωνικοοικονομικών συνεπειών της.</p> <p>2. Τα μέτρα για την αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών έχουν ως στόχο:</p> <p>(α) τη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των περιοχών αυτών καθώς και την αξιοποίηση των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·</p> <p>(β) τη διατήρηση και την ανάπτυξη θέσεων απασχόλησης σε παράκτιες αλιευτικές περιοχές μέσω της στήριξης που παρέχεται με στόχο τη διαφοροποίηση ή την οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση των περιοχών που αντιμετωπίζουν κοινωνικοοικονομικές δυσκολίες λόγω αλλαγών στον κλάδο της αλιείας·</p> <p>(γ) την προαγωγή της ποιότητας του παράκτιου περιβάλλοντος</p> <p>(δ) τη στήριξη και την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ εθνικών και διεθνικών παράκτιων αλιευτικών περιοχών.</p> <p>3. Κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο επιχειρησιακό του πρόγραμμα κατάλογο των περιοχών που είναι επιλέξιμες για στήριξη του Ταμείου στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης παράκτιων περιοχών.</p> <p>Μία παράκτια αλιευτική περιοχή είναι γενικά μικρότερη από ό,τι μια περιοχή του επιπέδου NUTS III, και διαθέτει θαλάσσια ακτή, παραλίμνια όχθη ή εκβολές ποταμού που έχουν σχέση με την αλιεία. Η περιοχή θα πρέπει να είναι ευλόγως συνεκτική από γεωγραφικής, ωκεανογραφικής, οικονομικής και κοινωνικής απόψεως.</p>	<p>1. Το Ταμείο παρέχει συνδρομή, πέραν εκείνης που παρέχεται από τα άλλα κοινοτικά μέσα, για την αειφόρο ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής παράκτιων αλιευτικών περιοχών, και ειδικά των περιφερειακών θαλάσσιων περιοχών, οι οποίες είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο μιας συνολικής στρατηγικής με την οποία επιδιώκεται η στήριξη της υλοποίησης των στόχων της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, λαμβανομένων κυρίως υπόψη των κοινωνικοοικονομικών συνεπειών της.</p> <p>2. Τα μέτρα για την αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών έχουν ως στόχο:</p> <p>(α) τη διατήρηση της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας των περιοχών αυτών καθώς και την αξιοποίηση των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας·</p> <p>(β) τη διατήρηση και την ανάπτυξη θέσεων απασχόλησης σε παράκτιες αλιευτικές περιοχές μέσω της στήριξης που παρέχεται με στόχο τη διαφοροποίηση ή την οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση των περιοχών που αντιμετωπίζουν κοινωνικοοικονομικές δυσκολίες λόγω αλλαγών στον κλάδο της αλιείας·</p> <p>(γ) την προαγωγή της ποιότητας του παράκτιου περιβάλλοντος</p> <p>(δ) τη στήριξη και την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ εθνικών και διεθνικών παράκτιων αλιευτικών περιοχών.</p> <p>3. Κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο επιχειρησιακό του πρόγραμμα κατάλογο των περιοχών που είναι επιλέξιμες για στήριξη του Ταμείου στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης παράκτιων περιοχών.</p>

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Η περιοχή θα πρέπει να διαθέτει χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού, σημαντικό επίπεδο απασχόλησης στον κλάδο της αλιείας, αλιεία η οποία βρίσκεται στο στάδιο της παρακμής, ενώ δεν πρέπει να υπάρχει δήμος με πληθυσμό μεγαλύτερο των 100 000 κατοίκων.</p> <p>4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις επιλέξιμες περιοχές βάσει της παραγράφου 3.</p>	<p>Μία παράκτια αλιευτική περιοχή είναι γενικά μικρότερη από ό,τι μια περιοχή του επιπέδου NUTS III, και διαθέτει θαλάσσια ακτή, παραλίμνια όχθη ή εκβολές ποταμού που έχουν σχέση με την αλιεία. Η περιοχή θα πρέπει να είναι ευλόγως συνεκτική από γεωγραφικής, ωκεανογραφικής, οικονομικής και κοινωνικής απόψεως.</p> <p>Η περιοχή θα πρέπει να διαθέτει χαμηλή πυκνότητα πληθυσμού, σημαντικό επίπεδο απασχόλησης στον κλάδο της αλιείας, αλιεία η οποία βρίσκεται στο στάδιο της παρακμής, ενώ δεν πρέπει να υπάρχει δήμος με πληθυσμό μεγαλύτερο των 100 000 κατοίκων.</p> <p>4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις επιλέξιμες περιοχές βάσει της παραγράφου 3.</p>

Αιτιολογία

Με την πρώτη τροποποίηση αποσαφηνίζονται οι προτεραιότητες. Η δεύτερη τροποποίηση προτείνεται διότι στα πρώτα δύο εδάφια της παραγράφου, καθορίζονται οι βασικοί προσανατολισμοί του μέτρου αυτού. Δεδομένου ότι η προϋπόθεση να είναι η περιοχή ευλόγως συνεκτική από γεωγραφικής, ωκεανογραφικής, οικονομικής και κοινωνικής απόψεως είναι επαρκής, το μέτρο δεν χρειάζεται να περιοριστεί και σε περιοχές που δεν περιλαμβάνουν δήμο με πληθυσμό μεγαλύτερο των 100 000 κατοίκων.

Σύσταση 24

Άρθρο 44

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 44</p> <p>Συμμετοχή στην αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών</p> <p>1. Δράσεις για τη στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης των παράκτιων αλιευτικών περιοχών τίθενται σε εφαρμογή σε μία δεδομένη περιοχή από ομάδα τοπικών δημόσιων ή/και ιδιωτών εταιρών που συγκροτείται για το σκοπό αυτό, η οποία στο εξής αποκαλείται «παράκτια ομάδα δράσης» (ΠΟΔ). Κάθε ΠΟΔ, η οποία ιδρύεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, επιλέγεται με διαφανή διαδικασία κατόπιν προκήρυξης δημόσιας πρόσκλησης για την υποβολή προτάσεων.</p> <p>2. Για τις πράξεις που υλοποιούνται κατόπιν πρωτοβουλίας των ΠΟΔ, ο ιδιωτικός τομέας φέρει την ευθύνη για τα δύο τρίτα τουλάχιστον των έργων.</p> <p>3. Οι ΠΟΔ μπορούν να είναι επιλέξιμες για στήριξη του Ταμείου υπό τον όρο ότι πραγματοποιούν ολοκληρωμένες δράσεις τοπικής ανάπτυξης που στηρίζονται σε μία διαδικασία «από τα κάτω προς τα πάνω» και εφαρμόζονται σε μία δεδομένη περιοχή ή σε μία συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων ή τύπων έργων. Το κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι ΠΟΔ διαθέτουν διοικητική και χρηματοοικονομική ικανότητα για τη διαχείριση των διαφόρων μορφών συνδρομής και για την επιτυχή υλοποίηση των σχεδιαζόμενων πράξεων.</p> <p>4. Η περιοχή που καλύπτεται από την ΠΟΔ θα πρέπει να είναι συνεκτική και να διαθέτει επαρκή «κρίσιμη μάζα» από απόψεως ανθρώπινων, χρηματοοικονομικών και οικονομικών πόρων για τη στήριξη μιας αειφόρου αναπτυξιακής στρατηγικής.</p> <p>5. Οι ΠΟΔ σε ένα δεδομένο κράτος μέλος ή περιοχή, συνιστούν, ανάλογα με την ειδική φύση της θεσμικής δομής, μία κοινή ένωση με καταστατικό το οποίο εγγυάται την εύρυθμη λειτουργία τους.</p>	<p>Άρθρο 44</p> <p>Συμμετοχή στην αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών</p> <p>1. Δράσεις για τη στήριξη της αειφόρου ανάπτυξης των παράκτιων αλιευτικών περιοχών μπορεί να τίθενται σε εφαρμογή σε μία δεδομένη περιοχή από ομάδα τοπικών δημοσίων ή/και ιδιωτών εταιρών που συγκροτείται για το σκοπό αυτό, η οποία στο εξής αποκαλείται «παράκτια ομάδα δράσης» (ΠΟΔ). Κάθε ΠΟΔ, η οποία ιδρύεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους, επιλέγεται με διαφανή διαδικασία κατόπιν προκήρυξης δημόσιας πρόσκλησης για την υποβολή προτάσεων.</p> <p>2. Για τις πράξεις που υλοποιούνται κατόπιν πρωτοβουλίας των ΠΟΔ, ο ιδιωτικός τομέας φέρει την ευθύνη για τα δύο τρίτα τουλάχιστον των έργων.</p> <p>3. Οι ΠΟΔ μπορούν να είναι επιλέξιμες για στήριξη του Ταμείου υπό τον όρο ότι πραγματοποιούν ολοκληρωμένες δράσεις τοπικής ανάπτυξης που στηρίζονται σε μία διαδικασία «από τα κάτω προς τα πάνω» και εφαρμόζονται σε μία δεδομένη περιοχή ή σε μία συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων ή τύπων έργων. Το κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι ΠΟΔ διαθέτουν διοικητική και χρηματοοικονομική ικανότητα για τη διαχείριση των διαφόρων μορφών συνδρομής και για την επιτυχή υλοποίηση των σχεδιαζόμενων πράξεων.</p> <p>4. Η περιοχή που καλύπτεται από την ΠΟΔ θα πρέπει να είναι συνεκτική και να διαθέτει επαρκή «κρίσιμη μάζα» από απόψεως ανθρώπινων, χρηματοοικονομικών και οικονομικών πόρων για τη στήριξη μιας αειφόρου αναπτυξιακής στρατηγικής.</p> <p>5. Οι ΠΟΔ σε ένα δεδομένο κράτος μέλος ή περιοχή, συνιστούν, ανάλογα με την ειδική φύση της θεσμικής δομής, μία κοινή ένωση με καταστατικό το οποίο εγγυάται την εύρυθμη λειτουργία τους.</p>

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	<u>6. Οι ΠΟΔ πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα ανταλλαγής εμπειριών με τις ομάδες δράσης που συμμετέχουν στο πρόγραμμα Leader, όσον αφορά τις βέλτιστες πρακτικές και τις δυνατότητες ανάπτυξης παραγωγικών ικανοτήτων.</u>

Αιτιολογία:

Το πρώτο μέρος της τροπολογίας βελτιώνει τη σαφήνεια και την ευελιξία που απαιτούν οι τοπικές συνθήκες. Το σημείο 2 του εγγράφου της Επιτροπής διαγράφεται δεδομένου ότι, αφενός, δεν πρέπει να τίθενται περιορισμοί στα σχέδια του συγκεκριμένου τομέα που μπορούν να υλοποιηθούν μετά από πρωτοβουλία του δημοσίου και ότι, αφετέρου, προτεραιότητα πρέπει να είναι να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να διευκολύνονται τα σχέδια που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που έχουν τεθεί, ανεξάρτητα από το εάν είναι ο δημόσιος ή ο ιδιωτικός τομέας που τα επιβλέπει. Το νέο σημείο 6 προστίθεται διότι είναι αναγκαίο να αντλούνται διδάγματα από τις ορθές πρακτικές που αναπτύσσονται για τις κοινότητες της υπαίθρου στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων. Αυτό μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της οργάνωσης και τη συγκρότηση ΠΟΔ στην αρχή της περιόδου προγραμματισμού.

Σύσταση 25

Άρθρο 54

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Άρθρο 54</p> <p>Επιλεξιμότητα δαπανών</p> <p>1. Μία δαπάνη είναι επιλέξιμη για συμμετοχή του Ταμείου εάν έχει όντως πραγματοποιηθεί από τον δικαιούχο για την υλοποίηση πράξης μεταξύ 1^{ης} Ιανουαρίου 2007 και 31^{ης} Δεκεμβρίου 2015. Οι συγχρηματοδοτούμενες πράξεις δεν θα πρέπει να έχουν περατωθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας.</p> <p>2. Μία δαπάνη είναι επιλέξιμη για συμμετοχή του Ταμείου μόνον εφόσον έχει πραγματοποιηθεί για πράξεις που έχουν αποφασιστεί από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή υπό την ευθύνη της σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων από την επιτροπή παρακολούθησης.</p> <p>Μία νέα δαπάνη, η οποία υποβάλλεται κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης ενός επιχειρησιακού προγράμματος, είναι επιλέξιμη από την ημερομηνία λήψης από την Επιτροπή της αίτησης τροποποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.</p> <p>3. Οι κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.</p> <p>4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες:</p> <p>(α) ΦΠΑ·</p> <p>(β) τόκος οφειλών·</p> <p>(γ) αγορά γης αξίας υψηλότερης του 10% της συνολικής επιλέξιμης δαπάνης για τη σχετική δράση·</p> <p>(δ) δαπάνες ενδιαίτησης.</p> <p>5. Οι δαπάνες των παραγράφων 1 έως 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 45.</p>	<p>Άρθρο 54</p> <p>Επιλεξιμότητα δαπανών</p> <p>1. Μία δαπάνη είναι επιλέξιμη για συμμετοχή του Ταμείου εάν έχει όντως πραγματοποιηθεί από τον δικαιούχο για την υλοποίηση πράξης μεταξύ 1^{ης} Ιανουαρίου 2007 και 31^{ης} Δεκεμβρίου 2015. Οι συγχρηματοδοτούμενες πράξεις δεν θα πρέπει να έχουν περατωθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας.</p> <p>2. Μία δαπάνη είναι επιλέξιμη για συμμετοχή του Ταμείου μόνον εφόσον έχει πραγματοποιηθεί για πράξεις που έχουν αποφασιστεί από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή υπό την ευθύνη της σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται εκ των προτέρων από την επιτροπή παρακολούθησης.</p> <p>Μία νέα δαπάνη, η οποία υποβάλλεται κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης ενός επιχειρησιακού προγράμματος, είναι επιλέξιμη από την ημερομηνία λήψης από την Επιτροπή της αίτησης τροποποίησης του επιχειρησιακού προγράμματος.</p> <p>3. Οι κανόνες επιλεξιμότητας των δαπανών καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.</p> <p>4. Οι ακόλουθες δαπάνες δεν είναι επιλέξιμες:</p> <p>(α) ΦΠΑ·</p> <p>(β) τόκος οφειλών·</p> <p>(γ) αγορά γης αξίας υψηλότερης του 10% της συνολικής επιλέξιμης δαπάνης για τη σχετική δράση·</p> <p>(δ) δαπάνες ενδιαίτησης.</p> <p>5. Οι δαπάνες των παραγράφων 1 έως 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 45.</p>

Αιτιολογία

Η ενίσχυση που παρέχεται σε επιχειρήσεις που δεν είναι καταχωρημένες σε μητρώα ΦΠΑ πρέπει να χορηγείται λαμβάνοντας υπόψη το ΦΠΑ.

Το κόστος ενδίαιτησης πρέπει να περιλαμβάνεται στο μέτρο που ισχύει και αποτελεί πραγματικό κόστος σε συγκεκριμένα επιλέξιμα σχέδια.

Σύσταση 26

Άρθρο 63

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
(γ) εξετάζει τα αποτελέσματα υλοποίησης, ιδίως την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται για κάθε προτεραιότητα, καθώς και τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 48·	(γ) εξετάζει τα αποτελέσματα υλοποίησης, ιδίως την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται για κάθε προτεραιότητα, καθώς και τις ενδιάμεσες αξιολογήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 48 και, όπου κριθεί απαραίτητο, προβαίνει σε μεταφορά αναγκαίων πιστώσεων για τη διασφάλιση της υλοποίησης των στόχων που έχουν τεθεί·

Αιτιολογία:

Τούτο αναμένεται να συμβάλει στην απλούστευση της διαδικασίας.

Σύσταση 27

Παράρτημα II

Κείμενο που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
<u>Ομάδα 2: (παραγωγικές επενδύσεις)</u> Μέτρα για την αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών (άρθρο 43), επενδύσεις σε αλιευτικά σκάφη (άρθρο 27), επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια (άρθρο 30), επενδύσεις στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας (άρθρο 34), προώθηση και ανάπτυξη νέων αγορών (άρθρο 39).	<u>Ομάδα 2: (παραγωγικές επενδύσεις)</u> Μέτρα για την αειφόρο ανάπτυξη παράκτιων αλιευτικών περιοχών (άρθρο 43), επενδύσεις σε αλιευτικά σκάφη (άρθρο 27), επενδύσεις στην υδατοκαλλιέργεια (άρθρο 30), επενδύσεις στη μεταποίηση και εμπορία προϊόντων αλιείας (άρθρο 34), <u>εξοπλισμοί αλιευτικών λιμένων (άρθρο 38)</u> , προώθηση και ανάπτυξη νέων αγορών (άρθρο 39).

Αιτιολογία

Δεν πρέπει να εξαιρεθούν από τα επιλέξιμα για χρηματοδότηση μέτρα οι ιδιωτικές επενδύσεις σε αλιευτικούς λιμένες, οι οποίες παρουσιάζουν ενδιαφέρον για το σύνολο των αλιέων που χρησιμοποιούν τον λιμένα, και συμβάλλουν στη βελτίωση των υπηρεσιών που προσφέρονται στους αλιείς.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για

- την «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο» και για την
- «πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη — PROGRESS»

(2005/C 164/05)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (COM(2004) 493 τελικό — 2004/0165 (COD)),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη — PROGRESS (COM(2004) 488 τελικό — 2004/0158 (COD)),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για το θέμα αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 265, παράγραφος 1, και το άρθρο 148 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προέδρου της, της 5ης Απριλίου 2004, να αναθέσει την επεξεργασία γνωμοδότησης σχετικά με το θέμα αυτό στην επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την Ανακοίνωση της Επιτροπής — Τρίτη έκθεση για την Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή (COM (2004) 107 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την Τρίτη έκθεση για την Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή (CdR 120/2004 fin),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το έγγραφο «Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση: Μία Λευκή Βίβλος» (COM (2001) 428 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για το έγγραφο «Ευρωπαϊκή Διακυβέρνηση: Μία λευκή Βίβλος» (CdR 103/2001 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (COM (98) 131 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο» (CdR 155/1998 fin) (1),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για τις «Νέες μορφές Διακυβέρνησης: Ευρώπη, πλαίσιο πρωτοβουλίας των πολιτών» (CdR 182/2000 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την Ανακοίνωση της Επιτροπής: «Διάλογος με τις ενώσεις φορέων τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης σχετικά με τη διαμόρφωση των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης» (COM (2003) 811 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησής της (CdR 240/2004 rev. 2) που υιοθέτησε στις 8 Δεκεμβρίου 2004 η επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική», (εισηγήτρια: η κ. **Paz Fernandez Felgueroso**, Δήμαρχος-Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου της Gijón (ES — PES)),

κατά την 58^η σύνοδο Ολομέλειας της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίασης της 23^{ης} Φεβρουαρίου) υιοθέτησε ομόφωνα την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Παρατηρήσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **υπογραμμίζει** ότι ο υπό εξέταση κανονισμός αποτελεί μέρος ενός συνόλου κανονισμών που αφορούν τα διαρθρωτικά ταμεία και που υποβλήθηκαν μαζί με άλλες νομοθετικές προτάσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 14 Ιουλίου 2004. Ο κανονισμός θεσπίζει τις γενικές διατάξεις που διέπουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (στο εξής «το Ταμείο» ή «το ΕΚΤ») στο σύνολό του και καθορίζει τη φύση των δραστηριοτήτων που μπορεί να χρηματοδοτεί το Ταμείο στο πλαίσιο των στόχων της σύγκλισης και της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και της απασχόλησης. Επιπλέον,

περιέχει και άλλες διατάξεις οριζόντιου χαρακτήρα που αφορούν τις δράσεις που θα δρομολογηθούν από το Ταμείο·

1.2 **τονίζει** ότι το Ταμείο διαδραμάτισε έως σήμερα σημαντικό χρηματοδοτικό ρόλο στην πολιτική της απασχόλησης, με αποτέλεσμα τη συνεχή αύξηση των θέσεων απασχόλησης. Επιπλέον, το Ταμείο υπήρξε αφορμή για την ιδιαίτερα αξιοσημείωτη χάραξη ενεργών πολιτικών στον τομέα της απασχόλησης σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Η σχέση του με την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση (ΕΣΑ) κατά την τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού απέφερε γόνιμα αποτελέσματα στον τομέα αυτό. Η Επιτροπή των Περιφερειών **ευελπιστεί** ότι η σχέση του με τη στρατηγική της Λισσαβόνας θα είναι επίσης θετική·

(1) ΕΕ C 51, 22.2.1999, σελ. 48

1.3 **τονίζει** ότι κύρια αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου είναι η ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής με παράλληλη υποστήριξη των πολιτικών των κρατών μελών με στόχο την επίτευξη πλήρους απασχόλησης, τη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας της απασχόλησης, καθώς και την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και τη μείωση των διαφορών στην απασχόληση σε περιφερειακό επίπεδο, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση, η οποία αναθεωρήθηκε το 2003 προκειμένου να προσαρμοσθεί στη στρατηγική της Λισσαβόνας και να συμβαδίζει περισσότερο με την πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής·

1.4 **διαπιστώνει** κάποιον βαθμό ασάφειας και αοριστίας στη διατύπωση της εξεταζόμενης πρότασης κανονισμού. Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι αναγκαίο να συσχετισθεί ο κανονισμός με άλλες νομοθετικές πράξεις που δεν αποτελούν αντικείμενο εξέτασης της παρούσας γνωμοδότησης, για να καταστεί σαφής η πραγματική εμβέλειά του, όπως για παράδειγμα η προβλεπόμενη χρηματοδότηση για τις δράσεις που περιλαμβάνονται στον κανονισμό ή που συνδέονται με τον σχεδιασμό της εταιρικής σχέσης, γεγονός που θα αυξήσει τον αντίκτυπο του κανονισμού·

1.5 **δηλώνει** ρητά τον προβληματισμό της για τον ρόλο που αποδίδεται στα κράτη μέλη και στις διαχειριστικές αρχές όσον αφορά την εποπτεία της επίτευξης των στόχων του Ταμείου, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά στους οργανισμούς περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης σε ό,τι αφορά τη διαμόρφωση των εταιρικών αυτών σχέσεων· **επιθυμεί να υπενθυμίσει** την αναγκαιότητα μεγαλύτερης και καλύτερης συμμετοχής των περιφερειών και των αρχών τοπικής αυτοδιοίκησης κατά τον καθορισμό, τον προγραμματισμό και την υλοποίηση των μέτρων του Ταμείου, σύμφωνα πάντα με την αρχή της επικουρικότητας, στα πλαίσια σεβασμού του θεσμικού συστήματος κάθε κράτους μέλους·

1.6 **συνεκτιμά** τους ισχυρισμούς που διατυπώνονται στην τρίτη έκθεση σχετικά με την οικονομική και κοινωνική συνοχή, στην οποία εξετάζεται το πρόβλημα της γήρανσης του πληθυσμού στην Ευρώπη και οι συνέπειες της κατάστασης αυτής στον κόσμο της εργασίας. Όπως προκύπτει από το προαναφερθέν έγγραφο και σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις, ο αριθμός των ατόμων ηλικίας 15 έως 64 ετών θα είναι κατά 10 % μικρότερος στην ΕΕ το 2025, με συνέπεια την αύξηση του αριθμού των ατόμων ηλικίας άνω των 65 ετών. Αυτό σημαίνει ότι η γήρανση του πληθυσμού θα προκαλέσει τη σταδιακή μείωση του ενεργού πληθυσμού στην ΕΕ. Οι προοπτικές αυτές αναδεικνύουν την αναγκαιότητα διατήρησης της οικονομικής ανάπτυξης της ΕΕ και αύξησης του ποσοστού απασχόλησης με ταυτόχρονη μείωση της πρόωρης συνταξιοδότησης. Υπενθυμίζεται σχετικά η γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την Ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα: «Αύξηση της απασχόλησης των εργαζομένων μεγαλύτερης ηλικίας και καθυστέρηση της εξόδου από την αγορά εργασίας» (που υιοθετήθηκε κατά την 56^η σύνοδο ολομέλειας, που πραγματοποιήθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2004)·

1.7 **θεωρεί** ότι ο μελλοντικός κανονισμός του Ταμείου πρέπει να συνδυάζει την εφαρμογή μιας πολιτικής διατήρησης της απασχολησιμότητας καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου και μετεκπαίδευσης των εργαζομένων ηλικίας άνω των 40 ετών, ανδρών και γυναικών, ευνοώντας την ένταξη των νέων στην αγορά εργασίας, πράγμα που δεν προβλέπεται στην πρόταση κανονισμού. Η

προώθηση της ενεργού γήρανσης και της σταδιακής συνταξιοδότησης πρέπει να γίνεται με κριτήριο τη βιωσιμότητα·

1.8 **θεωρεί** σκόπιμο να λαμβάνει υπόψη ο κανονισμός τα συγκεκριμένα προβλήματα οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα που πλήττουν σήμερα τις περιφερειακές αστικές περιοχές σε σχέση με άλλες πιο ανεπτυγμένες περιοχές της Ευρώπης. Η κατάσταση αυτή μπορεί να διαιωνίσει τα προβλήματα πρόσβασης των πολιτών στις υπηρεσίες απασχόλησης· θεωρεί ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ποικιλομορφία των κοινωνικών προβλημάτων και να υπάρχει ανταπόκριση στις διαφορετικές απαιτήσεις των πόλεων της Ευρώπης·

1.9 **επικροτεί** την εξαγγελία του προγράμματος PROGRESS, κοινοτικού προγράμματος για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη, ιδίως από τη στιγμή που δεν γίνεται καμία αναφορά στην κοινοτική πρωτοβουλία στην πρόταση κανονισμού. Η Επιτροπή των Περιφερειών **συνιστά** να εξετασθεί το ενδεχόμενο συμπερίληψης μίας αναφοράς στο πρόγραμμα αυτό στο κείμενο της πρότασης κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο·

1.10 **σημειώνει** με ικανοποίηση τη διάταξη που αφορά τη συνεκτικότητα και τη συμπληρωματικότητα στην πρόταση απόφασης του προγράμματος PROGRESS. Είναι απαραίτητο όλες οι δράσεις που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, και ειδικότερα οι δράσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, να διέπονται από τις αρχές της συνεκτικότητας, της συμπληρωματικότητας και της επικέντρωσης·

1.11 **υπενθυμίζει** ότι, τον Ιούλιο του 2001, η Επιτροπή ενέκρινε τη Λευκή Βίβλο για τη διακυβέρνηση, στόχος της οποίας ήταν να κινηθεί η διαδικασία επεξεργασίας πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπενθυμίζει επίσης ότι στη διαδικασία αυτή θα συμμετέχει μεγαλύτερος αριθμός προσώπων και οργανώσεων κατά την κατάρτιση και την υλοποίηση των πολιτικών, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη διαφάνεια και ευθύνη όλων των συμμετεχόντων. Η αύξηση της συμμετοχής των περιφερειακών και τοπικών αρχών στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντικατοπτρίζει επίσης, σε ορισμένα κράτη μέλη, τον συναφή ρόλο των παραγόντων αυτών στην επεξεργασία πολιτικών και εκφράζει την αυξημένη ευθύνη τους και τη μεγαλύτερη εμπλοκή των πολιτών και των οργανώσεων της βάσης στις διαδικασίες της τοπικής δημοκρατίας. **Θεωρεί** ότι τα προαναφερθέντα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την ρύθμιση των διαρθρωτικών ταμείων και ειδικότερα του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου·

1.12 **παρατηρεί** με ικανοποίηση τη συμπερίληψη στις διατάξεις της πρότασης κανονισμού της ρητής αναφοράς στην καινοτομία, πράγμα που συμφωνεί απόλυτα με τη φιλοσοφία της στρατηγικής της Λισσαβόνας, στην οποία υποστηρίζεται η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χώρου έρευνας και καινοτομίας·

1.13 **επικροτεί** τη σχέση ανάμεσα στην πρόταση κανονισμού, την ΕΣΑ και τη στρατηγική της Λισσαβόνας, η οποία θα αποβεί προς όφελος της αποτελεσματικότητας των νομικών και οικονομικών μέσων της Ευρωπαϊκής Ένωσης· **εκφράζει** τον προβληματισμό της για την αοριστία που παρατήρησε σε κάποιο από τα άρθρα της πρότασης που αφορά θέματα περιεχομένου αλλά και οικονομικά θέματα, αοριστία η οποία επισημαίνεται στην παρούσα γνωμοδότηση· **θεωρεί**, τέλος, ότι η αποσαφήνιση των διατάξεων θα αποβεί προς όφελος του μελλοντικού κανονισμού·

2. Συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

2.1 **επιθυμεί**, κατά τον καθορισμό της αποστολής του ΕΚΤ, να προστεθεί στο άρθρο 2, παράγραφος 1, ρητή αναφορά στην υποστήριξη των πολιτικών των κρατών μελών που αφορούν την τήρηση της αρχής της Ισότητας Ευκαιριών, σύμφωνα με τη σημασία που αποδίδεται στην αρχή αυτή έτσι όπως αναφέρεται στο Άρθρο 2 της Συνθήκης της ΕΕ και στο άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης, καθώς και στην απαγόρευση των διακρίσεων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς δεν υπάρχει τέτοια μνεία στην πρόταση κανονισμού. Η Επιτροπή των Περιφερειών υπενθυμίζει ότι το μελλοντικό πρόγραμμα PROGRESS έχει έναν τομέα δραστηριότητας αφιερωμένο ειδικά στην εφαρμογή της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων, και ως εκ τούτου **συνιστά** τη συμπερίληψη της εν λόγω αρχής στο κείμενο του κανονισμού.

2.2 **συνιστά**, μαζί με την αναφορά στην Ευρωπαϊκή Στρατηγική για την Απασχόληση, η πρόταση κανονισμού να περιέχει επίσης μία αναφορά στη στρατηγική της Λισσαβόνας στο ουσιαστικό μέρος των διατάξεών της, λαμβάνοντας υπόψη ότι βάσει αυτής η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε ως στρατηγικό στόχο να γίνει η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Η Επιτροπή των Περιφερειών **εκτιμά** ότι οι δράσεις του Ταμείου πρέπει να συμβάλουν στην επίτευξη του στόχου αυτού.

2.3 **θεωρεί** ότι οι οργανισμοί τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης πρέπει να συμμετέχουν στην ανάπτυξη και στην υλοποίηση των ετήσιων κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση. Καθώς οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές παρέχουν το ιδανικό πλαίσιο για τη χρησιμοποίηση του Ταμείου, καθορίζοντας τις προτεραιότητες της χρήσης του, οι οργανισμοί τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης πρέπει να συνεισφέρουν την άποψή τους και να συμμετέχουν πλήρως στον καθορισμό των εν λόγω προτεραιοτήτων. Η πτυχή αυτή, η οποία περιέχεται στη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — που υιοθετήθηκε κατά την 26η συνόδo ολομέλειας της 18ης και 19ης Νοεμβρίου 1998 — είναι ένας στόχος στον οποίο θα επιμείνει η Επιτροπή των Περιφερειών κατά τη νέα περίοδο προγραμματισμού 2007-2013.

2.4 **συνιστά** οι δραστηριότητες που αφορούν την κατάρτιση και την εκπαίδευση και εμφανίζονται κυρίως στο πλαίσιο του στόχου της σύγκλισης να επεκταθούν στον στόχο της περιφερειακής ανταγωνιστικότητας και απασχόλησης με πιο συγκεκριμένο τρόπο· επιπλέον, **συνιστά** να περιληφθεί η διά βίου εκπαίδευση στις συγκεκριμένες δραστηριότητες στον τομέα της κατάρτισης.

2.5 **συνιστά** να περιληφθεί στο άρθρο 3 μία ρητή αναφορά στο γεγονός ότι το σύνολο των δράσεων που θα αναληφθούν με βάση το άρθρο αυτό θα έχει στόχο την εξίσωση της θέσης γυναικών και ανδρών, καθώς και των νέων, δεδομένου ότι το ποσοστό ανεργίας των νέων στην ευρωζώνη είναι σχεδόν διπλάσιο από αυτό της

γενικής ανεργίας, καθώς και στην κατηγορία των ανέργων ηλικίας άνω των 40 ετών, ανδρών και γυναικών, οι οποίοι λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους διατρέχουν τον κίνδυνο του αποκλεισμού από την απασχόληση, επιπλέον των κατηγοριών που ήδη αναφέρονται στην πρόταση: εργαζόμενοι μεγαλύτερης ηλικίας και με λιγοστά προσόντα· αιτούντες εργασία και ανενεργά άτομα· διακινούμενοι εργαζόμενοι και άτομα με ειδικές ανάγκες· **επισημαίνει** ως θετικό στοιχείο την προσέγγιση της πρόληψης όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση για την καταπολέμηση της ανεργίας.

2.6 **επιθυμεί να επισημάνει**, ως προς τις προτεραιότητες που θα αποτελέσουν αντικείμενο επιδότησης και που προβλέπονται στο άρθρο 3, τα μέτρα για τη συνεχή κατάρτιση, τη διά βίου εκπαίδευση και την κατάρτιση στον τομέα των νέων τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας· **θεωρεί** θετικό να συγκαταλέγονται στις προτεραιότητες η επέκταση και η προώθηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο, λόγω της επίδρασής τους στον τομέα της εργασίας. Και οι δύο συμφωνούν με τη στρατηγική της Λισσαβόνας. **Επισημαίνει** επίσης τα μέτρα που αφορούν τον εκσυγχρονισμό των υπηρεσιών απασχόλησης, τη γλωσσική κατάρτιση, καθώς και την αναφορά στην κοινωνική οικονομία. Όσον αφορά τις υπηρεσίες απασχόλησης, **συνιστά** να περιληφθεί στο άρθρο ο συντονισμός με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Η Επιτροπή των Περιφερειών **προτείνει** επίσης να δρομολογηθούν συγκεκριμένες δράσεις με στόχο να ευνοηθούν οι γυναίκες στην ανάληψη υπεύθυνων θέσεων εργασίας.

2.7 **συνιστά** η αύξηση σε 10 % κατ' ανώτατο όριο του πεδίου εφαρμογής, έτσι όπως αναφέρεται στο άρθρο 3, παράγραφος 4 του Σχεδίου Κανονισμού για το ΕΚΤ, σχετικά με την προτεραιότητα της κοινωνικής ένταξης (προτεραιότητα γ), να ισχύει κατά τον ίδιο τρόπο και για την υλοποίηση της προτεραιότητας της τόνωσης της πρόσβασης στην απασχόληση (προτεραιότητα β).

2.8 **προτείνει**, γενικά, να βελτιωθούν η επιλογή των όρων και η διατύπωση του άρθρου 3 της πρότασης κανονισμού, καθώς ενδέχεται να προκύψουν προβλήματα ερμηνείας στην απόδοσή τους στις διάφορες γλώσσες, κυρίως υπό τις παρούσες συνθήκες μετά την προσχώρηση δέκα νέων κρατών μελών και τη συνακόλουθη ένταξη εννέα νέων γλωσσών στο κοινοτικό κεκτημένο. Η παρατήρηση αυτή μπορεί να επεκταθεί στο σύνολο των διατάξεων της πρότασης κανονισμού.

2.9 **παρατηρεί** ότι η πρόταση κανονισμού για το Ταμείο τονίζει τον ρόλο των κρατών μελών και των διαχειριστικών αρχών ως παραγόντων που πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο είναι συνεκτικές με την εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την απασχόληση· επομένως, **κρίνει** σκόπιμο να αποσαφηνισθεί περαιτέρω ο ρόλος των οργανισμών περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης ως παραγόντων που πρέπει επίσης να συμβάλουν στη συνεκτικότητα των δραστηριοτήτων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο, κυρίως όταν οι συγκεκριμένες δράσεις υλοποιούνται στο επίπεδο της περιφερειακής και τοπικής διακυβέρνησης· **θεωρεί** ότι, σε ό,τι αφορά την αναγκαιότητα συνεκτικότητας και επικέντρωσης, που αναγνωρίζεται στο άρθρο 4 της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού, πρέπει να συνεκτιμηθούν οι συνέπειές της ως προς την κοινωνική συνοχή.

2.10 **Θεωρεί** θετική την απαρίθμηση των τομέων στους οποίους πρέπει να επικεντρώσουν τις δραστηριότητές τους οι δράσεις του Ταμείου και την αναφορά των σημαντικότερων προβλημάτων των περιφερειών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, συμπεριλαμβανομένων των υποβαθμισμένων αστικών περιοχών, των αγροτικών περιοχών σε παρακμή και των περιοχών που εξαρτώνται από την αλιεία· **προτείνει** να γίνει επίσης σαφής αναφορά στο άρθρο 4 στις «βιομηχανικές περιοχές σε κρίση», καθώς στον τομέα αυτό η παρέμβαση δράσεων χρηματοδοτούμενων από το Ταμείο μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη μεγαλύτερης κοινωνικής συνοχής σε περιόδους εξαιρετικά δύσκολες για τον πληθυσμό, και ειδικότερα για τις γυναίκες·

2.11 **Θεωρεί** θετική την αναφορά στους οργανισμούς περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης στις πτυχές που αφορούν τη διακυβέρνηση και τη συνεργασία· ωστόσο, **εκτιμά** ότι οι οργανισμοί περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης, ανάλογα με τη θεσμικά χαρακτηριστικά κάθε κράτους μέλους, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον σχεδιασμό των δράσεων που θα χρηματοδοτούνται από το Ταμείο, καθώς, όπως ανέφερε η Επιτροπή των Περιφερειών στη γνωμοδότησή της που υιοθετήθηκε στην 36η σύνοδο ολομέλειας στις 14 Δεκεμβρίου 2000 με τίτλο «Νέες μορφές διακυβέρνησης: Ευρώπη, πλαίσιο πρωτοβουλίας των πολιτών», ορισμένα θέματα, όπως η δημιουργία θέσεων απασχόλησης ή η κοινωνική ένταξη και συνοχή, δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν με επιτυχία σε ένα μόνον επίπεδο, αλλά απαιτούν τη συμβολή όλων, σύμφωνα με τις αρχές της εγγύτητας και της αναλογικότητας. **Θεωρεί** σκόπιμο, ένα μέρος των δράσεων που θα αναπτυχθούν στο πλαίσιο του Ταμείου να τελεί υπό τη διαχείριση περιφερειακών και τοπικών φορέων. Με τον τρόπο αυτό θα διευκολυνθεί η επίτευξη των στόχων του σχετικού άρθρου·

2.12 **Θεωρεί** θετική την αναφορά στην αναγκαιότητα συμμετοχής των διαφόρων κοινωνικών εταίρων και διαβούλευσης με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις κατά τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και τον έλεγχο των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο, στο κατάλληλο περιφερειακό επίπεδο· ωστόσο, **παρατηρεί** ότι η πρόταση κανονισμού είναι ασαφής, και για τον λόγο αυτό ζητεί τη βελτίωση του άρθρου 5 ως προς το σημείο αυτό· **συνιστά** να συγκεκριμενοποιηθούν τόσο το είδος των οργανώσεων που θα λαμβάνονται υπόψη στο θέμα αυτό, για παράδειγμα οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών, όσο και το ιδανικό επίπεδο και εύρος της διαβούλευσης. Στην πράξη, η αοριστία μπορεί να οδηγήσει το συγκεκριμένο άρθρο σε αχρησία, και η Επιτροπή των Περιφερειών **εκφράζει** την ανησυχία της για το ενδεχόμενο αυτό. Η Επιτροπή των Περιφερειών **επιθυμεί** να υπενθυμίσει τη δημοσίευση από την Επιτροπή της ανακοίνωσης με τίτλο «Διάλογος με τις ενώσεις φορέων τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης σχετικά με τη διαμόρφωση των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης», της 19ης Δεκεμβρίου 2003, γενικός στόχος της οποίας ήταν να παράσχει τη δυνατότητα στους τοπικούς φορείς, μέσω των οργανώσεών τους, να εκδηλώσουν ενδιαφέρον και να συμβάλουν στην εφαρμογή των ευρωπαϊκών πολιτικών·

2.13 **Θεωρεί** θετική τη συμπερίληψη οριζόντιων πτυχών στις διατάξεις της υπό εξέταση πρότασης κανονισμού όσον αφορά την ισότητα των φύλων. Τα κράτη μέλη και οι διαχειριστικές αρχές πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα λειτουργικά προγράμματα περιλαμβάνουν περιγραφή του τρόπου προώθησης της ισότητας των φύλων στον προγραμματισμό, την υλοποίηση, τον έλεγχο και την

αξιολόγηση. Η Επιτροπή των Περιφερειών **εκτιμά** ότι οι περιφερειακές και τοπικές αρχές μπορούν να συνεισφέρουν στον τομέα αυτό χάρη στην πείρα που απέκτησαν κατά την περίοδο προγραμματισμού 2000-2006, και για τον λόγο αυτό **συνιστά** να περιληφθεί μία αναφορά στις εν λόγω αρχές στο άρθρο 6·

2.14 **εκτιμά** ότι οι δράσεις που θα χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ πρέπει να διαδραματίζουν ενεργό ρόλο στην εφαρμογή της οδηγίας 2002/73 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας· **θεωρεί θετικό** το γεγονός ότι το μελλοντικό πρόγραμμα PROGRESS περιλαμβάνει στους τομείς δραστηριότητάς του την ισότητα των φύλων·

2.15 **συνιστά** να αποσαφηνισθεί η σημασία της λέξης «περιγραφή» που εμφανίζεται στο άρθρο 6 της πρότασης κανονισμού, καθώς θεωρεί ότι θα ήταν σκόπιμο ο κανονισμός να μην περιλαμβάνει μόνον την περιγραφή του τρόπου προώθησης της ισότητας των φύλων, αλλά και τις κατευθυντήριες γραμμές για την κατάλληλη υλοποίησή της. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή των Περιφερειών **συνιστά** την εμβάθυνση του περιεχομένου της εν λόγω διάταξης·

2.16 **εκφράζει** τον προβληματισμό της για την πλήρη απουσία αναφορών στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, δεδομένου ότι είναι ακριβώς το επίπεδο στον οποίο μπορούν να εντοπισθούν ευκολότερα οι ανάγκες καινοτομίας που προβλέπονται στο άρθρο 7. Η σαφής γνώση της αρχικής αυτής κατάστασης θα συνδράμει τις δραστηριότητες έρευνας και καινοτομίας. Ανάλογα με την εγγύτητά τους, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης εντοπίζουν τις καινοτόμους δραστηριότητες και μπορούν να τις προωθήσουν με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, καθιστώντας έτσι δυνατή την καλύτερη ανάπτυξη των αποτελεσματικών δραστηριοτήτων έρευνας και καινοτομίας σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο·

2.17 **παρατηρεί** με ανησυχία την κατάργηση των «καινοτόμων δράσεων», οι οποίες συνέβαλαν στην υλοποίηση σημαντικών πιλοτικών σχεδίων με αντικτυπο στους τομείς της αγοράς εργασίας, της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης· **κρίνει σκόπιμη** τη διατήρηση ενός μέσου για την καινοτομία που δεν θα αφομοιωθεί στο γενικό πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Ταμείου, θα διατηρεί μία ενότητα δράσης με τη στήριξη και την ώθηση της Κοινότητας, και θα επιτρέπει να συνεχισθεί ο πειραματισμός με νέες μεθόδους στους τομείς της απασχόλησης, των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών, της κοινωνικής ένταξης και των περιφερειακών ανισοτήτων·

2.18 **Θεωρεί** θετικό το γεγονός ότι η πρόταση κανονισμού για το Ταμείο περιλαμβάνει μία ειδική παράγραφο για τη διεθνική συνεργασία στο άρθρο 8, γεγονός που σημαίνει μεγαλύτερη αναγνώριση της περιφερειακής πραγματικότητας· **συνιστά** τα μέσα εδαφικής συνεργασίας να προωθούν την οικοδόμηση και την ενίσχυση των αστικών δικτύων και τον πολλαπλασιασμό των εμπειριών συνεργασίας μεταξύ δήμων και μεταξύ περιφερειών, όπως επισήμανε η Επιτροπή των Περιφερειών στη γνωμοδότησή της για την τρίτη έκθεση για την οικονομική και κοινωνική συνοχή που υιοθετήθηκε κατά την 55η σύνοδο ολομέλειας της 16ης Ιουνίου 2004·

2.19 **εκφράζει τον προβληματισμό της** για την απουσία κάθε αναφοράς στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στο άρθρο 8 που αφορά τη διεθνική συνεργασία, κυρίως εάν ληφθούν υπόψη οι συσσωρευμένες εμπειρίες κατά την τρέχουσα περίοδο προγραμματισμού στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας INTERREG, η διαχείριση της οποίας ανατέθηκε στις περιφέρειες μέσω διαχειριστικών αρχών αυτόνομων και διαφορετικών από τις εθνικές· **συνιστά** να διασαφηνιστεί περαιτέρω το άρθρο αυτό προσδιορίζοντας τους τρόπους παρέμβασης, τη χρηματοδότηση των δράσεων και τον συγκεκριμένο ρόλο των περιφερειών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης·

2.20 **παρατηρεί** με ικανοποίηση τη συμπερίληψη στην πρόταση κανονισμού της διάταξης στην οποία ορίζεται ότι η Επιτροπή προωθεί την ανταλλαγή εμπειριών, τις δραστηριότητες ευαισθητοποίησης, τα σεμινάρια, τα δίκτυα για τον προσδιορισμό και τη διάδοση ορθών πρακτικών και την ενίσχυση της αλληλοεκπαίδευσης, με σκοπό τη βελτίωση της συμβολής του Ταμείου στους κοινοτικούς στόχους της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης· **εκφράζει τη λύπη της** για το γεγονός ότι η πρόταση κανονισμού δεν είναι πιο σαφής όσον αφορά τη χρηματοδότηση που θα διατεθεί για την τεχνική βοήθεια και τον συντονισμό μεταξύ αυτής και του συνόλου των προγραμμάτων που θα αναπτυχθούν κατά την

επόμενη περίοδο προγραμματισμού· για όλους αυτούς τους λόγους, **ζητεί** την περαιτέρω αποσαφήνιση του εν λόγω άρθρου·

2.21 **θεωρεί θετική** τη συμπερίληψη ενός άρθρου για την εκπόνηση ετήσιων εκθέσεων και τελικής έκθεσης που θα συγκεντρώνει το περιεχόμενο αυτών· **θεωρεί** ότι στις εκθέσεις αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται επίσης οι μορφές συμμετοχής και διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους και τους εκπροσώπους των μη κυβερνητικών οργανώσεων (ΜΚΟ)·

2.22 **εκφράζει τον προβληματισμό της** για την ασάφεια ορισμένων από τις παραγράφους του άρθρου που αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών· εισάγεται η έννοια των «έμμεσων δαπανών» μίας δραστηριότητας, η δήλωση των οποίων επιτρέπεται έως το μέγιστο ποσοστό του 20 % των άμεσων δαπανών της δραστηριότητας, σύμφωνα με κριτήρια που δεν διευκρινίζονται· **συνιστά** τη σαφέστερη τελική διατύπωση της διάταξης αυτής στο σύνολό της, καθώς η έλλειψη σαφήνειας στα ζητήματα αυτά έχει ως αποτέλεσμα την πολυπλοκότητα της διαχείρισης και την αναποτελεσματικότητα των δαπανών, γεγονός που αντιβαίνει προς την αρχή της ορθής δημοσιονομικής διαχείρισης, απαίτηση που υπενθυμίζει συνεχώς η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Λευκό Βιβλίο σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας»

(2005/C 164/06)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Λευκό Βιβλίο σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας (COM(2004) 374 τελικό,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 13^{ης} Μαΐου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σύμφωνα με το άρθρο 265 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προέδρου της, της 5^{ης} Απριλίου 2004, να αναθέσει την προετοιμασία της σχετικής γνωμοδότησης στην επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το άρθρο 16 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, καθώς και τα άρθρα 2, 5, 73, 81, 86, 87, 88 και 295 ΣΕΚ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το άρθρο 36 του Ευρωπαϊκού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων σχετικά με την πρόσβαση στις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το άρθρο III-122 της Συνθήκης για τη θέσπιση Συντάγματος της Ευρώπης που υπογράφηκε από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων στη Ρώμη στις 29 Οκτωβρίου 2004,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της σχετικά με το «Πράσινο Βιβλίο για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας» (CdR 149/2003 τελικό) ⁽¹⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την «Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στην Ευρώπη» (CdR 470/2000 τελικό) ⁽²⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της όσον αφορά το «Σχέδιο απόφασης της Επιτροπής για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας καθώς και το σχέδιο οδηγίας για την τροποποίηση της οδηγίας 80/723/CEE της Επιτροπής περί της διαφάνειας των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων και το σχέδιο κοινοτικής πλαισίωσης των κρατικών ενισχύσεων υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας» (CdR 155/2004 fin) ⁽³⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της με θέμα την «Πρόταση για οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά» (CdR 154/2004 fin) ⁽⁴⁾,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της με θέμα το «Πράσινο Βιβλίο σχετικά με τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και το κοινοτικό δίκαιο περί δημοσίων συμβάσεων και συμβάσεων παραχώρησης» (CdR 239/2004 fin),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 327/2004 rev. 1) που υιοθέτησε στις 8 Δεκεμβρίου 2004 η επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική» (εισηγητής ο κ. **Claudio Martini**, Πρόεδρος της περιφέρειας της Τοσκάνης (IT — PES),

υιοθέτησε κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23^{ης} Φεβρουαρίου), την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Εισαγωγή

1.1 Το Λευκό Βιβλίο, του οποίου προηγήθηκε ευρύς δημόσιος διάλογος και στο οποίο η Επιτροπή των Περιφερειών συνέβαλε σημαντικά, σε στενή συνεργασία με τις τοπικές αρχές, θέτει με σαφήνεια τις κατευθυντήριες γραμμές της δράσης της Επιτροπής έως το 2006.

1.2 **κρίνει** ότι το Λευκό Βιβλίο δίνει την ευκαιρία να συνεχιστεί ο διάλογος γύρω από τις στρατηγικές, τις προτάσεις και τις δεσμεύσεις που περιέχονται σε αυτό. Οι δημόσιες αρχές, με προεξάρχουσες τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, και οι κοινωνικές δυνάμεις οφείλουν να συμβάλουν στα εξής σημεία:

⁽¹⁾ EE C 73 της 23.3.2004, σελ. 7.

⁽²⁾ EE C 19 της 22.1.2002, σελ. 8.

⁽³⁾ EE C 43 της 18.2.2005, σελ. 13.

⁽⁴⁾ EE C 43 της 18.2.2005, σελ. 18.

— εξεύρεση της σωστής ισορροπίας μεταξύ του γενικού ενδιαφέροντος για τις ΥΚΩ και του σεβασμού των κανόνων του ανταγωνισμού, μεταξύ άλλων και υπό το φως του ρόλου που αναγνωρίζει η Συνταγματική Συνθήκη στις ΥΚΩ

- θέσπιση νομικού πλαισίου για τις ΥΚΩ (ειδικότερα όσον αφορά το ρόλο των δημόσιων αρχών, την επιλογή του τρόπου διαχείρισης, την εγγύηση μακροπρόθεσμης χρηματοδότησης, τη ρύθμιση, την αξιολόγηση)·
- πραγματοποίηση απολογισμού όσον αφορά την εφαρμογή και τα αποτελέσματα των τομεακών πολιτικών ελευθέρωσης στους τομείς που σχετίζονται με τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο υπό το φως των διαβουλεύσεων στο πλαίσιο του Πράσινου και Λευκού Βιβλίου και, εάν συντρέχει λόγος, προετοιμασία μιας αναθεώρησης των οδηγιών αυτών·
- ανάπτυξη των στόχων γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος σε συνάρτηση με τις ανάγκες των πολιτών, συμβάλλοντας στην προαγωγή της κοινωνικής και εδαφικής συνοχής και στην ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας (διαδικασία της Λισσαβώνας)· από την άποψη αυτή, η ΕΤΠ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι, στην Ανακοίνωση της Επιτροπής «Συνεργασία για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση — Νέο ξεκίνημα για τη στρατηγική της Λισσαβώνας», η παρακολούθηση του Λευκού Βιβλίου σχετικά με τις Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας δεν επέχει θέση προτεραιότητας μεταξύ των άμεσων στόχων για την υλοποίηση της Στρατηγικής της Λισσαβώνας⁽¹⁾·
- διασφάλιση δημοκρατικών και πολυφωνικών αξιολογήσεων, ανοιχτών ακόμη και στην αντιπαράθεση, μεταξύ όλων των ενδιαφερόμενων φορέων·
- ανάληψη της δέσμευσης ότι οι κανόνες που διέπουν την παροχή υπηρεσιών σε παγκόσμιο επίπεδο θα προασπίζουν το στόχο της πρόσβασης όλων των πολιτών στα δημόσια αγαθά·
- διαμόρφωση των προγραμμάτων διεθνούς συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες κατά τρόπο ώστε να συμπεριληφθεί σε αυτά και η προαγωγή των επενδύσεων στις βασικές υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και η ευρύτερη δυνατή πρόσβαση των πολιτών σε αυτές τις υπηρεσίες·
- τον τοπικών και περιφερειακών αρχών να επιλέγουν τον τρόπο διαχείρισης και χρηματοδότησης (οι σχετικές εξελίξεις αναμένονται εντός του Ιουλίου 2005, μαζί με τη σαφέστερη διάκριση μεταξύ Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) και Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος)·
- η υπερίσχυση, σε περίπτωση σύγκρουσης, των στόχων και της αποστολής των ΥΚΩ επί των κανόνων του ανταγωνισμού (αναμένεται αναθεώρηση των τομεακών οδηγιών κατά το 2006)·
- η δέσμευση για την κατάρτιση έως το τέλος του 2005 ειδικής ανακοίνωσης σχετικά με τις κοινωνικές υπηρεσίες και τις υπηρεσίες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης·
- η δέσμευση για αναθεώρηση της διαδικασίας αξιολόγησης των φιλελευθεροποιήσεων·
- παρατηρεί ωστόσο ότι, πέραν αυτών των εν γένει θετικών σημείων, το Λευκό Βιβλίο δεν καταργεί σημαντικές αμφιβολίες και αβεβαιότητες των εταιρειών και εκείνων που είναι υπεύθυνοι για τις υπηρεσίες·
- νομικής φύσης, όσον αφορά την ιεράρχηση των κανόνων καθώς και την ερμηνεία και την εφαρμογή τους·
- οικονομικής φύσης, δεδομένης της έλλειψης σαφούς πλαισίου που να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση των επενδύσεων και των αντισταθμίσεων των υποχρεώσεων των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας·
- από την άποψη της τήρησης αρχής της επικουρικότητας και, άρα, των εξουσιών και των αρμοδιοτήτων των δημοσίων αρχών σε όλα τα επίπεδα (τοπικό, περιφερειακό, εθνικό)·
- πολιτικής φύσης, όσον αφορά τον ρόλο των ΥΚΩ στη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης·

Ειδικές παρατηρήσεις επί του Λευκού Βιβλίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.3 **κρίνει** ότι πρέπει να αναγνωριστεί η σημασία των ακόλουθων πτυχών του Λευκού Βιβλίου:

- η αναγνώριση της ύπαρξης κοινής ευθύνης μεταξύ της Επιτροπής, των τοπικών αρχών και των κρατών μελών·
- το γεγονός ότι η Επιτροπή τάσσεται υπέρ του νέου άρθρου III-122 της Συνταγματικής Συνθήκης το οποίο παρέχει νομική βάση στις Υπηρεσίες Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος·
- η βούληση για ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου όσον αφορά τα είδη χρηματοδότησης των ΥΚΩ αναγνωρίζοντας το δικαίωμα

⁽¹⁾ COM (2005) 24, σελ.18

Οι ΥΚΩ στο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.4 **τονίζει** ότι οι ΥΚΩ αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του συστήματος αξιών που βρίσκεται στη βάση της ζωής των πολιτών της Ένωσης και κάθε κράτους μέλους, χαρακτηριστικό της οποίας είναι οι ισχυρές αλληλεπιδράσεις μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και κοινωνικής προόδου που αποσκοπούν στην επίτευξη μίας κοινωνικής οικονομίας της αγοράς και συμβάλλουν στη μεγιστοποίηση της συμμετοχής των πολιτών στην ευρωπαϊκή οικονομία και κοινωνία·

1.5 **επισημαίνει** ότι η οργάνωση των ΥΚΩ συμβάλλει στην οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, στην αλληλεγγύη και στην αίσθηση του ανήκειν σε μια κοινότητα, στο κοινό συμφέρον των πολιτών και στην αειφόρο ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη και τα συμφέροντα των μελλοντικών γενεών·

1.6 **αξιολογεί ως θετικό** το γεγονός ότι η Επιτροπή λαμβάνει θέση σχετικά με το καθεστώς των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δημιουργώντας έτσι μία γέφυρα μεταξύ της παρούσας κατάστασης — που όπως προκύπτει από τις Συνθήκες της ΕΕ και από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου δίνει το προβάδισμα στην πολιτική περί ανταγωνισμού — και του ζητήματος των προτάσεων της νέας Συνταγματικής Συνθήκης που παραμένει ακόμη ανοιχτό·

1.7 **εκφράζει την ικανοποίησή της** για την αναγνώριση της αρχής της επικουρικότητας η οποία οδηγεί στη διαβεβαίωση ότι «εναπόκειται πρωτίστως στις αρμόδιες εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές να καθορίζουν, να οργανώνουν, να χρηματοδοτούν και να ελέγχουν τις ΥΚΩ». Η ΕΤΠ επιθυμεί επίσης να επισημάνει τις δυνατότητες των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών για την ανάπτυξη και υλοποίηση συστήματος που έχει ως στόχο τη βελτίωση των δυνατοτήτων των πολιτών ώστε να αποφασίζουν οι ίδιοι για τον πάροχο της συγκεκριμένης υπηρεσίας·

1.8 **επικροτεί** την αξιολόγηση της Επιτροπής όσον αφορά την τροποποίηση του άρθρου 16 (III-122) της νέας Συνταγματικής Συνθήκης που προβλέπει τη θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας βάσει της διαδικασίας συναπόφασης «εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της Ένωσης» προκειμένου να δοθεί στις ΥΚΩ σαφής νομική βάση. Η διαιώνιση απόψεων αντίθετων προς την ιδέα ενός γενικού νομικού πλαισίου δεν δικαιολογεί την παράταση της υφιστάμενης κατάστασης κατά την οποία, απουσία νομοθεσίας, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγκάζεται να παράγει δίκαιο αντί να το εφαρμόζει. Το Λευκό Βιβλίο προβλέπει την επανεξέταση της δυνατότητας θέσπισης ενός νόμου-πλαίσου μετά από την επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης. Με αυτή την προοπτική, η Επιτροπή δεσμεύεται να υποβάλει έκθεση αξιολόγησης με ενδεχόμενες προτάσεις·

1.9 **υπογραμμίζει** την ύπαρξη ευρείας συναίνεσης σχετικά με την ανάγκη να καταστεί πιο σαφής και διαφανής ο ρόλος της ΕΕ, χωρίς να της ανατεθούν νέες αρμοδιότητες. Στο Λευκό Βιβλίο φαίνεται να γίνεται δεκτή αυτή η θέση, δεδομένης της αναγνώρισης των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών και των τοπικών αρχών όσον αφορά τις ΥΚΩ, ξεκινώντας από το δικαίωμα επιλογής της νομικής μορφής και του καθεστώτος δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου των εταιρειών που αναλαμβάνουν την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών·

Οι ΥΚΩ στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.10 **εκφράζει** την πεποίθηση ότι η καθολική πρόσβαση σε κοινωνικές υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, των οποίων η τιμή καθορίζεται βάσει του κόστους παραγωγής, συνιστά ουσιαστική παράμετρο της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής στο σύνολο της ΕΕ και ότι οι περιφέρειες και οι τοπικές αρχές είναι τα

θεσμικά όργανα που είναι περισσότερο σε θέση να κρίνουν τις ανάγκες των πολιτών και να προσδιορίσουν τις πλέον ενδεδειγμένες μορφές και δομές για την παροχή ΥΚΩ στην επικράτειά τους·

1.11 **υπογραμμίζει** ωστόσο ότι η επιδίωξη του στόχου της εδαφικής συνοχής προϋποθέτει την ανάπτυξη των τοπικών δημοσίων υπηρεσιών αλλά και των μεγάλων δικτύων παροχής υπηρεσιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Τα διαρθρωτικά ταμεία, καθοριστικό μέσο της ευρωπαϊκής πολιτικής συνοχής, πρέπει να αναδιαμορφωθούν με στόχο την προαγωγή των ΥΚΩ σε συνάρτηση με τους επιμέρους στόχους της συνοχής, επιδεικνύοντας ιδιαίτερη προσοχή στις διασυνοριακές συνεργασίες και στην προώθηση των ΥΚΩ στις ΧΚΑΕ·

ΥΚΩ και ανταγωνισμός

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.12 **επισημαίνει** τη λεπτή σχέση μεταξύ των αρχών της ενιαίας αγοράς και των ΥΚΩ·

1.13 **κρίνει** ωστόσο ότι η ασφάλεια των μακροπρόθεσμων χρηματοδοτήσεων των επενδύσεων και των υποχρεώσεων της δημόσιας υπηρεσίας αποτελούν κεντρικά ζητήματα που πρέπει να διευθετηθούν προκειμένου να διασφαλιστεί, σε κάθε σημείο της επικράτειας, η πρόσβαση όλων σε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας υψηλής ποιότητας

1.14 **θεωρεί** ότι το Λευκό Βιβλίο φέρει την ευθύνη της προβολής κυρίως των θετικών πτυχών των τομεακών πολιτικών ελευθέρωσης, αλλά δεν τονίζει επαρκώς ότι πρέπει να υπάρχει ορθή ισορροπία μεταξύ θεμιτού ανταγωνισμού και ΥΚΩ·

1.15 **επικροτεί** το γεγονός ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει σαφώς δια του παρόντος Λευκού Βιβλίου την ύπαρξη προβλημάτων συμβατότητας μεταξύ, αφενός, των κανόνων της εσωτερικής αγοράς και του ανταγωνισμού και, αφετέρου, της λειτουργίας των ΥΚΩ, ακόμη και αν δεν κατορθώνει να απαλείψει πλήρως την ανισορροπία μεταξύ των εκτιμήσεων περί γενικού ενδιαφέροντος και των κανόνων του ανταγωνισμού·

1.16 **επαναλαμβάνει** ότι η προσφυγή σε διαδικασία υποβολής προσφορών για την επιλογή της επιχείρησης που θα επιφορτιστεί με την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας συνιστά απλώς και μόνον μια δυνατότητα, και όχι υποχρέωση προκειμένου να πληρούνται οι προϋποθέσεις νομιμότητας μιας κρατικής ενίσχυσης με τη μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας. Υπό το φως της πρόσφατης νομολογίας, η οποία περιορίζει σημαντικά την έννοια της άμεσης διαχείρισης των δημοσίων υπηρεσιών, η ΕΤΠ φρονεί ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να προτείνει τροπολογία επί της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις, με στόχο την καθιέρωση ενός ορισμού της άμεσης διαχείρισης που να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης·

1.17 **συμφωνεί** με την ανάλυση της Επιτροπής, η οποία καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι στόχοι της οικοδόμησης ανοιχτής εσωτερικής αγοράς είναι συμβατοί με τους στόχους της ανάπτυξης των ΥΚΩ, θεωρεί, όμως, αναγκαίο να διευκρινιστεί περαιτέρω η έννοια της «ανάθεσης των συναλλαγών» η οποία, βάσει των άρθρων 12 και 81 έως 89, πλαισιώνει την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού στις ΥΚΩ. Πράγματι, κατά το παρόν στάδιο, το ΔΕΚ υιοθέτησε μια τόσο ευρεία ερμηνεία της έννοιας της ενδεχόμενης ανάθεσης των ενδοκοινοτικών συναλλαγών, ώστε ακόμη και οι επιχειρήσεις οι επιφορτισμένες με υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε αυστηρά περιορισμένο τοπικό επίπεδο ενδέχεται να απαγονται στις διατάξεις του άρθρου 87, παράγραφος 1·

Διάκριση μεταξύ Υπηρεσιών Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) και Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος

1.18 **καλεί** την Επιτροπή να προετοιμάσει σύντομα βασιζόμενη στο κείμενο της Συνταγματικής Συνθήκης, μια πρόταση για τη θέσπιση νόμου-πλαisiού με στόχο να διευκρινιστούν ορισμένες κοινές θετικές αρχές όπως:

- τα κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται η διάκριση μεταξύ ΥΚΩ οικονομικού ή μη οικονομικού ενδιαφέροντος·
- οι αρχές και οι γενικές υποχρεώσεις που ισχύουν για τις ΥΚΩ, συμπεριλαμβανομένης της καθολικότητας, της συνέχειας, της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας, της δυνατότητας πρόσβασης και της προστασίας των χρηστών και των καταναλωτών·
- τα κριτήρια που αποσκοπούν στον περιορισμό της στρέβλωσης των συναλλαγών·
- το δικαίωμα των τοπικών και περιφερειακών αρχών να δημιουργούν οι ίδιες υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος και οι κατευθυντήριες γραμμές της χρηματοδότησης·
- οι μηχανισμοί αξιολόγησης.

Η χρήση μίας κοινής γλώσσας θα έχει οριζόντια αξία για τους τομείς που αποτελούν αντικείμενο κοινοτικής ρύθμισης και, συγχρόνως, θα καταστεί χρήσιμο σημείο αναφοράς για τους τομείς οι οποίοι δεν εμπίπτουν σε αυτό το πλαίσιο.

1.19 **υπογραμμίζει** ότι ο εν λόγω νόμος-πλαίσιο καθίσταται ακόμη σημαντικότερος λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι τα δύο πρώτα κριτήρια της απόφασης «Altmark Trans» — δηλαδή η υποχρέωση σαφούς καθορισμού της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας που ανατίθεται στον δικαιούχο της ενίσχυσης και ο εκ των προτέρων αντικειμενικός και διαφανής προσδιορισμός των παραμέτρων βάσει των οποίων υπολογίζονται οι αντισταθμιστικές πληρωμές — υποχρεώνουν τις τοπικές αρχές να καταβάλλουν προσπάθειες για τον καθορισμό των συμβάσεων δημόσιας υπηρεσίας. Οι προσπάθειες αυτές θα συμβάλουν ασφαλώς σε αύξηση της διαφάνειας και της δημοκρατικής υπευθυνότητας κατά τη διαχείριση των υπηρεσιών γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.20 **κρίνει** ότι αν δεν υπάρξει σαφής διάκριση μεταξύ των υπηρεσιών οικονομικού ενδιαφέροντος και των μη οικονομικών υπηρεσιών και αν δεν συμπληρωθούν οι ορισμοί των ΥΚΩ που περιέχονται στις Συνθήκες, η ανισορροπία που απορρέει από την αυτόματη εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού θα παραταθεί·

1.21. **επαναλαμβάνει** σε αυτό το πλαίσιο την απαίτηση που είχε διατυπώσει στη γνωμοδότησή της με θέμα την πρόταση για οδηγία σχετικά με τις υπηρεσίες «να αποκλεισθούν καταρχήν οι υπηρεσίες κοινής ωφελείας από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (και όχι μόνον μερικώς λόγω της εφαρμογής της αρχής της χώρας καταγωγής), προκειμένου να αποφευχθούν όλες οι πιθανές συζητήσεις στην μετέπειτα εφαρμογή της και να μην καταστεί αναγκαία η βραχυπρόθεσμη εναρμόνιση του τομέα μέσω κοινοτικών κανόνων»· εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι, στην Ανακοίνωσή της «Συνεργασία για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση — Νέο ξεκίνημα για τη στρατηγική της Λισσαβώνας»⁽¹⁾, η Επιτροπή αναγνωρίζει τις ανησυχίες σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της χώρας καταγωγής στην πρόταση οδηγίας της σχετικά με τις υπηρεσίες·

1.22 **εκτιμά** τη σοβαρή προσπάθεια που καταβάλλεται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος, αφενός, και των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, αφετέρου· εκφράζει, ωστόσο, την έκπληξή της για το γεγονός ότι στο τριμηνιαίο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής ανακοινώνεται η δημοσίευση, τον Δεκέμβριο του 2004, μιας αναθεωρημένης πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των χερσαίων επιβατικών μεταφορών, παρότι οι διαβουλεύσεις για το Λευκό Βιβλίο σχετικά με τις ΥΚΩ πόρρω απέχουν από την ολοκλήρωσή τους·

1.23 **διαπιστώνει** ωστόσο ότι το Λευκό Βιβλίο δεν καταλήγει σε ακριβή ορισμό των ΥΚΩ, και περιορίζεται στη δήλωση ότι η παροχή αγαθών και υπηρεσιών γενικού ενδιαφέροντος δημιουργεί υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας. Για τον προσδιορισμό των ΥΚΩ, το Λευκό Βιβλίο διατυπώνει εννέα κατευθυντήριες αρχές οι οποίες παρέχουν ένα πλαίσιο για την εκ των υστέρων αξιολόγηση, χωρίς ωστόσο να τίθεται υπό αμφισβήτηση η αρχή του ανταγωνισμού. Συνεπώς, το Λευκό Βιβλίο επιβεβαιώνει τη δύσκολη ισορροπία μεταξύ των αξιών που αποτελούν τη βάση των ΥΚΩ και των κανόνων του ανταγωνισμού·

1.24 **εκφράζει την ανησυχία της** όσον αφορά το γεγονός ότι η εφαρμογή των κανόνων της εσωτερικής αγοράς τείνει να υπερισχύει της ενδεδειγμένης προστασίας των ΥΚΩ. Πράγματι, με εξαίρεση τις υπηρεσίες που παρέχονται δωρεάν από τις δημόσιες αρχές στο πλαίσιο της άσκησης των καθηκόντων τους, κάθε ΥΚΩ μπορεί να έχει και οικονομική χροιά·

1.25 **παρατηρεί** εξάλλου ότι η κατάσταση αυτή επηρεάζει έντονα την αρμοδιότητα των τοπικών και περιφερειακών αρχών να διαχειρίζονται τις ΥΚΩ μέσω της αυτοεξυπηρέτησης·

⁽¹⁾ COM(2005) 24, σελ. 18.

1.26 **κρίνει** ότι, προκειμένου να επιτευχθεί αποτελεσματική διάκριση μεταξύ ΥΚΩ και Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος, πρέπει να ληφθούν κατά κύριο λόγο υπόψη τα κριτήρια που αποβλέπουν στη διασφάλιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της καθολικής πρόσβασης, της αλληλεγγύης και της αειφόρου ανάπτυξης.

Οι ΥΚΩ στον τομέα των κοινωνικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.27 **επικροτεί** τη δέσμευση που αναλαμβάνεται όσον αφορά την κατάρτιση ειδικής ανακοίνωσης με θέμα τις κοινωνικές υπηρεσίες και τις υπηρεσίες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης έως το τέλος του 2005, με στόχο να προσδιοριστούν τα ειδικά χαρακτηριστικά καθώς και τα απαραίτητα μέτρα εκσυγχρονισμού και να υπερνικηθεί η υφιστάμενη ανασφάλεια δικαίου. Ελλείψει σαφούς νομοθεσίας, οι κοινωνικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης υπόκεινται όλο και περισσότερο στους κανόνες του ανταγωνισμού εις βάρος της ιδιαίτερης αποστολής τους. Ταυτόχρονα, η κινητικότητα των προσώπων στην Ένωση καθιστά αναγκαία τη μετάβαση προς την καθιέρωση δικαιώματος πρόσβασης στις κοινωνικές υπηρεσίες και στην περίθαλψη σε όλη την επικράτεια της ΕΕ. Πρέπει επομένως να αξιολογηθούν οι ιδιαιτερότητες του εν λόγω τομέα, να επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με τους ορισμούς, να διευθετηθούν οι υβριδικές καταστάσεις και να συνεκτιμηθεί ορθά η ιδιαιτερότητα των ενδιαφερόμενων φορέων.

1.28 **τονίζει** ότι η Επιτροπή, κατά τη διαμόρφωση των προτάσεών της, οφείλει να αναπτύξει ένα αποτελεσματικό επίπεδο συνεργασίας με τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές και με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι κοινωνικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, στην πλειονότητα των χωρών της ΕΕ, βασίζονται στην αλληλεγγύη και τη συλλογική χρηματοδότηση.

Οι τομεακές οδηγίες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.29 **σημειώνει** ότι το Λευκό Βιβλίο προβλέπει την αξιολόγηση του αντικτύπου των τομεακών οδηγιών σε μία έκθεση εντός του 2005 και την επιδίωξη μεγαλύτερης οριζόντιας συνοχής ενόψει της αναθεώρησής τους το 2006. Οι ευρωπαϊκές εμβέλειας Υπηρεσίες Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος υπόκεινται στις τομεακές οδηγίες της εσωτερικής αγοράς: τηλεπικοινωνίες, ταχυδρομικές υπηρεσίες, ηλεκτρική ενέργεια, φυσικό αέριο, αεροπορικές, σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές. Οι οδηγίες αυτές συνδυάζουν τις υποχρεώσεις ως προς τον ανταγωνισμό με τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας. Ο αντίκτυπός τους πρέπει να αξιολογείται περιοδικά ούτως ώστε να καθίσταται εφικτή η αναθεώρησή τους. Οι αναθεωρήσεις απαιτείται να συμπληρώνουν τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, να μεγιστοποιούν την οριζόντια συνοχή μεταξύ των διαφόρων υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας και να βελτιώνουν τις κανονιστικές ρυθμίσεις. Όσον αφορά ορισμένες

άλλες Υπηρεσίες Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος, όπως η ύδρευση και η υδροδότηση, η επεξεργασία των αποβλήτων, οι αστικές συγκοινωνίες, η δημόσια τηλεόραση, η συζήτηση συνεχίζεται σχετικά με το εάν και κατά πόσο θα έπρεπε να επιπίπτουν σε ένα κοινοτικό πλαίσιο και, εάν ναι, ποια είναι εν προκειμένω η ενδεδειγμένη νομική βάση (περιβάλλον, πολιτιστική ποικιλομορφία, ελευθερία ενημέρωσης...).

Οι ΥΚΩ στον τομέα του εμπορίου και της διεθνούς συνεργασίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.30 **εκλαμβάνει ως θετικό** το γεγονός ότι το Λευκό Βιβλίο θέτει επί τάπητος και το ζήτημα της συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες προκειμένου να επικουρηθούν για τη δημιουργία ΥΚΩ υψηλής ποιότητας. Η διασφάλιση της πρόσβασης σε θεμελιώδεις υπηρεσίες αποτελεί ουσιώδες μέσο για την παροχή αναπτυξιακής βοήθειας. Δυστυχώς, δεν υφίστανται ούτε κοινές αρχές για τις ΥΚΩ σε διεθνή κλίμακα ούτε δίκαια συστήματα χρηματοδότησης. Προκειμένου να συνεισφέρει στην ανάπτυξη των ΥΚΩ στις αναπτυσσόμενες χώρες, η ΕΕ οφείλει να διαμορφώσει μια πολιτική περιφερειακής συνεργασίας η οποία θα επιτρέπει την ανάπτυξη δημόσιων αγαθών σε παγκόσμια κλίμακα μέσω της δημιουργίας ενός στέρεου κανονιστικού και θεσμικού πλαισίου για την προώθηση των επενδύσεων σε βασικές ΥΚΩ.

1.31 **κρίνει** ωστόσο ότι απαιτείται εις βάθος δημόσιος διάλογος προκειμένου να διασαφηνιστούν οι επιλογές ως προς τις ΥΚΩ στις διεθνείς διαπραγματεύσεις σχετικά με το εμπόριο των υπηρεσιών. Η θέση της ΕΕ, εμπνευσμένη από την εφαρμογή της αρχής της συνοχής μεταξύ του εσωτερικού κανονιστικού πλαισίου και του πλαισίου των διεθνών εμπορικών συμφωνιών, είχε μέχρι τώρα ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό των βασικών ΥΚΩ που λαμβάνουν δημόσια χρηματοδότηση (υγεία, παιδεία, πολιτισμός) και την επιβολή πολλών περιορισμών στους τομείς που η ΕΕ επέλεξε να φιλελευθεροποιήσει χωρίς την παροχή των απαιτούμενων εγγυήσεων.

2. Συστάσεις για τις μελλοντικές εξελίξεις

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

2.1 **εκτιμά** ότι από νομοθετικής άποψης, παρότι το Λευκό Βιβλίο προβλέπει ένα εντατικό πρόγραμμα εργασίας για τα επόμενα δύο χρόνια και παρά το γεγονός ότι λαμβάνονται υπόψη σε μεγάλο βαθμό οι ανησυχίες και τα αιτήματα των τοπικών αρχών, η Επιτροπή δεν διευκρινίζει επαρκώς τις μελλοντικές νομοθετικές πράξεις και τις τροποποιήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας στον τομέα της εσωτερικής αγοράς και του ανταγωνισμού.

2.2 **σημειώνει** τη δέσμευση της Επιτροπής να υποβάλει έως τον Ιούλιο του 2005 τις προτάσεις που απαιτούνται για να προσδοθεί ασφάλεια στις προϋποθέσεις χρηματοδότησης των ΥΚΩ κατ' εφαρμογήν της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση Altmark Trans.

2.3 **Ζητεί** από την Επιτροπή να εξακολουθήσει να επιζητεί τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων φορέων για το εκάστοτε θέμα, όπως στο θέμα του ανταγωνισμού επί του οποίου για πρώτη φορά ξεκίνησαν «ανεπίσημες» διαβουλεύσεις οι οποίες επέτρεψαν στην Επιτροπή των Περιφερειών να εκθέσει τις απόψεις των τοπικών και περιφερειακών αρχών σχετικά με θέματα που τις ενδιαφέρουν άμεσα (βλ. γνωμοδότηση CdR 155/2004-fin που υιοθετήθηκε ομόφωνα κατά τη σύνοδο ολομέλειας της 29^{ης} Σεπτεμβρίου).

2.4 **τονίζει εκ νέου** ότι η κοινοτική νομοθεσία πρέπει να καταρτίζεται με απόλυτο σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας, διασφαλίζοντας την ελευθερία επιλογής των τοπικών αρχών επί των μορφών οργάνωσής τους και σχετικά με την άσκηση των προνομίων τους, σύμφωνα με όσα προβλέπει η εκάστοτε εθνική νομοθεσία.

2.5 **υπογραμμίζει** ότι η υποχρέωση που απορρέει από τον σεβασμό αυτών των αρχών δεν επιτρέπει να τίθενται υπό αμφισβήτηση οι επιλογές των τοπικών αρχών όσον αφορά τους τρόπους παρέμβασης που επιλέγουν προκειμένου να επιτελέσουν το έργο τους για τη διασφάλιση πρόσβασης σε υπηρεσίες για κάθε πολίτη τόσο στα αστικά κέντρα, όσο και στις αγροτικές και τις πιο αραιοκατοικημένες περιοχές.

2.6 **κρίνει** ότι προκειμένου να ληφθούν συγκεκριμένα λειτουργικά μέτρα απαιτείται η ολοκλήρωση εντός των προκαθορισμένων προθεσμιών του δεσμευτικού προγράμματος εργασίας που ανακοινώθηκε για τα δύο επόμενα χρόνια (εκθέσεις, αποφάσεις,

προτάσεις νομοθετικών πράξεων, μελέτες, ανακοινώσεις), δεδομένης της επείγουσας ανάγκης να καταστούν ασφαλείς οι συνθήκες χρηματοδότησης των ΥΚΩ.

2.7 **χαιρετίζει** τη δέσμευση της Επιτροπής να επανεξετάσει τις διαδικασίες αξιολόγησης της ελευθέρωσης εντός του 2005, με γνώμονα τις απόψεις όλων των ενδιαφερόμενων φορέων, καθώς και τον κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο.

2.8 **συμφωνεί** ότι η δράση της Επιτροπής πρέπει να οδηγήσει στη διασφάλιση της ελευθερίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών να επιλέγουν τον τρόπο διαχείρισης των υπηρεσιών που θεωρούν πιο ενδεδειγμένο, αποκλείοντας νομοθετικές πρωτοβουλίες υποχρεωτικού χαρακτήρα εκ μέρους της ΕΕ οι οποίες ενδέχεται να περιορίσουν αυτή την ελευθερία. Πρέπει να συγκροτηθεί ένα σύστημα το οποίο θα εξασφαλίζει την ποιότητα και τη συγκρισιμότητα των εθνικών δεδομένων. Η τρέχουσα αξιολόγηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος που αποτελούν αντικείμενο των τομεακών οδηγιών χρήζει βελτίωσης, ενώ στην περίπτωση των Υπηρεσιών Γενικού Οικονομικού Ενδιαφέροντος που δεν διέπονται από τομεακές οδηγίες απαιτείται να καθοριστούν υποχρεώσεις αξιολόγησης βάσει μεθόδου που θα στηρίζεται στις αρχές της αυτονομίας, της πολυφωνίας και της ποιότητας. Σε κάθε περίπτωση δεν πρέπει να συνεχιστεί η πορεία προς τις φιλελευθεροποιήσεις χωρίς προσεκτική και συνεχή αξιολόγηση του αντικτύπου τους από οικονομικής, κοινωνικής, εδαφικής και περιβαλλοντικής πλευράς.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης στον τομέα της δια βίου μάθησης»

(2005/C 164/07)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης στον τομέα της δια βίου μάθησης (COM(2004)474 τελικό — 2004/0153 (COD)),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2004, να ζητήσει τη γνωμοδότησή της για το θέμα αυτό, βάσει της παραγράφου 1 του άρθρου 265 και του άρθρου 149 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προέδρου της, της 5ης Απριλίου 2004, να αναθέσει στην επιτροπή «Πολιτισμός και παιδεία» την κατάρτιση σχετικής γνωμοδότησης,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησής της (CdR 258/2004 rev. 2) που υιοθετήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2004 από την επιτροπή «Πολιτισμός και παιδεία» (εισηγήτρια: η κ.Christina Tallberg, μέλος του Νομαρχιακού Συμβουλίου της Στοκχόλμης (SE-PES),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής για τα νέα προγράμματα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά το 2006. (COM(2004) 156),

την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος-προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013» (COM(2004) 101)

υιοθέτησε ομόφωνα, κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειας της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23^{ης} Φεβρουαρίου) την ακόλουθη γνωμοδότηση.

Ιστορικό

Η Επιτροπή εκπόνησε πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης στον τομέα της δια βίου μάθησης το οποίο περιλαμβάνει μια σειρά τομεακών /ειδικών προγραμμάτων. Το ολοκληρωμένο πρόγραμμα βασίζεται στα τρέχοντα προγράμματα Socrates και Leonardo da Vinci, στο πρόγραμμα eLearning, στην πρωτοβουλία Europass καθώς και στις διάφορες δράσεις που χρηματοδοτούνται μέσω του κοινοτικού προγράμματος δράσης.

Η πρόταση εστιάζεται σε θέματα σημαντικά για το περιφερειακό και τοπικό πολιτικό επίπεδο, δηλαδή για τη βάση και, συνεπώς, παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για την Επιτροπή των Περιφερειών. Ωστόσο, η πρόταση της Επιτροπής αφορά σχεδόν αποκλειστικά το ευρωπαϊκό και το εθνικό επίπεδο. Το κείμενο ελάχιστα αναφέρεται στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και στη σημασία του για την προώθηση της ανάπτυξης και της υλοποίησης αυτού του προγράμματος στην Ευρώπη.

Σύμφωνα με την Eurostat, το 19,6 % κατά μέσο όρο των νέων ηλικίας από 18 έως 24 ετών στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν περιλαμβάνονται στα στοιχεία που αφορούν τη συνεχή κατάρτιση (2001) και κάθε χρόνο το 20-30 % των αποφοίτων δεν συνεχίζουν την εκπαίδευσή τους, είτε προς επαγγελματική είτε προς γενική κατεύθυνση.

Οι Υπουργοί Παιδείας των κρατών μελών και οι ομόλογοί τους σε 14 άλλες ευρωπαϊκές χώρες ανέφεραν στη δήλωση της Μπολώνιας (στις 19 Ιουνίου 1999) ότι έπρεπε να ληφθούν μέτρα ώστε ο τομέας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη να παρουσιάζει ενδιαφέρον στον κόσμο που να αντιστοιχεί στις μεγάλες πολιτιστικές και κοινωνικές κατακτήσεις της Ευρώπης.

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβώνας (τον Μάιο του 2001), το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Φέιρα κάλεσε τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να θεσπίσουν ομοιόμορφα στρατηγικά και πρακτικά μέτρα για την προώθηση της δια βίου μάθησης για όλους τους ανθρώπους.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή ενέκρινε το «Υπόμνημα για τη δια βίου μάθηση» προκειμένου να δοθεί το έναυσμα για συζήτηση σε ολόκληρη την Ευρώπη όσον αφορά μία γενική στρατηγική για την υλοποίηση της δια βίου μάθησης σε προσωπικό και θεσμικό επίπεδο καθώς και σε όλα τα πεδία της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής. Ο τρόπος θεώρησης της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης συνεπάγεται την επικέντρωση του ενδιαφέροντος στην προσωπική μάθηση.

Κατά τη συνεδρίαση τους στην Πράγα (στις 19 Μαΐου 2001), οι αρμόδιοι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ευρωπαίοι υπουργοί τόνισαν, μεταξύ άλλων, τη σημασία που έχει να καταστεί η ευρωπαϊκή τριτοβάθμια εκπαίδευση πιο ενδιαφέρουσα για τους σπουδαστές τόσο από την Ευρώπη όσο και από άλλα μέρη του κόσμου.

Κατά τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Στοκχόλμης (τον Μάρτιο του 2001), καθορίστηκαν οι στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν από τα ευρωπαϊκά συστήματα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης. Το Συμβούλιο όρισε ότι η πρόσβαση στην καθοδήγηση, η εξασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών, ο ρόλος της καθοδήγησης για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων και η καθοδήγηση για τη διευκόλυνση της κινητικότητας όσον αφορά τις σπουδές και την εξεύρεση εργασίας στην Ευρώπη θα έπρεπε να αποτελούν αναπτυξιακούς τομείς προτεραιότητας για την υλοποίηση του προγράμματος «Εκπαίδευση 2010». Το Συμβούλιο της Βαρκελώνης (2002) θέσπισε πρόγραμμα εργασίας για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Το Λευκό Βιβλίο «Νέες ενέργειες για τη νεολαία της Ευρώπης» πραγματεύεται την ανάγκη των νέων για ένα ευέλικτο σύστημα καθοδήγησης και παροχής συμβουλών που να υποστηρίζει τη συνεχή πρόσβαση στη δια βίου μάθηση.

Η πρόταση αποτελεί συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ((COM(2001) 385 τελικό)).

Το έτος 2002 η Επιτροπή αποφάσισε να υλοποιηθεί ο ευρωπαϊκός χώρος της δια βίου μάθησης. Ένα από τα πρακτικά αποτελέσματα που επέτυχε η Επιτροπή από κοινού με την Επιτροπή των Περιφερειών ήταν το δίκτυο των περιφερειών για τη δια βίου μάθηση, R3L. Το σχέδιο συγκεντρώνει 120 περιφέρειες σε 17 δίκτυα με στόχο την ανάπτυξη ολοκληρωμένων στρατηγικών δια βίου μάθησης.

Στην ανακοίνωση της σχετικά με το πρόγραμμα εκπαίδευσης της ΕΕ μετά το 2006, η Επιτροπή αναλύει τα σχέδια της για νέα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια ενός νέου ολοκληρωμένου προγράμματος διακρατικής κινητικότητας και συνεργασίας για τη δια βίου μάθηση στα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις χώρες ΕΟΧ/ΕΖΕΣ και τις υποψήφιες χώρες, που καλύπτει τόσο την γενική όσο και την επαγγελματική κατάρτιση.

Η κοινή ειδική έκθεση του Συμβουλίου και της Επιτροπής «Εκπαίδευση 2010» πραγματεύεται τις επιτακτικές αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν για τη στρατηγική της Λισσαβώνας και επισημαίνει τρεις τομείς προτεραιότητας: την επικέντρωση των μεταρρυθμίσεων και των επενδύσεων στους βασικούς τομείς της κοινωνίας της γνώσης, της υλοποίησης της δια βίου μάθησης και της οικοδόμησης μιας Ευρώπης της εκπαίδευσης. Το 2006 αναμένεται μία νέα ειδική έκθεση.

Το Νοέμβριο 2004 ο κ. Wim Kok, πρόεδρος της ομάδας «High-level» για την ενδιάμεση αξιολόγηση παρέδωσε την έκθεση του σχετικά με τα επιτευχθέντα αποτελέσματα της στρατηγικής της Λισσαβώνας. Σε ένα από τα πορίσματα αναφέρεται ότι ο ρυθμός της προόδου είναι ιδιαίτερος βραδύς προκειμένου να επιτευχθούν οι προκαθορισθέντες στόχοι. Η παρούσα πρόταση για ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης σχετικά με τη δια βίου μάθηση πρέπει να εξετασθεί και μέσα από το εν λόγω πλαίσιο. Το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο διαθέτουν μεγάλες δυνατότητες για να συμβάλουν δραστήρια ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι στον τομέα της μάθησης.

Η Επιτροπή των Περιφερειών έχει επανειλημμένως τονίσει τη σημασία της παγίωσης των δράσεων για τη δια βίου μάθηση σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Έχοντας υπόψη τη σημασία του θέματος για την οργάνωση της κοινωνίας σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, η Επιτροπή των Περιφερειών επιθυμεί να συμμετάσχει ενεργά στην ανάπτυξη και την υλοποίηση της δράσης για τη δια βίου μάθηση.

Περιεχόμενο της πρότασης

Το ολοκληρωμένο πρόγραμμα

Οι νέοι κανόνες περιλαμβάνουν ένα νέο συνολικό πρόγραμμα εκπαίδευσης. Κινητικότητα, σχέδια συνεργασίας και δημιουργία δικτύων για τη δια βίου μάθηση. Το πρόγραμμα αυτό αφορά τα εξής:

1. Τομεακά προγράμματα:

- το πρόγραμμα **Comenius**, για γενικές εκπαιδευτικές δραστηριότητες που αφορούν τα σχολεία έως και το δεύτερο κύκλο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης·
 - το πρόγραμμα **Erasmus**, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και την προχωρημένη επαγγελματική εκπαίδευση στις ανώτερες σχολές·
 - **Leonardo da Vinci**, για όλες τις άλλες πτυχές της επαγγελματικής κατάρτισης, και
 - **Grundtvig**, για την εκπαίδευση των ενηλίκων.
2. Ένα γενικό/εγκάρσιο πρόγραμμα περιλαμβάνει τις εξής 4 βασικές δραστηριότητες:
- Συνεργασία πολιτικής για θέματα δια βίου μάθησης στην Κοινότητα·
 - Ιδιαίτερη συνεκτίμηση της διδασκαλίας γλωσσών.
 - Δραστηριότητες στον τομέα της τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών θα αναλαμβάνονται όταν οι δραστηριότητες αυτές δεν προβλέπονται από τα ειδικά προγράμματα.
 - Δραστηριότητες διάδοσης που πρέπει να επεκταθούν.

3. Το πρόγραμμα **Jean Monnet** που υποστηρίζει τις δραστηριότητες οι οποίες αφορούν την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και τα ευρωπαϊκά όργανα και συμπράξεις στον τομέα της εκπαίδευσης.

Επίπεδα φιλοδοξιών

Ολόκληρη η δέσμη προγραμμάτων για τη δια βίου μάθηση και την επαγγελματική κατάρτιση υπολογίζεται ότι θα κοστίσει σχεδόν 13 620 δισεκατομμύρια ευρώ για μία επταετία. Ο προϋπολογισμός κατανέμεται σε **4 βασικούς στόχους** που εντάσσονται τώρα στο σχέδιο προϋπολογισμού 2007-2013.

Ο γενικός στόχος είναι να συμβάλει η δια βίου μάθηση ώστε να εξελιχθεί η Κοινότητα σε μία εξέχουσα κοινωνία της γνώσης. Οι τρεις επιμέρους στόχοι είναι η εξής:

- να συμμετέχουν ένας στους είκοσι μαθητές στις δράσεις Comenius στο διάστημα 2007-2013·
- να υπάρχουν 3 εκατομμύρια φοιτητές Erasmus έως το 2011·
- να δημιουργηθούν 150 000 περιόδοι άσκησης Leonardo έως το 2013·
- να συμμετέχουν ετησίως ενώ στις διακρατικές δραστηριότητες του προγράμματος Grundtvig 25 000 άτομα μέχρι το 2013.

Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

1. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί συντονισμού των προγραμμάτων εκπαίδευσης της ΕΕ στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου προγράμματος στον τομέα της δια βίου μάθησης. Η Επιτροπή των Περιφερειών το θεωρεί ως μία πολύ σημαντική συμβολή στις προσπάθειες για την κινητοποίηση όλων των ενδιαφερομένων παραγόντων προκειμένου να επισπευτούν οι αλλαγές στα πλαίσια του συστήματος στοιχειώδους εκπαίδευσης και επιμόρφωσης, και να ικανοποιηθούν οι ανάγκες στη νέα οικονομία της γνώσης καθώς και οι φιλοδοξίες της Κοινότητας όσον αφορά τη συμμετοχή των ανθρώπων και την ευθύνη στην κοινωνία.

2. Η Επιτροπή των Περιφερειών έχει τονίσει παλαιότερα τη σημασία της στρατηγικής για τη δια βίου μάθηση, είναι δε επιτακτικά αναγκαίο να ληφθούν δραστικά μέτρα ώστε οι ενέργειες που έχουν σχέση με το ολοκληρωμένο πρόγραμμα να δώσουν ουσιαστικά αποτελέσματα και να έχουν σημαντική συμβολή στη δημοκρατία και στην ευημερία.
- 2α. Επ' ευκαιρία της 10^{ης} επετείου από της ιδρύσεως της ΕΤΠ, στις 17 και 18 Νοεμβρίου 2004 πραγματοποιήθηκε συζήτηση για τη νεολαία. Εκπρόσωποι της τόνισαν ότι αποτελεί σημαντικό στόχο η παροχή δυνατότητας σε κάθε μαθητή να συμμετέχει σε πρόγραμμα ανταλλαγής — για να γνωρίσει και άλλες κουλτούρες, γλώσσες και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Η ΕΤΠ φρονεί ότι οι προτεινόμενοι στόχοι σε όγκο αποτελούν βήμα προόδου και συμπίπτουν με τους μακροπρόθεσμους στόχους που περιέγραψαν οι εκπρόσωποι της νεολαίας.
3. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβόνας επισήμανε ότι η στοιχειώδης εκπαίδευση και η επαγγελματική κατάρτιση αποτελούν βασικό εργαλείο για να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να αντεπεξέλθει στην πρόκληση αυτή και να διασφαλίσει ότι η κοινωνία της γνώσης θα περιλαμβάνει τους πάντες. Από την άποψη αυτή, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αξιοποιήσει πλήρως τις δυνατότητες της. Στα πλαίσια των εκπαιδευτικών δράσεων, θα πρέπει να τονωθούν διάφορες μορφές απόκτησης και ανάπτυξης γνώσεων για να υποστηριχθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι με επιτυχημένο τρόπο.

Το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο μπορεί να διαδραματίσει βασικό ρόλο

4. Σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση οι τοπικές και περιφερειακές αρχές έχουν βασικά καθήκοντα στους τομείς που αναφέρονται στο παρόν έγγραφο.
5. Σε πολλές χώρες το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο έχει την ευθύνη της γενικής εκπαίδευσης, της επαγγελματικής κατάρτισης και της εκπαίδευσης ενηλίκων. Σε αυτό το επίπεδο λαμβάνονται οι αποφάσεις και υλοποιούνται. Το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο αποτελεί επίσης στοιχείο της κοινωνικής εταιρικής σχέσης που συντονίζει την τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη και μεγέθυνση. Συνεπώς, η ανάπτυξη δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού είναι προς όφελός του.
6. Λειτουργεί επίσης ως κοινωνική υπηρεσία υπεύθυνη για την ευημερία των πολιτών, των παιδιών, των ενηλίκων ή των ηλικιωμένων. Ένα άλλο καθήκον του είναι ότι διασφαλίζει ότι οι πιο ευάλωτες ομάδες μπορούν να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της κοινωνίας, ιδίως τα άτομα με σωματικές ή/και διανοητικές αναπηρίες. Είναι επίσης εργοδότης και με την ιδιότητά του αυτή έχει άμεσο όφελος από την ανάπτυξη των δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού του.
7. Οι τοπικές και περιφερειακές εργασίες επί ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών θεμάτων εμπεριέχουν ένα σημαντικό στοιχείο δημοκρατίας · τη δυνατότητα συμμετοχής, ανάπτυξης και υπεράσπισης των δημοκρατικών αξιών.
8. Μπορεί επίσης να διαπιστωθεί ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές κατέχουν μοναδική θέση όσον αφορά τη σύνταξη εποικοδομητικών εταιρικών σχέσεων με τους κοινωνικούς εταίρους

και τα ιδρύματα επιμόρφωσης και στοιχειώδους εκπαίδευσης για την προσαρμογή της προσφοράς στοιχειώδους εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης στις συγκεκριμένες τοπικές και ανάγκες και απαιτήσεις.

9. Τα διάφορα περιφερειακά και τοπικά σχέδια συνεργασίας διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο τόνωσης της ανάπτυξης και της μεγέθυνσης.
10. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα παρέχουν στην ΕΕ τη δυνατότητα να προσεγγίζει άμεσα τους πολίτες της. Καμία άλλη δραστηριότητα της ΕΕ δεν επηρεάζει τόσα πολλά άτομα κάθε χρόνο. Τα προγράμματα ενισχύουν επίσης τον εκσυγχρονισμό των εκπαιδευτικών συστημάτων και βοηθούν τα άτομα να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους. Έχοντας υπόψη τις αρμοδιότητες των τοπικών και περιφερειακών αρχών, οι περιφερειακοί παράγοντες πρέπει να αποτελούν μια σημαντική ομάδα — στόχο των δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με την εφαρμογή προγραμμάτων στον τομέα της εκπαίδευσης.
11. Ένα εξαιρετικό παράδειγμα διάδοσης και ανάπτυξης της δια βίου μάθησης στην Ευρώπη είναι τα περιφερειακά δίκτυα δια βίου μάθησης (R3L) που δημιουργήθηκαν από την Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών. Η Επιτροπή των Περιφερειών επικροτεί διάφορες παρόμοιες προσπάθειες με στόχο τη συνεργασία στον τομέα της περιφερειακής ανάπτυξης. Οι προσπάθειες αυτές μπορούν σύντομα να συμβάλουν σταθερά και ενεργά στην τόνωση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης σε επίπεδο λαϊκής βάσης.
12. Το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο στην Ευρώπη πρέπει να συμμετέχει σε πρώιμο στάδιο στην εφαρμογή των προγραμμάτων στον τομέα της εκπαίδευσης. Δεν πρέπει ποτέ να περιοριστεί στον ρόλο ενός παθητικού αποδέκτη των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων κατά τη λήξη του προγράμματος.
- Η επιτυχία της στρατηγικής για τη δια βίου μάθηση στο ολοκληρωμένο πρόγραμμα*
13. Η δια βίου μάθηση βασίζεται στην ιδέα ότι πρέπει να δίνεται έμφαση στη μάθηση παρά στη διδασκαλία και στην ανάπτυξη γνώσεων και δεξιοτήτων παρά στο επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα.
14. Η στρατηγική εκτείνεται από την προσχολική εκπαίδευση έως την εκπαίδευση ενηλίκων, καλύπτοντας διάφορες μορφές μάθησης και εκπαίδευσης. Είναι αναγκαίο αυτή η εγκάρσια αρχή να εμποτίσει πραγματικά το προτεινόμενο ολοκληρωμένο πρόγραμμα και τα τομεακά προγράμματα.
15. Η ανάπτυξη γνώσεων για την ποικιλομορφία των ευρωπαϊκών πολιτισμών και την αξία τους πρέπει να αποτελεί αντικείμενο όλων των ειδικών προγραμμάτων και όχι μόνο του Comenius.
16. Η σημασία μιας βιώσιμης ανάπτυξης, από οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική άποψη, αποτελεί θέμα με μια προοπτική δια βίου μάθησης που πρέπει να ληφθεί υπόψη στους κοινούς στόχους.

17. Συνεπώς, από το υπόμνημα της Επιτροπής προκύπτει επίσης ότι τα συστήματα εκπαίδευσης και οι πρακτικές εκμάθησης ενσωματώνονται σε μια προοπτική δια βίου μάθησης. Η Επιτροπή έχει τονίσει στο παρελθόν ότι το ολοκληρωμένο πρόγραμμα που θεσπίζεται πρέπει να καλύπτει τόσο τη θεωρητική εκπαίδευση όσο και την επαγγελματική κατάρτιση. Η Επιτροπή των Περιφερειών σύμφωνοι σχετικά. Μέχρι σήμερα αποτελούσε μειονέκτημα το ότι λ.χ. τα υφιστάμενα προγράμματα Socrates και Leonardo διέπονταν από διαφορετικά νομικά πλαίσια και, συνεπώς, από διαφορετικές διαδικασίες.
18. Το γεγονός ότι η βασική επαγγελματική κατάρτιση εμπίπτει στα πλαίσια του προγράμματος Leonardo και η μεταδευτεροβάθμια επαγγελματική κατάρτιση εντάσσεται στο πρόγραμμα Erasmus καθιστά σαφέστερη την απαίτηση να υπάρχουν καλές δυνατότητες διασυνორιακών σχεδίων.
19. Η Επιτροπή των Περιφερειών επισημαίνει ότι είναι αναγκαίο να καταστεί πλήρως δυνατή η συνέργια μεταξύ των διαφόρων τομεακών προγραμμάτων. Πρέπει να προβλεφθούν και να διευκολυνθούν τόσο «οριζόντια» όσο και «κάθετα» σχέδια σε ένα πρόγραμμα δια βίου μάθησης. Διαπιστώνουμε ότι η προτεινόμενη διάρθρωση παρέχει παρόμοιες δυνατότητες γενικής τομεακής συνεργασίας
20. Ωστόσο, η Επιτροπή των Περιφερειών κρίνει ότι πρέπει να καταβληθούν σαφείς προσπάθειες — όχι να υπάρχουν μόνο δυνατότητες — αυξημένης συνεργασίας μεταξύ των διάφορων κοινοτικών προγραμμάτων. Αυτό εντάσσεται στα πλαίσια της προοπτικής που παρέχει η ευρωπαϊκή στρατηγική για τη δια βίου μάθηση.
- Η συνεκτίμηση των σημερινών απαιτήσεων για δεξιότητες*
21. Η επαγγελματική κατάρτιση εξελίσσεται διαχρονικά με ραγδαίο ρυθμό. Σε μία επαγγελματική κατάρτιση με προοπτική δια βίου μάθησης, έννοιες όπως η γνώση και η κατάρτιση αποτελούν σημαντικά στοιχεία · τίθενται δε στην καθημερινή εργασία όλο και υψηλότερες απαιτήσεις, για παράδειγμα από άποψη γλωσσικών γνώσεων.
22. Κοινωνικές ικανότητες όπως η υπευθυνότητα, η ικανότητα συνεργασίας, οι καλές συναδελφικές σχέσεις και σχέσεις μεταξύ των ενηλίκων, η δημιουργικότητα, η ικανότητα συνολικής θεώρησης και η ποιοτική συνείδηση αποτελούν επίσης παράγοντες που έχουν σημασία για την επαγγελματική κατάρτιση. Το επαγγελματικό πνεύμα, η ενεργός συμμετοχή στα κοινά, η ισότητα και η καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας αποτελούν περαιτέρω παραδείγματα γενικών χαρακτηριστικών που αποτελούν πολύ σημαντικό μέρος της επαγγελματικής κατάρτισης. Τα περισσότερα από τα στοιχεία αυτά συμπεριλαμβάνονται στους ειδικούς στόχους του ολοκληρωμένου προγράμματος, το οποίο η Επιτροπή των Περιφερειών επικροτεί.
23. Η γενική επαγγελματική κατάρτιση θα πρέπει με τη σειρά της να είναι, σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό, ανοιχτή στην εργασιακή ζωή και στη μελλοντική επαγγελματική δραστηριότητα, για παράδειγμα μέσω συνεργασίας με επιχειρήσεις, εργασίες στα πλαίσια σχεδίων, της δυνατότητας χρησιμοποίησης εκπροσώπων της εργασιακής ζωής στη διδασκαλία κτλ.
24. Η Επιτροπή των Περιφερειών κρίνει ότι το πρόγραμμα θα τονώσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση με αξιολογικό τρόπο. Αυτό αποτελεί μία πολύ σημαντική προϋπόθεση για την περιφερειακή ανάπτυξη.
25. Η ανάπτυξη εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις αυτές δεν έχουν σε πολλές περιπτώσεις ανώτερη εκπαίδευση. Οι εκπαιδευτικές παραδόσεις διαφέρουν εν προκειμένω. Για το λόγο αυτό, είναι επίσης σημαντικό να υποστηριχθεί η ανάπτυξη ενός προγράμματος προς όφελος των εργαζομένων που έχουν ανάγκη κατάρτισης σε επίπεδο στοιχειώδους εκπαίδευσης ή σε επίπεδο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι επιτακτικά αναγκαίο να αναπτυχθούν τόσο η εκπαίδευση όσο και οι δυνατότητες απόκτησης γνώσεων με τρόπο ώστε να επηρεάζουν τις δραστηριότητες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
26. Είναι επίσης σημαντικό να καταστεί σαφές πώς θα μπορέσει το πρόγραμμα να επιτύχει με ευέλικτο τρόπο τους πολιτικούς στόχους και να ικανοποιήσει τις ανάγκες που θα μπορούσαν να προκύψουν στη διάρκεια του προγράμματος.
27. Η Επιτροπή των Περιφερειών θα ήθελε επίσης να τονίσει την ανάγκη μιας συνεχούς διαδικασίας κατανομής των μέσων στα διάφορα προγράμματα σε συνάρτηση με τον προϋπολογισμό και τους στόχους του ολοκληρωμένου προγράμματος. Αυτό περιλαμβάνει επίσης την ανάπτυξη μεταξύ ειδικών προγραμμάτων και τη δυνατότητα αναδιανομής με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατότητα τόνωσης της ανάπτυξης και ανταλλαγής μαθητών σπουδαστών με μικρότερο εκπαιδευτικό υπόβαθρο.
- Προϋποθέσεις των συμμετεχόντων*
28. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επεσήμανε πρόσφατα ότι τα ανεπαρκή οικονομικά μέσα που έχουν διατεθεί μέχρι σήμερα για τις ανταλλαγές φοιτητών συνέβαλαν ώστε ο μεγαλύτερος αριθμός των φοιτητών αυτών να προέρχεται από εύπορες οικογένειες που είχαν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στα προγράμματα ανταλλαγών. Είναι σημαντικό να εγγυηθούν τα κράτη μέλη ατούς σπουδαστές μια ουσιαστική δυνατότητα τόσο συμμετοχής στα προγράμματα ανταλλαγών καθώς όσο και αξιοποίησης των σχετικών πόρων, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές ανάγκες των ατόωντων.
29. Ένα υψηλής προτεραιότητας θέμα για την Επιτροπή των Περιφερειών — όπου το ολοκληρωμένο πρόγραμμα μέτρων για την δια βίου μάθηση μπορεί να έχει ουσιαστική σημασία — αφορά την κοινωνική ένταξη. Υπάρχει μία ευρεία και ανομοιογενής κατηγορία μαθητών με διαφορετικές ανάγκες υποστήριξης, ανάλογα με τις δυσκολίες μάθησης, τα κοινωνικά προβλήματα και τον κοινωνικό αποκλεισμό, οι οποίοι φτάνουν σε ξένες για αυτούς χώρες και πολιτισμούς. Σήμερα διαπιστώνουμε ότι μία μεγάλη μερίδα νέων με ανεπαρκείς βασικές γνώσεις διακόπτουν ή εγκαταλείπουν το σχολείο. Πρέπει να υπάρχουν δυνατότητες υποστήριξης μιας ανταλλαγής μεθόδων, μιας μεταφοράς γνώσεων και προσπαθειών υποστήριξης της εξέλιξης των νέων αυτών.
30. Πρόκειται για μία προβληματική τόσο σημαντική που πρέπει να εκφράζεται σαφώς στους στόχους του προγράμματος και να καθίσταται δυνατή η αντιμετώπιση της μέσω προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εθνικών προγραμμάτων και προγραμμάτων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Τα «Second Chance Schools» είναι ένα εύγλωττο παράδειγμα ανάλογου ευρωπαϊκού δικτύου που συμβάλλει στην ανταλλαγή μεθόδων, τη μεταφορά γνώσεων και την ανάπτυξη δραστηριοτήτων.

31. Πρέπει να δοθούν πραγματικές δυνατότητες στους σπουδαστές με αναπηρίες και μειονεξίες να συμμετέχουν στις δραστηριότητες του ολοκληρωμένου προγράμματος.
32. Όσον αφορά τη συμμετοχή των ενηλίκων στα προγράμματα ανταλλαγών, και στην περίπτωση αυτή πρέπει να ισχύει η αρχή της ισότιμης συμμετοχής τόσο των ανδρών όσο και των γυναικών. Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή σε εκείνους που εργάζονται ήδη και έχουν ανάγκη νέων γνώσεων.

Ενέργειες όσον αφορά τη γειτονία

33. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει επίσης την ικανοποίησή της για την πρωτοβουλία συμμετοχής γειτονικών τρίτων χωρών. Στο πλαίσιο αυτό είναι φυσικό να επισημανθεί η γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με θέμα «Μία διευρυμένη ευρωπαϊκή γειτονία». Σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο αναπτύχθηκαν επαφές σε πρώιμο στάδιο και κατέστη δυνατό να ανοίξουν νέοι ορίζοντες μέσω της καθιέρωσης επαφών με τις χώρες που προσχώρησαν πρόσφατα στην ΕΕ. Θα ήταν φυσικό να συνεχιστούν αυτές οι εργασίες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και να επεκταθούν και σε νέες χώρες.

Κατανομή ευθυνών

34. Η Επιτροπή των Περιφερειών τονίζει την ανάγκη σαφούς καταμερισμού των αρμοδιοτήτων μεταξύ του κοινοτικού και του εθνικού επιπέδου. Όσο το δυνατόν περισσότερες από τις αρμοδιότητες διαχείρισης πρέπει να ανατεθούν στα κράτη μέλη. Για να είναι επιτυχείς οι μελλοντικές δράσεις, απαιτείται αποκεντρωμένη διάρθρωση. Στη διάρθρωση αυτή, είναι επίσης αναγκαίο να διαδραματίζουν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές ενεργό ρόλο.
35. Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, το Κοινοτικό επίπεδο πρέπει να ασχολείται με θέματα που αφορούν τους στόχους, τη σφαιρική θεώρηση και εποπτεία, τη στρατηγική, την παρατήρηση και την ανάλυση, καθώς και την παρακολούθηση και την αξιολόγηση. Επίσης, τα θέματα εφαρμογής, ο εντοπισμός και η διάδοση σχετικών επιτυχών μορφών αποτελούν επίσης καθήκον που αφορά το Κοινοτικό επίπεδο. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκτιμά ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην υλοποίηση, την παγίωση και τη διάδοση των νέων προγραμμάτων.

36. Πρέπει κατά κανόνα να αποφευχθούν οι μορφές λήψης αποφάσεων που συνεπάγονται τη διαχείριση των θεμάτων σε δύο επίπεδα.

Απόψεις του σχετικά με τα μέρη του ολοκληρωμένου προγράμματος

37. Η Επιτροπή των Περιφερειών κρίνει ότι το προτεινόμενο ολοκληρωμένο πρόγραμμα με τα επίπεδα φιλοδοξιών που έχει, θα επηρεάσει σημαντικά την προώθηση της κινητικότητας των εταιρικών σχέσεων, των σχεδίων και των δικτύων στην Ευρώπη.
38. Τα σχέδια κινητικότητας είναι εξαιρετικά σημαντικά για το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο. Συχνά, τα μικρά σχέδια κινητικότητας που αποφασίζονται σε εθνικό επίπεδο είναι αυτά που έχουν το σημαντικότερο αντίκτυπο και προωθούν την ευρωπαϊκή ιδέα, την ενεργό ενάσκηση των δικαιωμάτων του πολίτη και τα θέματα δημοκρατίας. Είναι σημαντικό να προβλεφθούν στο σχέδιο για άνοιγμα οι δυνατότητες κοινής

συμμετοχής στα σχέδια. Με τον τρόπο αυτόν διευκολύνεται η διάδοση των γνώσεων και η υλοποίηση. Η αμοιβαία μάθηση αποτελεί τη βάση αυτών των εργασιών.

39. Στο πλαίσιο των σχεδίων κινητικότητας, είναι αναγκαίο να καθιερωθούν σε μεγαλύτερο βαθμό μηχανισμοί ετοιμότητας σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο που να στηρίζουν τη συνεχή κινητικότητα ακόμη και μετά τη λήξη του σχεδίου, προκειμένου να διατηρούνται οι διαρθρώσεις και οι επαφές που αναπτύχθηκαν. Τα σχέδια πρέπει να συμβάλουν στην άρση των εμποδίων και στην ενθάρρυνση των συνεχών ανταλλαγών, ούτως ώστε τα σχέδια αυτά να γίνουν μέρος των συνήθων δραστηριοτήτων. Είναι σημαντικό τα εθνικά εκπαιδευτικά χρηματοδοτικά συστήματα να δίνουν επίσης τη δυνατότητα στους φοιτητές να παρακολουθούν μέρος των σπουδών τους σε άλλο κράτος μέλος.
40. Όσον αφορά τα αναπτυξιακά προγράμματα, είναι σημαντικό να αξιοποιηθούν οι γνώσεις που παράγουν, λ.χ. υπό μορφή ομάδων εμπειρογνομώνων και παρόμοιων μέτρων. Τα σχέδια που αξιολογούν διάφορες μορφές μάθησης καθίστανται ιδιαίτερα σημαντικά στο πλαίσιο της στρατηγικής δια βίου μάθησης. Συνεπώς, ο επαναστατικός ρόλος των αναπτυξιακών προγραμμάτων πρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να οδηγήσει σε δυνατότητες αλλαγής ή μεταβολής των στόχων κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

41. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκτιμά ότι τα προτεινόμενα γενικά/εγκάρσια προγράμματα θα έχουν μεγάλη σημασία από άποψη συνεκτικότητας και θα ανταποκρίνονται στις αναλύσεις και θα στηρίζουν την ανάπτυξη πολιτικών. Από τα νέα σχέδια και τα δίκτυα θα τεθούν άλλοι σημαντικοί στόχοι που θα συμβάλουν στη δημιουργία νέων διαδικασιών για την πραγματοποίηση των εκπαιδευτικών αναγκών της ΕΕ. Πρέπει συνεπώς να δημιουργηθεί ένας δεσμός μεταξύ αυτών των δραστηριοτήτων και της Επιτροπής των Περιφερειών δεδομένης της σημασίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών για την εκπαίδευση.
42. Το πρόγραμμα Jean Monnet θα διαδραματίσει στρατηγικό ρόλο στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης στους τομείς της ανώτερης εκπαίδευσης και της έρευνας.

Επικουρική Επιτροπή

43. Η Επιτροπή των Περιφερειών θα ήθελε να τονίσει ότι η λόγω επιτροπή πρέπει να επικουρεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — βάσει του άρθρου 10 της πρότασης — στους εξής τομείς:

- Ανάπτυξη στόχων και πολιτικών
- Συνεχής παρακολούθηση και προώθηση των κοινών στόχων του ολοκληρωμένου προγράμματος
- Παρακολούθηση της ευρωπαϊκής στρατηγικής δια βίου μάθησης ώστε να έχει ουσιαστική επίδραση στα υπόλοιπα ειδικά προγράμματα.

Η επιτροπή αυτή πρέπει να έχει την εποπτική ευθύνη ώστε να μην δημιουργούνται τώρα εμπόδια μεταξύ των επιμέρους προγραμμάτων, αλλά να υπάρχει συνεργασία. Είναι επίσης αναγκαίο να αναπτυχθεί συνεργασία μεταξύ της επιτροπής αυτής και της Επιτροπής των Περιφερειών στο πλαίσιο των μελλοντικών εργασιών.

Ποσοτικοί στόχοι

44. Η Επιτροπή των Περιφερειών τάσσεται υπέρ του προτεινόμενου στόχου για τον τριπλασιασμό των προγραμμάτων κινητικότητας. Πρόκειται για υψηλή φιλοδοξία που μπορεί να ενισχύσει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τη συνοχή. Ωστόσο, η επίτευξη του στόχου αυτού δεν πρέπει να αποβεί εις βάρος των ποιοτικών πτυχών των προγραμμάτων.

Απλούστευση των διοικητικών διαδικασιών

45. Η Επιτροπή των Περιφερειών τάσσεται επίσης υπέρ της απλούστευσης/τυποποίησης της διαχείρισης των δαπανών. Η ΕΤΠ έχει τονίσει παλαιότερα ότι το διοικητικό κόστος σε πολλές περιπτώσεις έχει περιορισμένη επίδραση στην υποβολή των αιτήσεων. Πολλοί ενδιαφερόμενοι δεν υποβάλλουν αιτήσεις λόγω του πολύπλοκου χαρακτήρα των σχετικών διαδικασιών. Η κατευθυντήρια αρχή είναι η αναλογικότητα: οι διοικητικές και λογιστικές απαιτήσεις πρέπει να είναι ανάλογες προς το μέγεθος της επιχορήγησης. Για τα μικρότερα σχέδια ο έλεγχος δεν χρειάζεται να είναι τόσο εκτενής, ούτε να απαιτεί τον ίδιο φόρτο εργασίας με τα μεγαλύτερα σχέδια.

46. Παράλληλα, η ΕΤΠ επισημαίνει ότι οι απαιτήσεις και οι ικανότητες για τη συμμετοχή στο πρόγραμμα ποικίλλουν, πράγμα που μπορεί να έχει αντίκτυπο στο κόστος. Το γεγονός αυτό μπορεί να οφείλεται λ.χ. στην έλλειψη εξοικείωσης με τις σπουδές, σε αναπηρίες, στη δυνατότητα οικονομικής κάλυψης των εξόδων ταξιδιού και διαμονής ή σε διάφορες περιφερειακές συνθήκες.

Ορολογία

47. Η Επιτροπή των Περιφερειών τονίζει επίσης ότι πρέπει να δοθούν σαφείς λειτουργικές ονομασίες στο νέο πρόγραμμα και στα διάφορα επιμέρους προγράμμάτα του ώστε να είναι ξεκάθαρα και κατανοητά ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη ευρωπαϊκή γλώσσα. Οι όροι «ολοκληρωμένο πρόγραμμα» και «γενικά/σε εγκάρσια προγράμματα» ενδέχεται να προκαλέσουν ασάφειες και παρεξηγήσεις.

48. Συνεπώς, πρέπει να καταστεί σαφές ότι το «ολοκληρωμένο πρόγραμμα» αναφέρεται στο σύνολο της πρωτοβουλίας, ενώ τα προγράμματα Comenius, Leonardo, Erasmus και Grundtvig όπως και το Jean Monnet αποτελούν μέρη του συνόλου. Πρέπει επίσης να καταστεί σαφές ότι το γενικό/εγκάρσιο πρόγραμμα έχει έναν στρατηγικό προστατευτικό σκοπό.

Επικουρικότητα και αναλογικότητα

49. Το πρόγραμμα συμπληρώνει τις εθνικές ή περιφερειακές και τοπικές ενέργειες. Η προτεινόμενη νομική βάση παρέχει δυνατότητες συμβολής προς την κατεύθυνση αυτή. Το πρόγραμμα αφορά κυρίως ενέργειες σε τομείς όπου τα κράτη μέλη δεν μπορούν να δράσουν με αποτελεσματικό τρόπο. Η ΕΤΠ εκτιμά ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα αυτό. Δεν επιχειρεί να παρεμφρήσει στη δομή και στο περιεχόμενο των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης αλλά επικεντρώνεται σε τομείς που μπορούν να αποδώσουν ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία. Όσον αφορά την αναλογικότητα, η πρόταση έχει τέτοια μορφή ώστε να μεγιστοποιηθεί η απλούστευση.

Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

1. Το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο θα πρέπει να κινητοποιείται σε πρώιμο στάδιο των δράσεων του ολοκληρωμένου προγράμματος.
2. Οι τοπικοί/περιφερειακοί φορείς πρέπει να αποτελούν σημαντική ομάδα — στόχο στα πλαίσια των νέων δράσεων ευρωπαϊκής ανάπτυξης και ολοκλήρωσης, γενικότερα, και των δράσεων των προγραμμάτων στον τομέα της κατάρτισης, ειδικότερα.
3. Η άτυπη και ανεπίσημη μάθηση πρέπει να διασαφηνιστεί περισσότερο στο έγγραφο.
4. Ένας τρόπος θα ήταν, αφενός, να αποφεύγονται τα μεθοριακά προβλήματα και εμπόδια και, αφετέρου, να επιδιώκεται να δοθεί όσο δυνατόν περισσότερη έμφαση στους κανόνες πρόσβασης στα διάφορα μέρη του ολοκληρωμένου προγράμματος σε ένα κοινό άρθρο (ανάλογο με το άρθρο 4 της πρότασης) και, αντιστοίχως, να περιοριστούν οι γενικοί κανόνες πρόσβασης σε καθένα από τα επιμέρους προγράμματα Comenius, Erasmus, Leonardo da Vinci και Grundtvig.
5. Είναι αναγκαίο αυτό το άνοιγμα να επηρεάσει τον τρόπο διαμόρφωσης του προτεινόμενου χρηματοδοτικού πλαισίου για τα ειδικά σχέδια.
6. Ο συνδυασμός της στοιχειώδους και της ανώτερης εκπαίδευσης, της γενικής και της επαγγελματικής κατάρτισης καθώς και της επίσημης, άτυπης και ανεπίσημης εκπαίδευσης χρειάζεται να ενισχυθεί με συνειδητό τρόπο κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος.
7. Η ευρωπαϊκή στρατηγική για τη δια βίου μάθηση πρέπει να εκφράζεται σαφέστερα στο ολοκληρωμένο πρόγραμμα και τα διάφορα μέρη αυτού.
8. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκτιμά ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην υλοποίηση, την παγίωση και τη διάδοση των νέων προγραμμάτων.
9. Η Επιτροπή των Περιφερειών επιθυμεί να συμμετάσχει δραστηρία στη διαδικασία προώθησης, διάδοσης και συζήτησης των αποτελεσμάτων που προκύπτουν από τις εργασίες όσον αφορά παρόμοια θέματα σε Κοινοτικό επίπεδο.
10. Το γενικό/εγκάρσιο πρόγραμμα έχει στρατηγική σημασία ως συνεκτικός κρίκος για την ανάπτυξη πολιτικών, την ανάπτυξη νέων σχεδίων και τη δημιουργία δικτύων για την ανάλυση και τη συμβολή σε νέους μηχανισμούς όσον αφορά την ικανοποίηση εκπαιδευτικών αναγκών εντός της Κοινότητας. Πρέπει συνεπώς να δημιουργηθεί ένας δεσμός μεταξύ αυτών των δραστηριοτήτων και της Επιτροπής των Περιφερειών δεδομένης της σημασίας των τοπικών και περιφερειακών αρχών για την εκπαίδευση.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του προγράμματος Πολιτισμός 2007 (2007-2013)»

(2005/C 164/08)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση του προγράμματος Πολιτισμός 2007 (2007-2013) (COM(2004)469 τελικό — 2004/0150 (COD))·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότηση της ΕΤΠ σχετικά με το ζήτημα αυτό, βάσει της πρώτης παραγράφου του άρθρου 265 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προέδρου της τής 27ης Ιανουαρίου 2004 να αναθέσει στην επιτροπή «Πολιτισμός και Παιδεία» την επεξεργασία γνωμοδότησης επ' αυτού του θέματος·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το Άρθρο III-280 του Σχεδίου Συνθήκης για την θέσπιση Συντάγματος για την Ευρώπη·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής «*Η ιδιότητα του ευρωπαίου πολίτη στην πράξη: προαγωγή του ευρωπαϊκού πολιτισμού και της πολυμορφίας μέσω των προγραμμάτων για τη νεολαία, τον πολιτισμό, τον οπτικοακουστικό τομέα και τη συμμετοχή των πολιτών*» (COM (2004) 154 τελικό)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής «*Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013*» (COM (2004) 101 τελικό)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της για την πρόταση θέσπισης κοινοτικής δράσης όσον αφορά την εκδήλωση «*Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης*» για το διάστημα 2005 έως 2019 (CdR 393/2003 τελικό) (1)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησης CdR 259/2004 rev.1 που υιοθέτησε η επιτροπή «Πολιτισμός και Παιδεία» στις 7 Δεκεμβρίου 2004, (Εισηγήτρια: η κ. **Rosemary Butler**, εκλεγμένο μέλος της Εθνοσυνέλευσης της Ουαλίας (UK/PES)

υιοθέτησε ομόφωνα κατά την 58^η σύνοδο της ολομέλειάς της της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου) υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ:

Γενικές παρατηρήσεις

1.1 **επιβεβαιώνει** τη σημασία ενός ευρωπαϊκού προγράμματος συνεργασίας στον τομέα του πολιτισμού και πιστεύει ότι, πολιτικά, σήμερα είναι σημαντικότερο από ποτέ, λόγω της αυξανόμενης ανάγκης για προώθηση της κατανόησης και της ανεκτικότητας τόσο στο εσωτερικό της ΕΕ όσο και μεταξύ της ΕΕ και των γειτόνων μας·

1.2 **συμφωνεί** επί της ουσίας με την πρόταση της Επιτροπής και ιδίως με την αναδιάρθρωση του προγράμματος σε τρεις συγκεντρωτικούς στόχους και τρία σκέλη δράσης. Η ΕΤΠ επιδοκιμάζει τη νέα αυτή διάρθρωση, η οποία θα οδηγήσει σε ένα συνεκτικότερο και πιο στοχοθετημένο πρόγραμμα, και εκφράζει την ικανοποίησή της για την κατάργηση της τομεακής προσέγγισης·

1.3 **πιστεύει** ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να προωθήσει διατομεακά σχέδια και **υποστηρίζει** ότι τα κριτήρια επιλογής πρέπει να ευνοούν σχέδια καινοτόμα, τολμηρά ή πιλοτικά, υπό τον όρο ότι η καινοτομία είναι σχετική έννοια που πρέπει να ορίζεται ανάλογα με τις τοπικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες·

1.4 **ελπίζει** ότι η ενσωμάτωση των τριών σκελών δράσης σε ένα πρόγραμμα θα δημιουργήσει συνέργιες μεταξύ των σκελών δράσης και θα αυξήσει τη συνεκτικότητα του προγράμματος. Η ΕΤΠ ζητεί από την επιτροπή διαχείρισης να παρακολουθεί εάν επιτυγχάνονται πράγματι τέτοιες συνέργιες·

1.5 **υποστηρίζει** τους τρεις βασικούς στόχους του προγράμματος, δηλαδή την κινητικότητα των καλλιτεχνών, την κινητικότητα των έργων τέχνης και τον διαπολιτισμικό διάλογο·

1.6 **χαιρετίζει** την διοικητική/οικονομική/νομική απλοποίηση που λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του πολιτιστικού τομέα, όπως απλούστερα έντυπα αιτήσεων, κατ' αποκοπή ποσά για προσδιορισμένες δαπάνες, καλύτερη πληροφόρηση των αιτούντων και περιορισμένος λογιστικός έλεγχος των οργανισμών που λαμβάνουν μικρές επιδοτήσεις. Ωστόσο, η ΕΤΠ εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι οι βελτιώσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται στο ίδιο το νομοθετικό κείμενο αλλά στην αιτιολογική έκθεση. Αισθάνεται επίσης ότι η εν λόγω διαδικασία απλοποίησης πρέπει να προχωρήσει περαιτέρω με μια πιο ευέλικτη προσέγγιση όσον αφορά τη συνεισφορά εις είδος και την ενίσχυση της αναλογικότητας, ώστε οι γραφειοκρατικές απαιτήσεις για τους φορείς προώθησης σχεδίων να είναι ανάλογες του προϋπολογισμού του σχεδίου·

(1) ΕΕ C 121 της 30.4.2004, σελ. 15

1.7 **υπενθυμίζει** ότι οι πολιτιστικοί φορείς μικρού μεγέθους έχουν συνήθως περιορισμένους πόρους, τόσο ανθρώπινους όσο και οικονομικούς, και αντιμετωπίζουν πολύ περισσότερες δυσχέρειες σε σχέση με τους μεγαλύτερους μεγέθους ομολόγους τους στην προετοιμασία αιτήσεων χρηματοδότησης. Για το λόγο αυτό, η ΕΤΠ ζητεί να είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος τα έξοδα προετοιμασίας σχεδίου. Γενικότερα, οι αρχές των κρατών μελών πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο σύστασης ενός μικρού ταμείου κεφαλαίων εκκίνησης με σκοπό την υποστήριξη πολιτιστικών φορέων μικρού μεγέθους στα στάδια της μελέτης σκοπιμότητας και της υποβολής της πρότασης·

1.8 **υποστηρίζει** ότι η πρόταση της Επιτροπής μπορεί να εμποδίζει τη συμμετοχή πολιτιστικών φορέων μικρότερου μεγέθους και σχεδίων μικρής κλίμακας αλλά υψηλής ποιότητας. Πρέπει να δοθούν διαβεβαιώσεις στους πολιτιστικούς φορείς μικρότερου μεγέθους ότι το πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή όλων και να ενθαρρυνθεί ενεργά η συμμετοχή τους·

1.9 **τονίζει** ότι το μεγάλο μέγεθος δεν αποτελεί απαραίτητα εγγύηση υψηλής ποιότητας, δημιουργικότητας και καινοτομίας και ότι η κρίσιμη μάζα εξαρτάται από το γεωγραφικό πλαίσιο. Σε αραιοκατοικημένες αγροτικές περιοχές, ένα σχέδιο μικρής κλίμακας μπορεί να έχει αδιαμφισβήτητη κρίσιμη μάζα και αντίκτυπο·

1.10 **σημειώνει** την πρόθεση της Επιτροπής να διασφαλίσει ότι το νέο πρόγραμμα θα συμπληρώνει τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στους τομείς της νεότητας, της εκπαίδευσης, του αθλητισμού, της τεχνολογίας των πληροφοριών κλπ. αλλά **ερωτά** πώς θα το επιτύχει αυτό και πώς θα παρακολουθεί την επίτευξη αυτού του στόχου· η ΕΤΠ **υποστηρίζει** ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στις πολιτιστικές δραστηριότητες στο πλαίσιο των νέων προγραμμάτων νεότητας και δια βίου μάθησης (2007-2013)·

1.11 επικροτεί το Άρθρο III-280 του Σχεδίου Συνθήκης για την θέσπιση Συντάγματος για την Ευρώπη το οποίο ορίζει ότι, στον τομέα του Πολιτισμού, η διαδικασία συναπόφασης με ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο εφαρμόζεται στη νομοθετική διαδικασία υιοθέτησης ευρωπαϊκών νόμων ή νόμων πλαίσιο που θεσπίζουν τη λήψη μέτρων παροχής κινήτρων, αποκλείοντας την οιαδήποτε εναρμόνιση των νόμων και των κανονισμών των κρατών μελών·

1.12 **τονίζει** ότι η πολιτιστική πολυμορφία είναι ένα από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι αυτή η πολυμορφία ενισχύθηκε σημαντικά με την προσχώρηση δέκα νέων κρατών μελών. Για το λόγο αυτό, η ΕΤΠ ζητεί την ενίσχυση των αναφορών στη θεμελιώδη αυτή αρχή στο κείμενο της απόφασης και υποστηρίζει ότι το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 πρέπει να καλύπτει όλες τις τοπικές, περιφερειακές και εθνικές εκδηλώσεις τόσο της πολιτιστικής όσο και της γλωσσικής πολυμορφίας. Επιπλέον, η ΕΤΠ πιστεύει ότι, προκειμένου να αντικατοπτρίζει την πολυμορφία στο εσωτερικό των κρατών μελών και τις μεταναστευτικές τάσεις, το πρόγραμμα πρέπει να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στην υποστήριξη σχεδίων που, είτε απευθύνονται σε μειονότητες, είτε

αποσκοπούν στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των πολιτισμών της πλειοψηφίας και της μειοψηφίας, σε μια προσπάθεια ενίσχυσης της αμοιβαίας κατανόησης·

1.13 **πιστεύει** ότι το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 πρέπει να διασφαλίσει και να προωθήσει τη γλωσσική πολυμορφία και **ζητεί** να περιληφθεί αναφορά στον στόχο αυτό στο κείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 3 του σχεδίου Συντάγματος της Ευρώπης και το σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη γλωσσική πολυμορφία και την εκμάθηση γλωσσών·

1.14 **προτείνει** την ενίσχυση της αναφοράς στον κεντρικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών κατά την προώθηση και την ανάδειξη του πολιτισμού των κοινοτήτων τους, και **ζητεί** το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 να προωδεί τη συμμετοχή περιφερειακών και τοπικών αρχών στο πρόγραμμα. Οι δραστηριότητες πρέπει να επικεντρώνονται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο και όχι σε μεγάλα, ευρείας κλίμακας σχέδια·

1.15 **χαιρετίζει** τον προτεινόμενο προϋπολογισμό για το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007, που είναι αυξημένος σε σχέση με τον προϋπολογισμό του προγράμματος Πολιτισμός 2000. Στο πλαίσιο του ευρύτερου διαλόγου για τη χρηματοδότηση από την ΕΕ για την περίοδο 2007-2013, η ΕΤΠ **αναμένει** ότι θα επιτευχθεί ένας αποδεκτός συμβιβασμός. Συγκεκριμένα, **ελπίζει** ότι θα εξακολουθήσει να προβλέπεται επαρκές επίπεδο χρηματοδότησης για την ευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία στην τελική απόφαση για τις δημοσιονομικές προοπτικές. Αυτό είναι σημαντικό δεδομένου ότι η προσχώρηση δέκα νέων κρατών μελών αύξησε κατά 20 % τον πληθυσμό της ΕΕ αλλά και ενόψει των στόχων του ίδιου του προγράμματος·

1.16 **επιθυμεί το νέο πρόγραμμα** να αναδείξει τα κοινωνικοοικονομικά οφέλη που μπορεί να επιφέρει ο πολιτισμός και ιδίως πώς μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας. Για παράδειγμα, η ΕΤΠ πιστεύει ότι το πρόγραμμα πρέπει να δίνει έμφαση στην ισότητα της πρόσβασης στον πολιτισμό, προκειμένου να μην αποκτήσει ελιτίστικο χαρακτήρα, καθώς και στην αναγέννηση και την εδαφική συνοχή, οφέλη που μπορεί να αποφέρει ο πολιτισμός·

1.17 **ερωτά** εάν υπάρχει προοπτική ενίσχυσης του συντονισμού μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των πολιτιστικών πολιτικών των κρατών μελών, με σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα κάθε επιδότησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μέσω του προγράμματος Πολιτισμός 2007·

1.18 **εκφράζει τον προβληματισμό της** όσον αφορά τις προτάσεις της Επιτροπής για τη διάρκεια των σχεδίων, την αύξηση του αριθμού των συνδιοργανωτών και τους κανόνες για τα ελάχιστα όρια. Η ΕΤΠ πιστεύει ότι το πολιτιστικό πρόγραμμα πρέπει να βασιστεί στις αρχές της ποιότητας και της ευελιξίας και όχι σε μηχανιστικά κριτήρια επιλογής και ανελαστικούς κανόνες·

Αναλυτικές παρατηρήσεις

Πόλοι συνεργασίας

1.19 **Ζητεί** διευκρινήσεις σχετικά με το πώς θα βοηθήσει στην υποστήριξη των πόλων συνεργασίας ο κανόνας της σταδιακής μείωσης της κοινοτικής στήριξης·

1.20 **εκφράζει αμφιβολίες** σχετικά με το κατά πόσον είναι ρεαλιστικό να αναμένεται ότι όλοι οι πόλοι συνεργασίας θα γίνουν μόνιμοι και οικονομικά αυτόνομοι όταν σταματήσει η επιδότησή τους από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα·

Μελέτες και εργασίες ανάλυσης

1.21 **χαιρείται** την πρόταση να δαπανηθούν 8,56 εκατομμύρια ευρώ για την εκπόνηση μελετών και εργασιών ανάλυσης, δεδομένου ότι είναι υπαρκτή η ανάγκη για πιο αξιόπιστη πληροφόρηση σχετικά με τον τομέα του πολιτισμού στην Ευρώπη γενικά και ειδικότερα για την ευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία. Επίσης, η διαμόρφωση βασικών δεικτών θα βοηθήσει τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να προσδιορίσουν τις δραστηριότητές τους, προκειμένου να παρέχουν καλύτερη ενημέρωση σχετικά με επιτυχείς πολιτικές στον τομέα του πολιτισμού και την καλύτερη διάδοσή τους.

Συλλογή και διάδοση πληροφοριών

1.22 **Ζητεί** να δικαιολογηθεί η ανάγκη δαπάνης 3,43 εκατομμυρίων ευρώ για τη δημιουργία μιας ηλεκτρονικής πύλης για τον τομέα, δεδομένου ότι το κόστος του τετραετούς διάρκειας πιλοτικού σχεδίου «Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Εργαστήριο», που στοχεύει στη δημιουργία μιας αντίστοιχης ηλεκτρονικής πύλης, εκτιμάται σε 1,5 εκατομμύρια ευρώ. Επιπλέον, η ΕΤΠ **σημειώνει** ότι υπάρχει ήδη μια ηλεκτρονική πύλη για τον πολιτισμό·

1.23 προτείνει μεταξύ των «ενεργειών που αποσκοπούν στο να προστατεύσουν και να διατηρήσουν ζωντανούς στη μνήμη τους κυριότερους χώρους και τα αρχαία που συνδέονται με τη μεταφορά και τον εγκλεισμό αμάχων πληθυσμών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης» (Δεύτερο Σκέλος) να συμπεριληφθεί η προστασία των χώρων που διαιωνίζουν τη μνήμη των βιαιοτήτων οι οποίες διεπράχθησαν υπό το ολοκληρωτικό καθεστώς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Άρθρο 8 — Εφαρμογή

1.24 **υπενθυμίζει** τις αποτελεσματικές προσπάθειες της Επιτροπής για τη βελτίωση της λειτουργίας του προγράμματος Πολιτισμός 2000, για παράδειγμα για την αντιμετώπιση των καθυστερήσεων στη δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων, ένα πρόβλημα που ταλάνιζε αρχικά το τρέχον πρόγραμμα. Για την περαιτέρω βελτίωση της λειτουργίας του προγράμματος **ζητεί** επίσης να συνεχίσει η Επιτροπή τις προσπάθειές της ώστε να διασφαλιστεί ότι οι επιδοτήσεις εκταμιεύονται το ταχύτερο δυνατόν, προκειμένου να μειωθούν τα προβλήματα ταμειακής ροής των πολιτιστικών φορέων, και ότι οι οργανωτές σχεδίων των οποίων οι προτάσεις δεν εγκρίθηκαν, να ενημερώνονται δεόντως για το λόγο της απόρριψής·

1.25 **Ζητεί** να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να εξασφαλίζεται η καλύτερη δυνατή αντιστοίχιση του τομέα εμπειρογνομosύνης των μελών της κριτικής επιτροπής και των υπό εξέταση σχεδίων. Κατ' αυτό τον τρόπο θα εξασφαλίζεται αποτελεσματική και αξιόπιστη εκτίμηση των προτάσεων, ζήτημα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος στο πλαίσιο της απομάκρυνσης από την τομεακή προσέγγιση. Στην περίπτωση διατομεακών σχεδίων, ενδέχεται να χρειάζονται περισσότεροι από ένας κριτές για την αξιολόγηση κάθε σχεδίου·

Άρθρο 10 — Πολιτιστικά σημεία επαφής

1.26 **τάσεται υπέρ** της ανάπτυξης του έργου των πολιτιστικών σημείων επαφής στους τομείς της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών και της συνεργασίας·

Άρθρο 11 — Οικονομικές διατάξεις

1.27 **θεωρεί** ότι η επιτροπή διαχείρισης πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του νέου προγράμματος για την προώθηση της συμμετοχής των πολιτιστικών φορέων από τα νέα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων περιφερειακών και τοπικών αρχών. Για παράδειγμα, η ΕΤΠ θεωρεί ότι η ελάχιστη οικονομική συνεισφορά του 5 % πρέπει να υποδιπλασιαστεί στο 2,5 % για τα πρώτα δύο έτη λειτουργίας του προγράμματος, καθώς μία συνεισφορά 5 % είναι σε πραγματικούς όρους υψηλότερη στα νέα κράτη μέλη παρά στα «παλαιά», δεδομένου ότι το μέσο εισόδημα στα πρώτα είναι χαμηλότερο. Ο κανόνας του 2,5 % πρέπει επίσης να εφαρμόζεται και σε νέα κράτη μέλη που τυχόν θα ενταχθούν στην ΕΕ μετά την έναρξη λειτουργίας του νέου προγράμματος, και πρέπει να επεκταθεί σε περίπτωση που τα επίπεδα συμμετοχής φορέων από τα νέα κράτη μέλη είναι χαμηλά·

Άρθρο 13 — Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1.28 **πιστεύει** ότι η ανατροφοδότηση από τους φορείς προώθησης σχεδίων και τους δικαιούχους πρέπει να αξιοποιείται στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης μέσω, για παράδειγμα, των πολιτιστικών σημείων επαφής·

1.29 **προτείνει** το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 να αξιολογηθεί βάσει των στόχων που αναλύονται στην απόφαση, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω στόχοι επιτυγχάνονται και να δημιουργηθεί μια βάση στοιχείων για την ανάπτυξη μελλοντικών πολιτιστικών προγραμμάτων·

Παράρτημα II — Διαχείριση του προγράμματος

1.30 **προβληματίζεται** για το γεγονός ότι η συγκέντρωση των πόρων σε έναν γιγαντιαίο εκτελεστικό οργανισμό που θα διαχειρίζεται και άλλα προγράμματα χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως στους τομείς της νεότητας και της δια βίου μάθησης, μπορεί να οδηγήσει σε απώλεια εμπειρογνομosύνης και εξειδικευμένων γνώσεων αλλά και ευαισθησίας για τον τομέα του πολιτισμού, κάτι που πρέπει πάση θυσία να αποφευχθεί·

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Σύσταση 1

Αιτιολογική σκέψη 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Ο πολιτισμός πρέπει να συμβάλλει στη βελτίωση της εξωτερικής προβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της αξιοποίησης της πολιτιστικής της πολυμορφίας και των κοινών διαστάσεων των πολιτισμών της.	Ο πολιτισμός πρέπει να συμβάλλει στη βελτίωση της εξωτερικής προβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της αξιοποίησης της πολιτιστικής της πολυμορφίας και των κοινών διαστάσεων των πολιτισμών της. <u>Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη διασφάλιση της θέσης των «μικρών» πολιτισμών και των λιγότερο διαδεδομένων γλωσσών της Ευρώπης.</u>

Αιτιολογία

Στην απόφαση για το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 πρέπει να περιληφθεί αναφορά στη διασφάλιση της θέσης των «μικρότερων» πολιτισμών και των λιγότερο διαδεδομένων γλωσσών, όπως γίνεται στην απόφαση για το πρόγραμμα Πολιτισμός 2000. Η αφαίρεση της αναφοράς αυτής στέλνει αρνητικό μήνυμα στους φορείς προώθησης σχεδίων από τις κοινότητες αυτές, στους οποίους αντιθέτως πρέπει να δοθούν διαβεβαιώσεις ότι το νέο πρόγραμμα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή τους.

Σύσταση 2

Αιτιολογική σκέψη 13

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Χρειάζεται επίσης να συνεχισθεί η δράση που ανέλαβε η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της προαναφερθείσας απόφασης αριθ. 792/2004/ΕΚ, έτσι ώστε η Ένωση να συμβάλει στη διασφάλιση της ευρωπαϊκής και διεθνούς προστασίας ως ιστορικών μνημείων των χώρων που χρησιμοποιήθηκαν ως στρατόπεδα συγκέντρωσης από τους Ναζί.	Χρειάζεται επίσης να συνεχισθεί η δράση που ανέλαβε η Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της προαναφερθείσας απόφασης αριθ. 792/2004/ΕΚ, έτσι ώστε η Ένωση να συμβάλει στη διασφάλιση της ευρωπαϊκής και διεθνούς προστασίας ως ιστορικών μνημείων των χώρων που χρησιμοποιήθηκαν ως στρατόπεδα συγκέντρωσης από τους Ναζί. <u>Το πρόγραμμα θα πρέπει επίσης να είναι ανοιχτό και σε σχέδια που συνδέονται με τους εκτοπισμούς, τους χώρους των στρατοπέδων συγκέντρωσης και τις αναμνηστικές τελετές για τα θύματα του Σοβιετικού ολοκληρωτικού καθεστώτος.</u>

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 13 βασίζεται στην αντίληψη ότι πρέπει να υποστηριχθούν επίσης και οι ενέργειες που αποσκοπούν στη διαιώνιση των κυριότερων χώρων και αρχείων που συνδέονται με τους εκτοπισμούς, και τους χώρους στρατοπέδων συγκέντρωσης καθώς και οι ενέργειες που αποσκοπούν στη διατήρηση στη μνήμη των θυμάτων του Σοβιετικού ολοκληρωτικού καθεστώτος. Λαμβανομένης υπόψη της ιστορίας της Ευρώπης κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τις συνέπειές του, το πρόγραμμα δεν θα πρέπει να δίδει έμφαση μόνο στην διατήρηση και προστασία των Ναζιστικών χώρων και αρχείων που συνδέονται με τα θύματα των χώρων αυτών, αλλά θα πρέπει να υποστηρίζει και τις ενέργειες που συνδέονται με το Σοβιετικό ολοκληρωτικό καθεστώς που έπληξε σε μεγάλο βαθμό τα κράτη και τα έθνη της Ανατολικής Ευρώπης. Όπως έχουν υποστηρίξει οι ιστορικοί της Λετονίας, το Σοβιετικό καθεστώς είχε μεγάλο αντίκτυπο στα ευρωπαϊκά κράτη του «σοσιαλιστικού μπλοκ» και έβλαψε όσο και το Ναζιστικό ολοκληρωτικό καθεστώς.

Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι οι χώροι των παλαιών στρατοπέδων συγκέντρωσης του Σοβιετικού ολοκληρωτικού καθεστώτος ήταν στρατόπεδα αναγκαστικής εργασίας, παρόμοια με εκείνα που λειτούργησαν υπό το Ναζιστικό καθεστώς. Κατά συνέπεια θα πρέπει να διατηρηθούν ως ιστορικά μνημεία.

Σύσταση 3

Άρθρο 3 (1)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι να συμβάλει στην ανάδειξη ενός κοινού πολιτιστικού χώρου για τους Ευρωπαίους μέσω της ανάπτυξης της πολιτιστικής συνεργασίας των δημιουργών, των πολιτιστικών φορέων και των πολιτιστικών οργανισμών στις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, με σκοπό να ενθαρρύνει τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής ιθαγένειας.	Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι να συμβάλει στην ανάδειξη ενός κοινού πολιτιστικού χώρου για τους Ευρωπαίους μέσω της ανάπτυξης της πολιτιστικής συνεργασίας των δημιουργών, των πολιτιστικών φορέων, και των πολιτιστικών οργανισμών <u>καθώς και περιφερειακών και τοπικών αρχών</u> στις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα, με σκοπό να ενθαρρύνει τη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής ιθαγένειας <u>και να προωθήσει τόσο τη γλωσσική όσο και την πολιτιστική πολυμορφία.</u>

Αιτιολογία

Πρέπει να περιληφθούν αναφορές στις τοπικές και περιφερειακές αρχές σύμφωνα με τα κατωτέρω οριζόμενα, δεδομένου του ρόλου τους στην προώθηση του πολιτισμού των κοινοτήτων τους, για παράδειγμα μέσω της διοργάνωσης φεστιβάλ, της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς, της διαφύλαξης έργων τέχνης, της διοργάνωσης σχεδίων σε επίπεδο βάσης και της συνεργασίας με πολιτιστικούς φορείς.

Επιπλέον, στην απόφαση για το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 πρέπει να ενισχυθούν οι αναφορές στον διττό στόχο της ΕΕ για προώθηση της πολιτιστικής και της γλωσσικής πολυμορφίας. Οι αναφορές αυτές θα διαβεβαιώσουν τους μελλοντικούς φορείς προώθησης σχεδίων που προέρχονται από κοινότητες που μιλούν λιγότερο διαδεδομένες, περιφερειακές ή μειονοτικές γλώσσες ότι το πρόγραμμα Πολιτισμός 2007 επιδιώκει το στόχο της ενσωμάτωσης σχεδίων από τις κοινότητες αυτές στα συνηθισμένα προγράμματα χρηματοδότησης.

Σύσταση 4

Άρθρο 4.1 (β)

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Στήριξη των οργανώσεων που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον πολιτιστικό τομέα καθώς και των ενεργειών που αποσκοπούν, αφενός, στο να προστατεύσουν και να διατηρήσουν ζωντανούς στη συλλογική μνήμη τους κυριότερους χώρους και τα αρχεία που συνδέονται με τη μεταφορά και τον εγκλεισμό άμαχων πληθυσμών και που συμβολίζονται από τα μνημεία που έχουν ανεγερθεί στα πρώην στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε άλλους τόπους μαζικών μαρτυρίων και εκτελέσεων αμάχων και, αφετέρου, στο να διαιωνίσουν τη μνήμη εκείνων που χάθηκαν στα στρατόπεδα αυτά.	Στήριξη των οργανώσεων που δραστηριοποιούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στον πολιτιστικό τομέα καθώς και των ενεργειών που αποσκοπούν στη διαίωνιση, αφενός, στο να προστατεύσουν και να διατηρήσουν ζωντανούς στη συλλογική μνήμη τους κυριότερους χώρους και τα αρχεία που συνδέονται με τη μεταφορά και τον εγκλεισμό άμαχων πληθυσμών και που συμβολίζονται από τα μνημεία που έχουν ανεγερθεί στα πρώην στρατόπεδα συγκέντρωσης και σε άλλους τόπους μαζικών μαρτυρίων και εκτελέσεων αμάχων και, αφετέρου, στο να διαιωνίσουν τη μνήμη εκείνων που χάθηκαν στα στρατόπεδα <u>απτά των θυμάτων μαζικής εξολόθρευσης και μαρτυρίου, μαζικών εκτοπισμών καθώς και της διατήρησης των κυριότερων χώρων, μνημείων, συμπεριλαμβανομένων και των παλαιών στρατοπέδων συγκέντρωσης, με τεκμηρίωση των γεγονότων αυτών προκειμένου να διαιωνιστεί η μνήμη των θυμάτων.</u>

Αιτιολογία

Παραδεχόμαστε ότι με την πρόταση να συμπεριληφθούν και τα θύματα του Σοβιετικού ολοκληρωτικού καθεστώτος στην συλλογική ιστορική μνήμη της Ευρώπης, διευρύνουμε την ιστορική αντίληψη που έχει διαμορφωθεί σε κοινή βάση στην Ευρώπη και ότι η πρωτοβουλία αυτή ενδέχεται να είναι «ευαίσθητη». Ο λόγος της πρότασης αυτής έγκειται στην πεποίθησή μας ότι η άγνοια πολιτικώς ευαίσθητων θεμάτων μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική συρρίκνωση της εμπιστοσύνης προς την ΕΕ, ειδικότερα στα μάτια των πολιτών εκείνων που τα θέματα αυτά και η μνήμη τους αποτελούν πρόσφατη και επώδυνη πραγματικότητα.

Είναι δύσκολο επίσης να αγνοηθεί το γεγονός ότι η ιστορική αλήθεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και των συνεπειών του αφορά τη σαφή και αδιαμφισβήτητη ιστορία πολλών ανθρώπινων πεπρωμένων που καταστράφηκαν από τη Σοβιετική τρομοκρατία στα σημερινά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύσταση 5

Άρθρο 4 (3) νέο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
	<u>Οι πολιτιστικοί φορείς θα είναι ελεύθεροι να προτείνουν τα σχέδια που ανταποκρίνονται στα ενδιαφέροντα και στις προσδοκίες τους, είτε αυτά ανήκουν σε έναν χώρο, είτε σε περισσότερους από έναν, στο βαθμό που επιδιώκουν τουλάχιστον δύο από τους προαναφερθέντες στόχους. Συνεπώς καμία πτυχή της πολιτιστικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας δεν εξαιρείται εκ προοιμίου.</u>

Αιτιολογία

Το γεγονός ότι όλοι οι τομείς είναι επιλέξιμοι πρέπει να καθίσταται σαφές στο νομοθετικό κείμενο. Είναι σημαντικό το κείμενο της απόφασης να είναι όσο το δυνατόν απλούστερο, σαφέστερο και πιο κατανοητό, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι όλοι οι υποψήφιοι φορείς προώθησης σχεδίων κατανοούν το κείμενο της απόφασης και γνωρίζουν, για παράδειγμα, ότι και σχέδια λογοτεχνικής μετάφρασης είναι επιλέξιμα για χρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος Πολιτισμός 2007.

Σύσταση 6

Παράρτημα (1.1) αλλαγή τίτλου

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
1.1 Πόλοι συνεργασίας	1.1 Πόλοι συνεργασίας Πόλοι δημιουργικότητας

Αιτιολογία

Η ονομασία «πόλοι συνεργασίας» πρέπει να αλλάξει ώστε να μη δημιουργείται σύγχυση με τα «πολιτιστικά σημεία επαφής». Η προτεινόμενη ονομασία «πόλοι δημιουργικότητας» περιγράφει με ακρίβεια το στόχο του σκέλους αυτού. Η λέξη «συνεργασίας» αποτελεί πλεονασμό δεδομένου ότι όλα τα σχέδια που χρηματοδοτούνται από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα πολιτιστικής συνεργασίας πρέπει να είναι προϊόν συνεργασίας.

Σύσταση 7

Παράρτημα (1.1) παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
Κάθε πόλος πρέπει να αποτελείται από τουλάχιστον έξι φορείς από έξι διαφορετικές χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και μπορεί να απαρτίζεται από φορείς από έναν ή περισσότερους τομείς γύρω από διάφορες δραστηριότητες ή πολυετή σχέδια, τομεακής ή διατομεακής φύσης, αλλά που επιδιώκουν ένα κοινό στόχο.	Κάθε πόλος πρέπει να αποτελείται από τουλάχιστον έξι πέντε φορείς από έξι πέντε διαφορετικές χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα και μπορεί να απαρτίζεται από φορείς από έναν ή περισσότερους τομείς γύρω από διάφορες δραστηριότητες ή πολυετή σχέδια, τομεακής ή διατομεακής φύσης, αλλά που επιδιώκουν ένα κοινό στόχο.

Πέντε συνδιοργανωτές αρκούν για να αποδειχθεί η ύπαρξη ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας και οι φορείς προώθησης σχεδίων δεν πρέπει να υποχρεωθούν από το 2007 να αναζητούν έξι συνδιοργανωτές. Αυτό που έχει σημασία είναι η δέσμευση στη συνεργασία και η ποιότητα του ίδιου του σχεδίου.

Σύσταση 8

Παράρτημα (1.1) παράγραφος 3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΠΠ
Κάθε πόλος αποσκοπεί στην επίτευξη πολυάριθμων διαρθρωμένων και πολυετών πολιτιστικών δραστηριοτήτων.	Κάθε πόλος αποσκοπεί στην επίτευξη πολυάριθμων <u>διαρθρωμένων και πολυετών πολιτιστικών δραστηριοτήτων και ενεργεί ως ενδιάμεσος φορέας χορήγησης επιδοτήσεων.</u>

Αιτιολογία

Πρέπει να παρασχεθεί στους «πόλους συνεργασίας» η δυνατότητα να ενεργούν ως ενδιάμεσοι φορείς χορήγησης επιδοτήσεων. Κατ' αυτό τον τρόπο, οι πόλοι συνεργασίας θα παρέχουν χρηματοδότηση με ταχύτερες και λιγότερο γραφειοκρατικές διαδικασίες σε μικρότερα/καινοτόμα σχέδια πολιτιστικής συνεργασίας. Το εν λόγω σύστημα έχει λειτουργήσει καλά στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων και πρέπει να επαναληφθεί στο πλαίσιο του προγράμματος Πολιτισμός 2007.

Σύσταση 9

Παράρτημα (1.1) παράγραφος 6

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου και μειώνεται σταδιακά. Δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 500 000 ευρώ ανά έτος. Η στήριξη αυτή χορηγείται για διάρκεια 5 ετών.	Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου και μειώνεται σταδιακά. Δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 500 000 ευρώ ανά έτος. Η στήριξη αυτή χορηγείται για διάρκεια διάστημα τουλάχιστον <u>τριών και το πολύ πέντε</u> ετών.

Αιτιολογία

Πρέπει να προβλεφθεί μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά τη διάρκεια των σχεδίων δεδομένου ότι δεν θα επιθυμούν ή δεν θα χρειάζεται όλοι οι φορείς προώθησης σχεδίων να διαχειρίζονται σχέδια διάρκειας πέντε ετών. Επιπλέον, πολλοί πολιτιστικοί φορείς είναι πιθανό να αντιμετωπίσουν δυσκολίες στην εύρεση συγχρηματοδότησης για ολόκληρο το διάστημα των πέντε ετών.

Σύσταση 10

Παράρτημα (1.2) αλλαγή επικεφαλίδας

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
1.2 Ενέργειες συνεργασίας	1.2 Ενέργειες συνεργασίας Δημιουργικές δράσεις

Αιτιολογία

Η φράση «ενέργειες συνεργασίας» είναι υπερβολικά τεχνοκρατική, ενώ η φράση «δημιουργικές δράσεις» υπογραμμίζει το γεγονός ότι θα δοθεί προτεραιότητα στη δημιουργικότητα κατά την επιλογή των σχεδίων.

Σύσταση 11

Παράρτημα (1.2) παράγραφος 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Κάθε ενέργεια θα πρέπει να σχεδιαστεί και να υλοποιηθεί στο πλαίσιο εταιρικής σχέσης τουλάχιστον τεσσάρων πολιτιστικών φορέων από τρεις διαφορετικές συμμετέχουσες χώρες, είτε οι φορείς αυτοί προέρχονται από έναν είτε από περισσότερους τομείς.	Κάθε ενέργεια θα πρέπει να σχεδιαστεί και να υλοποιηθεί στο πλαίσιο εταιρικής σχέσης τουλάχιστον τεσσάρων <u>τριών</u> πολιτιστικών φορέων από τρεις διαφορετικές συμμετέχουσες χώρες, είτε οι φορείς αυτοί προέρχονται από έναν είτε από περισσότερους τομείς.

Αιτιολογία

Η ύπαρξη τριών συνδιοργανωτών αποδεικνύει επαρκώς την ύπαρξη ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας. Όπως επισημάνθηκε ανωτέρω σε σχέση με τους ευρωπαϊκούς πόλους συνεργασίας, τα σχέδια πρέπει να αξιολογούνται βάσει της ποιότητάς τους και όχι βάσει μηχανιστικών κριτηρίων επιλογής.

Σύσταση 12

Παράρτημα (1.2) παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου. Δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 60 000 ευρώ ανά έτος ούτε μεγαλύτερη από 200 000 ευρώ ανά έτος. Η στήριξη αυτή χορηγείται για μέγιστη διάρκεια 12 μηνών.	Η κοινοτική στήριξη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού του σχεδίου. Δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 60 000 ευρώ ανά έτος ούτε μεγαλύτερη από 200 000 ευρώ ανά έτος. Η στήριξη αυτή χορηγείται για μέγιστη ελάχιστη διάρκεια 12 μηνών και μέγιστη διάρκεια 24 μηνών.

Αιτιολογία

Πρέπει να προβλεφθεί μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά το ελάχιστο ύψος της στήριξης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (60 000 ευρώ ετησίως σημαίνει ελάχιστο κόστος σχεδίου 120 000 ευρώ ετησίως), δεδομένου ότι για ορισμένα σχέδια ενδεχομένως να μην απαιτείται το ποσό αυτό, ή ορισμένα σχέδια να μην είναι σε θέση να απορροφήσουν το ποσό αυτό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι στερούνται αντικτύπου και κρίσιμης μάζας.

Επιπλέον, πρέπει να επιτραπεί να διαρκούν τα σχέδια έως και δύο χρόνια, ώστε το πρόγραμμα να είναι πιο ευέλικτο και πιο φιλικό προς τους φορείς προώθησης σχεδίων.

Σύσταση 13

Παράρτημα (1.3) παράγραφος 4

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Στο πλαίσιο αυτό θα δοθεί επίσης σημαντική στήριξη στις «Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης» προκειμένου να ενισχυθεί η υλοποίηση δραστηριοτήτων που τονίζουν την ευρωπαϊκή προβολή και τη διευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία.	Στο πλαίσιο αυτό, το 90 % του προϋπολογισμού του σκέλους «ειδικές ενέργειες» θα δοθεί επίσης σημαντική στήριξη στις «Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης» προκειμένου να ενισχυθεί η υλοποίηση δραστηριοτήτων που τονίζουν την ευρωπαϊκή προβολή και τη διευρωπαϊκή πολιτιστική συνεργασία.

Αιτιολογία

Οι ειδικές ενέργειες πρέπει να επικεντρώνονται στην πρωτοβουλία Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης. Η χρηματοδότηση της πρωτοβουλίας Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει να αυξηθεί, καθώς είναι πιθανό από το 2009 να υπάρχουν δύο Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης αντικατοπτρίζοντας την πρόσφατη διεύρυνση της ΕΕ. Η αυξημένη στήριξη θα μπορούσε για παράδειγμα να αξιοποιηθεί για να βοηθηθούν οι δημοτικές αρχές και οι πολιτιστικοί φορείς να συνεργαστούν με άλλα κράτη μέλη, προωθώντας κατ' αυτό τον τρόπο τη διακρατική κινητικότητα και τον διαπολιτισμικό διάλογο. Επιπλέον, αφιερώνοντας το 90 % του προϋπολογισμού των ειδικών ενεργειών στην πρωτοβουλία Πολιτιστικές Πρωτεύουσες της Ευρώπης αυξάνεται η διαφάνεια του σκέλους αυτού, το οποίο έχει κατηγορηθεί ως αδιαφανές στο παρελθόν. Το υπόλοιπο 10 % πρέπει να χρησιμοποιηθεί για θεσμούς βραβείων όπως το βραβείο Europa Nostra και το βραβείο Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βραβείο Mies van der Rohe).

Σύσταση 14

Άρθρο (5) 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Το πρόγραμμα είναι επίσης ανοιχτό στη συνεργασία με άλλες τρίτες χώρες οι οποίες έχουν συνάψει με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμφωνίες σύνδεσης ή συνεργασίας που περιλαμβάνουν πολιτιστικές ρήτρες, βάσει πρόσθετων πιστώσεων και σύμφωνα με διαδικασίες που πρόκειται να συμφωνηθούν.	Το πρόγραμμα είναι επίσης ανοιχτό στη συνεργασία με άλλες τρίτες χώρες <u>με προτεραιότητα στις κοντινές γειτονικές χώρες σύμφωνα με την ευρωπαϊκή πολιτική γειτνίασης, και ιδίως στις χώρες MEDA, οι οποίες έχουν συνάψει με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμφωνίες σύνδεσης ή συνεργασίας που περιλαμβάνουν πολιτιστικές ρήτρες, βάσει πρόσθετων πιστώσεων και σύμφωνα με διαδικασίες που πρόκειται να συμφωνηθούν.</u>

Αιτιολογία

Το πρόγραμμα πρέπει να δίνει προτεραιότητα στις χώρες που περιλαμβάνονται στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτνίασης. Ο διαπολιτισμικός διάλογος και η ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών μεταξύ πολιτισμών, θρησκειών και παραδόσεων είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Η υλοποίηση κοινών σχεδίων στον τομέα του πολιτισμού μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη των κύριων στόχων των ευρωπαϊκών πολιτικών γειτνίασης που αφορούν την προσέγγιση των λαών και την ενίσχυση της αμοιβαίας κατανόησης των πολιτισμών, της ιστορίας, των στάσεων και των αξιών, περιορίζοντας κατά τον τρόπο αυτό τυχόν στρεβλές αντιλήψεις.

Σύσταση 15

Άρθρο (9) 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας την προεδρία ασκεί εκπρόσωπος της Επιτροπής.	Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έναν εκπρόσωπο της <u>Επιτροπής των Περιφερειών</u> και της οποίας την προεδρία ασκεί εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Αιτιολογία

Δεδομένου ότι σε πολλά κράτη μέλη αρμόδιες για την πολιτιστική πολιτική είναι υποεθνικές αρχές, πρέπει να εγκριθεί η συμμετοχή εκπροσώπου της ΕΤΠ στην επιτροπή. Επιπλέον, στις αντιπροσωπείες των κρατών μελών στην επιτροπή πρέπει να συμμετέχουν, όπου κρίνεται σκόπιμο, εκπρόσωποι τοπικών και περιφερειακών αρχών.

Σύσταση 16

Άρθρο (10) 1

Σχέδιο γνωμοδότησης	Τροπολογία της ΕτΠ
Τα πολιτιστικά σημεία επαφής, όπως αυτά ορίζονται στο σημείο 1.3.3 του παραρτήματος, δρουν με την ιδιότητα των οργάνων υλοποίησης για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το πρόγραμμα σε εθνικό επίπεδο, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 2, στοιχείο (γ) και παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.	Τα πολιτιστικά σημεία επαφής, όπως αυτά ορίζονται στο σημείο 1.3.3 του παραρτήματος, δρουν με την ιδιότητα των οργάνων υλοποίησης για τη διάδοση των πληροφοριών σχετικά με το πρόγραμμα τόσο σε εθνικό όσο και σε υποεθνικό επίπεδο, βάσει των διατάξεων του άρθρου 54, παράγραφος 2, στοιχείο (γ) και παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002.

Αιτιολογία

Η τροπολογία αυτή είναι συναφής με την Σύσταση 14 του σχεδίου γνωμοδότησης. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής μπορούν επίσης να δρουν και σε περιφερειακό επίπεδο προκειμένου να προσεγγιστούν καλύτερα οι πολιτιστικοί φορείς και να προσαρμοστούν στις ιδιαιτερότητές τους. Για το λόγο αυτό πρέπει να διευκολυνθεί η συγκρότηση, εθελοντική πάντοτε, πολιτιστικών σημείων επαφής, ή αντιπροσωπείας, και σε τοπικό επίπεδο.

Σύσταση 17

Άρθρο (10) 2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>2. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:</p> <ul style="list-style-type: none"> — να διαθέτουν επαρκές προσωπικό με κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα σε σχέση με την αποστολή τους και με γλωσσικά προσόντα που να επιτρέπουν την εργασία σε ένα περιβάλλον διεθνούς συνεργασίας· — να διαθέτουν κατάλληλες υποδομές, ιδίως όσον αφορά τον εξοπλισμό πληροφορικής και τα μέσα επικοινωνίας· — να εργάζονται σε ένα διοικητικό πλαίσιο που να τους επιτρέπει να εκτελούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους και να αποφεύγουν οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων. 	<p>2. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:</p> <ul style="list-style-type: none"> — να διαθέτουν επαρκές προσωπικό με κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα σε σχέση με την αποστολή τους και με γλωσσικά προσόντα που να επιτρέπουν την εργασία σε ένα περιβάλλον διεθνούς συνεργασίας· — να διαθέτουν κατάλληλες υποδομές, ιδίως όσον αφορά τον εξοπλισμό πληροφορικής και τα μέσα επικοινωνίας· — να εργάζονται σε ένα διοικητικό πλαίσιο που να τους επιτρέπει να εκτελούν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους, <u>όπου κρίνεται σκόπιμο για παράδειγμα τα πολιτιστικά σημεία επαφής να λειτουργούν σε υποεθνικό επίπεδο, και να αποφεύγουν οποιαδήποτε σύγκρουση συμφερόντων.</u>

Αιτιολογία

Πρέπει να ενθαρρύνεται η λειτουργία των πολιτιστικών σημείων επαφής σε υποεθνικό επίπεδο, όπου κρίνεται σκόπιμο, προκειμένου να είναι εγγύτερα στους ενδιαφερόμενους πολίτες και στους πολιτιστικούς φορείς. Το γαλλικό σύστημα των «περιφερειακών πόλων» που διευθύνεται από το γαλλικό πολιτιστικό σημείο επαφής αποτελεί παράδειγμα ορθής πρακτικής που πρέπει να επαναληφθεί σε άλλα κράτη μέλη.

Σύσταση 18

Άρθρο 12 (δ) νέο

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
	(δ) <u>την προώθηση της γλωσσικής πολυμορφίας της ΕΕ</u>

Αιτιολογία

Για τους λόγους που αναφέρθηκαν ανωτέρω (συστάσεις 1 και 2), πρέπει να ενισχυθούν οι αναφορές στο στόχο της γλωσσικής πολυμορφίας στο κείμενο.

Σύσταση 19

Παράρτημα V ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Σκέλος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
<p>Ενδεικτική ανάλυση του ετήσιου προϋπολογισμού του προγράμματος</p> <p>Ποσοστό του προϋπολογισμού</p> <p>Σκέλος 1 (στήριξη των σχεδίων) περίπου 77 %</p> <ul style="list-style-type: none"> — πόλοι συνεργασίας Περίπου 36 % — ενέργειες συνεργασίας Περίπου 24 % — ειδικές ενέργειες Περίπου 17 % 	<p>Ενδεικτική ανάλυση του ετήσιου προϋπολογισμού του προγράμματος</p> <p>Ποσοστό του προϋπολογισμού</p> <p>Σκέλος 1 (στήριξη των σχεδίων) περίπου 77 %</p> <ul style="list-style-type: none"> — πόλοι συνεργασίας Περίπου 36 30 % — ενέργειες συνεργασίας Περίπου 24 30 % — ειδικές ενέργειες Περίπου 17 %

Αιτιολογία

Οι «πόλοι συνεργασίας» και οι «ενέργειες συνεργασίας» πρέπει να λάβουν από 30 % του συνολικού προϋπολογισμού και όχι 36 % και 24 % αντίστοιχα, όπως προβλέπεται σήμερα. Η ΕΤΠ πιστεύει ότι η ανάλυση του προϋπολογισμού ως έχει σήμερα μπορεί να οδηγήσει σε διακρίσεις σε βάρος «μικρότερων» πολιτιστικών φορέων, οι οποίοι συχνά είναι οι περισσότερο πειραματικοί και καινοτόμοι, καθώς έχουν λιγότερες δυνατότητες — σε σχέση με τους φορείς μεγαλύτερου μεγέθους — να εξασφαλίσουν ισοδύναμη χρηματοδότηση για πέντε έτη και να φέρουν σε πέρας τις σημαντικές προκαταρκτικές εργασίες που απαιτούνται.

Σύσταση 20

Παράρτημα 2.2

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Στήριξη σε ενέργειες με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση στη συλλογική μνήμη των κυριότερων χώρων και αρχείων που σχετίζονται με τη μεταφορά και τον εγκλεισμό άμαχων πληθυσμών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και της διαίωσισης της μνήμης των θυμάτων.	Στήριξη σε οι ενέργειες που αποσκοπούν στη με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση στη συλλογική μνήμη των κυριότερων χώρων και αρχείων που σχετίζονται με τη μεταφορά και τον εγκλεισμό άμαχων πληθυσμών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και της διαίωσισης της μνήμης των θυμάτων <u>μαζικής εξολόθρευσης και μαρτυρίου, μαζικών εκτοπισμών καθώς και στη διατήρηση των κυριότερων χώρων, μνημείων, συμπεριλαμβανομένων των παλαιών στρατοπέδων συγκέντρωσης, με σχετική τεκμηρίωση των γεγονότων αυτών έτσι ώστε να διαιωιστεί η μνήμη των θυμάτων.</u>

Αιτιολογία

Παραδεχόμαστε ότι με την πρόταση να συμπεριληφθούν και θύματα του Σοβιετικού ολοκληρωτικού καθεστώτος στην συλλογική ιστορική μνήμη της Ευρώπης, διευρύνουμε την ιστορική αντίληψη που έχει διαμορφωθεί σε κοινή βάση στην Ευρώπη και ότι η πρωτοβουλία αυτή ενδέχεται να είναι «ευαίσθητη». Ο λόγος της πρότασης αυτής έγκειται στην πεποίθησή μας ότι η άγνοια πολιτικώς ευαίσθητων θεμάτων μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική συρρίκνωση της εμπιστοσύνης προς την ΕΕ, ειδικότερα στα μάτια των πολιτών εκείνων που τα θέματα αυτά και η μνήμη τους αποτελούν πρόσφατη και επώδυνη πραγματικότητα.

Είναι δύσκολο επίσης να αγνοηθεί το γεγονός ότι η ιστορική αλήθεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και των συνεπειών του αφορά τη σαφή και αδιαμφισβήτητη ιστορία πολλών ανθρώπινων πεπρωμένων που καταστράφηκαν από τη Σοβιετική τρομοκρατία στα σημερινά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύσταση 21

Παράρτημα 3.3

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροπολογία της ΕΤΠ
Προκειμένου να εξασφαλιστεί μια στοχοθετημένη, αποτελεσματική και πλησιέστερη στους τόπους εφαρμογής διάδοση των πρακτικών πληροφοριών για το πρόγραμμα, το τελευταίο προβλέπει τη στήριξη των «πολιτιστικών σημείων επαφής». Τα όργανα αυτά, που δρουν σε εθνικό επίπεδο, δημιουργούνται από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και σε εθελοντική βάση.	Προκειμένου να εξασφαλιστεί μια στοχοθετημένη, αποτελεσματική και πλησιέστερη στους τόπους εφαρμογής διάδοση των πρακτικών πληροφοριών για το πρόγραμμα, το τελευταίο προβλέπει τη στήριξη των «πολιτιστικών σημείων επαφής». Τα όργανα αυτά, που δρουν <u>τόσο σε εθνικό όσο και σε υποεθνικό επίπεδο, δημιουργούνται από την Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη ή τις περιφερειακές αρχές τους και σε εθελοντική βάση.</u>

Αιτιολογία

Η τροπολογία αυτή είναι συναφής με την Σύσταση 14 του σχεδίου γνωμοδότησης. Τα πολιτιστικά σημεία επαφής μπορούν επίσης να δρουν και σε περιφερειακό επίπεδο προκειμένου να προσεγγιστούν καλύτερα οι πολιτιστικοί εφορείες και να προσαρμοστούν στις ιδιαιτερότητές τους. Για το λόγο αυτό πρέπει να διευκολυνθεί η συγκρότηση, εθελοντική πάντοτε, πολιτιστικών σημείων επαφής, ή αντιπροσωπείας τους, και σε τοπικό επίπεδο.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών για την «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με πρόταση προγράμματος για την υποστήριξη του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα (MEDIA 2007)»

(2005/C 164/09)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την εφαρμογή του προγράμματος υποστήριξης του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα (COM(2004)470 τελική — 2004/0151 (COD)),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Συμβουλίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2004 να ζητήσει τη γνωμοδότηση της ΕΤΠ για το εν λόγω θέμα, σύμφωνα με το άρθρο 265, πρώτη παράγραφος, της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την απόφαση του Προεδρείου της, της 27ης Ιανουαρίου 2004, να αναθέσει τις προπαρασκευαστικές εργασίες στην επιτροπή «Πολιτισμός και Παιδεία»,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το σχέδιο γνωμοδότησής της (CdR 303/2004 Rev.1) που υιοθετήθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2004 από την επιτροπή «Πολιτισμός και Παιδεία» με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Θεόδωρου Γεωργιάκη, Δημάρχου Ηλιούπολης (EL/PES)

υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση κατά την 58η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου).

1. Οι απόψεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **Επιδοκιμάζει** την ενοποίηση των δράσεων της κατάρτισης, της ανάπτυξης, της διανομής και της προώθησης κάτω από την «ομπρέλα» του νέου προγράμματος Media 2007 καθώς έτσι διασφαλίζεται και ενισχύεται η συνέχεια στην οργανωμένη δράση προς την κατεύθυνση της εξέλιξης και ενδυνάμωσης του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού χώρου.

1.2 **Χαιρετά** τον προτεινόμενο προϋπολογισμό για την υλοποίηση του προγράμματος που ανέρχεται σε 1,055 δις ευρώ επισημαίνοντας την ανάγκη να διατηρηθεί αυτός σε υψηλά επίπεδα προκειμένου να καλύψει τις αυξημένες ανάγκες των 27 χωρών (25 κράτη μέλη συν η Βουλγαρία και η Ρουμανία) που συμμετέχουν στο πρόγραμμα. Στην ουσία πρόκειται για αγορές «τριών ταχυτήτων» με μεγάλες ανισότητες ως προς την ανάπτυξη του οπτικοακουστικού τομέα που μπορεί να κυμαίνεται από υψηλού επιπέδου μέχρι και μηδενική. Μέσω της αύξησης του εν λόγω προϋπολογισμού επιβεβαιώνεται η αναγνώριση του σημαντικού ρόλου που κατέχει ο οπτικοακουστικός τομέας, ως φορέας μεταλαμπάδευσης πολιτιστικών αξιών, στη δόμηση μιας κοινής Ευρωπαϊκής ταυτότητας και συνείδησης των Ευρωπαίων πολιτών.

1.3 **Επιδοκιμάζει** τη θεμελίωση της αρχής της «θετικής διάκρισης» υπέρ των χωρών με μικρή δυνατότητα οπτικοακουστικής παραγωγής ή/και περιορισμένης γεωγραφικής και γλωσσικής εμβέλειας, προς την κατεύθυνση της εξάλειψης των ανισοτήτων και ανισορροπιών συγκριτικά με χώρες που έχουν μεγάλη δυνατότητα παραγωγής. Το πνεύμα ενίσχυσης των «αδύναμων» οπτικοακουστικά χωρών όπως είναι τα νέα κράτη-μέλη αλλά και άλλες χώρες με αγορά περιορισμένης δυναμικής, όπως η Ελλάδα και η Πορτογαλία, επιβάλλεται να διαπνέει ολόκληρο το πρόγραμμα MEDIA 2007. Η πολιτική αυτή θα συμβάλλει στη διατήρηση της πολιτιστικής ποικιλομορφίας και του διαπολιτισμικού διαλόγου σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

1.4 **Αναγνωρίζει** την ανάγκη αύξησης της ανταγωνιστικότητας του κατακερματισμένου ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα και της ταυτόχρονης ενδυνάμωσης των παραγωγικών δομών των μικρο-

μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) που στην πραγματικότητα αποτελούν το βασικό κορμό της ευρωπαϊκής αγοράς.

1.5 **Συμμερίζεται** την άποψη της Επιτροπής ότι είναι επιτακτική η ανάγκη απλοποίησης των γραφειοκρατικών διαδικασιών και μηχανισμών για την υποβολή προτάσεων και τη δημιουργία συνεργασιών στον ευρωπαϊκό οπτικοακουστικό τομέα. Ιδιαίτερη σημασία επίσης έχει η διαφάνεια στις διαδικασίες επιλογής των υποψηφίων. Η κρίση των υποψηφιοτήτων που υποβάλλονται επιβάλλεται να είναι πάντα αιτιολογημένη προκειμένου να διασφαλίζεται αυτή η διαφάνεια.

1.6 **Επιδοκιμάζει** την ενθάρρυνση της κινητικότητας των σπουδαστών και επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στον ευρωπαϊκό οπτικοακουστικό χώρο ώστε να ανταλλάσσουν πολύτιμες εμπειρίες και να επωφελούνται από τη γνώση και την κατάρτιση προηγμένων επικοινωνιακά χωρών. Η κινητικότητα αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία για τα νέα κράτη-μέλη της ΕΕ αλλά και για τις χώρες με περιορισμένη γλωσσική και γεωγραφική εμβέλεια όπου ο οπτικοακουστικός τομέας δεν γνωρίζει ιδιαίτερη ανάπτυξη.

1.7 **Συμφωνεί** με την υποστήριξη της μεταγλώττισης, του υποτιτλισμού και της δημιουργίας πολύγλωσσων αντιγράφων των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων με στόχο την προάσπιση της πολιτιστικής ποικιλομορφίας. Πολύ σημαντική επίσης είναι η ψηφιοποίηση των παραπάνω έργων.

2. Οι συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

2.1 **Επισημαίνει** την ανάγκη μεγαλύτερης έμφασης στο ρόλο που παίζουν οι τοπικές και περιφερειακές κοινότητες στη δόμηση της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Στο συγκεκριμένο πεδίο της οπτικοακουστικής δραστηριότητας, οι περιφέρειες ανά την Ευρώπη μπορούν με τη σωστή στήριξη να αποτελέσουν βασικό μοχλό πρωτότυπης δημιουργίας και διατήρησης της πολιτιστικής ποικιλομορφίας και ναβάλουν ένα «λιθαράκι» στην προσπάθεια αύξησης της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής αγοράς.

2.2 **Ζητεί** να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στο άρθρο 6 του προγράμματος που αφορά την προώθηση των οπτικοακουστικών έργων στον ιδιαίτερο ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν οι περιφέρειες και οι τοπικές κοινότητες με τα ειδικά προγράμματα και τις δράσεις τους στην προσπάθεια αύξησης της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής αγοράς. Χρήσιμη θα ήταν επίσης η ενίσχυση και ο εκσυγχρονισμός των media desks που λειτουργούν σε περιφερειακό επίπεδο και είναι ιδιαίτερα χρήσιμα για την ενημέρωση των Ευρωπαίων πολιτών σχετικά με τις εξελίξεις στον οπτικοακουστικό τομέα.

2.3 **Συνιστά** την οικονομική στήριξη και την οργανωμένη επικοινωνιακή προβολή των περιφερειακών και τοπικών οπτικοακουστικών φεστιβάλ που παίζουν το δικό τους σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και εξέλιξη της ευρωπαϊκής ταυτότητας εμπλουτίζοντας τη σύνθεση και τον χαρακτήρα της με τα μοναδικά πολιτιστικά, ιστορικά και γλωσσικά στοιχεία των τοπικών κοινοτήτων και κοινωνιών. Προς αυτή την κατεύθυνση θα μπορούσε επίσης να λειτουργήσει η παροχή κινητρω για το γύρισμα περισσότερων ταινιών σε μικρές πόλεις και περιφέρειες της Ευρώπης.

2.4 **Τονίζει** την ανάγκη συγκεκριμενοποίησης των δράσεων που έχουν κύριους αποδέκτες τους νέους οι οποίοι στην ουσία αποτελούν το μέλλον του ευρωπαϊκού οπτικοακουστικού τομέα. Η προώθηση έργων νέων ευρωπαίων δημιουργών και η στήριξη φεστιβάλ για το νεανικό κοινό που προβλέπονται στο πρόγραμμα κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση αλλά δεν αρκούν. Η κινητικότητα των νέων στα κράτη-μέλη προκειμένου να γνωρίσουν την ευρωπαϊκή αγορά και η ενημέρωση και κατάρτισή τους με βάση τη σύγχρονη πραγματικότητα και τις αντικειμενικές ανάγκες αυτής της αγοράς είναι μερικά από τα προτεινόμενα μέτρα.

2.5 **Υπογραμμίζει** την ανάγκη συγκεκριμενοποίησης των μέτρων που στοχεύουν στη βελτίωση της κατάρτισης των επαγγελματιών του οπτικοακουστικού τομέα, ιδιαίτερα σε χώρες και περιφέρειες με χαμηλή παραγωγή ή/και με περιορισμένη γεωγραφική και γλωσσική εμβέλεια. Στις εν λόγω χώρες ο τομέας αυτός είναι ελάχιστα ανεπτυγμένος και οι ανάγκες για σύγχρονη κατάρτιση παραμένουν μεγάλες. Πέρα από την κατάρτιση εξ αποστάσεως και την ενθάρρυνση των ανταλλαγών, θα ήταν σκόπιμο να καλύπτεται οικονομικά το κόστος μετακίνησης και συμμετοχής των

σπουδαστών σε προγράμματα κατάρτισης και σε συνέδρια που διοργανώνονται σε χώρες με παράδοση στον οπτικοακουστικό χώρο.

2.6 **Συνιστά** την παροχή κινητρω για την προώθηση της επιχειρηματικής συνεργασίας εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον ευρωπαϊκό αλλά και στον διεθνή οπτικοακουστικό χώρο, όχι μόνο στον τομέα της παραγωγής αλλά ιδίως σε εκείνον της διανομής. Όπως έχει διαφανεί από σχετικές έρευνες αλλά και από την ίδια την πραγματικότητα, η αδυναμία του συστήματος διανομής αποτελεί τον βασικό περιορισμό για την κυκλοφορία των ευρωπαϊκών ταινιών στη διεθνή αγορά. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της πρόσφατης έρευνας που διεξήγαγε το MEDIA Salles μελετώντας όλες τις ταινίες που διανεμήθηκαν στην Αμερική και τον Καναδά από το 2001 έως το 2003, οι ταινίες που προέρχονταν από χώρες της δυτικής Ευρώπης έκαναν όλο και λιγότερα εισιτήρια. Αντίθετα, οι ευρωπαϊκές συμπαραγωγές παρουσιάζουν σταθερή αύξηση από χρόνο σε χρόνο, γεγονός που συμβαίνει και με τον αριθμό των εισιτηρίων των αμερικανικών συμπαραγωγών –ως κύριοι παραγωγοί- με ευρωπαϊκές χώρες.

2.7 **Εκτιμά** ότι η κοινοτική υποστήριξη εκτός από την παροχή κινητρω για την ανάπτυξη του οπτικοακουστικού τομέα στις φάσεις που προηγούνται και έπονται της παραγωγής πρέπει να διασφαλίσει τη διαφάνεια σε όλα τα στάδια της διαδικασίας και να προσδιορίσει κανόνες που θα εγγυώνται την ποιότητα των παραγόμενων έργων.

2.8 **Θεωρεί** ότι στο πλαίσιο του νέου στρατηγικού στόχου που καθορίστηκε στη Λισσαβόνα πρέπει να δοθεί έμφαση στην κοινωνική συνοχή ενθαρρύνοντας τη συμβολή των οπτικοακουστικών μέσων στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων, στην κοινωνική ενσωμάτωση ειδικών ομάδων πληθυσμών και οικονομικών μεταναστών, καθώς και σε θέματα ισότητας των φύλων.

2.9 **Πιστεύει** ότι πρέπει επίσης να ενθαρρυνθούν ειδικές δράσεις και παραγωγή έργων που απευθύνονται σε ευαίσθητες ομάδες πολιτών, όπως άτομα με αναπηρίες, τα άτομα της τρίτης ηλικίας και στα θέματα επανένταξης ατόμων που βρέθηκαν στο περιθώριο της κοινωνίας για διάφορους λόγους.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Ο αντίκτυπος της κοινοτικής πολιτικής για τα χημικά προϊόντα στις πόλεις και τις περιφέρειες της Ευρώπης»

(2005/C 164/10)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

Έχοντας υπόψη την απόφαση του Προεδρείου της Επιτροπής των Περιφερειών της 15ης Ιουνίου 2004, δυνάμει της πέμπτης παραγράφου του άρθρου 265 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να αναθέσει στην επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική» την εκπόνηση γνωμοδότησης πρωτοβουλίας για το θέμα αυτό,

Έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για την καταχώριση, την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των χημικών προϊόντων και για τους περιορισμούς που επιβάλλονται σε αυτά (REACH), για τη σύσταση ενός Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) σχετικά με τους ανθεκτικούς οργανικούς ρύπους» και την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για την τροποποίηση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ με σκοπό την προσαρμογή της στον κανονισμό (ΕΚ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την καταχώριση, την αξιολόγηση και την αδειοδότηση των χημικών προϊόντων και με τους περιορισμούς που επιβάλλονται σε αυτά» (COM(2003) 644 τελικό),

Έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβόνας της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000,

Έχοντας υπόψη τις ετήσιες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την βελτίωση της νομοθεσίας σύμφωνα με το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας· τελευταία έκθεση με τίτλο «Βελτίωση της νομοθεσίας 2003» της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2003 (COM(2003)770 τελικό),

Έχοντας υπόψη την πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την απλούστευση της νομοθεσίας στην εσωτερική αγορά που ξεκίνησε τον Μάιο του 1996 (απλούστερη νομοθεσία για την εσωτερική αγορά — SLIM),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «παραγωγικότητα: το κλειδί για την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών οικονομικών και επιχειρήσεων» (CdR 224/2002 fin.) ⁽¹⁾;

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής «η βιομηχανική πολιτική σε μια διευρυμένη Ευρώπη» (CdR 150/2003 fin.) ⁽²⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του 2003 με θέμα την βελτίωση της νομοθεσίας (CdR 62/2003 fin.) ⁽³⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από το 2003 για την στρατηγική της εσωτερικής αγοράς (CdR 341/2002 fin.) ⁽⁴⁾,

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησής της, το οποίο υιοθετήθηκε από την επιτροπή «Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική» στις 8 Δεκεμβρίου 2004 (CdR 238/2004 rev.2) (εισηγητής: ο κ. **Jochen Riebel**, υπουργός ομοσπονδιακών και ευρωπαϊκών υποθέσεων της Έσης και πληρεξούσιος αντιπρόσωπος του κρατιδίου στη Γερμανική Ομοσπονδία (DE/EVP)),

Εκτιμώντας ότι:

- 1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισσαβόνας έθεσε τον Μάρτιο του 2000 τον στρατηγικό στόχο, η Ένωση να καταστεί η πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο·
- 2) Μετά την παρέλευση των πρώτων τεσσάρων ετών, διαφαίνεται η ανάγκη να καταβληθούν σημαντικές επιπλέον προσπάθειες για την επίτευξη του στόχου αυτού. Έτσι, κρίνεται απαραίτητη η επανεξέταση του συνόλου των πολιτικών προτάσεων της ΕΕ, ειδικά σε ό,τι αφορά τον αντίκτυπό τους στην διεθνή ανταγωνιστικότητα·
- 3) Σύμφωνα με το σημείο 6 του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Άμστερνταμ: «η Κοινότητα νομοθετεί μόνον εφόσον τούτο είναι αναγκαίο». Επιπλέον, στο σημείο 9, ορίζεται: «η ανάγκη να είναι το τυχόν βάρος, οικονομικό ή διοικητικό, που βαρύνει την Κοινότητα, τις εθνικές κυβερνήσεις, τις τοπικές αρχές, τους οικονομικούς φορείς και τους πολίτες, το ελάχιστο δυνατό και ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο στόχο»·

⁽¹⁾ ΕΕ C 128 της 29.5.2003, σελ. 1

⁽²⁾ ΕΕ C 23 της 27.1.2004, σελ. 16

⁽³⁾ ΕΕ C 73 της 23.3.2004, σελ. 38

⁽⁴⁾ ΕΕ C 128 της 29.5.2003, σελ. 48

- 4) Δυνάμει του άρθρου 2, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Κοινότητα έχει ως αποστολή, μεταξύ άλλων, να προάγει την αειφόρο ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων, υψηλό επίπεδο απασχόλησης, υψηλό βαθμό ανταγωνιστικότητας, καθώς και υψηλό επίπεδο προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος·
- 5) Δυνάμει του άρθρου 3 της Συνθήκης ΕΚ, για τους σκοπούς του άρθρου 2, η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Κοινότητας.

υιοθέτησε, κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου (συνεδρίαση της 24^{ης} Φεβρουαρίου) την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Θέσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **επικροτεί** κατά βάση τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη θέσπιση ενός ενιαίου κανονιστικού πλαισίου σχετικά με την χρήση των χημικών προϊόντων μέσω της υιοθέτησης του συστήματος REACH·

1.2 **εκφράζει την πεποίθησή** ότι, κατά την εφαρμογή του συστήματος REACH, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ανάγκες αναφορικά με την προστασία του περιβάλλοντος και των καταναλωτών, καθώς και η διαφύλαξη και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής βιομηχανίας·

1.3 **υπογραμμίζει** ότι η παρούσα πρόταση κανονισμού αποτελεί σημαντική δέσμευση όχι μόνο για την χημική βιομηχανία, αλλά για το σύνολο της παραγωγικής αλυσίδας, και εφιστά ταυτοχρόνως την προσοχή στο γεγονός ότι, αφενός, η προστασία του περιβάλλοντος, της υγείας και η ασφάλεια των εργαζομένων, και, αφετέρου, η προώθηση του δυναμικού καινοτομίας και η ανταγωνιστικότητα της χημικής βιομηχανίας πρέπει να βρίσκονται σε ισόρροπη σχέση·

1.4 **πιστεύει** ότι οι νομοθετικές διατάξεις είναι εξαιρετικά περίπλοκες και δεν είναι δυνατή η εφαρμογή τους από τους ενδιαφερομένους φορείς χωρίς τη συμβολή εξωτερικών εμπειρογνομητών·

1.5 **υποστηρίζει** οποιαδήποτε τροποποίηση του κανονισμού που δύναται να συμβάλει στην απλοστεύση των διαδικασιών και τη μείωση των δαπανών· Για το σκοπό αυτό, είναι απαραίτητη η λήψη πιο συγκεκριμένων μέτρων, ιδίως για τις ΜΜΕ, οι οποίες ενδέχεται να επιβαρυνθούν με δυσανάλογες δαπάνες λόγω της εφαρμογής του συστήματος REACH·

1.6 **θεωρεί** ότι η συλλογή δεδομένων δεν πρέπει να είναι αποκλειστικά προσανατολισμένη στις ετήσιες παραγόμενες ποσότητες, αλλά ότι είναι απαραίτητη η υιοθέτηση διαφορετικών προσεγγίσεων που να αφορούν έννοιες, όπως «κατηγορίες έκθεσης», «καταχώριση κάθε χημικού προϊόντος» ή «κατάλογοι προτεραιότητας» με στόχο την απλούστευση της διαδικασίας καταχώρισης. Τούτο θα καθιστούσε λειτουργικότερο το σύστημα REACH στο σύνολό του·

1.7 **θεωρεί απαραίτητη** τη συλλογή των κατάλληλων για ασφαλή εφαρμογή δεδομένων με στόχο τη διαμόρφωση ενός πρακτικά εφαρμόσιμου και, πρωτίστως για τις ΜΜΕ, ενός συστήματος που μπορεί να χρηματοδοτηθεί. Η συλλογή δεδομένων δεν πρέπει να συνεπάγεται καμία καθυστέρηση όσον αφορά την παραγωγή, πώληση ή χρήση χημικών προϊόντων, προκειμένου να διασφαλισθεί η δυνατότητα ανάληψης καινοτόμων και άμεσων δράσεων με στόχο την ανταπόκριση στις νέες απαιτήσεις της αγοράς (time to market)·

1.8 **θεωρεί** ότι η αξιοποίηση όλων των δεδομένων που έχουν στη διάθεσή τους οι παραγωγοί, οι χρήστες και οι αρμόδιες αρχές προσφέρει περαιτέρω δυνατότητες για μια πιο ευέλικτη εφαρμογή του κανονισμού, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι κατά τη σύσταση κοινοπραξιών (ειδικά μεταξύ των μεταγενέστερων χρηστών και μεταξύ των ΜΜΕ) πρέπει να προστατεύονται τα δικαιώματα πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας ή να χορηγείται αποζη-

μίωση. Τα βασικά στοιχεία του επιμερισμού του κόστους πρέπει να οριστούν στον κανονισμό·

1.9 **σημειώνει** ότι στο πλαίσιο της εφαρμογής του συστήματος REACH στα κράτη μέλη, οι αρμόδιες εθνικές αρχές καλούνται να αναλάβουν πρόσθετα καθήκοντα αναφορικά με τη διαδικασία καταχώρισης των χημικών προϊόντων. Υψηλό αναμένεται το κόστος, κυρίως στους τομείς όπου εξακολουθεί να επικρατεί ασφάλεια σχετικά με την αναγκαιότητα πλήρωσης συγκεκριμένων υποχρεώσεων, εξαιτίας ανεπαρκούς ερμηνείας ορισμένων κριτηρίων. Για το λόγο αυτό, το σύστημα καταχώρισης πρέπει να εστιασθεί όσο το δυνατόν λιγότερο σε δραστηριότητες εποπτείας. Οι ρήτρες οριοθέτησης και οι διατάξεις περί εξαιρέσεων πρέπει να απλουστευθούν και να διατυπωθούν με μεγαλύτερη ακρίβεια. Εφόσον κριθεί αναγκαίο, πρέπει να υιοθετηθούν σαφή μέσα ερμηνείας με τη θέσπιση παράγωγου δικαίου. Είναι απαραίτητο να διασφαλισθεί η εύκολη, απαλλαγμένη από γραφειοκρατικές διαδικασίες, πρόσβαση των εποπτικών αρχών σε πληροφορίες σχετικά με τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες του Οργανισμού·

1.10 **επικροτεί** από τη σκοπιά της εφαρμογής μιας ενιαίας διαδικασίας σε επίπεδο ΕΕ τη σύσταση σχετικού Οργανισμού. Επιζητεί, ωστόσο, σαφή περιορισμό του πεδίου αρμοδιοτήτων και εξουσιών του ανωτέρω Οργανισμού, ειδικά σε ό,τι αφορά τις σχέσεις με άλλα κοινοτικά, εθνικά, περιφερειακά ή τοπικά όργανα που διαθέτουν την αρμοδιότητα καταχώρισης χημικών προϊόντων·

1.11 **θεωρεί ευκαταίο** οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, σε στενή συνεργασία με τον Οργανισμό, να υποστηρίξουν επιτόπου τους επιχειρηματίες που υπόκεινται σε υποχρέωση καταχώρισης, ενσωματώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το σύστημα REACH στο διοικητικό πλαίσιο των κρατών μελών·

1.12 **θεωρεί** τον Οργανισμό ανεξάρτητο θεσμό, ο οποίος είναι οργανωμένος ως ουδέτερος έναντι των επιχειρήσεων φορέας παροχής υπηρεσιών και σέβεται τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών σε ό,τι αφορά την καταχώριση και την αξιολόγηση των χημικών ουσιών, επιδιώκοντας παράλληλα ένα ευρύ άνοιγμα προς τον επιστημονικό κόσμο και τους εμπειρογνώμονες από τον κόσμο της οικονομίας·

1.13 **θεωρεί** ότι ο Οργανισμός, πρέπει να διασφαλίσει την εφαρμογή προτύπων και κατευθυντηρίων γραμμών για την ταχεία και ενιαία αντιμετώπιση των εκάστοτε ζητημάτων από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Για το σκοπό αυτό, κρίνεται αναγκαία η σαφής κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ του Οργανισμού και των κρατών μελών· πρέπει να αποφευχθεί οποιαδήποτε ανάμειξη διοικητικών αρμοδιοτήτων· απαραίτητα στοιχεία κρίνονται η σημαντική απλούστευση και ο εξορθολογισμός της εξαιρετικά περίπλοκης μεθόδου συντονισμού εν όψει του αναμενόμενου υψηλού αριθμού νέων περιπτώσεων αξιολόγησης χημικών προϊόντων, η παράκαμψη των λεπτομερών, γραφειοκρατικών ρυθμίσεων της επικοινωνίας μεταξύ των κρατών μελών και του Οργανισμού, και η κατανομή των αρμοδιοτήτων όσον αφορά την αξιολόγηση των ουσιών βάσει απλούστερων κανόνων μεταξύ των κρατών μελών, χωρίς, ωστόσο, τα κράτη μέλη να καταστούν το υπόβαθρο του Οργανισμού·

1.14 **διαπιστώνει** σημαντικά κενά στο κανονιστικό πλαίσιο στον τομέα της προστασίας των ζώων. Σύμφωνα με την παρούσα πρόταση κανονισμού, αφενός, οι παραγωγοί υποχρεούνται, λόγω χάρη κατά την παράλληλη καταχώριση συγκεκριμένης ουσίας, να χρησιμοποιούν τα ήδη διαθέσιμα δεδομένα με στόχο την αποφυγή πρόσθετων περιττών δοκιμών σε ζώα, αφετέρου όμως, το άρθρο 23 της πρότασης κανονισμού αντιμετωπίζει το ζήτημα της αποφυγής άσκοπων δοκιμών σε ζώα απλώς ως αφηρημένο στόχο, χωρίς να είναι σε θέση να προτείνει κατ' αυτόν τον τρόπο ένα συγκεκριμένο κανονιστικό πλαίσιο·

1.15 **προτάσσει** τον περιορισμό των αναγκών για την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού, περιλαμβανομένης της διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, δοκιμών σε ζώα στα ελάχιστα απαραίτητα επίπεδα, ενώ **τάσσεται υπέρ** της κοινοποίησης όλων των διαθέσιμων πληροφοριών. Πρέπει να απαγορευθούν οι δοκιμές σε ζώα, σε περίπτωση ύπαρξης εναλλακτικών δυνατοτήτων δοκιμών, οι οποίες έχουν εγκριθεί από τις εκάστοτε αρμόδιες αρχές·

1.16 **επικροτεί τη θέσπιση του μέτρου** που υποχρεώνει τους μεταγενέστερους χρήστες να καταχωρίζουν τις χρήσεις των εκάστοτε χημικών ουσιών, προκειμένου να κοινοποιούνται και οι τομείς εφαρμογής των εν λόγω ουσιών που δεν καταχωρήθηκαν από τον παραγωγό ή τον εισαγωγέα, ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η διαχείριση των ενδεχομένων κινδύνων με τη λήψη κατάλληλων μέτρων·

1.17 **αναγνωρίζει**, ωστόσο, και τα μειονεκτήματα που δημιουργούνται, κυρίως για τις ΜΜΕ, όταν αυτές μεταβιβάζουν την τεχνολογία τους και αναδέχονται την χρήση των χημικών ουσιών στους εκάστοτε προμηθευτές, είτε αναγκάζονται να διενεργούν οι ίδιες σχετικές έρευνες με υψηλό κόστος·

1.18 **κρίνει απαραίτητο** τον σαφή καθορισμό των κανόνων εφαρμογής για την κοινοχρησία των δεδομένων, ώστε να καταστεί εφικτή η θέσπιση κανονιστικού πλαισίου για την κατανομή των δαπανών — όχι μόνο σχετικά με τη διενέργεια δοκιμών σε ζώα — και η προστασία της τεχνολογίας, χωρίς να προκύπτουν μειονεκτήματα για τις ΜΜΕ.

2. Αξιολόγηση του αντίκτυπου

2.1 Η εφαρμογή του σχεδίου κανονισμού αφορά, πρωτίστως, το σύνολο των παραγωγών και εισαγωγέων χημικών ουσιών και παρασκευασμάτων, οι οποίοι υπόκεινται σε υποχρέωση καταχώρισης και τις συνεπαγόμενες υποχρεώσεις κοινοποίησης πληροφοριών. Το μεγαλύτερο βάρος της ευθύνης εναπόκειται στη χημική βιομηχανία. Εντούτοις, ο αντίκτυπος επεκτείνεται και σε όλους τους τομείς που χρησιμοποιούν χημικά προϊόντα ως «μεταγενέστεροι χρήστες», ήτοι το σύνολο της μεταποιητικής οικονομίας και της οικονομίας παροχής υπηρεσιών. Με την νέα κανονιστική ρύθμιση εγκυμονεί ο κίνδυνος απόσυρσης των χημικών προϊόντων από την ευρωπαϊκή αγορά και η άνοδος των τιμών για τα χημικά προϊόντα. Συνεπώς, υπάρχει ο κίνδυνος αποδυνάμωσης της ανταγωνιστικής θέσης των μεταποιητικών επιχειρήσεων στην Ευρώπη έναντι των ανταγωνιστών τους από τις τρίτες χώρες. Επιπλέον, πρέπει να ληφθεί υπόψη και το κόστος προσαρμογής. Έτσι προκύπτει κίνδυνος μείωσης της παραγωγής και της απασχόλησης ως συνέπεια της εφαρμογής του συστήματος REACH όχι μόνο στη χημική βιομηχανία, αλλά και σε πολλούς άλλους τομείς.

2.2 Ιδίως οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις πλήττονται από την εφαρμογή του εν λόγω συστήματος. Για μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων, οι απαιτήσεις όσον αφορά το προσωπικό και τους οικονομικούς πόρους είναι εξαιρετικά υψηλές ήδη στο στάδιο της καταχώρισης των ουσιών, προκειμένου να τηρηθούν οι αναγκαίες λεπτομερείς ρυθμίσεις του ισχύοντος συστήματος REACH. Σε πολλές

περιπτώσεις δεν θα είναι εφικτή η μετακίνηση του κόστους στην τιμή των προϊόντων, γεγονός που συνεπάγεται αναστολή της παραγωγής των χημικών προϊόντων, ενώ απειλείται η ίδια η ύπαρξη των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην παραγωγική αλυσίδα. Αυτές οι επιχειρήσεις, όμως, συνιστούν τη ραχοκοκαλιά πολλών βιομηχανικών περιφερειών της Ευρώπης.

2.3 Τα στοιχεία που δίδονται από την Επιτροπή για τις άμεσες και έμμεσες δαπάνες της εφαρμογής του συστήματος REACH κατά την επόμενη δεκαετία έχουν επικριθεί από πολλούς διότι θεωρείται ότι υποεκτιμώνται. Ως εκ τούτου, η ΕΠ επικροτεί τη νέα αξιολόγηση του αντίκτυπου στην οποία προβαίνει η Επιτροπή σε ό,τι αφορά τις έμμεσες δαπάνες, τους μεταγενέστερους χρήστες και τον αντίκτυπο στα νέα κράτη μέλη. Θα πρέπει να αναμένουμε τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, προτού ληφθούν οποιοσδήποτε περαιτέρω αποφάσεις από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2.4 Η καινοτομία θεωρείται ως θετική επίδραση του νέου συστήματος και αναμφισβήτητα ορισμένα μέτρα ευνοούν τον προσδιορισμό και τη θέση σε εμπορία μεγαλύτερου αριθμού νέων ουσιών σε σχέση προς τα ισχύοντα. Ωστόσο, το δυναμικό καινοτομίας των επιχειρήσεων, ειδικά κατά την πρώτη φάση της εφαρμογής του συστήματος, υφίσταται αρνητικές επιδράσεις. Με την εφαρμογή του REACH, τα νέα προϊόντα φτάνουν στην αγορά με μεγάλη καθυστέρηση. Ο κίνδυνος για τις επιχειρήσεις αυξάνεται, διότι ο προϋπολογισμός για την έρευνα επιβαρύνεται με πρόσθετες δαπάνες. Οι ερευνητές αφιερώνουν πολύ χρόνο στις δοκιμές παλιών χημικών προϊόντων και ασχολούνται λιγότερο με την ανάπτυξη νέων προϊόντων. Παρόλα αυτά, οι καινοτομίες συνιστούν το κλειδί της επιτυχίας για την ευρωπαϊκή οικονομία του μέλλοντος. Η χημική βιομηχανία είναι σαφώς ο σημαντικότερος προμηθευτής καινοτόμων συντελεστών παραγωγής. Κατά συνέπεια, η έλλειψη καινοτομικών στον χημικό τομέα έχει αρνητικές επιδράσεις και στο δυναμικό καινοτομίας άλλων κλάδων της οικονομίας. Σε γενικές γραμμές η Επιτροπή των Περιφερειών θεωρεί ότι οι μηχανισμοί αυτοί είναι πολύ γενικοί — και μάλιστα αυτόματοι — για να ενθαρρυνθεί η καινοτομία, και, από την άποψη αυτή, τα ποσοτικά αποτελέσματα είναι πενιχρά.

2.5 Ενώ, από τη μία πλευρά, αναμένεται να προκύψουν δαπάνες τους οικονομικούς φορείς, για τις περιφέρειες, στις οποίες διακυβεύονται θέσεις απασχόλησης, και για τους τελικούς καταναλωτές, εξαιτίας ανατιμήσεων στα τελικά προϊόντα, το όφελος εντοπίζεται στους τομείς της υγείας, του περιβάλλοντος και της προστασίας των καταναλωτών, αλλά και στην ασφάλεια στο χώρο εργασίας, στην απλούστευση της νομοθεσίας και στις πιέσεις που υφίστανται οι επιχειρήσεις σε ό,τι αφορά την προώθηση της ανταγωνιστικότητας και της ικανότητας καινοτομίας. Στο πλαίσιο αυτό όμως παραγνωρίζεται το γεγονός ότι τα οφέλη εμφανίζονται μετά την πάροδο μεγαλύτερου διαστήματος από την περίοδο των δαπανών, με αποτέλεσμα να ευνοούν και άλλου τομείς ή ακόμη και το κοινωνικό σύνολο.

3. Συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

3.1 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει τις προτάσεις για την θέσπιση του REACH αναφορικά με τη συμβατότητά τους προς τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας·

3.2 **παροτρύνει** την Επιτροπή να λάβει υπόψη τους πολίτες και καταναλωτές διασφαλίζοντας την ενιαία επισήμανση των χημικών προϊόντων σε ένα τομέα που σήμερα χαρακτηρίζεται από μεγάλη ανομοιομορφία — και επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής που θα διασφαλίσει την ενιαία ρύθμιση των χημικών προϊόντων που έχουν ταξινομηθεί πριν ή μετά το 1981.

3.3 **Ζητεί** ειδικά την εξέταση των υποβληθεισών προτάσεων, σε ό,τι αφορά την πραγματική αναγκαιότητα του γραφειοκρατικού φόρτου που βαρύνει τις επιχειρήσεις, και, στο πλαίσιο αυτό, των δαπανών που αυτός συνεπάγεται για την επίτευξη των στόχων του θεσπιζόμενου νομοθετικού πλαισίου·

3.4 **Θεωρεί** ότι οι στόχοι που διατυπώνονται στις εν λόγω προτάσεις δύνανται να υλοποιηθούν και με την υιοθέτηση απλούστερου κανονιστικού πλαισίου·

3.5 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συνεκτιμήσει τις εναλλακτικές προτάσεις που βρίσκονται στο στάδιο των συζητήσεων και αφορούν την απλούστευση του συστήματος REACH·

3.6 **Ζητεί** τη παροχή διευκολύνσεων και στήριξης στις ΜΜΕ κατά τη διαδικασία καταχώρισης, προκειμένου να διατηρηθεί ή και να ενισχυθεί περαιτέρω το οικονομικό δυναμικό και η απασχόληση στις περιφέρειες της Ευρώπης που εξαρτώνται από τη βιομηχανία·

3.7 **συνιστά**, σε ό,τι αφορά τις παραγόμενες και εισαγόμενες ποσότητες, την υιοθέτηση μιας προσέγγισης περισσότερο προσανατολισμένης στους υφιστάμενους κινδύνους, τις ενδεχόμενες επιπτώσεις έκθεσης στις ουσίες και με γνώμονα τον καθορισμό συγκεκριμένων προτεραιοτήτων, αντί μιας προσέγγισης με κριτήριο την ποσότητα·

3.8 ταυτόχρονα, **συνιστά** την εφαρμογή και άλλων εναλλακτικών προσεγγίσεων που αποσκοπούν σε ουσιαστική απλούστευση και διασαφήνιση των νομοθετικών διατάξεων για τους χρήστες της διαδικασίας καταχώρισης, αξιολόγησης και αδειοδότησης·

3.9 **Ζητεί** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα αξιοποίησης των υφιστάμενων συστημάτων πληροφόρησης, καθώς και του αντίστοιχου ενημερωτικού υλικού που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη κατά την αξιολόγηση των χημικών προϊόντων·

3.10 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διαμορφώσει τις σχετικές κανονιστικές ρυθμίσεις της πολιτικής για τα χημικά προϊόντα κατά τρόπο συμβατό με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις άλλων τομέων χάραξης πολιτικών·

3.11 ειδικότερα **ζητεί** την υιοθέτηση ενός συστήματος πληροφόρησης προσανατολισμένου στο στόχο της πληροφόρησης (επικινδυνότητα του προϊόντος), το οποίο, εντούτοις, να αποκλείει την

επανάληψη της διαδικασίας πληροφόρησης στο επίπεδο των διαφορετικών σταδίων παραγωγής προστιθέμενης αξίας·

3.12 **συνιστά**, για λόγους προώθησης της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, την έναρξη διαπραγματεύσεων με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου με στόχο την ενοποίηση των εν λόγω κανονιστικών ρυθμίσεων σε διεθνές επίπεδο·

3.13 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει δεόντως και ενδελεχώς τη συμβατότητα των προτάσεών της σε σχέση με τις πρωτοβουλίες της για την απλούστευση της νομοθεσίας στην εσωτερική αγορά (SLIM), καθώς και τη βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου·

3.14 **Ζητεί** από την Επιτροπή να εστιάσει την προσοχή της στην τήρηση της βασικής αρχής της ευθύνης του παραγωγού ή εμπόρου μιας χημικής ουσίας (αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», αρχή της αντιστροφής του βάρους αποδείξεως) σε όλα τα στάδια εμπορίας του προϊόντος. Αυτό μπορεί να συμβάλει στη διασφάλιση της προστασίας των εργαζομένων, των καταναλωτών και του περιβάλλοντος·

3.15 **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει, στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης των κοινοτικών και πολιτικών στόχων, τον αντίκτυπο των προτάσεών της στις περιφερειακές και τοπικές οικονομικές δομές και, ως εκ τούτου, τη συμβατότητά τους με τον στόχο της Ένωσης για υλοποίηση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Στο πλαίσιο αυτό μπορούν να διενεργηθούν πιλοτικές τομεακές μελέτες στις διάφορες περιφέρειες της Ευρώπης, όπου δραστηριοποιείται η χημική βιομηχανία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ακριβής περιπτωσιολογική αξιολόγηση του αντίκτυπου της μελλοντικής νομοθεσίας·

3.16 **Ζητεί** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να συναγάγει τα απαραίτητα συμπεράσματα από την προγραμματισμένη για το τέλος Μαρτίου του 2005 διευρυμένη αξιολόγηση του αντίκτυπου·

3.17 **Ζητεί** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να οριοθετήσει σαφώς τις αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων και να εγγυηθεί τη διασφάλιση μιας πρακτικά εφαρμόσιμης και φιλικής προς την επιχειρηματικότητα πολιτικής για τα χημικά προϊόντα μέσω της ενεργούς συμμετοχής των ενδιαφερόμενων τοπικών παραγόντων·

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών σχετικά με την «Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών» με τίτλο: «Η κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης — Η συμβολή των πολιτικών της ΕΕ για να υπάρξουν οφέλη για όλους»

(2005/C 164/11)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο: «Η κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης — Η συμβολή των πολιτικών της ΕΕ για να υπάρξουν οφέλη για όλους» (COM(2004) 383 τελικό,

Έχοντας υπόψη την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18^{ης} Μαΐου 2004 να ζητήσει από την ΕΤΠ την κατάρτιση σχετικής γνωμοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 265, παράγραφος 1, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

Έχοντας υπόψη την απόφαση του Προεδρείου της, της 15^{ης} Ιουνίου 2004, να αναθέσει την επεξεργασία γνωμοδότησης επί του θέματος στην επιτροπή «οικονομική και κοινωνική πολιτική»,

Έχοντας υπόψη την έκθεση της Έκθεση της Παγκόσμιας Επιτροπής για την Κοινωνική Διάσταση της Παγκοσμιοποίησης, που δημοσιεύθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 2004,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της με θέμα «Ο αντίκτυπος που έχουν για τις τοπικές και περιφερειακές αρχές οι διαπραγματεύσεις για τη Γενική Συμφωνία για τις Εμπορικές Συναλλαγές Υπηρεσιών (GATS) στα πλαίσια του ΠΟΕ» (CdR 103/2003 fin) ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την «Ανακοίνωση της Επιτροπής για τη μετανάστευση, την ένταξη και την απασχόληση» (CdR 223/2003 fin) ⁽²⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της με θέμα τις «Προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές, την επαγγελματική κατάρτιση ή τον εθελοντισμό» (CdR 2/2003 fin) ⁽³⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της σχετικά με την «Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες για την περίοδο 2005-2010» (CdR 80/2004 fin) ⁽⁴⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της όσον αφορά την «Ενδιάμεση αξιολόγηση της στρατηγικής της Λισσαβώνας» (CdR 152/2004 fin),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της για την «Πρόταση ενός νέου κανονισμού σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο» (CdR 240/2004 fin),

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότησή της με θέμα «Στρατηγική για την ενιαία αγορά για την περίοδο 2003-2006» (CdR 341/2002 fin), ⁽⁵⁾

Έχοντας υπόψη το σχέδιο γνωμοδότησης (CdR 328/2004 rev. 1) που υιοθέτησε ομόφωνα στις 8 Δεκεμβρίου 2004 η επιτροπή «οικονομική και κοινωνική πολιτική» (εισηγήτρια: **η κα Ulrike Rodust**, Μέλος του Κοινοβουλίου του Schleswig-Holstein (DE-ΕΣΚ)),

υιοθέτησε κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειάς της, της 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 23^{ης} Φεβρουαρίου), ομόφωνα την ακόλουθη γνωμοδότηση:

⁽¹⁾ ΕΕ C 256 της 24.10.2003, σελ. 83

⁽²⁾ ΕΕ C 109 της 30.4.2004, σελ. 46

⁽³⁾ ΕΕ C 244 της 10.10.2003, σελ. 5

⁽⁴⁾ ΕΕ C 318 της 22.12.2004, σελ 30

⁽⁵⁾ ΕΕ C 128 της 29.5.2003, σελ 48

Απόψεις και συστάσεις της Επιτροπής των Περιφερειών

1. Γενικές Παρατηρήσεις

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1.1 **επικροτεί** την ανακοίνωση για την κοινωνική διάσταση που υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον Μάιο του 2004, στην οποία εκθέτει τις αρχικές απόψεις της σχετικά με τα ζητήματα που τέθηκαν στην έκθεση της Παγκόσμιας Επιτροπής για την Κοινωνική Διάσταση της Παγκοσμιοποίησης (ΠΕΚΔΠ) και τα συμπεράσματά της.

1.2 **συμμερίζεται** την άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία η έκθεση της ΠΕΚΔΠ μεταφέρει ισορροπημένα, κριτικά αλλά θετικά μηνύματα που μπορούν να αποτελέσουν τη βάση μελλοντικών ενεργειών.

1.3 **επισημαίνει** ότι η παγκοσμιοποίηση έχει θέσει σε κίνηση μια διαδικασία εκτεταμένων μεταβολών που επηρεάζουν τους πάντες. Με συνετή διαχείριση, η παγκοσμιοποίηση μπορεί να επιφέρει πρωτοφανή υλική πρόοδο, να δημιουργήσει παραγωγικότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας για όλους και να συμβάλει σημαντικά στη μείωση της φτώχειας παγκοσμίως. Ωστόσο, η υψηλός απέχει ακόμη πολύ από την υλοποίηση αυτής της δυνατότητας. Η παρούσα διαδικασία παγκοσμιοποίησης δεν παράγει ισορροπημένες σχέσεις, ούτε μεταξύ ούτε εντός των επιμέρους κρατών και περιφερειών.

1.4 **διαπιστώνει** με ανησυχία ότι η επιρροή της παγκοσμιοποίησης έχει ως αποτέλεσμα στις ακόλουθες εξελίξεις στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο:

- ο αριθμός των κοινοτήτων που πλήττονται άμεσα από την παγκοσμιοποίηση αυξάνεται συνεχώς παγκοσμίως. Σε πολλές κοινότητες απωλέστηκαν πολυάριθμες θέσεις εργασίας εξαιτίας της παρακμής των τοπικών βιομηχανιών, ως αποτέλεσμα των μεταβολών όσον αφορά την διεθνή κατανομή της εργασίας και της ελευθέρωσης του εμπορίου, με αποτέλεσμα την μετεγκατάσταση επιχειρήσεων των τομέων υψηλής έντασης εργατικού δυναμικού σε χώρες με φθινό εργατικό δυναμικό. Υπάρχει κίνδυνος να αντιμετωπιστούν σοβαρά προβλήματα προσαρμογής σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, και να απειληθεί ο κοινωνικός ιστός·
- ορισμένες πτυχές της παγκοσμιοποίησης μπορούν ενδεχομένως να διαβρώσουν ακόμη και τις πιο ανθεκτικές και ζωτικές τοπικές κοινότητες, ακόμη και όταν δεν επηρεάζονται άμεσα. Συχνά, η αυξανόμενη αμβέλεια και παγκοσμιοποίηση των μέσων μαζικής ενημέρωσης, και της βιομηχανίας ψυχαγωγίας και τουρισμού επηρεάζουν και υπονομεύουν παραδοσιακούς πολιτισμούς, πατροπαράδοτες αξίες αλλά και την αίσθηση της αλληλεγγύης και της ταυτότητας στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Η μελλοντική παγκόσμια κοινότητα απαιτείται να συνεκτιμά την πληθώρα τοπικών πολιτισμών και δεξιοτήτων, χωρίς να εκμηδενίζει και να ισοπεδώνει την ποικιλομορφία τους·

1.5 **θεωρεί** αναγκαία την επίτευξη προόδου προς την κατεύθυνση μιας δίκαιης παγκοσμιοποίησης και δεσμεύεται να αναλάβει

δράση για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης, υπό το φως της έκθεσης της ΠΕΚΔΠ και των αρχικών προτάσεων που διατυπώνονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής·

1.6 **είναι της γνώμης** ότι η συνεκτίμηση της κοινωνικής διάστασης της παγκοσμιοποίησης προϋποθέτει πιο ισορροπημένες και ολοκληρωμένες οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές σε όλα τα επίπεδα. Σε αυτό το πλαίσιο, απαιτείται να επιδειχθεί ιδιαίτερη προσοχή στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο τα οποία επηρεάζονται αμεσότερα από την παγκοσμιοποίηση και να ληφθεί μέριμνα ώστε να συμμετάσχει στη διαδικασία επίλυσης των σχετικών προβλημάτων, ιδίως μέσω της Επιτροπής των Περιφερειών·

1.7 **διαπιστώνει** μια διαφορά όσον αφορά τη χρήση του όρου «περιφερειακό επίπεδο». Το επίθετο «περιφερειακός» χρησιμοποιείται στην έκθεση της ΠΕΚΔΠ για να υποδείξει την ήπειρο, ενώ η χρήση του επίθετου «περιφερειακός» στην ανακοίνωση, όταν γίνεται αναφορά στο ΕΚΤ, υποδεικνύει το υποεθνικό επίπεδο.

2. Η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην παγκόσμια διακυβέρνηση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

2.1 **είναι της γνώμης** ότι τα υφιστάμενα προβλήματα που προκαλούνται από την παγκόσμια οικονομική δραστηριότητα δεν οφείλονται στην παγκοσμιοποίηση αυτή καθ' εαυτή, αλλά στην ανεπαρκή διακυβέρνησή της. Η παγκόσμια διακυβέρνηση αποτελεί το αποκορύφωμα ενός πλέγματος δομών λήψης αποφάσεων που εκτείνεται από το τοπικό επίπεδο μέχρι και τις πολυεθνικές επιχειρήσεις. Η «χρηστή διακυβέρνηση» της παγκοσμιοποίησης μπορεί να προκύψει μόνον από μια θετική αλληλεπίδραση μεταξύ των υπερεθνικών, των εθνικών, αλλά και των περιφερειακών και τοπικών φορέων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Το πλαίσιο της παγκόσμιας διακυβέρνησης δεν καθορίζεται πλέον αποκλειστικά από τη συμπεριφορά και τους κανόνες των εθνικών κρατών. Πέραν του εθνικού επιπέδου, η αλληλεπίδραση μεταξύ των φορέων παγκοσμίου βεληνεκού, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, και φορέων «εταιρικής» διακυβέρνησης, περιφερειακών και τοπικών αρχών είναι απολύτως αναγκαία σε αυτό το πλαίσιο. Καθοριστικοί παράγοντες για την ποιότητα της παγκόσμιας διακυβέρνησης είναι αφενός ο βαθμός δέσμευσης των εν λόγω φορέων έναντι μιας πολυμερούς προσέγγισης, οικουμενικών αξιών και κοινών στόχων, και αφετέρου, το μέγεθος της ευαισθησίας που επιδεικνύουν για το διασυνοριακό αντίκτυπο των πολιτικών τους και η βαρύτητα που αποδίδουν στις κοινωνικές συνέπειες των ενεργειών τους σε παγκόσμια κλίμακα. Όλοι αυτοί οι φορείς, κατά τη διαχείριση των εσωτερικών υποθέσεών τους, αποφασίζουν και επηρεάζουν το βαθμό στον οποίο οι άνθρωποι θα μπορέσουν να ωφεληθούν από την παγκοσμιοποίηση και να προστατευθούν από τις αρνητικές συνέπειές της.

2.2 **υπογραμμίζει** ότι μόνον η συμμετοχή του περιφερειακού και τοπικού επιπέδου στη διαμόρφωση όλων αυτών των «καθοριστικών παραγόντων» θα οδηγήσει σε μια αποδεκτή πολιτική παγκόσμιας διακυβέρνησης στην Ευρώπη.

2.3 **τονίζει** ότι οι παγκόσμιες και οι εθνικές εξελίξεις εξαρτώνται και από το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Τούτο συνιστά προαπαιτούμενο και μείζον ζήτημα για μια πιο δίκαιη και γενναϊδώρη παγκοσμιοποίηση. Οι αποκεντρωμένες προσεγγίσεις κατά το σχεδιασμό και την εφαρμογή των πολιτικών είναι τελικώς αποτελεσματικότερες διότι βασίζονται σε καλύτερη γνώση των υφισταμένων καταστάσεων και περιορισμών, είναι πιο συμμετοχικές, προσεγγίζουν περισσότερο τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των πολιτών και μπορούν να ελεγχθούν ευκολότερα. Για την ενίσχυση αυτής της αλληλεξάρτησης μεταξύ της τοπικής, περιφερειακής και της διεθνούς διάστασης απαιτείται μια προορατική και θετική προσέγγιση, εστιασμένη στην τοπική και περιφερειακή διακυβέρνηση, στην τοπική και περιφερειακή οικονομική βάση, στις τοπικές και περιφερειακές αξίες και στην εκάστοτε πολιτιστική κληρονομιά.

2.4 **επισημαίνει το γεγονός** ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικότερα, η περαιτέρω ανάπτυξη της διαδικασίας της Λισσαβώνας, αλλά και η διαμόρφωση της πολιτικής στον τομέα της μετανάστευσης και της ισότητας των φύλων, της διασυννοριακής και της διαπεριφερειακής πολιτικής, καθώς και της εμπορικής πολιτικής, αποτελούν σημαντικά στοιχεία της ευρωπαϊκής απάντησης στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης.

3. Η Στρατηγική της Λισσαβώνας σε ένα παγκόσμιο πλαίσιο

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

3.1 **συμμερίζεται την άποψη** της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η στρατηγική της Λισσαβώνας αποτελεί τη βάση για την απάντηση της ΕΕ στον αντίκτυπο της παγκοσμιοποίησης επί του ανταγωνισμού, της οικονομίας και της απασχόλησης στην Ευρώπη.

3.2 **διαπιστώνει** την αυξανόμενη αλληλεξάρτηση μεταξύ των οικονομικών αποφάσεων παγκόσμιας εμβέλειας, που επηρεάζουν τόσο το τοπικό όσο και το περιφερειακό επίπεδο και υπογραμμίζει την ανάγκη τοπικού προβληματισμού για την ανάληψη παγκόσμιας δράσης.

3.3 **επισημαίνει** ότι οι οικονομικές ενέργειες που αναλαμβάνονται παγκοσμίως απαιτείται να διασφαλίζουν ένα ορισμένο βιοτικό επίπεδο σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα σε όλες τις χώρες. Οι άνθρωποι μπορούν να συμβάλουν στην παγκοσμιοποίηση και να ωφεληθούν από αυτήν μόνον εάν είναι επαρκώς υγιείς, εάν έχουν πρόσβαση στην κατάρτιση και μπορούν να επωφεληθούν από αυτή και εάν διαθέτουν πραγματικές δυνατότητες να εξεύρουν απασχόληση για να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες. Απασχόληση εισοδήματα και βιώσιμο περιβάλλον· αυτές είναι οι βασικές προϋποθέσεις που διασφαλίζουν αυτεξούσια και αξιοπρεπή ανθρώπινη ζωή και πλήρη συμμετοχή των ατόμων ως πολιτών στην τοπική περιφερειακή, εθνική ή παγκόσμια κοινότητα.

3.4 **τονίζει** τη σημασία της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για την εξισορρόπηση των επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης. Όπως καταδεικνύουν οι ορθές πρακτικές, όλες οι χώρες που ωφελήθηκαν από την παγκοσμιοποίηση έχουν πραγματοποιήσει σημαντικές επενδύσεις στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης. Δεδομένου ότι το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο διαδραματίζει εξέχοντα ρόλο στα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης των ευρωπαϊκών χωρών, η προσαρμογή των εν λόγω συστημάτων στις

προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης είναι απολύτως αναγκαία. Παρότι το εγχείρημα αυτό παραμένει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και του υποεθνικού επιπέδου, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να επικεντρώσει τις επικουρικές αρμοδιότητές της στην αναβάθμιση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ευρώπη.

3.5 **υπογραμμίζει** ότι εξακολουθούν να υποτιμούνται οι δυνατότητες που προσφέρει το μεγάλο δυναμικό σε ανθρώπινους πόρους. Η άνιση πρόσβαση στην εκπαίδευση, ο αναλφαριθμητισμός και το χαμηλό επίπεδο δεξιοτήτων, καθώς και οι ανισότητες που πλήττουν τις εθνικές και θρησκευτικές μειονότητες χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, τόσο σε χώρες με υψηλό όσο και σε χώρες με περιορισμένο εισόδημα.

3.6 **επαναλαμβάνει** τη θετική άποψη της σχετικά με τη διευκόλυνση της εισόδου στην ΕΕ υπηκόων τρίτων χωρών για σκοπούς κατάρτισης και εκπαίδευσης, γεγονός το οποίο θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης σε αυτούς τους τομείς.

3.7 **υπογραμμίζει ιδιαίτερα** την αλληλεπίδραση που υφίσταται μεταξύ της μεταρρύθμισης της Ευρωπαϊκής πολιτικής συνοχής για το επόμενο οικονομικό πλαίσιο, της εφαρμογής της στρατηγικής της Λισσαβώνας και των προκλήσεων της παγκοσμιοποίησης που δεν έχουν ακόμη αντιμετωπισθεί στην Ευρώπη. Η πολιτική συνοχής της ΕΕ και οι τρεις διαφορετικοί στόχοι της πολιτικής αυτής, θα πρέπει να επιτρέψει στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο της Ένωσης να συνδυάσει την υλοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβώνας με μια καλύτερη δυνατότητα αντιμετώπισης των επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης.

3.8 **καλεί επείγοντως** τα κράτη μέλη να συμφωνήσουν εγκαίρως σχετικά με το περίγραμμα και το οικονομικό πλαίσιο της νέας πολιτικής συνοχής της ΕΕ ώστε να αποφευχθεί η απώλεια χρόνου για τον αναγκαίο προγραμματισμό στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

3.9 **επιδοκιμάζει ρητά** το γεγονός ότι στο σχέδιο κανονισμού της Επιτροπής περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής (COM(2004) 492) προτείνεται οι επιχειρήσεις που λαμβάνουν ενίσχυση να μην έχουν δικαίωμα, για ένα διάστημα επτά ετών, να μεταφερθούν σε άλλο τόπο, με αποτέλεσμα να καταργηθούν θέσεις εργασίας. Στην αντίθετη περίπτωση, τα καταβληθέντα ποσά θα πρέπει να επιστραφούν (βλ. άρθρο 56 του σχεδίου κανονισμού).

3.10 **ζητά από** την Επιτροπή της ΕΕ να διασφαλίσει ότι η μεταρρύθμιση των κανονισμών της ΕΕ περί κρατικών ενισχύσεων (Άρθρο 83 της Συνθήκης ΕΚ) θα δώσει στις περιφερειακές και τοπικές αρχές τη δυνατότητα να προωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη με πολύ συγκεκριμένα κίνητρα.

3.11 **θεωρεί** ωστόσο απαραίτητη, όπως και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τη στενότερη σύνδεση της νέας πολυετούς στρατηγικής για την ενιαία αγορά με τις διάφορες οικονομικές διαδικασίες. Επίσης, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συστάσεων της έκθεσης Wim Kok, χρειάζεται να επιδιωχθεί περαιτέρω ο προσανατολισμός προς τον ενιαίο στόχο να καταστήσει η Ένωση η πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο μέχρι το 2010.

3.12 **υποστηρίζει**, συνεπώς, τις προσπάθειες που γίνονται στις συγκεκριλαιοωτικές εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να απλοο-στειθεί η νέα στρατηγική για την ενιαία αγορά, μαζί με τις άλλες προαναφερθείσες διαδικασίες, μέσω μιας ενιαίας γενικής στρατη-γικής. Αυτός ο ενιαίος στόχος για το 2010 πρέπει να αποτελέσει τμήμα της ευρωπαϊκής απάντησης στην παγκοσμιοποίηση·

3.13 **συμφωνεί** με την απαραίτητη διεύρυνση της έννοιας της ενιαίας αγοράς. Πιστεύει ότι μέσα στα επόμενα χρόνια θα πρέπει, βάσει της στρατηγικής για την ενιαία αγορά, να δοθούν λύσεις, οι οποίες θα προσανατολίζονται πρωτίστω προς τις απαιτήσεις της αγοράς και, παράλληλα, θα αντικατοπτρίζουν τις οικονομικές και πολιτικές ευθύνες και πρωτοβουλίες των κρατών μελών και των περιφερειακών και τοπικών αρχών και θα ανταποκρίνονται στην ποιότητα του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου.

4. Μετανάστευση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

4.1 **υποστηρίζει** την Επιτροπή ενόψει της περαιτέρω ανάπτυξης διμερούς και πολυμερούς διαλόγου για τη μετανάστευση.

4.2 **υπενθυμίζει** τη σημασία που έχει η μετανάστευση εργα-ζομένων για το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στην Ευρώπη, και υπογραμμίζει ότι απαιτείται να συνεχισθεί επειγόντως η θέσπιση ενός συνόλου κανόνων για τη διευθέτηση μεταναστευτικών θεμάτων στην ΕΕ.

4.3 **τονίζει** την ανάγκη διαμόρφωσης ειδικών προγραμμάτων παροχής βοήθειας προς τις χώρες προέλευσης των μεταναστών.

4.4 **καλεί** το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη να συνεκτιμούν, κατά τη χάραξη των πολιτικών της ΕΕ και των εθνικών πολιτικών στον τομέα της μετανάστευσης, την ανάγκη ενσωμάτωσης των νομίμων μεταναστών, διαμέσου της μη διακριτικής μεταχείρισης και της ισότιμης πρόσβασης στις δημόσιες υπηρεσίες.

4.5 **εκτιμά** ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να προσδώσει προστιθέμενη αξία στις δράσεις που αναλαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο για την προαγωγή της ενσωμάτωσης, κατά προτίμηση με την ενίσχυση προγραμμάτων και πρωτοβουλιών παρά με την εναρ-μόνιση της νομοθεσίας.

4.6 **είναι της γνώμης** ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να κληθούν να συμμετέχουν στην προετοιμασία εθνικών προγραμμάτων δράσης και ότι τούτο θα διευκόλυne τη σύγκριση και τον προσδιορισμό των βέλτιστων πρακτικών αλλά και την ανάλυση του πραγματικού αντίκτυπου και των αποτελεσμάτων των στρατηγικών που υιοθετούνται από τα κράτη μέλη.

4.7 **απευθύνει έκκληση** για την αναγνώριση της ύπαρξης μεγάλου αριθμού παράνομων μεταναστών και της ανάγκης να δημιουργηθούν μηχανισμοί που θα επιτρέψουν στους παραβάτες του νόμου περί μετανάστευσης να νομιμοποιήσουν την παρουσία τους χωρίς άσκοπες καθυστερήσεις, μετά από εξέταση κάθε περίπτωσης. Προϋπόθεση είναι ότι θα δημιουργηθούν κατάλληλες συνθήκες υποδοχής των μεταναστών και ότι θα αποκλειστούν εκείνοι που έχουν διαπράξει σοβαρά αδικήματα. Η Επιτροπή των Περιφε-ρειών εριστά ωστόσο την προσοχή στο γεγονός ότι η έλλειψη

ελέγχων εντός των εθνικών συνόρων κράτους μέλους, επηρεάζει επίσης την κατάσταση και άλλων κρατών μελών της ζώνης Schengen. Τα μέτρα νομιμοποίησης πρέπει επομένως να λαμβά-νονται με μεγάλη προσοχή.

4.8 **επισημαίνει** ότι η απουσία ενός πολυμερούς πλαισίου το οποίο να διέπει τη διασυνοριακή κυκλοφορία των ατόμων προκαλεί ένα σημαντικό κενό στην υφιστάμενη θεσμική δομή για την παγκό-σμια οικονομία.

4.9 **θεωρεί** ότι, υπό το πρίσμα των αναπτυσσομένων χωρών, η απουσία ενός πολυμερούς πλαισίου για τη διασυνοριακή κυκλο-φορία των ατόμων αποτελεί ένα ακόμη κενό στους κανόνες που διέπουν την παγκόσμια οικονομία. Πολλές από τις χώρες αυτές υποστηρίζουν ότι μια πιο ελεύθερη μετανάστευση στο βιομηχανο-ποιημένο κόσμο θα συνιστούσε ένα ταχύ και ισχυρό μέσο για τη μεγιστοποίηση των ωφελημάτων που τους παρέχει η παγκοσμιο-ποίηση.

5. Ισότητα των φύλων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

5.1 **επισημαίνει** ότι καθίσταται ολοένα σαφέστερο ότι η παγκο-σμιοποίηση πλήττει κυρίως τις γυναίκες. Η παγκοσμιοποίηση έχει αρνητική επίδραση σε έναν αυξανόμενο αριθμό γυναικών, τόσο σε απόλυτα μεγέθη όσο και σε σχέση με τους άνδρες. Οι γυναίκες γεωργοί π.χ., αντιμετωπίζουν σχεδόν ανυπέρβλητα εμπόδια στην προσπάθειά τους να ασχοληθούν με τις νέες οικονομικές δραστη-ριότητες που ανακύπτουν από την παγκοσμιοποίηση. Αυτό οφείλεται συχνά στην προκατειλημμένη αντιμετώπιση των γυναικών, που παρατηρείται είτε απευθείας εις βάρος των γυναικών είτε στο νομικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει τον κλάδο των πολύ μικρών και μικρών επιχειρήσεων στον οποίο οι γυναίκες υπερι-σχύουν αριθμητικά. Παράλληλα, για πολλές άλλες γυναίκες, η παγκοσμιοποίηση συνέβαλε σε βελτίωση της οικονομικής και κοινο-νικής τους θέσης. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται τα εκατομμύρια των εργαζομένων γυναικών που απορροφώνται από το παγκόσμιο σύστημα παραγωγής. Η αμειβόμενη απασχόληση εξασφάλισε στις γυναίκες υψηλότερα εισοδήματα από αυτά που ελάμβαναν κατά το παρελθόν είτε από την ενδοοικογενειακή απασχόληση είτε από την απασχόληση στην άτυπη οικονομία που τους διασφάλιζε ενδεί και επισφαλή βίο. Η αμειβόμενη απασχόληση εξασφάλισε επίσης σε αυτές τις γυναίκες μεγαλύτερες δυνατότητες οικονομικής ανεξαρτησίας και συχνά βελτίωσε την κοινωνική τους θέση ακόμη και εντός των πιο καταπιεστικών πατριαρχικών κοινωνιών.

5.2 **καλεί** τα κράτη μέλη να επιδείξουν ιδιαίτερη προσοχή στο κοινωνικό και νομικό πλαίσιο που διέπει την απασχόληση των γυναικών και να υποστηρίξουν όλες τις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο για την προώθηση της ισότητας των δύο φύλων.

5.3 **συμμερίζεται την άποψη** της Επιτροπής κατά την οποία η ισότητα των φύλων είναι θεμελιώδης στόχος των εσωτερικών και εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ και ουσιαστικό στοιχείο των διεθνών συμφωνημένων βασικών κανόνων εργασιών.

6. Διασυνοριακή, διακρατική και διαπεριφερειακή συνεργασία, π.χ. πολιτική για τις γειτονικές σχέσεις

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

6.1 **υπογραμμίζει** ότι το μελλοντικό μέσο της ΕΕ για την «εδαφική συνεργασία» πρέπει να διαμορφωθεί κατά τρόπο ώστε να επικουρεί τις περιφερειακές και τοπικές αρχές στην προσπάθειά τους για την καταπολέμηση των αρνητικών επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης.

6.2 **υποστηρίζει** την «Ευρωπαϊκή πολιτική γειτνίασης» ως ένα σύνολο δράσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση των σχέσεων με τις γειτονικές χώρες της Ένωσης στα ανατολικά και νότια σύνορά της μετά από τη διεύρυνση.

6.3 **συμμερίζειται την άποψη** της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία απώτερος στόχος της πρωτοβουλίας αυτής είναι να δημιουργηθεί μια περιοχή σταθερότητας και ευημερίας που θα βασίζεται σε κοινές αξίες και κοινά συμφέροντα.

6.4 **θα συνεισφέρει** παρέχοντας βοήθεια στις χώρες εταίρους προκειμένου να προβούν σε πολιτικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις, ενισχύοντας παράλληλα το διάλογο και τη συνεργασία μαζί τους στο κοινωνικό πεδίο.

6.5 **υπενθυμίζει** την ανάγκη παροχής κατάλληλης βοήθειας για την προσαρμογή των τομέων και των περιοχών της ΕΕ που επηρεάζονται αρνητικά από τη διαρκώς μεγαλύτερη ολοκλήρωση μεταξύ της ΕΕ και των ανατολικών και νοτίων γειτονικών της χωρών.

7. Εμπορικές πολιτικές της ΕΕ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

7.1 **προτρέπει** την Επιτροπή, ως εταίρο στις διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ:

— να έχει κατά νου ότι η φιλελευθεροποίηση δεν αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά ένα μέσο για την επίτευξη περισσότερης ευημερίας. Κατά συνέπεια, η φιλελευθεροποίηση δεν είναι μονοδιάστατη, αλλά απαιτείται να αναπτύσσεται με την επίδειξη του δέοντος σεβασμού έναντι του συνόλου των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών συνεπειών, ιδιαίτερα για το περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, στην περιοχή που επηρεάζεται άμεσα.

— να συνεκτιμά τις αρχές της περιφερειακής και της τοπικής αυτονομίας κατά τις διαπραγματεύσεις του ΠΟΕ, σύμφωνα τόσο με τις διατάξεις του άρθρου 6 της Συνθήκης της ΕΕ όσο και με τη Συνταγματική Συνθήκη.

7.2 **επιδοκιμάζει** τις προσπάθειες της Επιτροπής για τη βελτίωση της διαφάνειας των διεθνών εμπορικών διαπραγματεύσεων, καθώς και για τη συμπερίληψη ομάδων συμφερόντων από όλους τους σχετικούς κλάδους του τομέα των υπηρεσιών. Θεωρεί, ωστόσο, ότι οι περιφερειακές και τοπικές αρχές πρέπει να διακρίνονται από την κοινωνία των πολιτών διότι, αφενός, διαθέτουν δημοκρατική νομιμότητα και, αφετέρου, ρυθμίζουν τον τομέα των δημοσίων υπηρεσιών ως τμήμα των αρμοδιοτήτων τους στο πλαίσιο της δημοκρατικής διαδικασίας.

Βρυξέλλες, 23 Φεβρουαρίου 2005.

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών για το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τις προτεραιότητες της Επιτροπής των Περιφερειών για το 2005

(2005/C 164/12)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2005 (COM(2005) 15 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τους στρατηγικούς στόχους για την περίοδο 2005-2009 (COM(2005) 12 τελικό),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το επιχειρησιακό πρόγραμμα της λουξεμβουργιανής και της βρετανικής προεδρίας για το 2005,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις προτεραιότητες της λουξεμβουργιανής προεδρίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το πολυετές στρατηγικό πρόγραμμα για την περίοδο 2004-2006 των έξι προεδριών,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το πρωτόκολλο για τις μορφές συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών (DI CdR 81/2001 γέν. 2),

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών για την αναζωογόνηση της στρατηγικής της Λισαβόνας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, 23ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές, το νομοθετικό πρόγραμμα και το πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2005,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την προώθηση νέων μορφών διακυβέρνησης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι αρμόδιες για την εφαρμογή σημαντικού μέρους των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, εάν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές συμβάλλουν στον καθορισμό των προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα ενισχυθεί σημαντικά η δημοκρατική νομιμότητα των πολιτικών αυτών,

κατά την 58η σύνοδο ολομέλειας της 23ης και 24ης Φεβρουαρίου 2005 (συνεδρίαση της 24ης Φεβρουαρίου) υιοθέτησε το ακόλουθο ψήφισμα:

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

Γενικές παρατηρήσεις

1. **εκτιμά** ότι οι προτεραιότητες της ΕΠΠ συμπίπτουν με εκείνες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και ειδικότερα όσον αφορά τη συμμετοχή στην εκστρατεία υπέρ της επικύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης, την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, τη δέσμευση υπέρ της στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση, την αλληλεγγύη και τη βιώσιμη ανάπτυξη, την ενίσχυση του Χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, τη δέσμευση υπέρ της διεύρυνσης της ΕΕ, και την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας, η οποία οφείλει να προβλέπει και την ενεργό συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών,

2. **υπογραμμίζει** το ρόλο και τη θέση των περιφερειών και των πόλεων στην διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση και ζητά οι ευρωπαϊκές πολιτικές, εκτός από το να προάγουν τη Οικονομική και Νομισματική Ένωση, να επικεντρώσουν σήμερα περισσότερο από ποτέ τις προσπάθειές τους στην επίτευξη μιας πραγματικής πολιτικής Ένωσης, η οποία θα βασίζεται στην υποστήριξη των πολιτών της και στο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα που υπογράφηκε στις 29 Οκτωβρίου 2004 στη Ρώμη,

3. **επισημαίνει** τη δέσμευσή της στο πλευρό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την από κοινού αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του πρωτοκόλλου συνεργασίας, το οποίο ισχύει από το 2001, και για την έναρξη ήδη από τώρα των προπαρασκευαστικών εργασιών για την κατάρτιση ενός νέου πρωτοκόλλου συνεργασίας μεταξύ των δύο θεσμικών οργάνων,

4. **καλεί** ήδη από τώρα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη το πνεύμα και το γράμμα της Συνταγματικής Συνθήκης όσον αφορά την προετοιμασία της κοινοτικής νομοθεσίας, και κυρίως σε σχέση με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, και να της δώσει συγκεκριμένη μορφή στο πλαίσιο του νέου πρωτοκόλλου συνεργασίας,

5. **συμμερίζεται** την άποψη της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία δεν είναι ρεαλιστικό να ζητούμε περισσότερη Ευρώπη με λιγότερους πόρους: οι νέοι τομείς των κοινοτικών πολιτικών απαιτούν συμπληρωματικά χρηματοοικονομικά μέσα, ανάλογα των φιλοδοξιών που εκφράζονται δημοσίως,

6. **τονίζει** τη σημασία της προαγωγής της πολιτισμικής ποικιλομορφίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση· προβλέπει στην επιδίωξη με δυναμικό τρόπο της προτεραιότητάς της να γίνεται σεβαστή και να προωθείται η πολιτισμική και γλωσσική ποικιλομορφία, η οποία αποτελεί μία πηγή πλούτου που πρέπει να διατηρηθεί,

Επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης

7. **θεωρεί** ότι η επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης συνιστά σημαντικό βήμα στη διαδικασία πολιτικής ολοκλήρωσης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος και, ως εκ τούτου, **δεσμεύεται** στην εν λόγω διαδικασία συμμετέχοντας στην πρωτοβουλία «Χίλιες συζητήσεις για την Ευρώπη» και **καλεί** τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να εμπλακούν ακόμη περισσότερο στην ενημερωτική εκστρατεία και στην ευαισθητοποίηση για το ευρωπαϊκό οικοδόμημα,

8. **θεωρεί** ότι είναι απαραίτητο να ενημερωθούν καλύτερα οι πολίτες για το ευρωπαϊκό οικοδόμημα και το ευρωπαϊκό Σύνταγμα και, ως εκ τούτου, **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δώσει περαιτέρω ώθηση στην εν λόγω εκστρατεία,

9. **υπενθυμίζει** τον ουσιαστικό ρόλο του τοπικού και περιφερειακού Τύπου στην ενημερωτική και επικοινωνιακή αλυσίδα που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την προώθηση και την επεξήγηση της κοινοτικής δράσης και των αξιών της ΕΕ και, ως εκ τούτου, **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να συμπεριλάβει την Επιτροπή των Περιφερειών στη νέα στρατηγική επικοινωνίας,

Ευρωπαϊκή διακυβέρνηση

10. **εκφράζει την ικανοποίησή της** για το στρατηγικό στόχο προτεραιότητας που όρισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της δράσης «Καλύτερη νομοθεσία» και για τη διοργανική συνεργασία που εγκαθιδρύθηκε για αυτό, μολονότι **λυπάται** για το γεγονός ότι η τοπική και περιφερειακή διάσταση δεν αναγνωρίστηκε επαρκώς στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας και **ζητά έμμεσα** από τους Προέδρους του Συμβουλίου, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και της Επιτροπής να τη συμπεριλάβουν σε μεγαλύτερο βαθμό, ενώ **εκφράζει τη λύπη της** και για το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη στο ετήσιο πρόγραμμά της την προστιθέμενη αξία της προληπτικής διαβούλευσης με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές όσον αφορά το σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας,

11. **ζητά** την ενεργό συμμετοχή των εκπροσώπων της στις ελάχιστες διαδικασίες διαβούλευσης, όπως συμβαίνει με την κοινωνία των πολιτών,

12. **εκφράζει την ικανοποίησή της** για τη θέσπιση μιας νέας μεθόδου ανάλυσης του αντίκτυπου για όλες τις μείζονες πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μολονότι **διαπιστώνει** ότι αυτή δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη της τη διάσταση του αντίκτυπου στις τοπικές και περιφερειακές αρχές,

13. **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να επανενεργοποιήσει την υπογραφή τριμερών συμβάσεων και συμβολαίων και να διαφοροποιήσει τη χρήση αυτού του οργάνου στο πλαίσιο και άλλων κοινοτικών πολιτικών,

Επανεργοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας

14. **επιδοκιμάζει και συμμερίζεται** την επικέντρωση στα αποτελέσματα στις προτάσεις για την αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας, όπως αναφέρεται στο ψήφισμα της ΕΤΠ με θέμα την ανανέωση της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Θεωρεί την ενδιάμεση αξιολόγηση ως κρίσιμη χρονική στιγμή, όχι μόνο για τη στρατηγική κατεύθυνση των σχετικών πολιτικών, αλλά και για το

μέλλον της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης που απαιτείται ενόψει των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η ΕΕ. Το κόστος της μη επίτευξης των ορισθέντων στόχων αυτής της στρατηγικής θα οφείλεται και στην ελλιπή συμμετοχή των περιφερειακών και τοπικών παραγόντων στην κατάρτιση της ατζέντας και στην εκτέλεσή της,

15. **εκτιμά** ότι η επιτυχία της στρατηγικής της Λισσαβόνας εξαρτάται από την πολιτική αποδοχή εκ μέρους των τοπικών και περιφερειακών παραγόντων της κατάρτισης και της υλοποίησής της, ωστόσο, **εκφράζει τη λύπη της** για το γεγονός ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, καθώς και η Επιτροπή των Περιφερειών δεν συμπεριλήφθησαν στη νέα προσέγγιση της διακυβέρνησης της στρατηγικής της Λισσαβόνας, και **εμμένει** στη συμπερίληψη της τοπικής και περιφερειακής διάστασης όχι μόνο εντός των εθνικών σχεδίων δράσης, αλλά και κατά τη συζήτηση της νέας προσέγγισης, και, ως εκ τούτου, **καλεί** την Επιτροπή να λάβει υπόψη την περιφερειακή διάσταση στη χάραξη και εφαρμογή της στρατηγικής στο επίπεδο της ΕΕ, καθώς και στο επίπεδο των κρατών μελών,

16. **επιδοκιμάζει** την ιδέα της εταιρικής σχέσης για τη νεολαία και την απασχόληση, καθώς και τις βασικές επιλογές για την επικέντρωση των δράσεων της Ευρώπης, την κινητοποίηση της υποστήριξης για αλλαγές και την απλούστευση της κατάρτισης εκθέσεων. Ωστόσο, προειδοποιεί για την επιλογή να βασίζεται το σχέδιο δράσης για τη στρατηγική της Λισσαβόνας αποκλειστικά σε δράσεις σε επίπεδο κρατών μελών και ΕΕ, καθώς και για την απουσία μιας ισόρροπης προσέγγισης μεταξύ των οικονομικών στόχων, της βιώσιμης ανάπτυξης και του εκσυγχρονισμού και προόδου του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου, ενώ **εκτιμά** ακόμη ότι το νέο σχέδιο κοινωνικής δράσης οφείλει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του κοινωνικού πυλώνα της στρατηγικής της Λισσαβόνας,

Γνωσιοκεντρική κοινωνία

17. **επιδοκιμάζει** την αναγγελία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όσον αφορά το πρόγραμμα-πλαίσιο των δράσεων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης της ΕΕ κατά την περίοδο 2007-2013 (7ο ΠΠ), καθώς και το πρόγραμμα-πλαίσιο για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία, για την ενίσχυση των προσπαθειών υλοποίησης μίας γνωσιοκεντρικής κοινωνίας. Η Επιτροπή των Περιφερειών **επισημαίνει** την ανάγκη συμπερίληψης ενός περιφερειακού κεφαλαίου στο 7ο ΠΠ για την ενίσχυση των περιφερειακών πρωτοβουλιών που συμβάλλουν στον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας. **Υπογραμμίζει** ακόμη την ανάγκη δημιουργίας ενός μηχανισμού που θα δίνει τη δυνατότητα σε όλες τις περιφέρειες να επωφελούνται αυξημένων επενδύσεων στους τομείς της έρευνας και την καινοτομίας, μέσω «διαλογικής μάθησης»,

18. **υποστηρίζει** την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι η επίτευξη των στόχων της ΕΕ για τη δια βίου μάθηση είναι ουσιαστικής σημασίας για τη δημιουργία μίας γνωσιοκεντρικής οικονομίας στην ΕΕ, και **επισημαίνει** ότι η δια βίου μάθηση θα πρέπει να αντιμετωπίζεται τόσο από την άποψη της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης των δεξιοτήτων των πολιτών προκειμένου να συμμετέχουν στον οικονομικό βίο όσο και εκείνη της προώθησης της προσωπικής ανάπτυξης των πολιτών, μέσω της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, καθώς και της ικανότητας τους να λαμβάνουν μέρος στην κοινωνία και την κοινωνική ζωή,

19. **προτίθεται να συμβάλει** ενεργά στην πλαισίωση της νέας πρωτοβουλίας για τη συνέχιση του σχεδίου δράσης eEurope 2010, το οποίο θα προωθήσει έναν ευρωπαϊκό χώρο ενημέρωσης χωρίς σύνορα και θα ενισχύσει την καινοτομία μέσω επενδύσεων στην έρευνα, την ανάπτυξη και την εξάπλωση των ΤΕΕ. **Επισημαίνει** ιδιαίτερα την ανάγκη να διασφαλισθεί ότι όλες οι ομάδες της κοινωνίας θα επωφεληθούν από τις νέες τεχνολογίες όχι μόνο από την άποψη της οικονομικής προόδου, αλλά και από την άποψη της συμμετοχής, της διαφάνειας, και της δυνατότητας πρόσβασης,

20. **αναμένει** την ενημέρωση των ρυθμίσεων για τον οπτικοακουστικό τομέα, και ειδικότερα της οδηγίας «Τηλεόραση χωρίς σύνορα». Τα οπτικοακουστικά μέσα δεν αποτελούν μόνο μία πολιτιστική βιομηχανία πρώτης σπουδαιότητας αλλά ενέχουν κεντρική σημασία και στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών κοινωνικών αξιών, την ενίσχυση της τοπικής και περιφερειακής πολιτιστικής ταυτότητας, και τη λειτουργία των δημοκρατικών κοινωνιών,

Εδαφική συνοχή

21. **επαναλαμβάνει** την πεποίθησή της ότι κριτήριο αναφοράς για το πρόγραμμα εργασίας της ΕΕ κατά το 2005 πρέπει να παραμείνει η ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής, προκειμένου να προωθηθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της Κοινότητας και ο περιορισμός των διαφορών, οι οποίες ενισχύθηκαν ακόμη περισσότερο με την τελευταία διεύρυνση, μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιφερειών, καθώς και της καθυστέρησης των λιγότερο ευνοημένων περιφερειών,

22. **δεσμεύεται** να υποστηρίξει την υλοποίηση αυτής της προτεραιότητας μέσω εκτεταμένου συλλογισμού σχετικά με την αναθεώρηση της πολιτικής για τη συνοχή, μεριμνώντας για περισσότερη συνεκτικότητα των κοινοτικών τομεακών πολιτικών που έχουν σοβαρό εδαφικό αντίκτυπο και του στόχου της συνοχής,

23. **υπενθυμίζει** τον αδιάσπαστο δεσμό που υφίσταται μεταξύ μιας αποτελεσματικής περιφερειακής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο και της εφαρμογής του σχεδίου δράσης της Λισσαβόνας. Η συνέχιση της περιφερειακής πολιτικής της ΕΕ με τη συμμετοχή του συνόλου των περιφερειών θα ευνοήσει τη μελλοντική ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα σε όλες τις περιφέρειες της Ευρώπης, δεδομένου ότι η ανταγωνιστικότητα της Ένωσης εξαρτάται από την ανταγωνιστικότητα καθεμιάς από αυτές τις περιφέρειες,

24. **διατυπώνει την ανησυχία της** για το μέλλον των κρατικών ενισχύσεων υπέρ των περιφερειών και **επισημαίνει** ότι υπάρχει ο κίνδυνος ο στόχος της ανταγωνιστικότητας να σχετικοποιηθεί ή να παραμεληθεί απλώς και μόνον προκειμένου να επιτευχθεί ένας στοιχειώδης συμβιβασμός κατά τις διαπραγματεύσεις για τις δημοσιονομικές προοπτικές· **ζητά** να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ασυνέπειας μεταξύ του στόχου της σύγκλισης και της παροχής κρατικών ενισχύσεων υπέρ περιφερειών η ανάπτυξη των οποίων παρουσιάζει καθυστέρηση· συνεπώς, **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταρτίσει ένα πλαίσιο εδαφικής διαφοροποίησης στις ρυθμίσεις για τις κρατικές ενισχύσεις, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα για στοχευμένες δημόσιες επενδύσεις, όταν αυτές είναι σε θέση να διορθώσουν πραγματικές δυσλειτουργίες της αγοράς, με σκοπό την επίτευξη του στόχου της εδαφικής συνοχής,

25. **υπογραμμίζει** τη σημασία της αλληλεγγύης για την επιτυχία και την πλήρη εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Προκειμένου η μεταφορά των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων από την Ευρώπη προς τις περιφέρειες ή από τα κράτη προς τις περιφέρειες τους να είναι ισότιμη και αποτελεσματική, θα πρέπει να συνοδεύεται από μία μεταφορά πόρων και μία μεταφορά ικανοτήτων: «κάθετη» αλληλεγγύη μεταξύ κέντρου και περιφερειών, αλλά και οριζόντια αλληλεγγύη μεταξύ περισσότερο ισχυρών (πλούσιων, αποδοτικών, ικανών) και πιο αδύναμων περιφερειών,

26. **επαναλαμβάνει** την πεποίθησή της ότι η ανάπτυξη των υποδομών μεταφορών αποτελεί ουσιαστικό μοχλό για την οικονομική της Ευρώπης, με τη διευκόλυνση των συναλλαγών, οι οποίες αποτελούν πηγή οικονομικής ανάπτυξης, με τη συμβολή στην εδαφική συνοχή και με την οικοδόμηση μίας Ευρώπης «εγγύτητας». Η αποκατάσταση της ισορροπίας μεταξύ των μορφών μεταφορών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη βιώσιμη ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων, με ιδιαίτερη βαρύτητα στη νομοθετική ρύθμιση των τομέων των θαλασσιών, σιδηροδρομικών, και αεροπορικών μεταφορών,

Βιώσιμη ανάπτυξη

27. **καλεί** την Επιτροπή να αναγνωρίσει το ρόλο της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης κατά τη χάραξη των επτά θεματικών στρατηγικών που απορρέουν από το έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον και **ενθαρρύνει** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει τα οφέλη από τη μεγαλύτερη χρησιμοποίηση συμφωνιών για την αστική ανάπτυξη ή τριμερών συμφωνιών, όπως στην περίπτωση της θεματικής στρατηγικής για το αστικό περιβάλλον, προκειμένου να συμπληρώσει την ισχύουσα νομοθεσία,

28. **εκφράζει την ικανοποίησή της** για την θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου του Κιότο και καλεί τις τοπικές και περιφερειακές αρχές να υποστηρίξουν πλήρως τις προσαρμογές που αποσκοπούν στην επίτευξη των στόχων του πρωτοκόλλου,

29. **ενστερνίζεται** τη στρατηγική προσέγγιση της Επιτροπής για την αγροτική ανάπτυξη και **επισημαίνει** ότι η προστιθέμενη αξία μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής πρέπει να εντοπίζεται σαφώς και ότι θα πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη, τις περιφέρειες και τις τοπικές αρχές, ο χειρισμός των συνεπειών αυτού του πλαισίου, ανάλογα με τις αγροτικές περιοχές και την πολιτική για την αγροτική ανάπτυξη,

30. **υποστηρίζει** ότι η πρόταση για ένα μέσο αλληλεγγύης και ταχείας αντίδρασης πρέπει να ακολουθεί μία ολιστική προσέγγιση που να καλύπτει όλες τις πτυχές της προστασίας των πολιτών από καταστροφές, όπως είναι τα προληπτικά μέτρα, οι υπηρεσίες διάσωσης και τα μέτρα συνέχειας, και να προσφέρει τα μέσα για τη διευκόλυνση της ενσωμάτωσης και του συντονισμού υψηλά εξειδικευμένων δυνάμεων από διαφορετικά κράτη μέλη και περιφέρειες,

31. **επιδοκιμάζει** τις πρωτοβουλίες υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης και επισημαίνει ιδιαίτερα ότι οι κοινοτικές δράσεις και χρηματοδοτήσεις για τη βελτίωση του περιβάλλοντος θα πρέπει να έχουν πολλαπλασιαστικές συνέπειες σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο,

32. **ενθαρρύνει** την ΕΕ να καταστεί ο βασικός παράγοντας προώθησης ενός βιώσιμου προτύπου παραγωγής και διανομής προϊόντων διατροφής που παρήχθησαν με την προσεκτική αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών πόρων, τη διαφύλαξη της βιοποικιλότητας και τη διασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων και των τρόπων παραγωγής,

33. **εκφράζει την ικανοποίησή της** που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει ότι είναι απαραίτητο να προταθεί μία οριζόντια και ολοκληρωμένη προσέγγιση για την ναυτιλιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης

34. **επιδιοκίμαζει** τη φιλοδοξία που εξέφρασε η ΕΕ για την παγίωση του Χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, κυρίως με την εφαρμογή της κοινοτικής μεθόδου και, κατά συνέπεια, **ενστερνίζεται** το στρατηγικό στόχο για την ασφάλεια των πολιτών που όρισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

35. **υποστηρίζει τους** γενικούς προσανατολισμούς του προγράμματος της Χάγης για την ενίσχυση της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στην ΕΕ, **εκφράζει την απογοήτευσή της** για την απουσία αναφοράς στη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών της ΕΕ στην υλοποίηση των σχετικών πολιτικών και **ζητά** από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη αυτή τη θεσμική, πολιτική, και λειτουργική πραγματικότητα στα διάφορα σχέδια δράσης που θα καταρτισθούν κατά τους επόμενους μήνες,

36. **επαναλαμβάνει** τη σύστασή της για τη διάθεση διαρθρωτικών πόρων προκειμένου να υποστηριχθούν και να αναπτυχθούν όργανα για την υλοποίηση του Χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δώσει επιχειρησιακή διάσταση στις κατευθύνσεις της τρίτης έκθεσης για τη συνοχή,

37. **επιδιοκίμαζει** την ενισχυμένη προτεραιότητα στην επιτάχυνση της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, με την παράλληλη υπενθύμιση ότι αυτή δεν θα πρέπει να μεταφραστεί στην πράξη σε παραβιάσεις των ελευθεριών των πολιτών και **ζητά** τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην εξεταζόμενη ενίσχυση των σχετικών δικτύων και ικανοτήτων,

38. **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη της τις προτάσεις της ΕΤΠ σχετικά με το νέο κοινοτικό σχέδιο δράσης για την προώθηση της ενεργούς ευρωπαϊκής ταυτότητας των πολιτών,

Διαδικασία διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

39. **υπενθυμίζει** τη δέσμευσή της στη διαδικασία διεύρυνσης, κυρίως προκειμένου να διασφαλισθεί ο διαπολιτισμικός πολιτικός διάλογος μεταξύ των εκπροσώπων των τοπικών και περιφερειακών αρχών των κρατών μελών και των υποψηφίων και προ-υποψηφίων χωρών,

40. **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προωθήσει ενεργότερα τρόπο τη δημοκρατική αποκέντρωση στο πλαίσιο της διαδικασίας

διεύρυνσης και της προενταξιακής πολιτικής, **συνιστά**, από την άποψη αυτή, την εμβάθυνση της προενταξιακής βοήθειας σε σχέση με την ενίσχυση των διοικητικών ικανοτήτων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και, για το σκοπό αυτό, **ενθαρρύνει** την ανταλλαγή εμπειριών ορθών πρακτικών και τις αδελφοποιήσεις με τις τοπικές αρχές,

41. **κρίνει σκόπιμη** την αξιοποίηση της συμμετοχής της τοπικής και περιφερειακής δημοκρατίας στη διαδικασία δημοκρατικής σταθεροποίησης των Δυτικών Βαλκανίων, προϋπόθεση για την οποία αποτελεί η προστασία των εθνικών μειονοτήτων,

42. **εκφράζει τη λύπη της** που η συμφωνία σταθεροποίησης και σύνδεσης η οποία έχει υπογραφεί μεταξύ, αφενός, των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους και, αφετέρου, της Δημοκρατίας της Κροατίας δεν προβλέπει τη σύσταση μκτής συμβουλευτικής επιτροπής Κροατίας-Επιτροπής των Περιφερειών και **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προτείνει μία λειτουργική λύση το ταχύτερο δυνατό

Πολιτική γειτονίας

43. **επικροτεί** τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε σχέση με την πολιτική γειτονίας και **συμμερίζεται πλήρως** την ανάλυση της για την πρόκληση που ανέλαβε για την ασφάλεια, τη σταθερότητα και την ευημερία της ευρωπαϊκής ηπείρου,

44. **καλεί** την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη τη συμβολή της διασυνοριακής και διαπεριφερειακής συνεργασίας τόσο στο πλαίσιο του μηχανισμού του νέου οργάνου για τη γειτονία όσο και στο πλαίσιο των σχεδίων δράσης και **ζητά** να συμμετάσχει στην επεξεργασία, την εφαρμογή και την αξιολόγηση αυτής της νέας πολιτικής,

45. **καλεί** τη διάσκεψη EuroMed, επ' ευκαιρία του εορτασμού της δεκάτης επετείου της Δήλωσης της Βαρκελώνης, να συμφωνήσει στην περισσότερο ενεργό συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση και **υπενθυμίζει** την πρότασή της για τη δημιουργία ενός οργάνου προοριζόμενου να εκπροσωπεί τις αποκεντρωμένες τοπικές και περιφερειακές αρχές των κρατών μελών και των χωρών εταίρων της Μεσογείου,

46. **υπογραμμίζει** τη στρατηγική σημασία της εταιρικής σχέσης με τη Ρωσία και τη δυνατότητα εξέτασης των δυναμικών της διασυνοριακής συνεργασίας σε τοπική και περιφερειακή κλίμακα με την αυτόνομη περιφέρεια του Καλίνινγκραντ,

47. **εκτιμά** ότι οι αναληφθείσες δημοκρατικές διαδικασίες σε ορισμένες γειτονικές χώρες, όπως συνέβη πρόσφατα στην Ουκρανία και τη Γεωργία, θα πρέπει να υποστηριχθούν από την ΕΕ και **υπογραμμίζει** τη σημασία μίας οικονομικής, διοικητικής και πολιτιστικής συνεργασίας στην οποία οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα μπορούσαν να συνεισφέρουν,

48. **αναθέτει** στον Πρόεδρο της να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, καθώς και τη λουξεμβουργιανή και βρετανική προεδρία.

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2005

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB

Ψήφισμα της Επιτροπής των Περιφερειών με θέμα «Η αναζωογόνηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας»

(2005/C 164/13)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την έκθεση της ομάδας υψηλού επιπέδου στην οποία προήδρευσε ο κ. Wim KOK με θέμα: «Αντιμετωπίζοντας την πρόκληση — Η στρατηγική της Λισσαβόνας για την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση», Νοέμβριος 2004·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα «Στρατηγικοί στόχοι 2005-2009 — Ευρώπη 2010: Μία εταιρική σχέση για την ανανέωση της Ευρώπης — ευημερία, αλληλεγγύη και ασφάλεια» [προσωρινή μετάφραση] ⁽¹⁾·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη ανακοίνωση της Επιτροπής με θέμα «Το πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2005» ⁽²⁾·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που υποβλήθηκε την άνοιξη του 2005: «Συνεργασία για την οικονομική ανάπτυξη και την απασχόληση: Μία νέα αρχή για την στρατηγική της Λισσαβόνας» [προσωρινή μετάφραση] ⁽³⁾·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της 29^{ης} Σεπτεμβρίου 2004 με θέμα «Ενδιάμεση αξιολόγηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας» (CdR 152/2004)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της τής 18^{ης} Νοεμβρίου 2004 με θέμα «Η επιστήμη και η τεχνολογία, κλειδιά του μέλλοντος της Ευρώπης — Κατευθυντήριες γραμμές της πολιτικής της Ένωσης υπέρ της έρευνας» (CdR 194/2004)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της τής 23^{ης} Φεβρουαρίου 2005 για την Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με θέμα «Η οικοδόμηση του κοινού μας μέλλοντος — Προκλήσεις πολιτικής και δημοσιονομικά μέσα της διευρυμένης Ένωσης 2007-2013» (CdR 162/2004)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της τής 23^{ης} Φεβρουαρίου 2005 με θέμα «Πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ολοκληρωμένου προγράμματος δράσης στον τομέα της δια βίου μάθησης» (CdR 258/2004)·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη γνωμοδότησή της 23^{ης} Φεβρουαρίου 2005 με θέμα «Η κοινωνική διάσταση της παγκοσμιοποίησης» (CdR 328/2004)·

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι αρμόδιες για την υλοποίηση σημαντικού μέρους των πολιτικών της ΕΕ·

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι εάν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές συμβάλλουν στον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων της ΕΕ, αυτό θα επιτρέψει να ενισχυθεί σημαντικά η δημοκρατική νομιμότητα των πολιτικών της ΕΕ·

υιοθέτησε το ακόλουθο ψήφισμα κατά την 58^η σύνοδο ολομέλειάς της τής 23^{ης} και 24^{ης} Φεβρουαρίου 2005 (σύνοδος της 24^{ης} Φεβρουαρίου).

Οι στόχοι της στρατηγικής της Λισσαβόνας

- επαναλαμβάνει** ότι στηρίζει τη στρατηγική της Λισσαβόνας η υλοποίηση της οποίας αποτελεί μία πολιτική στρατηγική προτεραιότητας για την Ευρωπαϊκή Ένωση με ορίζοντα το 2010·
- εκφράζει την ικανοποίησή** της για την θέση που δίδεται στην στρατηγική της Λισσαβόνας μεταξύ των προτεραιοτήτων της πενταετούς περιόδου 2005-2009 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·
- υπενθυμίζει** ότι η υλοποίηση των στόχων της Λισσαβόνας ⁽⁴⁾ απαιτεί την ύπαρξη σφαιρικής στρατηγικής, στην οποία να συμμετέχουν τα κράτη μέλη, με στόχο την αύξηση της οικονομικής ανάπτυξης και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης, μέσω

κυρίως μιας επιτάχυνσης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων που αποβλέπουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας και μέσω της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς· μέσω του εκσυγχρονισμού του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου με τη βοήθεια επενδύσεων στους ανθρώπινους πόρους και δράσεων καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού· μέσω της δημιουργίας συνθηκών που να επιτρέπουν την υγιή εξέλιξη της οικονομίας και προοπτικών που να ευνοούν την ανάπτυξη μετά από την κατάλληλη προσαρμογή των μακροοικονομικών πολιτικών· μέσω της προώθησης μιας οικονομίας βασισμένης στη γνώση με τη βοήθεια πολιτικών που να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες της κοινωνίας της πληροφορίας και της Ε&Α και, τέλος, μέσω της ενίσχυσης της περιφερειακής συνοχής στο εσωτερικό της Ένωσης ⁽⁵⁾·

- υπογραμμίζει** ότι οι προτάσεις στον τομέα αυτό δεν θα στεφθούν με επιτυχία εάν δεν καταβληθούν δυναμικές και στρατηγικές προσπάθειες για την προώθηση των δικαιωμάτων και της ισότητας των ανδρών και των γυναικών σε όλες τις πτυχές της ζωής τους·

⁽¹⁾ COM (2005) 12, 26.01.2005.

⁽²⁾ COM (2005) 15, 26.01.2005.

⁽³⁾ COM (2005) 25, 02.02.2005.

⁽⁴⁾ Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβόνας της 23ης και 24ης Μαρτίου 2000, σημείο 5.

⁽⁵⁾ Σημείο 6 των συμπερασμάτων.

Η υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής της Λισσαβόνας, μία αξιόπιστη πολιτική συνοχής και ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο προσαρμοσμένο στους στόχους αυτούς: ένα τρίπτυχο που δεν γίνεται να διαχωριστεί

5. **εκφράζει την ικανοποίησή της** που η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προτείνει για την μελλοντική πολιτική συνοχής στόχους και μέσα που να διασφαλίζουν την συνοχή της στρατηγικής της Λισσαβόνας, **εξακολουθεί** ωστόσο να έχει την πεποίθηση ότι η εν λόγω δεσμευση δεν θα μπορέσει να φέρει καρπούς εάν στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διατεθούν οι κατάλληλοι πόροι·

6. **σκοπεύει να ανταποκριθεί** στην έκκληση που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απηύθυνε στις ευρωπαϊκές τοπικές και περιφερειακές αρχές να συμμετάσχουν, στο πλαίσιο της πολιτικής για τα διαρθρωτικά ταμεία, στην κατάρτιση σχεδίων που θα επιτρέψουν την εναρμόνιση της εν λόγω πολιτικής με την στρατηγική της Λισσαβόνας (1)·

7. **είναι της γνώμης** ότι οι κοινοτικές διαρθρωτικές πολιτικές παρέχουν πρώτης τάξεως παραδείγματα της προστιθέμενης αξίας της ευρωπαϊκής πολιτικής. Οι επενδύσεις της ΕΕ στους τομείς της έρευνας και της ανάπτυξης, των διασυνοριακών συναλλαγών και των προγραμμάτων υποδομής, ακολουθούν την ίδια κατεύθυνση με την προσέγγιση εταιρικής σχέσης που περιλαμβάνεται στην στρατηγική της Λισσαβόνας, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της οικονομικής μεγέθυνσης, της σύγκλισης, της ανταγωνιστικότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης·

8. **καλεί** τα ευρωπαϊκά όργανα να επικεντρώσουν τις προσπάθειές τους στην αποτελεσματική εφαρμογή των υφιστάμενων αποφάσεων και να αποφύγουν την έναρξη νέων διαδικασιών ή τον προσδιορισμό νέων στόχων. Η στρατηγική της Λισσαβόνας δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη νομιμοποίηση, με κάθε μέσο, κάθε νέας κοινοτικής νομοθετικής πρότασης, δεδομένου ότι δεν καταργεί την ανάγκη εξεύρεσης νομικής βάσης στις συνθήκες και τήρησης των κανόνων χρηστής διακυβέρνησης·

Η υλοποίηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας: για μία οικονομική και κοινωνική διακυβέρνηση πιο δημοκρατική και με μεγαλύτερη συνοχή

9. **εκφράζει τη λύπη της** που η προσέγγιση της Επιτροπής επικεντρώνεται σε μία σχέση αποκλειστικότητας μεταξύ κεντρικών αρχών και κρατών μελών και που οι τοπικές και περιφερειακές αρχές δεν μπορούν να συμμετέχουν στον ευρωπαϊκό επίπεδο μέσω άμεσων επιπέδων επικοινωνίας. Η κατάρτιση και η εφαρμογή των εθνικών σχεδίων δράσης επαφίεται σχεδόν αποκλειστικά στα κράτη μέλη· δεδομένου δε ότι ένας από τους λόγους που η υλοποίηση του θεματολογίου της Λισσαβόνας καθυστερεί είναι η απουσία πραγματικά αποκεντρωμένης προσέγγισης, **διατυπώνει εκ νέου** το αίτημά της η θέση σε εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβόνας να εντατικοποιηθεί και να προβλέπει μεγαλύτερη αποκέντρωση, σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβόνας που ορίζουν ότι «Θα ακολουθηθεί μια πλήρως αποκεντρωμένη προσέγγιση [της υλοποίησης της στρατηγικής της Λισσαβόνας] σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, στο πλαίσιο της οποίας η Ένωση, τα κράτη μέλη, οι περιφερειακές και τοπικές βαθμίδες, καθώς και οι κοινωνικοί εταίροι και η κοινωνία των πολιτών θα συμμετέχουν ενεργά μέσω διάφορων μορφών εταιρικής σχέσης» (2)·

10. **θεωρεί** ότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε συνδυασμό με την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς, αμφότερες απαραίτητες για την υλοποίηση των στόχων της Λισσαβόνας, δεν πρέπει να πραγματοποιηθούν εις βάρος της κοινωνικής συνοχής και πρέπει συνεπώς να συνοδευτούν από σημαντικές επενδύσεις οικονομικού, κοινωνικού και εκπαιδευτικού χαρακτήρα·

11. **τονίζει** ότι οι στόχοι της στρατηγικής της Λισσαβόνας μπορούν να επιτευχθούν μόνον εφόσον τα μέτρα που θα ληφθούν επιτρέψουν το ανώτερο επίπεδο συμμετοχής των ευρωπαίων πολιτών στην ευρωπαϊκή οικονομία, συνιστά δε κύρια αρχή που θα διέπει κάθε οικονομική πολιτική να είναι η προαγωγή της ενεργού συμμετοχής των πολιτών στην οικονομία και η άρση των εμποδίων που τίθενται στη συμμετοχή τους αυτή·

12. **υπενθυμίζει** ότι ο εκσυγχρονισμός του ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου μέσω επενδύσεων στους ανθρώπινους πόρους και δράσεων καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού αποτελεί την βάση της εφαρμογής της στρατηγικής της Λισσαβόνας. Η Επιτροπή των Περιφερειών εκφράζει την ανησυχία της για το γεγονός ότι η ανακοίνωση της Επιτροπής δεν κάνει λόγο για μελλοντικές δράσεις στον τομέα της καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού·

13. **φρονεί** ότι η συζήτηση για το μέλλον της κοινωνικής ατζέντας πρέπει να αποτελέσει μέρος της συζήτησης για την αναζωογόνηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας και, ταυτόχρονα, οι προσπάθειες που καταβάλλονται σε εθνικό επίπεδο να επικεντρωθούν στη σύσταση νέων θέσεων απασχόλησης και στην αντιμετώπιση των εμποδίων που τίθενται στην απασχόληση, στα οποία προσκόπουν, σε δυσανάλογο βαθμό, οι γυναίκες, οι ηλικιωμένοι εργαζόμενοι ή οι εργαζόμενοι χωρίς προσόντα, καθώς και οι μετανάστες. Επιπλέον, προκειμένου να αυξηθεί ο αριθμός και η ποιότητα των θέσεων απασχόλησης, πρέπει να σημειωθεί περαιτέρω πρόοδος προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσης μιας πραγματικά κινητικής ευρωπαϊκής αγοράς εργασίας·

14. **συνιστά** οι περιβαλλοντικές ανησυχίες να λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις πολιτικές·

15. **διατυπώνει εκ νέου** την επιθυμία της να δοθεί ίση προσοχή στους τρεις πυλώνες της στρατηγικής της Λισσαβόνας — τον οικονομικό, τον κοινωνικό και τον περιβαλλοντικό — ούτως ώστε η ποιότητα ζωής να βρίσκεται στο επίκεντρο της κοινοτικής μέριμνας·

16. **εξαιρεί** τον θεμελιώδη ρόλο της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας. Ζητεί να περιοριστεί η γραφειοκρατία ώστε να ενθαρρυνθεί η επιχειρηματικότητα και να διοργανωθούν ενημερωτικές εκστρατείες με σκοπό την στήριξη της εικόνας των επιχειρηματιών, την αντιμετώπιση του στίγματος της αποτυχίας και την ενθάρρυνση του ευρωπαϊκού επιχειρηματικού πνεύματος·

17. **είναι της γνώμης** ότι κύρια αδυναμία της στρατηγικής της Λισσαβόνας είναι ο τρόπος εφαρμογής της, ιδίως εκ μέρους των κρατών μελών. Για να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή, η διαδικασία της Λισσαβόνας πρέπει να αποκτήσει πιο σαφή στόχο και μεγαλύτερη διαφάνεια και να καταστεί πιο δημοκρατική. Η Επιτροπή των Περιφερειών υποστηρίζει συνεπώς την αξίωση (3) να διοργανωθεί μία ενημερωτική εκστρατεία σε ευρωπαϊκή κλίμακα προκειμένου οι ευρωπαίοι πολίτες να ενημερωθούν σχετικά με το θεματολόγιο της Λισσαβόνας και τις συνέπειές του στην καθημερινότητά τους·

(1) Σελ. 11, COM (2005) 24.

(2) Σημείο 38 των συμπερασμάτων.

(3) Όπως διατυπώθηκε από την «Ομάδα υψηλού επιπέδου για το μέλλον της κοινωνικής πολιτικής στην διευρυνόμενη Ευρώπη».

18. σε περίπτωση που το Συμβούλιο δεχθεί την πρόταση της Επιτροπής να οριστεί ένας αρμόδιος για τη στρατηγική της Λισσαβόνας στα επιμέρους εθνικά επίπεδα, δίχως να συσταθούν νέες διοικητικές διαρθρώσεις, η ΕΤΠ **ζητεί** από τον εν λόγω αρμόδιο να συνεργάζεται στενά με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές·

19. **εκφράζει τη λύπη της** που η Επιτροπή δεν προβλέπει την πραγματοποίηση συγκριτικών αξιολογήσεων, ούτε την κατάρτιση καταλόγων κατάταξης, γεγονός που δυσχεραίνει την αξιολόγηση και τη σύγκριση των προσπαθειών μεταρρύθμισης στα κράτη μέλη. Η κατάρτιση καταλόγων κατάταξης και η ανάλυση των ισχυρών και των αδύνατων σημείων σε εθνικό και, εάν αυτό είναι απαραίτητο, σε περιφερειακό επίπεδο, θα ενίσχυε τον ανταγωνισμό και θα αύξανε την πίεση να σημειωθεί σημαντική πρόοδος στην εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων·

20. **επιδιοκίμαζει** την πρόταση της Επιτροπής να αντικατασταθεί το πλήθος των ετήσιων εκθέσεων που εκδίδονται σήμερα με μία ετήσια στρατηγική έκθεση. **Καλεί** τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν τις τοπικές και περιφερειακές αρχές στο έργο της κατάρτισης των εθνικών σχεδίων τους προκειμένου κατά την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβόνας να λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν τοπικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες και προτεραιότητες·

21. **εκφράζει τη δυσαρέσκειά της** που η στρατηγική της Επιτροπής δεν επέτυχε να διασφαλίσει τη συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών και που η συνεργασία που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο της διατήρησε τον κατ'ουσία διακυβερνητικό χαρακτήρα της. Για το λόγο αυτό, ζητεί από την Επιτροπή να καταρτίσει πρόταση με αντικείμενο την μεταρρύθμιση της ανοιχτής μεθόδου συντονισμού, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η συμμετοχή των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Η Επιτροπή των Περιφερειών **καλεί** επίσης την Επιτροπή, σύμφωνα με το Λευκό Βιβλίο για την χρηστή διακυβέρνηση, να ζητεί τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών πριν από την έκδοση των γνωμοδοτήσεων που προβλέπονται από το συγκεκριμένο άρθρο·

22. **υπενθυμίζει** εξάλλου τη δέσμευση που ανέλαβε η Επιτροπή, στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας της «Βελτίωση της νομοθεσίας», να αναπτύξει ένα μέσο ανάλυσης των επιπτώσεων των νομοθετικών προτάσεων από κοινωνικοοικονομική και περιβαλλοντική άποψη, αλλά και να επισυνάπτεται σε κάθε πρόταση ένα δελτίο σχετικά με τον αντίκτυπο της από την άποψη της επικουρικότητας. Η Επιτροπή των Περιφερειών αναμένει τις εξελίξεις αυτές με εντονότατο ενδιαφέρον·

Εναρμόνιση της στρατηγικής της Λισσαβόνας με την μεταρρύθμιση του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης

23. **υποστηρίζει** ότι η ΕΕ δεν θα μπορέσει να επιτύχει το επίπεδο ανάπτυξης, απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής το οποίο χρειάζεται εάν το μακροοικονομικό πλαίσιο των κρατών μελών δεν είναι εναρμονισμένο με τη στρατηγική της Λισσαβόνας και εάν δεν βελτιωθεί η συνοχή των κοινοτικών οικονομικών μέσων·

24. **συμφωνεί** με το στόχο το Σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης (ΣΣΑ), τηρώντας τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ, ⁽¹⁾ να λαμβάνει καλύτερα υπόψη τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα που οφείλονται στην οικονομική συγκυρία καθώς και την βιωσιμότητα

των δημοσιονομικών καταστάσεων· **φρονεί** ότι η «συνολική εκτίμηση», στην οποία αναφέρεται το άρθρο 104.6 της ΣΕΚ, θα πρέπει να προσδιοριστεί και να συνοψολογίζει τη χρονική διάρκεια των επενδύσεων που οι δημόσιες αρχές πραγματοποιούν για την εφαρμογή της στρατηγικής της Λισσαβόνας· **προτείνει** την αναθεώρηση του Συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης κατά τρόπο που να καταστεί πιο ευέλικτο και να λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές οικονομικές πραγματικότητες των κρατών μελών της ΕΕ. Τούτο δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί εις βάρος της τήρησης των κριτηρίων του συμφώνου, κατά δε τον υπολογισμό του δημοσιονομικού ελλείμματος δεν πρέπει να εξαιρεθούν ορισμένα είδη δαπανών·

25. **τάσεται** εξάλλου **υπέρ** της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αυξηθεί το ποσό των χρηματοδοτικών πόρων που προορίζονται για την ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων και να δοθεί ιδιαίτερη προτεραιότητα στα διακρατικά σχέδια που ευνοούν τον συνδυασμό των διαφόρων τρόπων μεταφοράς και την χρήση βιώσιμων τύπων μεταφοράς, δεδομένου ότι αυτό θα επιτρέψει να αντιμετωπιστεί η αύξηση της κυκλοφορίας και των ρευμάτων συναλλαγών·

Η συμβολή των υπηρεσιών κοινής ωφελείας στην αναζωογόνηση της στρατηγικής της Λισσαβόνας

26. **εκφράζει την ικανοποίησή της** που η Επιτροπή αναγνωρίζει τις ανησυχίες, που συγκεκριμένα εξέφρασε η Επιτροπή των Περιφερειών ⁽²⁾, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης στο σχέδιο οδηγίας της για τις υπηρεσίες ⁽³⁾·

27. **εκφράζει τη λύπη της** που η Επιτροπή δεν αναφέρει με σαφήνεια τον τρόπο με τον οποίο θα δοθεί συνέχεια στο Λευκό Βιβλίο για τις υπηρεσίες κοινής ωφελείας ⁽⁴⁾·

28. **κρίνει απαραίτητο**, σε ότι αφορά τις κρατικές ενισχύσεις, οι προσπάθειες να επικεντρωθούν στην αξιοποίηση οριζόντιων στόχων κοινοτικού ενδιαφέροντος, όπως η απασχόληση, η περιφερειακή ανάπτυξη, το περιβάλλον, η κατάρτιση και η έρευνα, μέσω κυρίως της προώθησης των καινοτόμων μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η ΕΕ, αντί να επιδιώκει την ποσοτική μείωση των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να επιδιώκει τη βελτίωση του συστήματος χορήγησής τους, με μακροπρόθεσμο στόχο την παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας·

29. **υποστηρίζει** εξάλλου την πρόταση να καταρτίζονται αξιολογήσεις του αντίκτυπου με σκοπό να προσδιορίζονται καλύτερα οι κρατικές ενισχύσεις εκείνες που έχουν μεν περιορισμένο αντίκτυπο στον ανταγωνισμό και στις εμπορικές συναλλαγές σε επίπεδο ΕΕ, είναι ωστόσο σε θέση να συμβάλουν στην αντιμετώπιση των πραγματικών ελλείψεων της αγοράς, στην ανάπτυξη των περιφερειών που παρουσιάζουν καθυστέρηση και στην προώθηση του επιχειρηματικού πνεύματος. Τέλος, η Επιτροπή των Περιφερειών ενθαρρύνει την Επιτροπή να συνεχίσει να καταβάλλει προσπάθειες ούτως ώστε οι τοπικές και περιφερειακές αρχές να απολαύουν μεγαλύτερης νομικής ασφάλειας, η δε χρηματοδότηση και διαχείριση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας να γίνεται με μεγαλύτερη διαφάνεια·

⁽¹⁾ Άρθρο 104.6 ΣΕΚ και πρωτόκολλο σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος.

⁽²⁾ CdR 154/2004 fin.

⁽³⁾ COM (2005) 24, σελ.18.

⁽⁴⁾ COM (2005) 24, σελ.18.

Το φιλόδοξο όραμα ενός Ευρωπαϊκού Χώρου της Γνώσης

30. **σκοπεύει να ανταποκριθεί** στην έκκληση που απηύθυνε η Επιτροπή υπέρ της συγκρότησης, σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, πόλων καινοτομίας με σκοπό την δικτύωση των καινοτόμων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των πανεπιστημίων και των αντίστοιχων χρηματοδοτικών και εμπορικών διαρθρώσεων·

31. **υποστηρίζει** το σχέδιο σύναψης ενός συμφώνου της γνώσης με σκοπό την ανανέωση της δέσμευσης, που ανέλαβαν από κοινού η Ένωση και τα κράτη μέλη, να αναπτύξουν την έρευνα, την καινοτομία και την εκπαίδευση. Το σύμφωνο αυτό θα αποβλέπει στην συγκέντρωση των διαφόρων προγραμμάτων που συνδέονται με τη γνώση και θα θέσει έναν περιορισμένο αριθμό ποσοτικών στόχων, η υλοποίηση των οποίων θα απαιτήσει τη συμμετοχή όλων των συντελεστών των πολιτικών της γνώσης στην Ευρώπη. **Προτείνει** τα κράτη μέλη να αφιερώνουν, στο μέλλον, το 3 % του ΑΕγχΠ τους στην έρευνα. **Καλεί** όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης να εισαγάγουν μέτρα που να ενθαρρύνουν τους φοιτητές να ακολουθούν σταδιοδρομία στον χώρο της έρευνας·

32. **υπογραμμίζει** τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο των τοπικών και περιφερειακών αρχών στην μεταφορά στην πράξη της ολοκληρωμένης έννοιας της εκπαίδευσης και της δια βίου μάθησης, με στόχο την ανάπτυξη μιας κοινωνίας της γνώσης. Θεμελιώδη στοιχεία αυτής της έννοιας είναι τόσο μια καινοτόμος εργασιακή δεοντολογία όσο και η εκμάθηση ξένων γλωσσών, η οποία είναι απαραίτητη για την προαγωγή της κινητικότητας·

33. **υπενθυμίζει** ότι βασικό στοιχείο της στρατηγικής της Λισσαβόνας αποτελεί η φορολογική ποικιλομορφία και **καλεί** τα κράτη μέλη να αναπτύξουν, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού, φορο-

λογικά κίνητρα ώστε να αυξηθούν οι επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα, ιδιαίτερα στον τομέα της έρευνας·

34. **υποστηρίζει** την σύναψη ευρωπαϊκού συμφώνου για τη νεολαία, το οποίο θα επικεντρώνεται στα προβλήματα που συνδέονται με την ανεργία και την κοινωνική και επαγγελματική ένταξη·

35. **ζητεί** την κατάρτιση ενός ευρωπαϊκού προγράμματος για την γήρανση του πληθυσμού προκειμένου να αξιοποιηθούν οι γνώσεις και η εμπειρογνομosύνη της γηράσκουσας Ευρώπης·

Το σφαιρικό πλαίσιο της στρατηγικής της Λισσαβόνας

36. **φρονεί** ότι η στρατηγική της Λισσαβόνας δεν θα μπορέσει να φέρει αποτελέσματα εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ταχθεί, στο πλαίσιο των διεθνών φορέων, υπέρ μιας πλαisiώσης της παγκοσμιοποίησης, μέσω αποτελεσματικότερων και δικαιότερων κανόνων στον τομέα του ανταγωνισμού, των κοινωνικών δικαιωμάτων, του περιβάλλοντος και την πνευματικής ιδιοκτησίας·

37. **πιστεύει** ότι η μετανάστευση από τρίτες χώρες μπορεί να παράσχει την ευκαιρία να δοθεί μεγαλύτερη ώθηση στην ευρωπαϊκή οικονομία και να ανανεωθεί το θεωρητικό της πλαίσιο, και εκφράζει την ικανοποίησή της για την δέσμευση που ανέλαβε η Επιτροπή να προτείνει μία καλύτερα ανεπτυγμένη προσέγγιση της νόμιμης μετανάστευσης·

38. **αναθέτει** στον Πρόεδρο να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, καθώς και στις Προεδρίες του Λουξεμβούργου και του Ηνωμένου Βασιλείου.

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2005.

Ο Πρόεδρος
της Επιτροπής των Περιφερειών
Peter STRAUB